

SAME MEDIA HOUSE စာအုပ် (၃)

မြေကမ္ဘာ ကြွေမှာစိုးသူများနှင့်

၂၁ ရာစုကမ္ဘာ

မောင်ဆုရင်

SAME MEDIA HOUSE

အမှတ် ၉၉/၁၀၁၊ လမ်းမတော်လမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း: ၂၁၁၃၁၇၊ ၂၅၁၀၁၄

၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ပထမအကြိမ်

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၀၇ / ၉၉ (၈)
- မျက်နှာပိုးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၆ / ၉၉ (၈)
- မျက်နှာပိုးပန်းချီ - ပိုပို
- အုပ်ရေ - ၁၀၀၀
- တန်ဖိုး - ၃၅၀

- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်ရွှေအိမ် (၀၁၂၉၉)
တိုင်းလင်းစာပေတိုက်
၈/၆၅၊ အုပ်စု(၃)၊ အောင်သိန္နိလမ်း၊
စော်ဘွားကြီးကုန်း၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

- မျက်နှာပိုးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်သန္တာကျော် (၀၄၃၃၉)
ဟေမန်အော့ဖ်ဆက်
၂၃၆၊ ပြည်လမ်း၊ မြေနီကုန်း။
စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

“ ဝီဇ်သုခကား ”

ထွက်မပြေးနှင့်၊ ကမ္ဘာကြီးကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပစ်ပါ။
(ရာဟုလာသံကိစ္စည်း)

သက္ကရာဇ် တစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ကူးပြောင်းခြင်းသည် မဆန်း။ ထောင်စုနှစ်တစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ကူးပြောင်းခြင်းတွင်မူ ထူးခြားသည်။ လူသားသည် သဘာဝတရားကြီးနှင့် သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် အားပြိုင်ရင်း ကမ္ဘာကြီးကို တည်ဆောက်လာခဲ့ကြသည်။ မိုက်ခရိုချပ်စ်၊ ကွန်ပျူတာ၊ အင်တာနက်၊ မျိုးရိုးဗီဇကုထုံး၊ လပေါ်သို့ လူရောက်ခြင်း စသဖြင့် အံ့မခန်းတိုးတက်မှုများ ရသလို ထိုင်ဝမ်ငလျင်ကြီး၊ အမေရိကန် ဟာရီကိန်းမန်တိုင်း၊ AIDS ကပ်ရောဂါစသည့် သဘာဝ၏ အဆိုးအမများကိုလည်း ခံလာခဲ့ရသည်။

ဆရာ မောင်ဆုရှင်မှ ဤစာအုပ်တွင် လာမည့် ထောင်စုနှစ်တွင် လူသား၏နေရာ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကျမှု၊ မျှော်လင့်ချက် စသည်တို့ကို ၂၁ ရာစု အကြိုဟောကိန်း၊ ၂၁ ရာစုသို့ မျှော်တော်ယောင်၊ ၂၁ ရာစု၏ ဆည်းဆာ၊ လူကို ပုံတူပွားမည့်အရေး စသည့် ဆောင်းပါးမျိုးစုံဖြင့် တင်ပြထားသည်။

Same Media House မှ ဆရာမြသန်းတင့်၏ အောက်ပါ

စကားစုကို လိုက်နာရင်း ဤစာအုပ်ကို စီစဉ်တင်ဆက်လိုက်ရပါသည်။

“ကျွန်တော်သည် အတိတ်တွင် နစ်မြုပ်နေသူ မဟုတ်ပါ။ အတိတ်ကိုသုံးသပ်ပြီး ပစ္စုပ္ပန်ထဲတွင် နေထိုင်ရင်း အနာဂတ်ကို မျှော်ကြည့်ချင်သူ ဖြစ်ပါသည်။ အတိတ်ကို မကြည့်လျှင် ပစ္စုပ္ပန်ကို နားမလည်နိုင်ပါ။ ပစ္စုပ္ပန်ကို နားမလည်လျှင် အနာဂတ်သည် မြူမှုန်လို ဝေဝါးနေမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။”

မြသန်းတင့်(ရှုမဝမဂ္ဂဇင်း)

ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ထုတ်ဝေခွင့်ပြုသော ဆရာမောင်ဆုရှင်နှင့် ဝိုင်းဝန်းကူညီပံ့ပိုးကြသော ဒေါ်တင်တင်ဝင်း(ဒီဇင်ဘာမွန်း) နှင့်တကွ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

Same Media House

စာရေးသူ၏ အမှာ

ကျွန်တော်တို့ အသက်ရှင်ဆဲခေတ်၌ ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ထူးခြားသော ကာလ မှတ်တိုင်ကြီးတစ်ခုနှင့် ကြုံရသည်။ ထိုမှတ်တိုင်မှာ ၂၀ ရာစုနှင့် ၂၁ ရာစုနှစ်တို့ အကူးအပြောင်းကာလဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဒုတိယ ထောင်စု နှစ်နှင့် တတိယ ထောင်စုနှစ်အကူးလည်းဖြစ်သည်။

၂၁ ရာစုနှစ်တွင် ကျင်လည်ရမည့် ခေတ်ကာလ အခြေအနေကို ၂၀ ရာစုနှစ်၏ မျက်မှောက်အခြေအနေများအပေါ် မူတည်၍ မျှော်လင့် ခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ မျှော်လင့်လိုသောသူများအတွက် ဤစာအုပ်ကို ရေးသားပေါင်းစု၍ ထုတ်ဝေပါသည်။ စာအုပ်၏ အမည်ကို “မြေကမ္ဘာ ကြွေမှာစိုးသူများ” အမည်အစဖြင့် ခေါင်းစီးတပ်ထားပါသည်။ ထိုသို့တပ်ရ ခြင်းမှာ အနာဂတ်အတွက် ကြောင့်ကျစိတ်စောတတ်သော လူသားများ၏ စိတ်ထားကို အသိအမှတ်ပြုမိသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ စိုးရိမ်စိတ်စော စရာ အခြေအနေများမှာလည်း ကုန်ဆုံးအံ့ဆဲဆဲ ရာစုနှစ်များအတွင်း၌ တိုးတက်ပြောင်းလဲခြင်း ကြီးခဲ့သော ကမ္ဘာကြီး၏ စီးပွားလူမှု အခြေအနေ များက တစ်နည်းတစ်လမ်း ညွှန်ပြနေသည်ဟု သတိပြုမိရပါသည်။

ဤစာအုပ်မှာ နိုင်ငံတကာတွင် အကြားအမြင်ရသည် ဆိုသူများ သုံးစွဲ၍ အစဉ်အလာ ဟောကိန်းဖတ်ကြသော ရုပ်မြင်ဖန်လုံးကြီး (Crystal

Ball) ဖြင့် ကြည့်မြင်ရသော ရှေ့ဖြစ်နှောင်းဖြစ်အကြောင်းများ မဟုတ်ပါ။
ထို့ပြင် ဂရိခေတ်က ဒယ်လဖီအရပ်တွင် အသုံးပြုသော ဒယ်လဖီကျောက်တုံး
(Delphic Oracle) ခေါ် နတ်မေးကြသည့် အဓိဋ္ဌာန်ကျောက်တုံးကဲ့သို့
အမှားအမှန်တို့ကို ဟောတတ်သော အချက်များလည်း မဟုတ်ပါ။ သိပ္ပံ
ပညာရှင်တို့က ကျွမ်းကျင်ရာ အကြောင်းအရာအလိုက် အခြေပြုတွက်ချက်
မျှော်မှန်းသည့် အချက်အလက်များနှင့် ပြောင်းလဲလာသော အခြေအနေ
များအရ လူတို့ အတွေးအခေါ်၊ အစီအစဉ်လုပ်ငန်းများနှင့် စိတ်ထားများကို
ဖြစ်တန်ရာဟု ဖော်ပြထားသည့် အခြေအနေများဖြစ်ပါသည်။ မျက်မှောက်
ကမ္ဘာ၏ လူနေမှုကိစ္စအစုစုကို သိပ္ပံစက်မှုအကြောင်းတို့က အဓိက လွှမ်းမိုး
ခြယ်လှယ်နေကြသောကြောင့် ထိုကိစ္စနယ်ပယ်များအကြောင်းကို အခြေ
ခံ၍ တင်ပြချက်များဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

စာရေးသူအဖို့ ထိုအကြောင်းအရာများကို လေ့လာတင်ပြနိုင်ခြင်းမှာ
လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၄၀ ကျော်က စာပေဗိမာန်မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာအဖွဲ့တွင်
လူထုသိပ္ပံ (Popular Science) အကြောင်းရပ်များကို စတင်ရေးသားခွင့်
ရရှိခြင်းနှင့် မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှင့် စာပေဗိမာန် ပြည်သူ့လက်စွဲစာစဉ်၊
သုတပဒေသာစာစောင်တို့တွင် ပညာရှင်များ ရေးသားသော သိပ္ပံ
အကြောင်းရပ်များကို အပ်နှံ၊ စုဆောင်း၊ တည်းဖြတ်ခွင့် ရရှိခြင်းတို့၏
ကျေးဇူးလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ထို့ပြင် ၁၉၅၄ ခုနှစ်လောက်ဆီက စာပေ
ဗိမာန် သုခမိန်အဖွဲ့ဝင် ပညာရှင်များ၏ နည်းပညာ ဝေါဟာရများ (Tech-
nical Terms) အပတ်စဉ် စည်းဝေး ညှိနှိုင်းရာတွင် ဘာသာရပ် အတွင်း
ရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ပညာရှင်အသီးသီးတို့၏ ကြံဆပုံ၊
ကောက်ယူပုံ၊ ဖွင့်ဆိုပုံတို့ကို လေ့လာ ကြားနားရသည်ကိုလည်း ကြည်နူးစွာ
အောက်မေ့သတိရပါသည်။ အထူးသဖြင့် လွန်ခဲ့သည့် အနှစ် ၃၀ ကျော်မှ
စ၍ မြန်မာ့အသံနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားမှ “သိပ္ပံပညာ သိကောင်းစရာ” အခန်း

တွင် အပတ်စဉ် ရေးသားထုတ်လွှင့်ခွင့် ရရှိသဖြင့် ခေတ်မီသိပ္ပံအကြောင်း အရာများ၏ အလားအလာ (Trend) ကို မျက်ခြည်မပြတ် လေ့လာ ကြည့်ရှုခွင့် ရသည့်အတွက်လည်း ကျေးဇူးစကား ဆိုရန်ရှိပါသည်။

ထိုတာဝန်များနှင့် ရင်းနှီးပွန်းတီးရင်းက “ဝိုင်တူးကေ” ခေါ် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ၏ ကွန်ပျူတာ အဆင်ပြေမှုပြဿနာကို စောစီးစွာ ရေးသား အသံ လွှင့်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုပြဿနာမှာ အိုင်ဘီအမ်ကုမ္ပဏီမှ ရောဗတ် ဘီးမား ဆိုသူ ပညာရှင်က ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် စတင်ဖော်ထုတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် မီလင်နီယံခေါ် ထောင်စုနှစ်အတွေး ပေါ်ပေါက်ခြင်းကို လည်း ဦးစာတင်ပြနိုင်ခဲ့ပါသည်။

နောက်ထပ် မမေ့မလျော့ ကျေးဇူးဆိုရန်ရှိသည်မှာ ခေတ်ရေစီး ကြောင်းတို့ အစဉ်အဆက် ပြောင်းလဲခဲ့သော်လည်း စာရေးသူအား များမြှောင်သော စာပေလုပ်ငန်းများတွင် ဆက်လက် ကျင်လည်နိုင်ရန် အရိပ်ခို နားနေခွင့်ပေးခဲ့သော စာပေဆိုင်ရာ မြတ်မိခင် (Alma Mater) ဖြစ်သည့် ယခင်က မြန်မာနိုင်ငံ ဘာသာပြန်စာပေအသင်းနှင့် ယခု ပြန်ကြား ရေး ဝန်ကြီးဌာန ပုံနှိပ်ရေးနှင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်းအောက်ရှိ စာပေဗိမာန်၏ ကြီးကဲအုပ်ချုပ်သူများအား “တင်ပေဖူးသည့် ကျေးဇူးရှိ လျက် အဆပ်ခက်” ရကြောင်းကို မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့ လူထုသိပ္ပံစာပေ ရေးသားသူများအား လွန်ခဲ့ သည့် ရာစုနှစ်များအတွင်းက သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ အသိုင်းအဝိုင်းတွင် ပညာရပ်မဆန်သော ပေါ့ပေါ့တန်တန်စာပေတို့ကို ရေးသားသည်ဟု မိမိတို့ အချင်းချင်း အမနာပ ပြောဆိုမှုများ ရှိခဲ့ပါသည်။ ယခုအခါ လူထုသိပ္ပံစာပေ သည် ပြည်သူလူထု စာဖတ်သူတို့အကြား ကြားဖူးနားဝကို ဖန်တီးရန် စိမ့်ဝင်ရပ်တည်လျက်ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာပေများ ရေးသားသူမျိုးကို

ဆရာကြီး သခင်ဘသောင်းက သိပ္ပံပညာကို လူထုသိအောင်လုပ်သူများ (Popularizers) ဟူ၍ ခေါ်တွင်သင့်ကြောင်း ကျွန်တော့်ကို ပြောဖူးပါသည်။ ယခုသော် လူထုသိပ္ပံ စာရေးဆရာများ (Popular Science Writers) ဟူ၍ အခေါ်အဝေါ် ခိုင်မြဲနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ သိပ္ပံပညာ အခြေခံပါသော စာတည်းများ၊ ဆောင်းပါးရှင်များလည်း နိုင်ငံတကာ စာနယ်ဇင်းတို့တွင် အခိုင်အမာ တွင်ကျယ်လျက်ရှိနေပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် လူထုသိပ္ပံစာပေ၏ အစမှာ ခရစ်နှစ် ၁၈၄၃ ခုနှစ်က ထားဝယ်မြို့ သာသနာပြုပုံနှိပ်တိုက်မှ မစ္စကင်အက်စ် ကေ ဘင်းနက် (Mrs. S. K. Bennett) ဆိုသူ မြန်မာပြန်ဆို၍ ထုတ်ဝေသော “လူ့ခန္ဓာကိုယ် အကြောင်းစာ” ဟူသော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ မူရင်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာ စာအုပ်ကို ဝီလျံ အေ အော့လ်ကာ (William A. Alcott) ဆိုသူက ပြုစုပါသည်။ ၁၈၄၃ ခုနှစ်တွင် ထရီဂိုနိုမေထရီ ဇယားများကို “ကိန်းစံစာ” အမည်ဖြင့် မော်လမြိုင်မြို့မှ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ဆရာ စတီလဆင် (Stilson) ဆိုသူက မြန်မာပြန်ဆိုပါသည်။ ထို့နောက် ၁၈၅၃ ခုနှစ်တွင် “သူငယ်တို့ သင်ရန် လောဓာတ်ပညာစာ” ဟူသော ကျောင်းသုံးစာအုပ်ကို မော်လမြိုင်မြို့က သာသနာပြုပုံနှိပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ မစ္စမေရီဆွစ် (Miss Mary A. Swift) ဆိုသူ ရေးသားသော စာအုပ်ကို မစ္စကင် စတီလဆင် (Mrs. M. B. Stilson) က မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် လူထုသိပ္ပံစာပေ စတင်ထွန်းကားခြင်း အစမှာ ၁၉ ရာစုနှစ် အစပိုင်း၌ ခဲစာလုံး စာပုံနှိပ်စက်များ ရောက်ရှိခြင်းနှင့် အတူ ခေတ်မီပညာရပ်များအတွက် မြန်မာဘာသာဖြင့် ကျောင်းသုံးစာအုပ်များ ရရှိခြင်းတို့သည် အဦးအစပင်ဖြစ်သည်။ (၁၇၇၆ ခုနှစ်တွင် မြန်မာ သင်ပုန်းကြီးစာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ခြင်းမှာ အီတလီနိုင်ငံ ရောမမြို့တွင် ဖြစ်ပါ

သည်။) နောက်ပိုင်း၌ ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း၊ စာအုပ်လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ပြည်ပနှင့် ထိတွေ့မှုများ၏ အကောင်းအဆိုး ဒွေးရောယှက်တင် ရှိသည့်အနက် အကောင်းပိုင်း၏ အစဟုဆိုလျှင် ရသင့်ပါသည်။

ယခုခေတ် လူထုသိပ္ပံစာပေများသည် ရှေးရှေးက မြန်မာစာပေဖြင့် ပွဲဦးထွက်ခဲ့သော “ခန္ဓာကိုယ်အကြောင်း” မျှ မဟုတ်တော့ပြီ။ ကမ္ဘာ အကြောင်း၊ စကြဝဠာအကြောင်းတို့နှင့်ချီ၍ မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်တို့ သိခွင့်ရှိနေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ သိပ္ပံပညာသည် ရေမြေတောတောင် လောကဝန်းကျင်ကို စူးစမ်းရာမှ သက်ရှိဖွဲ့စည်းမှု ကလာပ်စည်းဆဲလ်များ အတွင်းသို့ တူးနှိုက်ဖွေရှာကာ လူ့အခြေအနေ ဗီဇသဘာဝတို့ ဖန်တီးမှုကို အဖြေရှာလျက် ရှိကြပြီဖြစ်သည်။

ထိုစိတ်ထားသည် ကမ္ဘာသုံး ပြက္ခဒိန်စနစ်၏ ရာစုနှစ်၊ ထောင်စုနှစ် တို့ အကူးအပြောင်း၌ လူ့သမိုင်းဖြစ်စဉ်၏ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုများကို သမင်လည်ပြန် ကြည့်မိရသည့်နည်းတူ တိုးတက်မှု အရှိန်အဟုန် လျင်မြန် ကြီးမားသော ရောက်ဆဲခေတ်၌ ရှေ့ဖြစ်တို့ကို စိတ်စောရသည့်အခါနှင့် လည်း ကြိုရပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြေကမ္ဘာနှင့်ချီ၍ စဉ်းစားရသည့်အချိန် သို့ ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ တင်ပြခဲ့ဖူးသော “ဝိုင်တူးကေ” ပြဿနာအတွက် ကိုယ့်နိုင်ငံအတွင်း၌ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်လျက်ရှိကြသည်။ နိုင်ငံ တကာ စာနယ်ဇင်းများနှင့် မီဒီယာများသည်လည်း ရာစုနှစ်၊ ထောင်စုနှစ် တာထွက်ကိုချိန်၍ သတင်းအချက်တို့ကို စုပြုံ၍ ပေးလျက်ရှိကြသည်။ ဤစာအုပ်အတွက် ကြိုတင်ဖတ်ရှု ကိုးကားခဲ့သော စာပေစာရင်းတွင်ပင် ချဲ့ထွင်ဖတ်ရှုလိုသူများအတွက် ကျမ်းကိုးအဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ စာအုပ်တွင် အကြောင်းအရာ ဖွံ့ဖြိုးမှုအလိုက် ချိတ်ဆက်မိစေရန်နှင့်

ဝေါဟာရများအဖွင့်ကိုပါ လေ့လာလိုသူများအတွက် ထည့်သွင်းထား
ပါသည်။

သို့ရာတွင် လက်ငင်းလက်တွေ့ “ဝိုင်တူးကေ” ပြဿနာမှာ ရာစုနှစ်
ကုန်မှ နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ တွေ့နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထောင်စုနှစ်ပြဿနာမှာ
လက်ရှိ လူ့သက်တမ်းနှင့် အလှမ်းကွာဝေးနေသဖြင့် ပီပြင်သော စိတ်ခံစား
မှုကို ရာစုနှစ်အစတွင် ရှိနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်သေးဟု ထင်ပါသည်။

ဤအချိန်၌ အပြောင်းအလဲဟူသမျှကို ခန့်မှန်းခြင်း၊ စိတ်စောခြင်းတို့
ရှိနေရသော်လည်း ရှေ့လာမည့် ရာစုနှစ်များ၌ မပြောင်းမလဲ တည်ရှိနေ
လိမ့်ဦးမည်ဟု မျှော်လင့်ချက်ရသောအချက်မှာ အခြေခံ လူ့စိတ်ထားများပင်
ဖြစ်သည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

မောင် ဆု ရှင်

**Same Media House မှ
ဆက်လက်ထုတ်ဝေမည့်စာအုပ်များ**

၁။ ပန်းပုဆရာ	ပါရဂူ
၂။ ၂၁ ရာစု လူမှုဝေါဟာရများ	မောင်ဆုရှင်
၃။ တံလျှပ်ဘုံသား	ကောင်းသာ
၄။ ၂၁ ရာစု လူမှုဝေါဟာရများ (၂)	မောင်ဆုရှင်
၅။ မိုဗီဒစ်	နတ်နွယ်
၆။ ချစ်တတ်သူတစ်ဦးသို့ နတ်ပေးတဲ့အိပ်မက်	ကောင်းသာ

အောက်ပါ စာအုပ်များကိုလည်း စီစဉ်ချက်ရှိပါသည်။

၁။ စာရေးဆရာကြီးဇေယျ နှစ်တစ်ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ်
(မှတ်တမ်းဝင် ဗမာ့အရေးအခင်းများ)	ဇေယျ
၁။ ဂါလီလာ၏ခရီးစဉ်	မောင်ထင်
၂။ လမင်းကို ထရပ်ပေါက်ကကြည့်ခြင်း	မြသန်းတင့်
၃။ ပုဂံရွှေပြည်	ဗန်းမော်တင်အောင်
၄။ သီဟသေနာပတိ	ပါရဂူ
၅။ ဝိယဒသီ	ပါရဂူ
၆။ သီဟိုဠ်နှင့်မြန်မာ သာသနာဆက်သွယ်ရေး	ပါရဂူ
၆။ စိန်ခေါ်ပွဲ	နတ်နွယ်
၇။ Innocent Erendira (G.G Marquez)	ကောင်းသာ
၈။ House of The Sleeping Beauties
(Yasunari Kawabata)	စန်းစန်းဦး
၉။ ဘာသာပြန်ကဗျာများ
(တက်ဒ် ယယူး၏ ဆီ(လ)ဗီယာ ပလ္လာသ်)	ငြိမ်းဝေ၊ ဇေယျာလင်း
၁၀။ ပိုးအိမ်နှင့် ဂျပန်ဝတ္ထုတိုများ	စာရေးဆရာများ
၁၁။ The Castle (Franz Kafka)	နတ်နွယ်
၁၂။ Strait is the Gate (Andre Gide)	ကောင်းသာ
၁၃။ မြန်မာဝတ္ထုတိုဆရာများ	လေးကိုတင်
၁၄။ The Great Gatsby, F.Scott Fitzgerald	မောင်ဆုရှင်

မာတိကာ

၁။	၂၀ ရာစု၏ ဆည်းဆာ	. . .	၁
၂။	၂၁ ရာစုအစ မတိုင်မီ အကြိုည	. . .	၇
၃။	၂၁ ရာစုအတွက် ခတ်ကွင်းပြင်ခြင်း		၁၅
၄။	ခပ်လှမ်းလှမ်းက ၂၁ ရာစု		၂၃
၅။	၂၁ ရာစုကို အဆိုးမြင်သူ		၂၉
၆။	၂၁ ရာစု ဟောကိန်း		၃၇
၇။	၂၀ ရာစု သိပ္ပံစက်မှု၏ ရှေ့ခရီး		၄၅
၈။	ရာစုနှစ် သို့မဟုတ် စင်ကျူရီ		၅၇
၉။	၂၁ ရာစုသို့ မျှော်တော်ယောင်		၆၅
၁၀။	လာမည့်ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀မှာ		၇၃
၁၁။	၂၁ ရာစု၏ အချိန်တစ်မတ်		၈၃
၁၂။	၂၁ ရာစု တစ်ဝက် မကျိုးမီ		၉၁
၁၃။	၂၁ ရာစု ဥက္ကာပုံ၊ ဥက္ကာခဲများအန္တရာယ်		၉၉
၁၄။	၂၁ ရာစုဆီက အယ်နီးညိုးတို့ မောင်နှမ		၁၀၅
၁၅။	၂၁ ရာစုအတွက် တစ်လှည့်ပြောင်းကုထုံး		၁၁၁

၁၆။	၂၁ ရာစု လူသားကျန်းမာရေးသို့	၁၂၃
၁၇။	ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ကျော်မှာ ကျန်းမာရေး အလားအလာ	၁၃၁
၁၈။	ရှေ့လာမည့် ဇီဝနည်းပညာ ရာစုနှစ်	၁၃၇
၁၉။	၂၁ ရာစုနှစ်ကို အကြိုထောက်ခြင်း	၁၄၅
၂၀။	လူကို ပုံတူပွားဖို့အရေး	၁၅၃
၂၁။	မြေကမ္ဘာ ကြွေမှာစိုးသူများ (၁)	၁၅၉
၂၂။	မြေကမ္ဘာ ကြွေမှာစိုးသူများ (၂)	၁၆၇
၂၃။	မြေကမ္ဘာ ကြွေမှာစိုးသူများ (၃)	၁၇၅
၂၄။	မြေကမ္ဘာ ကြွေမှာစိုးသူများ (၄)	၁၈၃
၂၅။	၂၀ရာစုအကုန် ကာလပေါ်ညည်းချင်း	၁၉၁
၂၆။	၂၁ရာစု နေအိမ် အလုပ်ခွင်	၁၉၉
၂၇။	စားပွဲတစ်လုံး ရုံးတစ်ရုံးခေတ်	၂၀၉
၂၈။	၂၁ ရာစု၏ ရာသီဥတု စိန်ခေါ်သံ	၂၁၅
၂၉။	၂၁ ရာစု နိုင်ငံတကာ စီးပွားနေ	၂၂၁
၃၀။	အသက် ၁၂၀ သက်တမ်းသို့	၂၃၁
၃၁။	ရာစုနှစ်၊ ထောင်စုနှစ်အတွေး	၂၄၇
၃၂။	၂၁ ရာစု စိတ်ထား	၂၅၉

နောက်ဆက်တွဲများ

- ၂၀ ရာစုအလွန် ရှေ့ခရီး မျှော်မှန်းချက်
- ကျမ်းကိုးစာရင်း
- ဝေါဟာရများအဖွင့်

၂၀ ရာစု၏ ဆည်းဆာ

၂၀ ရာစု၏ ဆည်းခာ

လူတို့မှာ ခုနှစ်၊ သက္ကရာဇ်၊ အချိန်ကာလများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမှတ်အသား အယူအစွဲများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားကြလေ့ရှိသည်။ အချိန် ဟူသော ယာဉ်ရထားပေါ်တွင် စီးနင်းလိုက်ပါရသော သက်ရှိလူသားတို့အဖို့ အချိန်ကာလ သဘောနှင့် ကင်း၍ မရနိုင်ကြ။ အချိန်ကို အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် ဟူ၍ စက်ဝိုင်းကြီးသုံးခုဝိုင်းလျက် ယေဘုယျ စည်းချက်ထားကြလေ့ရှိသည်။ “ဥတုသုံးလီ” ဟူ၍ ကိုယ့်ရေမြေသဘာဝအလိုက် ကျင်လည်ရသော နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း ဟူသည့် ရာသီစက်ဝန်းတို့ကို စာဖွဲ့လေ့ရှိကြသည်။

အချိန်ကိုအသေးဆုံးတွက်ရလျှင် ရိုးရာအသုံးအစွဲအားဖြင့် လက်ဖျစ်တစ်တွက်၊ မျက်စိတစ်မှိတ်ဟူ၍ သုံးခဲ့ကြသည်။ ရှေးမြန်မာတို့၏ ဝိဇ္ဇာခေါ် အချိန်အတိုင်းအတာမှာ စက်နာရီ၏ ၂၄ စက္ကန့်(မိနစ်တစ်ဝက်နီးပါး) နှင့် ညီမျှ၏။ ရိုးရိုးစက်နာရီဖြင့် တိုင်း၍ မရလောက်အောင်ဖြစ်သော အချိန်တိုကလေးကို သိပ္ပံပညာက နာနိုစက္ကန့်(Nanosecond)ဟု အမှတ်အသားပြုသည်။ စက်နာရီ တစ်စက္ကန့်၏ကုဋေ ၁၀၀ ပုံလျှင် တစ်ပုံဟူသော “အချိန်ငယ်” ဖြစ်သည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်ကမှ ရူပဗေဒပညာ ကိစ္စရပ်များ

အတွက် ထွင်၍သုံးသော အသုံးအနှုန်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တိုကလေး မည်မျှကြာမြင့်သည်ကို သာမန်အားဖြင့် စိတ်အာရုံ၌ အာရုံဆုပ်ဖမ်း၍ စဉ်းစားကြည့်ဖို့ပင်ခက်လှသည်။

ဤသို့ ခန့်မှန်းချင့်တွက်၍ မရတတ်သော အချိန် အပိုင်းအခြားကို အသာထား။ ချင့်တွက်၍ရသော အချိန်အပိုင်းအခြားတို့လည်း အဆင့်ဆင့် များစွာ ရှိသေးသည်။ မျက်စိတစ်မှိတ်၊ လျှပ်တစ်ပြက်နှင့် လက်ဖျစ် တစ်တွက်တို့မှစ၍ စနစ်တကျ အကျယ်ချဲ့ကြည့်လျှင် စက္ကန့်၊ နာရီ၊ ရက်၊ လ၊ နှစ်တို့ကို ရေတွက်နိုင်သည်။ ကာလရှည်လျားခြင်းကို အမှတ်အသားပြု သောအခါ ဆယ်စုနှစ်(Decade)၊ ရာစုနှစ်(Century) တို့ကို ခေတ်သစ် ပိုင်း၌ အသုံးများလာသည်။

ယခုသော် ထောင်စုနှစ်(Millennium) ဟူသော အသုံးအနှုန်းကို ကြားလာရသည်။ ကြားရရုံမက ထိုကာလတစ်ခု၏ စတင်ချိန်ကို ခေတ်ပြိုင် လူသားတို့ ကြုံကြိုက်ရတော့မည်။ ယခင်အခါက စာပေအရေးအသားတွင် “နှစ်ပေါင်း ထောင်နှင့်ချီ၍” ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မျိုးဖြင့် ဤစကားလုံးကို သုံးခဲ့ကြ၏။ ယခုအခါ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ဟု ထပ်မံပိုင်းခြားရေတွက် သော ကာလတစ်ခု၏ အစကို မကြာမီ ကြုံကြိုက်ဖို့ ရှိနေသည်။ ကမ္ဘာသုံး ရေတွက်မှု စနစ်၌ “ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀” ဟူသော အချိန်မှတ်တိုင် ဖြစ်သည်။

ထိုကာလနှင့် ကြုံသောအခါ ကြုံရသောသူတို့၏စိတ်၌ မည်သို့ ဖြစ်ပါမည်နည်း။

လူတို့သဘာဝ သာမန်အားဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံ နေကြတ်ခြင်းကို စောင့်၍ ကြည့်ကြသည်။ လငပုပ် ဖမ်းသည်ဆိုလျှင် ကြည့်ချင်ကြသည်။ ကြယ်တံခွန် မြင်ရမည်ဆိုသော ကောင်းကင်မှ လာလမ်းကို စောင့်ကြည့်

ကြသည်။ ထိုသို့ပင် အခါရာသီအလိုက် ကြုံရသည့် ရာသီပွဲများကို နွဲ့ကြသည်။ သင်္ကြန်ပွဲ၊ တောင်ပြုန်းပွဲတို့မှအစ ဝါဝင်၊ ဝါထွက်တို့မှသည် နိုင်ငံရေးအရ နေ့ကြီးရက်ကြီးများအထိ အမှတ်တရ ဆင်ယင်ကြသည်။ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုသည် ကြုံတောင့်ကြုံခဲဖြစ်လျှင် လူတို့အဖို့ ပို၍ပင် အလေးထား၍ အာရုံစူးစိုက်ကြသေးသည်။

ကြုံတောင့်ကြုံခဲဖြစ်သည့်အရာတွင် “ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀” သို့မဟုတ် “၂၁ ရာစု” သို့ ဝင်သည့်ပွဲမှာ လူတို့သက်တမ်းအရပင် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ထူးခြားလှသည်။ သတ္တဝါတို့၏ သက်တမ်း၌ အနှစ် ၁၀၀၀ ဟူ၍မရှိ။ နိုင်ငံတို့၏ သက်တမ်း၌ပင် အနှစ် ၁၀၀၀ ကို လေးငါးပြန်မျှပြန်၍ သမိုင်းရေးစီမံပျက် တည်ရှိခဲ့သော နိုင်ငံများမှာ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် ၁၈၅ နိုင်ငံတွင် လက် ၁၀ ချောင်း ပြည့်အောင် ရေတွက်၍ မရတတ်။ အများ လက်ခံရေတွက် မှတ်သားကြသော ကမ္ဘာသုံး ပြက္ခဒိန်စနစ်၌ပင် အနှစ် ၁၀၀၀ ကို နှစ်ကြော့ပြည့်အောင် ဆက်တိုက်ဖြစ်သည်မှာ ဤတစ်ကြိမ်သာ ရှိသေးသည်။ အနှစ် ၁၀၀၀ သည် မြန်မာတို့အဖို့ ပုဂံခေတ်မှသည် ယနေ့တိုင် ကာလအထိကြာသော ယဉ်ကျေးမှု အချိန်ကာလကြီးဖြစ်သည်။ ပုဂံ စတင်ချိန်၌ အင်္ဂလန်သည် အင်္ဂလန် မဟုတ်သေး။ အမေရိကန်သည် ကမ္ဘာ့မြေကြီး မြေပုံထဲ၌၊ သမိုင်းထဲ၌ အရာမဝင်ခဲ့သေး။

ထို့ကြောင့် အနှစ် ၁၀၀၀ ၏ သမိုင်းကြောင်းကို ပြန်ကြည့်လျှင် လူ့သမိုင်း၏ အနီးအဝေး ပုံရိပ်တို့ကို တွေ့ရမည်။ ရှေ့အနှစ် ၁၀၀၀ ကို စမ်းတဝါးဝါး မျှော်ကြည့်နိုင်မည်။ လူ့အတိုင်းအဆဖြင့် ထိုမျှမမှန်းသာသည် ထားဦး။ အနှစ် ၅၀၊ အနှစ် ၁၀၀ တို့ကို ယခုခေတ်၌ အပြုသဘောဖြင့် ကြည့်ဖို့ လိုတော့မည်။ ကြည့်လည်း ကြည့်ကြလိမ့်မည်။ တွက်ချက်မျှော်ခေါ်မှုလည်း ပြုကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ပြုနိုင်ရန် တိုင်းပြည်နိုင်ငံအသီးသီး

တို့၌ ရှေ့ဖြစ်ရှေ့ရေး၏ အဆင်ပြေမှုနှင့် ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုကို မျှော်မှန်းရန် တာဝန်ယူရသော ဉာဏ်ကြီးရှင်များအဖွဲ့(Think Tank) တို့က တွက်ချက်နေကြလေပြီ။ သူတို့၏လုပ်ငန်းအရပ်ရပ်ကို ခြုံ၍ဆိုသော် မဟာဗျူဟာ လေ့လာရေး(Strategic Studies) ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ရှေ့လာမည့် ၂၁ ရာစု သို့မဟုတ် ဒုတိယမြောက် အနှစ် ၁၀၀၀ ကာလ၏ အကြိုကာလသည် ယခုမျက်မှောက်အချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုအကြိုကာလတွင် ပွဲဝင်ရန် ပြင်ဆင်ချက်တွေနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ ထိုအကြိုကာလကို သိသာစေသည်မှာ တီရှပ်ခေါ် စွပ်ကျယ်လက်ပြတ်ပေါ်တွင် ရိုက်နှိပ်ရောင်းချသော စာသားမှသည် ကွန်ပျူတာစနစ် ဖရိုဖရဲဖြစ်မည့် ဘေးကို ကြိုတင်၍ မျက်ပြူးဆံပျာ ဖြစ်နေကြသည်အထိ သတိထားစရာတွေ ရှိပါသည်။

ထိုပြင်ဆင်မှုများ အကြောင်းကို ပထမဦးစွာ ကမ္ဘာသုံး ခုနှစ်၏ ၁၉၉၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလကုန်ရက် နှစ်သစ်ကူး အကြိုညမှ စရပေမည်။

AGENDA 2000

၂၀ရာစုအစ မတိုင်မီ အကြံပြုချက်

၂၁ ရာစုအစ မတိုင်မီ အကြံပြု

အကြံပြုတို့ မည်သည် မျှော်လင့်ခြင်း၊ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်း၊ အမှတ်တရ ဖြစ်လိုခြင်း ဟူသော စိတ်ထားတို့ ပွားများတတ်သော အချိန်ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာအကြံပြု၊ နှစ်သစ်ကူးအကြံပြု၊ ကျောင်းဆင်းပွဲ အကြံပြု၊ ပွဲတော်အကြံပြု စသည်ဖြင့် ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ကြံဖူးကြမည်ဖြစ်သည်။ ၂၁ ရာစုနှစ် အကြံပြုကား ကြံတောင့်ကြံခဲ မနုဿတို့၏ ပွဲဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည်နှင့်ချီ၍၊ အရပ်ဒေသနှင့်ချီ၍၊ ကမ္ဘာနှင့်ချီ၍ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် ကျင်းပကြမည့်ပွဲတော် ဖြစ်သည်။ အရပ်ထဲတွင် ကျင်းပကြမည်။ မြို့များတွင် ကျင်းပကြမည်။ ဟိုတယ်ကြီးများတွင် ကျင်းပကြမည်။ သမုဒ္ဒရာကျွန်းပေါ်တွင် ကျင်းပကြမည်။ ပယ်လယ်ပြင်ခရီးတွင် ကျင်းပကြလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတကာ ဟိုတယ်ကြီးများတွင် နှစ်ကူး၊ ခေတ်ကူး၊ ရာစုကူးပွဲများ ဆင်နွှဲရန် စာရင်းပြည့်နေပြီဟု ဆိုသည်။ ထိုအချိန်နှင့်ကိုက်၍

ပင်လယ်ကူးခရီးနှင့် မည့်သူတို့ ဇိမ်ခံခရီးအတွက် လက်မှတ်ဝယ်ထားကြသည်။ အပန်းဖြေ အပျော်ကစားကြသော နာမည်ကြီး ဝေါဒစ္စနီ ကစားဥယျာဉ်တို့၌လည်း မိတ်ဆွေတို့နှင့် ဆုံကြရန် အချိန်အချက်တွေ ကြိုတင်ပြုလုပ်ထားကြသည်။

တချို့က ဤရာစုပွဲကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဆင်နွှဲမည်။

မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းမှ တောင်ဝင်ရိုးစွန်းအထိ ကမ္ဘာ့ဖြတ်ခရီးနှင့်ကြမည့် အဖွဲ့တွေ ရှိနေသည်။ နိုင်ငံတကာကိုဖြတ်၍ စက်ဘီးနှင့် လှည့်ကြမည့်သူတွေ အစုအဖွဲ့အလိုက် တာစုနေကြသည်။ ရာစုနှင့် ကုန်ဆုံးချိန်တွင် လူသား၏ အားသစ်မာန်သစ် ပြုကြမည့်သဘောဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည်လားမသိ။

နယူးဇီလန်နိုင်ငံတွင် ရွက်တိုင်ရှည်သင်္ဘောတွေ ရေသဘင် ကျင်းပကြလိမ့်မည်။ အင်္ဂလန်တွင် ဂရင်းနစ် စံတော်ချိန်ဟူ၍ စတင်သတ်မှတ်ရာ မြို့ကလေး၌ (Millennium Dome) ခေါ် “ပေါင်းမိုးဗိမာန်” တစ်ခု တည်ဆောက်၍ ပွဲကြီး ဖွင့်လှစ်မည်။ ထိုပြပွဲ၌ လာမည့်နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ တွင် ကမ္ဘာ့လူသားတို့၏ အနေအထိုင်စရိုက် မည်သို့အပြောင်းအလဲရှိမည်ကို ခန့်မှန်း၍ ဟောကိန်းထုတ်သလို စိတ်ကူးပြကွက်များ ရှိပေလိမ့်မည်။ ထိုဗိမာန်၏ အင်တာနက်ကဲ့သို့ ကွန်ပျူတာစနစ်က ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျင်းပကြမည့် နှစ်တစ်ထောင်ပွဲများ အကြောင်းကို သိလိုသူများအား လမ်းညွှန်ဖို့ စာရင်းကောက်ယူ ပြုစုလျက်ရှိသည်။

အဖြစ်သည်းသူတို့က ၂၁ ရာစုနှစ်တွင် ပထမဆုံး မြင်ရသော နေထွက်ချိန်ကို အရောက်သွား၍ ကြည့်ကြလိမ့်မည်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ နှစ်ဦး၊ ရာသီဦးတွင် နေကသိုဏ်းကြည့်ရသည်ကို အားမရသူတို့က ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာထဲရှိ တုန်ဂါ (Tonga) ကျွန်းနှင့် ဆာမိုးအား ကျွန်းတို့သို့ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာ နှစ်သစ်ကူး နှစ်ကြိမ်နွှဲဖြစ်လိုက်အောင် စီစဉ်ထားကြသေး

သည်။ ကမ္ဘာ့ရက်သက်မျဉ်း (International Date Line) ကို ကျော်ဖြတ် လျက် ပြက္ခဒိန်တစ်ရက် အပိုရနိုင်ကာ သူများထက်ထူး၍ နှစ်အရုဏ်၊ နှစ်မနက် ကြုံရအောင် လုပ်ကြရမည့် စိတ်ကူးဖြစ်သည်။

ကီရီဘာတီကျွန်းနိုင်ငံမှာ နေရောင်ခြည် ပထမ ကျဆင်းမည့် မြေအပြင်ထဲတွင် စာရင်းပါ၍ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ကို ကြိုဆိုကြမည်။ ထိုနိုင်ငံ ၏ ကျွန်းတစ်ကျွန်းကို မီလင်နီယံကျွန်း (Millennium Island) ဟူ၍ သမုတ်ကြရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ဩစတြေးလျနိုင်ငံတွင် ဆစ်ဒနီမြို့တော် ကိုလည်း ထိုအမည်ဖြင့်ပင် “မီလင်နီယံမြို့တော်” ဟု မည်တင်စကားကာ ဂုဏ်ပြုကြမည်ဟု ဆိုသည်။ လုံးပြားပြား ကမ္ဘာကြီးသည် ဝင်ရိုးပေါ်တွင် ၂၄ နာရီတစ်ကြိမ် လည်ပတ်နေစဉ် ဘယ်သူက နေရောင်အရင်ရသည် ဆိုသည်မှာ နှစ်ဦးအရုဏ်တက်ကို ကြိုဆိုကြမည့် သူတို့အတွက် ပြိုင်ဆိုင်ရန် အရေးကြီးနေသည်။

နှစ်ကူး ဂုဏ်ပြုပွဲတွင် ဆီမီးရောင်စုံတို့ ထိန်ထိန်လင်းကြမည်မှာ ပြောစရာပင် မလိုတော့။ မီးရှူးမီးပန်းတို့ ကောင်းကင်သို့ တက်၍ နောက်တစ်နေ့မနက် နှစ်ဦးအရုဏ်ကို ကြိုဆိုကြမည်။

အချိန်ကာလ ပြောင်းလဲခြင်းကား ဘာသာ ယုံကြည်မှုနှင့်လည်း တစ်နည်းတစ်လမ်း ပတ်သက်နေပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားဖူးခရီးထွက် ကြမည့် သက်ဝင် ယုံကြည်သူ လူမျိုးတွေ ရှိသည်။ ရောမမြို့လယ်ရှိ ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ ဗက်တီကန်မြို့တော်သို့ အကြည်ညိုရောက်ကြမည့်သူ တို့မှာ ထိုအချိန်တစ်ဝိုက်တွင် ၂၅ သန်းမျှ ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းထားသည်။ အစ္စရေးနိုင်ငံရှိ ဂျေရုဆလင်မြို့တော်ဟောင်းတွင် ခရစ်တော် လျှောက်ခဲ့ဖူး သော လမ်းကို မှန်းဆ၍ လျှောက်ရန် လာကြမည့်သူတို့မှာ ၄ သန်းမျှဟု ခန့်မှန်းသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် အချိန်ကိုက်၍ ခရီးသွားဝန်ဆောင်လုပ်ငန်းဖြင့် စီးပွားရှာမည့်သူတို့ကလည်း ခရီးစဉ်တွေ၊ အပန်းဖြေ ဒေသတွေကို တခမ်းတနား ပြင်ဆင်ထားကြသည်။ အသံထက်မြန်သော ကွန်းကော့ဒ်လေယာဉ်ကြီးဖြင့် ထိုအချိန်ကို ကမ္ဘာပတ် အပန်းဖြေခရီးစဉ်မှာ လူတစ်ဦးလျှင် ဒေါ်လာ ၇၅၀၀၀ ကျသင့်မည်ဆို၏။ အာဖရိကတိုက်ကြီးကို ပတ်၍ သမုဒ္ဒရာခရီး စီစဉ်ကာ ဝိတိုရိယ ရေတံခွန် ထိပ်စွန်းက ဟိုတယ်ကြီးမှာ တည်း၍ နှစ်ကူးညကို ကုန်လွန်လိုလျှင် စီစဉ်ပြီးသားရှိသည်။ ၁၉၉၉ ခုနှစ်၏ နောက်ဆုံး သောကြာနေ့မှ ၂၀၀၀ ခုနှစ်၏ ပထမဆုံး တနင်္ဂနွေနေ့အထိ ခုနစ်ရက်တာအတွက် ပျားရည်ဆမ်းခရီးမှာ မောင်မယ်နှစ်ဦးအတွက် ဒေါ်လာတစ်သိန်းပေးလျှင် စိတ်ချမ်းမြေ့ပေရော။ ဧည့်ခံသူ အိမ်ရှင်တို့က ဗြိတိသျှလုပ် ဂျက်ဂွား ဇိမ်ခံ မှန်လုံကားကြီးနှင့် အခန့်သား ထိုင်စေ၍ လေ့လာရေးခရီးပို့ဖို့ အစီအစဉ် ပါသည်။ ဘူလဂါရီ (Bulgari) ခေါ် အကောင်းစား ဖက်ရှင် ရွှေလက်ပတ်နာရီမျိုးကို တစ်ယောက်တစ်လုံး လက်ဆောင်ပေးဦးမည်။

ဤသို့ နှစ်သစ်ကို တခမ်းတနား ကြွယ်ပုပ်ကြွယ်စပ် ကြိုလိုသူများရှိ သလို ဒီဇင်ဘာ ဆောင်းညတွင် လရောင်အောက် နှင်းပေါက်ဖွဲ့ဖွဲ့တို့အကြား ၌ တိတ်ဆိတ်ခြင်းအရသာကို ချစ်သူခင်သူတို့နှင့် အေးအေးလူလူ ဝိုင်းဖွဲ့လို သူတို့လည်း ဒုနှင့်ဒေး ရှိကြပေဦးမည်။

ဒါတွင်ပဲလား၊ မဟုတ်သင့်သေး။ တစ်ထောင်စုနှစ်၏အစ နှစ်သစ် ကူး အကြိုညသည် လူတကာတို့အား ပြီးခဲ့သောအတိတ်ကို သမင်လည်ပြန် ကြည့်ရန်၊ မျက်မှောက်ကို သုံးသပ်ရန်၊ အနာဂတ်ကို မျှော်ခေါ်ရန်အတွက် စိတ်အာရုံကို နှိုးဆွစရာအကြောင်းအချက်တွေ များစွာရှိသည်။ ဆင်ခြင်၊ သုံးသပ်၊ ကောက်ယူရရှိသော ကိုယ်စီဘဝအမြင်၊ လောကအမြင်တို့သည်

ကမ္ဘာ့လူသားတို့ ရှေ့ဆက်ရမည့်ခရီးအတွက် “၂၁ ရာစု စိတ်ထား” ဟု ခေါ်ရလိမ့်မည် ထင်သည်။

ထိုနှစ်ကူးသမယ အကြိုညကို မရောက်ရှိမီ နာရီစက်တို့သည် တချက်ချက်မြည်လျက် ကာလ ယန္တရားကို အပြေးအလွှား ခုတ်မောင်း လျက် ရှိနေလေသည်။

* * *

Bertrand Russell

၂၁ရာစုအတွက် ခတ်ကွင်းပြင်ခြင်း

၂၁ ရာစုအတွက် ခတ်ကွင်းပြင်ခြင်း

၂၁ ရာစုသို့ ဝင်ရန် ယခုစာရေးချိန်တွင် ရက်ပေါင်း ၅၀၀ ပျော့ပျော့ မျှသာ လိုတော့သည်။ ထိုရာစုအတွင်း ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ပြဿနာတွေ ဘာရှိမည်ကို စူးစမ်း အဖြေရှာသူက ရှာသည်။ ကမ္ဘာကြီးမှာ လူဦးရေ တိုးနှုန်းကို သင့်တင့်အောင် ကန့်သတ်ဖို့ ပြဿနာရှိမည်။ အထူးသဖြင့် ဖွံ့ဖြိုး ဆဲ ဆင်းရဲသော နိုင်ငံများတွင်ဖြစ်သည်။ ရာသီဥတု ပူနွေးခြင်း၊ အအေး လွန်ခြင်း၊ မိုးခေါင်ခြင်း၊ ရေကြီးခြင်း စသော ရာသီဥတု ပြဿနာများ ရှိလိမ့် မည်။ ယခုပင်လျှင် အယ်လနီညိုနှင့် လာနီးညားတို့က စွယ်ရောင်ပြလျက် ရှိသည်။ မူးယစ်ဆေး ပြဿနာမှာ ဆင်းရဲသောနိုင်ငံရော၊ ချမ်းသာသည့် နိုင်ငံများမှာပါ ဖြေရှင်းရမည့် ပြဿနာဖြစ်နေဦးမည်။ ငွေရလွယ်သော လုပ်ငန်းဖြစ်သောကြောင့် လူမှုရေး အကျိုးဆက်တို့ကို မထောက်ညှာနိုင်သူ တို့က ကမ္ဘာပေါ်တွင် အံ့နှင့် ကျင်းနှင့် ပြုလုပ်နေကြလိမ့်ဦးမည်။

ကမ္ဘာ့ရိက္ခာ ပြဿနာမှာ တစ်ဖက်က ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်ပြီး တစ်ဖက်က လူဦးရေ တိုးပွားမှုကြောင့် လောက်ငှမျှတမှု ရှိဦးမည်မဟုတ်။ လူဦးရေ တိုးပွားမှုဖြစ်စဉ်တွင် ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများ၌ လူအိုလူမင်းတို့ အရေ အတွက် များနေမည့် ပြဿနာက ရှိနေဦးမည်။

ကျန်းမာရေးတွင် အေအိုင်ဒီအက်စ်ရောဂါကဲ့သို့ ကူးစက်ရောဂါ အတွက် ကုထုံးဆေးဝါးရှာရင်းက လူနာတွေ တိုးလာဦးမည်။ ယခုပင်လျှင် ရောဂါပိုးဝင်နေသူနှင့် ရောဂါဖိစီးခံနေရသူတို့ အများအပြား ရှိနေသည်။ ကင်ဆာရောဂါအတွက်လည်း ပွဲတွေ့ဆေးမပေါ်သေး။ နှလုံးသွေးကြော ရောဂါများ အဖြစ်နည်းရန် လူတို့အနေအထိုင်ကို လှုပ်ရှားမှု မျှတအောင် ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း ဆော်ဩရဦးမည်ဖြစ်သည်။ စိတ်သောက ဖိစီးမှု ပြဿနာများမှာ ယှဉ်ပြိုင်လုပ်ကိုင်ရသော အခြေအနေကြောင့် ယုတ်လျော့ ဖို့ နေနေသာသာ အကြီးအကျယ် မတိုးပွားလျှင်ပင် ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရဖို့ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ၂၁ ရာစုအတွက် လှေထိုးသားတို့ ဝေါဟာရ “ခတ်ကွင်း ပြင်” မှုများ နေရာတိုင်း၊ လုပ်ငန်းနယ်ပယ်တိုင်းတွင် ရှိနေသည်။ တစ်နိုင်ငံ ချင်း၊ တစ်ခုချင်း ကြိုးစားအားထုတ်မှုတွေ၊ ဖြစ်ရပ်သတင်းတွေ စုံလှသည်။

တရုတ်ပြည်၏ တယ်လီဖုန်းဆက်သွယ်ရေးတွင် ထိုအချိန်၌ တစ်နှစ် လျှင် ရှစ်သန်းမှ ကိုးသန်းအထိ တိုးမည်။ ကျေးလက်၌ ဖုန်းအဆက်အသွယ် များ နှစ်စဉ် ၆ သန်းမှ ၇ သန်းအထိ ရှိလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုအခါ ဆယ်လျူလာ ဖုန်းသွယ်သုံးစွဲသူ သန်း ၃၀ ဂဏန်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု တရုတ်ပြည်က ခန့်မှန်းသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ပြည့်သောအချိန်၌ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အမြင့်ဆုံး မိုးထိုး အဆောက်အအုံမှာ တိုကျိုမြို့တွင် ရှိပြီး မီတာ ၈၀၀ (ပေ ၂၅၀၀ ကျော်) မျှ အမြင့်ရှိမည့် ထောင်စုနှစ် မျှော်စင်ကြီး ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုမျှော်စင်မှာ မလေးရှားတွင် ၁၉၉၆ ခုနှစ်က တည်ဆောက်ပြီးခဲ့သည့် ကွာလာလမ်ပူမြို့ရှိ ပက်ထရိုးနားစ်တာဝါခေါ် မီတာ ၄၅၀ မြင့်သည့် တာဝါထက်မြင့်ပြီး

တရုတ်ပြည်၌ ၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် အပြီးတည်ဆောက်မည့် ရှန်ဟဲမြို့၊ ကျင်မော် အဆောက်အအုံ (မီတာ ၄၂၁) နှင့် ချုံကင်းမြို့၊ ချုံကင်းတာဝါ (မီတာ ၄၅၇) တို့ထက် နှစ်ဆနီးပါး မြင့်လိမ့်မည်။ ဂျပန်ပြည် ဂင်ဇာ ရပ်ကွက်တစ်ခုလုံးကို ထိုတာဝါအထက်တွင် နေရာပေးနိုင်မည်ဟု ခန့်မှန်းခဲ့ကြသည်။

အာရပ်ဒေသရှိ ခရစ်ယာန်နှင့် အစ္စလာမ်ဘာသာကြီးများ ဆုံတွေ့ရာ ဂျေရုဆလင်မြို့၊ ယေရှုခရစ်၏ မြို့တော်သို့ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးက ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ တွင်မှ ခရီးလှည့်လိမ့်မည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအား ဂျေရုဆလင်သို့ လာရောက်ရန် ၁၉၉၂ ခုနှစ်ကပင် အစ္စရေး ခေါင်းဆောင်များ အဆက်ဆက်က ဖိတ်ကြားခဲ့သော်လည်း ၂၀ ရာစုကုန်ဆုံးချိန်ကို တမင်စောင့်နေသည်ဟု ယူဆကြသည်။

အာရှတစ်ခွင်နှင့် ဖိလစ်ပိုင်တို့တွင် စီးပွားရေး ဆုတ်ယုတ်မှု မစတင်မီ အချန်လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကျော်က ယခင် ဖိလစ်ပိုင် သမ္မတဖြစ်သူ ဖီဒယ် ရာမိုစ်က သူ့နိုင်ငံသားများအား ဖိလစ်ပိုင်သည် ၂၁ ရာစုအတွင်းသို့ အခြားသူများ ရိုးရိုးခုန်၍ဝင်နေစဉ် မိမိတို့က တုတ်ထောက်ခုန်၍ဝင်မှ တော်ကာကျမည်ဟု နှစ်သစ်ကူး မိန့်ခွန်းကို ၁၉၉၇ ခုနှစ်က ပြော၍ တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

ရောမမြို့တော်မှာ ခရစ်နှစ်အစကို ရေတွက်သော ဖြစ်ရပ်နှင့် နှီးနွယ်သော မြို့တော်ဖြစ်သဖြင့် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် ၂၅ သန်းခန့် ထိုနှစ်အတွင်း လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်မှန်းလျက် ယာဉ်အသွားအလာ မကျပ်တည်းရစေရန် မြေအောက် ရထား၊ မြေပေါ် လမ်းကျယ်နှင့် မြေအောက် ဥမင်တို့ကို တည်ဆောက်ပေးရန် ကြိုတင်စိုင်းပြင်းနေခဲ့သည်။

ပြင်သစ်ကလည်း ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ တွင် သူတို့နိုင်ငံသို့ လာရောက်၍ နှစ်သစ်ကူးပွဲ ဆင်နွဲကြမည့် သူတို့အတွက် ရှိန်ပိန်အရက်များကို ကြို၍ ချက်လုပ်လျက်ရှိရာ ရှိန်ပိန်ပုလင်းပေါင်း သန်း ၂၅၀ မျှ ထုတ်လုပ်ထား သည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်က ပြင်သစ်တော်လှန်ရေး နှစ် ၂၀၀ ပြည့်ကို ရည်၍ ထုတ်လုပ်ခဲ့သော အရက်ပုလင်းဦးရေထက် ၁၀ သန်းပို၍ ထုတ်သည်။ ထိုအရက်များကို ရာစုပွဲတော်အတွက် အမေရိကန်၊ ဗြိတိန်၊ ဂျာမနီနှင့် ဂျပန်တို့ကလည်း မှာကြားဝယ်ယူကြလိမ့်မည်။

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး ချိန်ခွင်လျှာအနေဖြင့်ကား လာမည့်ရာစုနှစ်တွင် တောင်အမေရိက၌ ဘယ်သူတွေ ဩဇာညောင်းနိုင်မည်ဟူသော အချက် က အရေးပါလိမ့်မည်ဟု ဘရားဇီးနိုင်ငံမှ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ထမ်းတစ်ဦးက မှတ်ချက်ပြုသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထူးခြားအံ့ဖွယ်အချက်အလက်များကို စုပေါင်း၍ စာအုပ်ထုတ်ဝေသော “ဂင်းနက်၏ စံချိန်များ” စာအုပ်ကို လွန်ခဲ့သည့် ၄၄ နှစ်က ထုတ်ဝေခဲ့သူ နောရစ် မက်ဂျပ်တာမှာ သူ့စာအုပ်ထဲတွင် ထည့်သွင်းပုံနှိပ်ရန် ရာစုနှစ်ဦးကို မျှော်ကြည့်နိုင်မည့် တောင်ပစိဖိတ် သမုဒ္ဒရာအတွင်းသို့ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀၊ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့၏ နေထွက် ချိန်အမီ ကြိုရောက်သွားရန်ခရီးကို လန်ဒန်မြို့၌ ပြင်ဆင်လျက်ရှိနေ လေသည်။

သူများတွေနှင့် မတူသော ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုကို ပြုလုပ်နေသူများမှာ ဂျပန်လူမျိုးများဖြစ်၍ ခရစ်နှစ် ၁၆၀၃ ခုနှစ်က တည်ခဲ့သော ယခင် အေဒို၊ ယခု တိုကျိုမြို့တော်ကို ခရစ်နှစ် ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် လက်ရှိမြို့တော်နှင့် မိုင် ၄၀ မှ ၁၉၀ အတွင်း ကွာလှမ်းသောအရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ တည်ဆောက်

ရန် ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ မြို့တော်နှင့်ဝန်းကျင်တွင် လူသန်းပေါင်း ၃၀ နေထိုင်လျက်ရှိပြီး အနေအထိုင် ကျပ်တည်းကာ ငလျင်ကြောလည်း မလွတ်သဖြင့် ထိုသို့ပြောင်းရန် စီစဉ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အာရှတိုက်၏ လူဦးရေ အခြေအနေမှာ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ တွင် စင်ကာပူ၌ အသက် ၅၅ နှစ်အထက် လူအပေါင်း ငါးသိန်းရှိနေလိမ့်မည်ဟု လူဦးရေ သုံးသန်းရှိသော စင်ကာပူနိုင်ငံက မျှော်မှန်းထားသည်။ ထိုအချိန်၌ အာရှလူဦးရေ၏ ၃၈ ရာခိုင်နှုန်းသည် မြို့ပြတို့၌ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြလိမ့် မည်ဟု ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂက ခန့်မှန်းချက် ရှိလေသည်။

Albert Einstein

ခင်လှမ်းလှမ်းက ၂၁ရာစု

ခပ်လှမ်းလှမ်းက ၂၁ ရာစု

လူတို့ သဘာဝ မျှော်ကြည့်တတ်ခြင်း၊ ချိတ်ဆက် ဆင်ခြင်၍ တွေးခေါ်တတ်ခြင်း အလေ့စရိုက်တို့မှာ ရှိမြဲဖြစ်သည်။ ထိုစရိုက်တို့အရ စစ်ပြီးစ ၁၉၄၈ ခုနှစ်က ၁၉၈၄ ခုနှစ်ကျလျှင် ဘာဖြစ်မည်ဟု ရှေ့ရေးကို ၃၆ နှစ်ခန့် ကြိုတွေးပြီး ဝတ္ထုရေးခဲ့သူ ရှိသည်။ ထိုသူမှာ “၁၉၈၄” ကို ရေးသော ဗြိတိသျှ စာရေးဆရာ ဂျော့အော့ဝဲလ် (၁၉၀၃-၁၉၅၀) ဖြစ်သည်။ သူ့ထက်စော၍ ဗြိတိသျှ စာရေးဆရာ အိပ်ဂျီဝဲလ်စ် (၁၈၆၆-၁၉၄၆) နှင့် ပြင်သစ်စာရေးဆရာ ဂျူးလိစ်ဗန်း (၁၈၂၈ - ၁၉၀၅) တို့လည်း ရှိခဲ့သည်။ သူတို့ခေတ်အသီးသီး၏ တိုးတက်မှု အလားအလာနှင့်ယှဉ်၍ လူမှုကိစ္စ အသစ်သစ်တို့ကို ရှေ့အဖို့ မျှော်ခေါ်ရေးသားခြင်း ဖြစ်သည်။

လူ့သမိုင်းသည် ဆုံးအံ့မထင်သောကြောင့် ရှေ့မှာ မျှော်ကြည့်စရာ တွေ အမြဲတမ်းရှိနေသည်။ စိတ်စောစရာတွေလည်း ရှိနေသည်။ မစောလျှင် ရှိပါရိုးလား။ ကိုယ့်ကိစ္စ၊ ကိုယ့်အရေးနှင့် တိုက်ရိုက်ဆိုင်နေသည်ပဲ။ ထို့ကြောင့် “ထန်းရေ အမူးပြေလျှင် ထန်းပင်ပေါ်ကို မော့ကြည့်မိသော” ထန်းသေမားကဲ့သို့ သောက်လေ ငတ်မပြေသည့်အဖြစ်နှင့် ရှေ့ရေးကို မျှော်တွေး၍ သံသရာလည်ရသည်။

တကူးတက ရာစုနှစ်သစ် တစ်ခု သို့မဟုတ် ထောင်စုနှစ်သစ်တစ်ခု အကန့်တစ်ကန့်ကို ဖြတ်ရမည့် လူ့ခရီး၌ စိတ်ကူးတွေ၊ စိတ်သမ်းတွေ ကြွယ်နေတော့သည်။ ယခုနှစ်ဦးကပင် ဥရောပတိုက် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဒါဗီးမြို့မှာ လူပေါင်း ၂၀၀၀ ခန့် အစည်းအဝေးကြီးတစ်ခု၌ လမည့်ရာစုနှစ် တွင် အာရှနှင့် ကမ္ဘာ၏ လူမှုစီးပွားကို အခြေခံ၍ ဆွေးနွေးကာ အဖြေရှာခဲ့ ကြသည်။ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်အတွက် စဉ်းစားခြင်း မဟုတ်။ ထိုအချိန် သည် မျက်စိအောက်မှာ ရောက်လာတော့မည်။ ထို့ကြောင့် ခပ်လှမ်းလှမ်း ကို တိုး၍ ကြည့်သည်။ ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ ဆိုပါစို့။ “နှစ်ထောင့်နှစ်ဆယ်” ဟု ရွတ်ဆို၍လည်း အဆင်ပြေသည်။ အာဆီယံတို့လို အာရှနိုင်ငံများ အဖွဲ့ အစည်းကလည်း ၂၀၂၀ ခုနှစ်ကို မျက်မြင်မှန်းထား၍ အလုပ်လုပ်နေ ကြသည်။

လူမှုသိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ ရှေ့ဖြစ်ဟောကိန်းအမြင်တချို့ကို ကြည့်ကြ ပါစို့။

ထိုအချိန်တွင် လူတို့ကို လက်ရှိဖိစီးနေသော ရောဂါကြီးကြီးမားမား တချို့ကိုနှိမ်နင်းနိုင်ပြီး ဖြစ်လိမ့်မည်။ မော်တော်ယာဉ်များတွင် ယခုထက် ပိုပြီး ခရီးတွင်အောင် မောင်းနိုင်ဖို့နှင့် အထိအခိုက် နည်းစေဖို့ အာရုံခံ ကိရိယာများကို တပ်ဆင်ပါရှိလိမ့်မည်။

ရာသီဥတုနှင့် စိုက်ပျိုးရေးကိစ္စတွင် မိုးခေါင်ရေရှားဒေသ၌ အပင် မသန်၊ အသီးအရွက် မထွက်မှာကို ပူစရာမလိုတော့။ သက်ရှိဗီဇဓာတ် သဘာဝကို နှိမ်နင်းသောကြောင့် သီးပင်စားပင်တို့ကို လိုသလို စိုက်နိုင်ကြ လိမ့်မည်။ လေထုညစ်ညမ်းမှုအတွက်လည်း ပူစရာမလို။ လူတို့ အစီအမံဖြင့် အဏုဇီဝပိုးမွှားများက ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်ဓာတ်များနှင့် အခြားဓာတ်

သဘော အညစ်အကြေးတွေကို ပတ်ဝန်းကျင် လေထဲမှ ရှင်းပစ်ပေးလိမ့် မည်။

ရောဂါစစ်တမ်းထုတ်ရာတွင် မျိုးရိုးဗီဇကြောင့် ဖြစ်ပွားတတ်သော ရောဂါများကို ကြိုတင်သိရှိ၍ ကုစားနိုင်မည့် နည်းလမ်းများ ရှိလာလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်တွင် လူတို့၌ ကျန်းမာရေးရာဇဝင်နှင့် မျိုးရိုးဗီဇကို ဖော်ပြ ထားသော စိစစ်ရေးကတ်ပြားများ ကိုင်ဆောင်ထားပြီး နေမကောင်းဖြစ် လျှင် ဆရာဝန်သမားတို့က ကာယကံရှင်နှင့် လျှောက်ပတ်သော ဆေးဝါး ကုထုံးများကို ပေးမည်ဖြစ်သည်။ ယခု အားယူဆဲဖြစ်သည့် သတ္တဝါများကို ဗီဇတူ ပုံတူပွားပေးမည့် အတတ်မှာ သိုးကလေး၊ ကြွက်ကလေးများကို စမ်းသပ်အောင်မြင်စ ပြုပြီ ဖြစ်သော်လည်း လူကို ပုံတူပွားရေးမှာ ခေတ်စား လာစရာ အကြောင်းမရှိဟု သုံးသပ်ကြသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ တွင် ကမ္ဘာ့လူဦးရေ လက်ရှိ အနေအထားတွင် ကုဋေ ၂၀၀ နောက်ထပ်တိုးလာပြီး ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများတွင် လူများစု ဖြစ် လျက် အလုပ်လက်မဲ့ပြဿနာလည်း ရှိနိုင်သည်။ သဘာဝ သယံဇာတ သစ်တောများ ပြုန်းတီးနေသည့်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်အရေးတွင် ပို၍ ခက်ခဲလာနိုင်သည်။

နိုင်ငံရေးရာများအနေဖြင့် ကုလသမဂ္ဂတွင် အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင် သည့် ကော်မတီများ၌ အိန္ဒိယ၊ ဘရာဇီး၊ ဂျပန်၊ ဂျာမနီတို့ ပါဝင်လာမည်။ အမေရိကန်ကဲ့သို့ နိုင်ငံကြီး၏ သြဇာစနစ်သဘောများ ကျဉ်းမြောင်းသွား လိမ့်မည်။ ဥရောပတိုက်တွင် ယခုထက် စီးပွားဖွံ့ဖြိုးမှု ပိုလာမည်။ စီးပွားရေး တွင်ကျယ်လာသည်နှင့်အမျှ နိုင်ငံရေးသမားတို့၏ အခန်းကဏ္ဍ လျော့သွား မည်ဟု ဆိုသည်။ ဥရောပစီးပွားရေးတွင် ဗြိတိသျှ၊ ပြင်သစ်၊ ဂျာမနီတို့၏ ပုံစံစနစ်များ ပေါင်းစပ်လုပ်ကိုင်ကြလိမ့်မည်။

လူတစ်ဦး ကိုင်ဆောင်မည့် ဆက်သွယ်၊ ပြောဆို၊ ကြည့်ရှု၊ မှတ်သား၊ တွက်ချက်ကာ၊ စာကိုလက်ခံမည့် တစ်ကိုယ်ရေစက်များကို များများစားစား သုံးကြလိမ့်မည်ဟူ၍ ၂၁ ရာစုအတွင်း ခပ်လှမ်းလှမ်း အချိန်ကို မှန်းဆထားကြသည်။

ခရီးသွားလာရေးမှာ မော်တော်ယာဉ်ကိုယ်ထည်တွေ အစွန်းအထင်း အခြစ်မပြုနိုင်သော ပစ္စည်းများ ဖြစ်လာမည်။ မီးခိုးလေညစ် မထွက်သော ကားများလာလိမ့်မည်။ လက်လွှတ်မောင်းနိုင်သည့် ကားများ ဖြစ်လိမ့်မည်။ လေယာဉ်ပျံတို့ ယခုထက်ပင် အရွယ်အစား ကြီးမားလာလိမ့်မည်။

စားသုံးသူများကို ကြိုက်ရာရွေးပြီး ထုတ်လုပ်သူများက စားသုံးသူ အကြိုက် မက်လုံးပေးပြီး ထုတ်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ပစ္စည်းအရည်အသွေး ကောင်းပြီး ဈေးနှုန်းအပြိုင်ထား၍ ရောင်းချကြလိမ့်မည်။ ထုတ်လုပ်သူတို့ ကလည်း ပစ္စည်း အမျိုးအမည်များကို ခွဲခြားထုတ်လုပ်လာကြမည်။

“နျူရိုမင်စာ” အမည်ရှိ ဝေါဟာရကို သုံးစွဲ၍ အနာဂတ်ဟောကိန်း ထုတ်ခဲ့သော စာရေးဆရာ ဝီလျံ ဂစ်ဗဆွန်က “တကယ့် လက်တွေ့ အနာဂတ်ရာစုဟာ ဘယ်ပုံစံနဲ့ပဲကြည့်ကြည့်၊ သိပ္ပံစာရေးဆရာတွေ ကြိုပြီး ရေးနေကြတာထက် ထူးထူးခြားခြားအဖြစ်တွေ တွေ့ရမှာ သေချာတယ်” ဟု မှတ်ချက်ပြုထားလေသည်။

၂၁ရာစုကို အဆိုးမြင်သူ

၂၁ ရာစုကို အဆိုးမြင်သူ

လာမည့် ၂၁ ရာစုအကြောင်းကို မျှော်ခေါ်ရေးသားမှုတွေ အတော်များပါသည်။ အမှန်စင်စစ် မျှော်ခေါ်ရေးသားသည်ဟုပင် ဆိုရန်မသင့်တော့။ ၂၁ ရာစုသည် နက်ဖြန်သဘက်ဆိုင်သလို ရောက်လာတော့မည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ၂၁ ရာစု၏ တံခါးပေါက်ဝ၌ ရပ်လျက်ရှိကြပြီ။ ထို့ကြောင့် တံခါးဝတွင် ရပ်သော သူသည် အခန်းထဲ၌ ဘာရှိသည်ဟူသော အချက်ကို တစ်စိတ်တစ်စွန်း မြင်ရဘိသကဲ့သို့ ၂၁ ရာစုနှစ်အကြောင်း ရေးသူတို့သည် ထိုအကြည့်၊ ထိုအမြင်မျိုးဖြင့် ရေးနိုင်လာကြပါသည်။

မြန်မာစာပေ၌ “ဘုံခန်းလည်း မြောက်လွန်းသည်၊ ငရဲခန်းလည်း ခြောက်လွန်းသည်” ဟူသော ဝေဖန်သုံးသပ် မှုမျိုးကဲ့သို့ ၂၁ ရာစုတွင် နှင်းဆီသွေး တောက်ပ၍ ဆက်သွယ်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ဖြေဖျော်ရေးတို့တွင် အဆင်ပြေလိမ့်မည်ဟု အရောင်ခြယ်၍ ရေးကြသူများရှိသလို ၂၁ ရာစုတွင် “ပြေးစရာ မြေမရှိ” ဟု ဆိုရမည်ကဲ့သို့ အဆိုးမြင်၊ အပျက်မြင် သဘောတို့ဖြင့် ရေးကြသူများကို တွေ့ရသည်။

သူတို့ရေးသော ယနေ့နက်ဖြန် ဆိုသလို ရောက်လာတော့မည့် ရာစုနှစ်ကိစ္စမှာ စာဖတ်သူတို့၏ ဆင်ခြင်မြော်မြင်မှုဖြင့် ချိန်ဆချင့်နှိုင်း၍ သာ ယူရန်ရှိလေသည်။ အသက်ဉာဏ်စောင့်၊ ဥစ္စာကံစောင့် ဟူသော စကား ကဲ့သို့ ကိုယ်ပိုင်အနေအထိုင်၊ အတွေးအခေါ်တို့ကို အသုံးချ၍ ၂၁ ရာစုတွင် ကျင်လည်ကြရဖို့ ရှိပါသည်။

ယခုတလော ထုတ်ဝေကြသော နိုင်ငံတကာ စာအုပ်စာပေတို့တွင် ၂၁ ရာစုအကြောင်းကို မကောင်းပြောသူတစ်ဦး တွေ့ရပြန်သည်။ ထိုသူမှာ ယူဂျင်းလင်ဒင် (Eugene Linden) ဆိုသူ ဖစ်၏။ သူ့စာအုပ်အမည်မှာ “ရိုးရိုး မြင်သာသော အနာဂတ်နှင့် မတည်ငြိမ်စရာအကြောင်း ၉ ရပ်” (The Future in Plain Sight: Nine Clues to the Coming Inastability) ဟူ၍ ပေးထားသည်။ သူ့အမြင်က အကျည်းတန်နေသည်မှာ စီးပွားဆုတ်ကပ်နှင့် ကူးစက်ရောဂါဆိုးကြီးများက ဒုက္ခပေးလျှင် ရေကြီးခြင်း၊ ငတ်မွတ်ခြင်းတို့က အန္တရာယ်ပြုလိမ့်မည်ဟု ဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာ ယူဂျင်း လင်ဒင်ကား ၁၉၉၇ ခုနှစ်က အချိန်ကဲ့သို့ ကမ္ဘာပေါ်တွင် စီးပွားလူမှု ယောက်ယက်ခတ်မှု မများသေးသော အချိန်က သူ့အဖို့ အပျက်ကို တွေးနှင့်နေခဲ့သည်။ သူ ဤသို့ တွေးသော်လည်း ထိုအချိန်က ဤသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အပျက်သဘောဘက်က ဟောကိန်း ထုတ်ခဲ့သော ပေါ့လ်အပ်ဒမင်း (Paul Erdman) ၏ “၁၉၇၉ ခုနှစ် ပြိုလဲခြင်း” (The Crash of '79) နှင့် ဟယ်ရီ ဖစ်ဂီ (Harry Figgie) ဆိုသူ စာရေးဆရာ၏ “၁၉၉၅ ခုနှစ် ဒေဝါလီခံခြင်းနှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံ ပြိုကွဲကျဆုံးမည့် နိမိတ်” (Bankruptcy 1995: The Coming Collapse of America) အမည်ရှိ စာအုပ်တို့မှာ ဟောကိန်းလွဲသဖြင့် ချောင်းထိုးခံထားရသော အချိန်ဖြစ်သည်။

ယူဂျင်း လင်ဒင်၏ စာအုပ် ထွက်လာသောအခါ ကမ္ဘာ့ငွေကြေး
ဈေးကွက် အကျပ်အတည်းနှင့် သွား၍တိုက်ဆိုင်သည်။ ထိုအချိန်၌ အာရှ
စီးပွားရေး ယိမ်းယိုင်မှုနှင့်ကြုံသည်။ ဂျပန်တို့မှာ အရှိုက်ကို ထိနေသည်။
ရုရှားမှာ ဧရာမ အကြပ်အတည်းကို ရင်ဆိုင်ရသည်။ “သူငယ်တော်”
အယ်နီညိုးမှာ ကမ္ဘာပတ်လည်တွင် တောမီးနှင့် မုန်တိုင်းကို ဖြန့်ကြက်
လျက်ရှိသည်။ ထိုအခြေအနေတွင် ယူဂျင်းလင်ဒင်၏ စာအုပ်မှာ အချိန်
ကိုက် ရှေ့ဖြစ်ဟောစာတမ်းကြီးကဲ့သို့ ထင်ရှားသွားခဲ့သည်။

စာဖတ်သူတို့က “ကဲ . . . ဈေးကွက်က မငြိမ်သက်ဘူး၊ ရာသီဥတုက
ဖောက်ပြန်တယ် ဆိုပါတော့၊ ဘာဖြစ်သေးလဲ၊ ဒါမျိုးဟာ ကမ္ဘာမှာ ဖြစ်ရိုး
ဖြစ်စဉ် မဟုတ်လား” ဟု မေးစရာရှိသည်။ စာရေးသူက “ဒီလိုမဟုတ်သေး
ဘူး” ဟု ပြန်ဖြေစရာရှိသည်။

သူ့စာအုပ်၏ အခန်းတစ်ခန်းတွင် ကမ္ဘာ့ငွေကြေးစနစ်ကို နိုင်ငံ
တကာနှင့် ချီ၍ ဆက်စပ်လုပ်ကိုင်ထားမှုကြောင့် ထိုစနစ်ကြီးက မတည်
မငြိမ် ဖြစ်စေသည်ဟု ရှင်းလင်းထားသည် ဆို၏။ ထို့ထက်ဆိုးမည်မှာ
ကမ္ဘာပေါ်တွင် နှစ်ပေါင်း ၈၀၀၀မျှ ရေလိုက်သင့် ငါးလိုက်သင့် အဆင်ပြေ
ခဲ့သော လူ့ယဉ်ကျေးမှု၏ အခြေခံကိစ္စကြီး ဖြစ်သည့် ရာသီဥတုသဘော
သည် ထွေ၍လာသည်ဟု သူက ဆိုသည်။ လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများကို ဖိ၍
ထုတ်လုပ်ရင်း ဖန်လုံအိမ် အခိုးအငွေ့များ ထွက်ရှိရာမှ ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း
ပူနွေးစေပြီး မုန်တိုင်းတို့ မကြာခဏ ဆင်တတ်သည်ကို အားပေး
အားမြှောက် ပြုလုပ်ဖွယ်ရှိသည်ဟု သူက တွက်ဆသည်။ ကမ္ဘာဝင်ရိုးစွန်း
ရေခဲပြင်ကြီးများ အခြေပျက်သောကြောင့် ရာသီဥတု ပုံမှန်သဘောတို့
ပျက်ပြားပြီး ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် မြင့်တက်လာသည်။ ထိုအခါ

ပင်လယ်ကမ်းခြေ တိုင်းပြည်ဒေသများဖြစ်သော အမေရိကန်၏ ဘော့စတွန်မြို့မှသည် အာရု၏ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်အထိ ရေအန္တရာယ်ရှိလာ သည်ဟု ဆိုသည်။

ဤအဆို၊ ဤစကားမျိုး ကြားရပေါင်းများ၍ နားလှုံနေချင်နေမည်ဟု သူက ဆိုသည်။ သို့သော် ဖော်ပြပါ အခြေအနေများက လူ့ယဉ်ကျေးမှု ဟူသော ဆပ်ပြပူဖောင်းကလေး ပေါက်သွားစရာအကြောင်း ရှိသည်ဟု သူတွေးမိသည်။ သူ့စာအုပ်၏ အမည်အတိုင်း ရိုးရိုးရှင်းရှင်း မြင်သာနေ သော အလားအလာတို့မှာ ဤသို့ဖြစ်သည်ဟု အောက်ပါ အကြောင်းတို့ကို ဖော်ပြသည်။ သတိမမူ ဂူမမြင် ဖြစ်တတ်လွန်းကြ၍ဟု သူကဆိုသည်။

ကမ္ဘာတွင် လူဦးရေ ထူထပ်များပြားပြီး ရာသီဥတု အပြောင်းအလဲ မြန်ဆန်လွန်ကဲသောကြောင့် ရောဂါကူးစက်မှုတွေ များပြားနိုင်သည်။ သစ်ပင် သစ်တော ပြုန်းတီးသောကြောင့် တိရစ္ဆာန် သတ္တဝါမျိုးစုံတို့ မျိုးတုံး မည်။ အပင်မျိုးစုံတို့ မျိုးသုဉ်းမည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဆင်းရဲနှင့် ချမ်းသာ ကွာဟမှု ကြီးမား၍လနေသည်။ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ရန် မြေကိုစွန့်၍ တိုင်းတစ်ပါးသို့ ရေကြည်ရာ မြက်နုရော အလုပ်ရှာထွက်ကာ အခြေချသူ တွေ များလျက်ရှိသည်။ ဘာသာရေး တစ်ယူသန် အယူသည်းသူတို့လည်း အရေအတွက် တိုးပွား၍ လာနေသည်။ ထိုပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်တို့ကို ဖြေရှင်းနိုင်ခြင်း မရှိပါက ရာသီဥတု အပြောင်းအလဲနှင့် ရိက္ခာထုတ်လုပ်မှု ကျဆင်းခြင်းတို့ကြောင့် စီးပွားကုန်ထုတ်မှုကို ထိခိုက်နစ်နာစေလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်လျှင် ခရစ်နှစ် ၂၀၅၀ တွင် ဘာဖြစ်မည်ကို စာရေးသူ၏ စာအုပ်တွင် ဒုတိယပိုင်း၌ အသေးစိတ် ဖြည့်စွက်၍ ရေးထား၏။ သူ့စာအုပ် ထဲမှ ဖြစ်နိုင်သည့် အညွှန်းနှစ်ခုမျှကို ရွေးထုတ်ကြည့်နိုင်သည်။

အာရှမှ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ ဆိုပါစို့။ ၂၁ ရာစုနှစ်၏ ပထမနှစ် ၅၀ တွင် လက်ရှိ ကျန်သမျှ သစ်တောတို့၏ အများစုကို ခုတ်ထွင်ရောင်းချ သုံးစွဲကြ လိမ့်မည်။ ဇီဝမျိုးစုံဖြစ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့် အပင်များမှာ ယခင်ရှိပြီး၏ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ကျန်ကောင်းကျန်တော့မည်။ မြေပြို၊ တောင်ပြို၍ ကျသော ရွံ့နှစ်တို့သည် ရေလျှံသော မြေပြန့်သို့ စီးဆင်း၍ အိုးအိမ်များကို ဖုံးလွှမ်းစေလိမ့်မည်။ မြစ်တွင်းသို့ တစ်ဖန်စီးဆင်းသော နံ့များက ငါးသတ္တဝါများကို ထိခိုက်ပျက်စီးစေမည်။ တိုင်ဖွန်းခေါ် မုန်တိုင်းကြီးများ ရက်ရှည် တိုက်ခတ်ရာမှ စပါးစိုက်ပျိုးရေးကို နှောင့်ယှက်ပြီး ရိက္ခာကို ပြည်ပမှ တင်သွင်းရလိမ့်မည်။ ပြည်တွင်းရှိ လက်နက်ကိုင် ဆူပူမှု၊ ရောဂါ ဖြစ်ပွားမှုနှင့် ရိက္ခာခေါင်းပါးမှုတို့ကြောင့် ထိုအချိန်တွင် တိုင်းပြည် လူဦးရေ သည် ၅၅ သန်းမျှ ဂဏန်းသို့ ကျဆင်းသွားမည်။ မွေးဖွားနှုန်းကျကာ လက်ရှိ ထက် ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း လျော့ဆင်းပြီး ဖြစ်နိုင်မည်။ ထိုအခါကျမှ မိုးရာသီ သစ်တောတို့ ပြန်ထပြီး လမုတောတို့ ကမ်းစပ်တွင် ပြန်လည်ပေါက်ရောက် မည်။ သို့သော် ပျက်ခဲ့သမျှ အပျက်အစီး အဆုံးအပါးတို့ကို အဖတ်ဆယ်ရ မည့် တာဝန်မှာ လုပ်အားနှင့်မမျှအောင် ရှိလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။

ကျန်သာဓကတစ်ခုမှာကား ယခု ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံလျက် ရှိသော အမေရိကန်နိုင်ငံ နယူးယောက်မြို့ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ခရစ်နှစ် ၂၀၅၀ တွင် နယူးယောက် တည်ရှိရာ မန်ဟက်တန်ကျွန်း၏အလယ်မှ မိုးထိုးတိုက် များသည် အပူလွန်ကဲသောကြောင့် အေးမြသော အစိမ်းရောင်ဖြင့် ဖုံးအုပ် ခြယ်သ၍ ထူးရလိမ့်မည်။ လမ်းဘေးနှင့် တိုက်ထိပ်ရှိနေရာ လွတ်မှန်သမျှ အရိပ်ရစေရန် သစ်ပင်များ စိုက်ကြရလိမ့်မည်။ လမ်းပေါ်တွင် လမ်း လျှောက်သွားသူတို့မှာ နည်းပါးသွားပြီး လမ်းပေါ်တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အကပ်မခံကြဘဲ ရောဂါကူးမည်စိုး၍ မျက်နှာနှင့် ကိုယ်တို့တွင် ဆရာဝန်တို့

ခွဲစိတ်ခန်းတွင် ပတ်၍စည်းသော မျက်နှာစည်းများကိုဆင်ကာ ကိုယ်လုံး
 ခြုံ၍ ကိုယ့်ကိစ္စ ကိုယ်သွားကြရဖွယ်ရှိသည်။ ဤကဲ့သို့ ဖာသာလဝါပြုခြင်း
 မှာ ရိုင်းစိုင်းရာရောက်မည်မဟုတ်။ ထိုအချိန် ထိုအခါ၏ စရိုက်ပိုင်ဖြစ်ပါ
 လိမ့်မည်။ ထိုအခါ လူတို့၏ပုံပန်းမှာ ရသေ့သူတော်စင်တို့ကဲ့သို့ ဝတ်ရုံလွှာ
 ခြုံထည်ကြီးတွေနှင့် မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ကပ်ရောဂါဟူ၍ ဖြစ်လာမှ
 ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းသို့ သွား၍ ပိုးသတ်ဆေးရောင်ခြည် အပြခံလျက် ကိုယ့်
 အန္တရာယ်ကို ကိုယ်ကာကွယ်ကြရလိမ့်မည်။

ယူဂျင်းလင်ဒင်၏ ရှေ့ဖြစ်မျှော်ခေါ်ချက်မှာ စာဖတ်သူတို့ သဘော
 မျှစရာ၊ လက်ခံစရာ ဖြစ်ချင်မှဖြစ်မည်။ သို့သော် လူသားတို့ သမိုင်းခေတ်
 အဆက်ဆက် မျိုးဆက်မပြတ်၊ ရန်မာန်အန္တရာယ်တို့ကို ရှောင်နိုင်သော
 အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်တတ်သည့် ဇာတိညာဉ်ကိုကား စာရေးသူက
 ကောင်းစွာ ယုံကြည်သည်။ လူသတ္တဝါတို့သည် အခက်အခဲ အကျပ်
 အတည်းမှ ထွက်ပေါက်ရှာတတ်သူများ ဖြစ်သဖြင့် ထိုအချိန်၌ နေရောင်
 ခြည်မှ စွမ်းအင်ကိုသုံး၍ အိတ်ဇောလေညစ် မထွက်သောကားမျိုးကို
 သုံးကြဖွယ်ရှိသည်ဟု မြင်၏။ ဤသို့ သက်ရှင်တည်မြဲလျက် နေမြဲတိုင်း၊
 စားမြဲတိုင်းအဖြစ်ကို ကျင်လည်နိုင်စေရန် ဖြစ်လာမည့် အန္တရာယ်ကို
 ကြိုတင်သတိရှိကြဖို့လိုသည်ဟု သတိပေးထားသည်။ ကျွန်တော်တို့အဖို့
 ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်မှာ ၂၁ ရာစု၏ အလားအလာတို့မှာ
 လောလောဆယ် ကိုယ့်ဘဝနှင့် အန္တရာယ် ကွာလှမ်းနေခြင်းပင်ဟု
 ဆိုရမလို ဖြစ်ပါသည်။

၂၁ ရာစု ဟောကိန်း

၂၁ ရာစု ဟောကိန်း

ယခုခေတ်တွင် ရှေ့ဖြတ်ဖတ်နည်းကို စိတ်ဝင်စားသူ ပေါများကြပါသည်။ ရှေ့ဖြတ်ဖတ်သည် ဆိုရာတွင် ဟောကိန်းထုတ်ခြင်း၊ ခန့်မှန်းတွက်ချက်ခြင်းတစ်မျိုးပင်။ ယခုအခါတွင် ရိုးရာဗေဒင်ကိန်းခန်းသဘောမျိုး တွက်ချက် မျှော်မှန်းကြသကဲ့သို့ သိပ္ပံနည်းကျ အချက်အလက်များကို အခြေခံပြီး မျှော်မှန်းတွက်ချက်မှုများလည်း ရှိလာသည်။ သိပ္ပံနည်းကျ တွက်ချက်မှုမျိုးဆိုလျှင် အချို့နိုင်ငံများတွင် ဘာသာရပ်အလိုက် ကျွမ်းကျင်သူများကို စုဆောင်းပြီး ဉာဏ်ကြီးရှင်အဖွဲ့ (Think Tank) ဟူ၍ပင် ဖွဲ့စည်းလုပ်ကိုင်ကြသည်လည်း ရှိသည်။ ဘာသာပြန်ပါက “အတွေးဗိမာန်” ကြီးဟုပင် ခေါ်ရမည်ထင်သည်။ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရလျှင်မူ အတွေးအခေါ် စိတ်ကူးထုတ်ရာ သံချပ်ကာ တိုင်ကီကြီးပင် ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ သိပ္ပံခေတ် လူ့အဖွဲ့အစည်း၌ သာမန်လူများကိုယ်တိုင်က ရှေ့ဖြတ်မည့် အလားအလာများကို တွက်ချက်မျှော်မှန်းကြသည့် ဝါသနာ ရှိနေကြသည်။ သူတို့ကလည်း စက်မှုသိပ္ပံခေတ် လူသားတွေ ဖြစ်သည်ကိုး။

ယခုတင်ပြမည်မှာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ “သိပ္ပံပညာရှင်သစ်” (New Scientist) ဟူသော အပတ်စဉ်ထုတ် ဂျာနယ်တွင် ဖော်ပြထားသည့် အရပ်သူ အရပ်သာများ၏ ရှေ့ဖြစ်ဖတ်မှု လက်ရာပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းဂျာနယ်က ပြိုင်ပွဲတစ်ခု ဖိတ်ခေါ်၏။ ပြိုင်ပွဲ၏ အကြောင်းရပ်မှာ ခပ်နှစ် ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်ရောက်သည့် ချိန်မှ စသည့် ဆယ်စုနှစ်အတွက် ကမ္ဘာကြီးတွင် ဖြစ်ပေါ်မည့်အရာများအတွက်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် သူတို့ အနောက်နိုင်ငံ၊ အဓိကအားဖြင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံကို အခြေပြုပြီး အထောက်အထားနှင့် မျှော်မှန်းကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်သူများ၏ အတွေး မျှော်မှန်းချက်များ စုံလင်လှသဖြင့် ရွေးချယ်ရေး အဖွဲ့ကပင် မည်သည့်အဖြေလွှာကောင်းကြောင်း စဉ်းစားရကြပ်ကြပ်ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

အဖြေလွှာသွင်းကြသူများကို ခြုံပြီးသုံးသပ်ပါမူ ကမ္ဘာကြီး တစ်နေ့ တခြား ပူနွေးလာသည့်အကြောင်းကို စိတ်မအေးကြသူများ ပါဝင်သည်။ တချို့က ဂြိုဟ်ကမ္ဘာတွင် အအေးဓာတ်လွန်ကဲ လွှမ်းမိုးလာလိမ့်မည် ဟူသော သိပ္ပံပညာရှင်များ၏ အဆိုအမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ပြီး ပြောသည်။ တချို့ကမူ ကမ္ဘာလုံးခြုံပြီး လက်ဝါးကြီးအုပ် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေသော ကော်ပိုရေးရှင်းကြီးများခေတ်ကို ရောက်မည်ဟု မျှော်မှန်းထားသည်။ တချို့ကမူ လေကောင်းလေသန့် ရှုရှိုက်ခွင့်နှင့် နွေးထွေးသည့် နေရောင်ခြည်ခံခွင့် များအတွက် အခွန်အတုပ် ကောက်ခံသည့်စနစ် ပေါ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည်။ လွန်လွန်ကဲကဲ ပြောသူများကမူလူတွေကို ထိန်းသိမ်း အုပ်စိုးနိုင်အောင် ဦးနှောက်တွင်းသို့ ဓာတ်ဆေးထိုးပြီး ထိန်းသိမ်းသည့်နည်းကို သုံးကြလိမ့်မည်။ စိစစ်ရေးမှတ်ပုံတင်ကတ်တွင် အီလက်ထရွန်းနစ် ကတ်ပြားလေးများ သုံးကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည်။

နောက်ပြီး ယခုအခါတွင် ဗီဇပြုပြင် ပြောင်းလဲဖန်တီးသည့် အင်ဂျင် နီယာအတတ် ထွန်းကားနေသည့်အတွက် ဓာတ်ခွဲခန်းများတွင် ဗီဇပြုပြင် ပေးထားသည့် သတ္တဝါကောင်မျိုးများ ပေါ်လိမ့်မည်။ ယင်းသတ္တဝါများ တွင် ကလုံးနင်း (Cloning) ဟုခေါ်သည့် ပုံစံတူ မွေးထုတ်ထားသည့် သတ္တဝါများလည်း ပေါ်ပေါက်နေလိမ့်မည်။ လူများကို မျိုးရိုးဗီဇ မှန်မမှန် စစ်ဆေးသည့် ဗီဇစစ်ဆေးနည်းတွေ ပေါ်ပေါက်ပြီး ရိုးရာလူ့ကျင့်ဝတ်များ တွင်မူ ပြဿနာပေါ်စရာရှိသည်ဟု အတွေးအခေါင်ကြပါသည်။

အဖြေလွှာ အတော်များများတွင် ရေးသားထားသည်မှာ လူများသည် အကျင့်စရိုက်ကို ဖန်တီးသည့် ဗီဇဓာတ်သဘောသည် မည်သည့်အရာနည်း ဟူသည်ကို ကိုယ်ခန္ဓာတွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိလိမ့်မည်ဟု ယူဆကြပါသည်။ မည်သူက အားကစားသမား ဗီဇပါသည်။ မည်သူက မော်တော်ကားမောင်း ရင် အကြမ်းမောင်းတတ်သည်၊ မည်သူက ကလေးငယ်များကို တောက်တီး တောက်တဲ့ နာမည်ပေးတတ်သည် စသည့် အသေးစိတ်စရိုက် လက္ခဏာ တွေအထိကို ကြိုတင်သိရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။

စက်မှုလုပ်ငန်း တိုးတက်မှုကြောင့် လူများသည် ဗီဒီယိုထဲတွင် မြင်ရ သည့် ကိစ္စများသည် သူတို့တကယ့်ဘဝဟု ထင်မြင်လျက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဘဝစစ်စစ်ဟု မထင်တတ်ကြတော့ဘဲ ဖြစ်လိမ့်မည် ဆိုပါသည်။

အခြားမျှော်မှန်းချက်များတွင်း၌ လမ်းပေါ်တွင် မော်တော်ယာဉ် ထိန်းသိမ်းမှုများကို အော်တိုမေးရှင်း (Automation) ဟု ခေါ်သည့် စက်များနှင့် ထိန်းသိမ်း လုပ်ကိုင်ကြလိမ့်မည်။ စက်များကို အဏုမြူအအေး ဓာတ် စွမ်းအင်နှင့် ခုတ်မောင်းကြလိမ့်မည်။ လူ့ဦးနှောက်အာရုံကြောနီးပါး အရည်အသွေး ကောင်းမွန်သည့် ကွန်ပျူတာစက်များက လူများ၏

ကျွမ်းကျင်လိမ္မာမှု အရည်အသွေးကို သူတို့အချင်းချင်း အငြင်းအခုန် ဆွေးနွေးကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။

အခြေခံသိပ္ပံနှင့် ပတ်သက်၍ အဏုမြူထဲက အသေးဆုံး အစိတ် အပိုင်းများထဲမှ နောက်ထပ် အခြေခံ အစိတ်အပိုင်းများကို ထပ်ပြီးတွေ့ရှိရ လိမ့်ဦးမည်။ ဆူပါကိုလိုက်ဒါ (Supercollider) ဟူသည့် ရုပ်ဒြပ် ခွဲခြမ်း စိတ်ဖြာသည့် စက်ကြီးများ၏ အစွမ်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

နောက်ထပ် အတွေးခေါင်သမျှ၊ အတွေးကြွယ်သမျှတွေကို ပြောပြ ရမည် ဆိုပါက နှစ် ၂၀၂၀ ဟူသည့် နောင် အနာဂတ်အချိန်တွင် အင်္ဂလန် နှင့် ဥရောပသို့ ရေလက်ကြားအောက်မှ ဥမင်လိုက်ခေါင်းဖောက်ပြီး ဆက်သွယ်ထားသည့် လမ်းကြီးကို ဖွင့်ပြီးကြသည့်နောက် အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာအောက်မှ အမေရိကန်သို့ ဖြတ်တောက်သည့် ဥမင်လမ်းမကြီး လည်း ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ အနောက်နိုင်ငံမှ အချို့အဝေးပြေးလမ်းမကြီး များတွင် အသွားအပြန်ယာဉ်ကြော လမ်းကြောင်း ၁၈ ခုစီနှင့် စုစုပေါင်း ယာဉ်ကြော ၃၆ ခု ရှိသော လမ်းမကြီးများဖောက်ပြီး သုံးနေကြလိမ့်မည်။ မိုးလေဝသစခန်းဌာနများတွင် စွမ်းအားကောင်းသည့် ကွန်ပျူတာစက်ကြီး များ သုံးနေပေလိမ့်မည်။ မိုးလေဝသကို တိတိကျကျ ခန့်မှန်း၍ မရဟု တွက်ဆနေကြပါသည်။

အကောင်းမြင်သည့် အဖြေလွှာရှင်တွေဘက်က ဆိုပါမူ ဤအချိန် လောက်သို့ ရောက်သည့်အခါ လူများသည် ပို၍ စိတ်နေစိတ်ထား ပျော်ပျော်ပါးပါး ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် စိတ်ပျော် ရှင်စေသည့် ဆေးလုံးလေးများ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူ သုံးစွဲ၍ရသည့် အတွက် ဖြစ်သည်။

ယင်းအချိန်သို့ ရောက်သည့်အခါ အပူပိုင်းဒေသ သစ်တောများကို ထိန်းသိမ်းအပ်သည့် အသိများနှင့် တစ်ကမ္ဘာလုံး ဝိုင်းဝန်းစုပေါင်း လုပ်ကိုင် ကြပါလိမ့်မည်။ ပြီးလျှင် အပြေးမြန်သည့် လျှပ်စစ်မော်တော်ကားများ ဝယ်ယူမောင်းနှင်နေနိုင်ကြပြီဖြစ်၍ မော်တော်ကားသံကို လုံးဝမကြားရ သည့်အတွက် လမ်းပေါ်တွင် အတိုက်အခိုက် ထူပြောလာပေမည်။

သူတို့အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် ဆိုလျှင် သိပ္ပံနှင့် ဝိဇ္ဇာဘာသာရပ် ကွဲပြားမှု မရှိတော့ဘဲ ပူးပေါင်းသွားနိုင်သည်။ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများသည် ဒေါက်တာ ဘွဲ့ (ပီအိတ်ချ်ဒီ) ရသူများဖြစ်ပြီးလျှင် သူတို့လွတ်တော်အမတ်အများစုသည် သိပ္ပံဘာသာရပ် တစ်မျိုးမျိုးနှင့် ဘွဲ့ရထားသူများ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အစိုးရက ကျောင်းသားများကို ဝိဇ္ဇာနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အနုပညာရပ်များ၊ လူမှုရေးနှင့် ဥပဒေဘာသာရပ်များကို အဓိက သင်ယူကြဖို့ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရလိမ့် မည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထို့ပြင် နေစကြဝဠာကြီး ဖြစ်ထွန်းမှုသည် အဓိက ပေါက်ကွဲမှုကြီးက စခဲ့သည်ဟူသည့် အယူအဆကို အခိုင်အမာ ဖြစ်စေမည့် အထောက် အထားကို အမေရိကန် နာဆာအဖွဲ့မှ ကမ္ဘာ့ရောင်ခြည် ဂြိုဟ်တုနှင့် တွေ့နိုင်ပေမည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရုံးဝန်ထမ်းများသည် အိုးမကွာ အိမ်မကွာ အလုပ်လုပ် ကြရလိမ့်မည်။ ရုံးသွားရန်ပင် မလိုတော့ချေ။ စကြဝဠာထဲတွင် ရှိသော အင်ဒရိုမီဒါ (Andromeda) ကြယ်စုကြီးက နေစကြဝဠာထဲတွင် မည်သူ တွေ့ ရှိပါသည်ဟု လှမ်းမေးသည့် သတင်းအချက်ကို ကမ္ဘာက ရလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်တွင် စက်မောင်းဖို့ စွမ်းအင်များ လိုသလောက် ထုတ်နိုင်သည့် နည်းလမ်းကို လူများက သိနေကြပြီး အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် ကျောက်မီးသွေး

တွင်း ပိတ်ခဲ့ရသည်မှာ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၁ ကဖြစ်၍ နှစ်များကြာခဲ့ပြီဟုပင် ဆိုရချေသည်။

ယင်းတို့သည် သိပ္ပံခေတ် လူများ တတ်သမျှ၊ သိသမျှ၊ ကြားသမျှနှင့် ဉာဏ်ကျက်စားရန် ပြိုင်ပွဲခင်းကျင်းရာမှ ပေါ်ထွက်လာသည့် အချက် အလက်များပင် ဖြစ်သည်။ အနာဂတ် ဆိုသည်မှာ အချက်အလက် ထောက်ထားနှင့် မျှော်မှန်း၍ရသည် ရှိသကဲ့သို့ လိုအင်ဆန္ဒနှင့် မျှော်မှန်းမိသည်များလည်း ရှိတတ်ပေသည်။

၂၁ ရာစု သိပ္ပံစက်မှု၏ ရှေ့ ခရီး

လူ့သမိုင်းတွင် ၂၀ ရာစုသည် ထူးခြားသော ရာစုနှစ်အဖြစ် မော်ကွန်းထိုးရလောက်သည်။ ဤရာစုနှစ်အတွင်း၌ ယခင်က မကြုံဖူး၊ မကြားဖူးသော ဖြစ်ရပ်အသစ်အဆန်းတို့လည်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။ လူ့ကိစ္စ၌ အဆင်ပြေမှုများရှိသလို အဆင်ပြေမှုနှင့်အတူ လက်ခံဖြေရှင်းရမည့် ဆင့်ပွားပြဿနာများလည်း တစ်ပါးတည်း ကပ်၍ လိုက်လာသည်။ သိပ္ပံစက်မှုနယ်ပယ်ကိုကြည့်လျှင် ထိုသည်တို့ကို တွေ့နေရလေသည်။

ပြီးခဲ့သော နှစ်ပေါင်းတစ်ရာနီးပါးအတွင်း၌ လူတို့သည် ရုပ်ဝတ္ထု၏ အသေးဆုံး အစိတ်အပိုင်းကို ခွဲခြမ်း၍ စွမ်းအင်ထုတ်ယူခဲ့သည်။ လူ့စိတ်ဟဒယကို အတွင်းနှိုက်၍ ထိုးထွင်းလေ့လာခဲ့သည်။ သက်ရှိတို့၏ တစ်ဦးချင်း သယ်ဆောင်သော မျိုးရိုးဗီဇကို လက်သည်ရှာပြီး ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကာ စမ်းသပ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ တိရစ္ဆာန်သိုးငယ်ကို အမိအဖ ပေါင်းစည်းရာမှ မဟုတ်ဘဲ ပုံတူကိုယ်ပွားပြုလုပ်၍ မွေးဖွားစေခဲ့သည်။

ထိုရာစုအတွင်း၌ ပလတ်စတစ် ဟူသော လူလုပ်ပစ္စည်းများ ဂုဏ်သတ္တိ အမျိုးမျိုးဖြင့် ပေါ်လာသည်။ အဝေးသို့ ထောက်လှမ်းနိုင်သော

ရေဒါကိရိယာ ပေါ်သည်။ ကွန်ပျူတာစက်၏ ဦးနှောက်မှတ်ဉာဏ်ဖြစ်သော ဆီလီကွန် တွင်းထွက်သဲမျိုးကို ချပ်ပြားပြုလုပ်၍ တီထွင်အသုံးချနိုင်ကြသည်။ လေယာဉ်ပျံမျိုးစုံပေါ်သည်။ ပန်ကာတပ်မှသည် ဂျက်ပန်းအားသုံးသည် အထိဖြစ်သည်။ ဒုံးပျံများ လွတ်တင်သည်။ ဂြိုဟ်တုများက ကောင်းကင်ယံ၌ ကမ္ဘာပတ်သည်။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်နှင့် ကွန်ပျူတာစက်တို့ ပျံ့နှံ့၍ ယင်းတို့၏ အခန်းကဏ္ဍကို ချဲ့ထွင်လျက်ရှိနေလေသည်။

ဤရာစုနှစ်တွင် လူတို့ အစဉ်အလာ လက်ခံထားကြသော တွေးခေါ်ဆင်ခြင်ပုံ ယုတ္တိသဘော၊ ပြောဆို ဆက်သွယ်ပုံ ဘာသာစကားသဘော၊ လေ့လာ ပညာရှာပုံ နည်းစနစ်သဘောတို့၌ ပြောင်းလဲခြင်းများ ရှိသည့်နည်းတူ သချ်ဗေဒ၊ ဘောဂဗေဒ၊ အာကာသ လေ့လာရေးကိစ္စတို့၌ နည်းသစ် ဟန်သစ်တို့ ပြောင်းလဲဝင်ရောက်လာသည်။ ဤပြောင်းအလဲ၌ “အချိန်” ဟူသော သညာသိပင်လျှင် ဖြစ်တည်ပုံ ရောနှောပြောင်းလဲရသော အခြေသို့ရောက်ခဲ့လေသည်။ ထိုအပြောင်းအလဲတို့ကို ဖန်တီးသော လက်သည်ကား ၂၀ ရာစု၏ လူသားများပင် ဖြစ်လေသည်။

လူ့ယဉ်ကျေးမှု သမိုင်း၌ ခေတ်သစ် သိပ္ပံပညာ ပေါ်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ မျှ ရှိသေးသည်။ ထိုပညာကို အသုံးပြု၍ စူးစမ်းရှာဖွေ တွေ့ရှိမှုများကြောင့် လူ့အသိပညာ အတွေ့အကြုံများ နယ်ပယ်ကျယ်ပြန့်ကာ အခိုင်အမာ ဖြစ်လာခဲ့သည်ဟု ဆိုလောက်သည်။ သို့သော် လူ့စိတ်ကူး နယ်ပယ်ချဲ့မှုမှာ လမ်းဆုံးစရာ မရှိသေး။ လူ့ပြဿနာများ ပြေပျောက်မှု အတွက်လည်း လုပ်ဆောင်ဖွယ် မကုန်သေး။ လာမည့် ရာစုနှစ်သည် လူ့ဇာတိဇာစ်မြစ်နှင့် လူကျက်စားရာ ဝန်းကျင်အကြောင်းကို အဖြေထုတ်ပေးရန် စောင့်ကြိုနေသည့် အလားဖြစ်ပေသည်။

၂၀ ရာစုနှစ်အတွင်း၌ သိပ္ပံစက်မှု ပြောင်းလဲတိုးတက်ခြင်းများနှင့် အတူ အတွေးအမြင် အယူအဆ ပြောင်းလဲအောင် ပြုလုပ်ပေးနိုင်သူနှစ်မျိုး တို့မှာ လက်တွေ့စမ်းသပ် လုပ်ကိုင်သူများ (Tinkerers) နှင့် တွေးကြံ မြော်မြင်သူများ (Tinkers) တို့ဖြစ်ကြသည်။

နောက်ကြောင်းကို ပြန်ကြည့်လျှင် ၁၅ ရာစုနှစ် အတွင်းက လက်တွေ့သမားများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ သာဓက ပြရလျှင် ဂျာမနီမှ ဂျီဟန်ဂူတင်းဘတ် (၁၄၀၀-၁၄၆၈) က ပုံနှိပ်စက်ကိုထွင်သည်။ စပိန်နိုင်ငံ ၏ အကူအညီကိုယူ၍ အလုပ်လုပ်သော အီတလီ အမျိုးသား ကိုလံဗတ်က နယ်ပယ်သစ်ရှာရန် သမုဒ္ဒရာရွက်လွှင့်ခရီးကို နှင်ခဲ့သည်။ ခရစ်နှစ် ၁၄၉၂ တွင် အမေရိကတိုက်ကို သူတွေ့ရှိသည်။

၁၉ ရာစုနှစ်အစ ၁၈၀၇ ခုနှစ်တွင် ဖူလတန် အမည်ရှိ အင်ဂျင်နီယာ က အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ရေနွေးငွေ့ အင်ဂျင်စက်ဖြင့် ခုတ်မောင်းသော မီးသင်္ဘောကို လက်တွေ့ တီထွင်သည်။ ဆင်မျူယယ်မေ့စ် ဆိုသူက ကြေးနန်းရိုက်နည်း သင်္ကေတကို ၁၈၃၇ ခုနှစ်၌ တီထွင်၍ အသုံးပြုသည်။ အလက်ဇန္ဒာ ဂရာဟမ်ဘဲလ် ဆိုသူက စကားပြော တယ်လီဖုန်းကို ၁၈၇၆ ခုနှစ်တွင် တီထွင်သည်။ သောမတ်စ်အယ်ဒီဆင် (၁၈၄၇-၁၉၃၁) က လျှပ်စစ်မီးလုံးကို ထွင်သည်။ အယ်ဒီဆင်သည် ၂၀ ရာစု လူသားများ အတွက် တီထွင်မှုဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ဆိုခဲ့သည့် ၁၅ ရာစုနှင့် ၁၉ ရာစုနှစ်များ၌ လူတို့ လက်တွေ့ အသုံး ပြုရန် အထောက်အကူပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို တီထွင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သူများရှိသလို အချို့ရာစုနှစ်များ၌ လူ့ကိစ္စ အတွေးအခေါ် အသိအမြင်တို့ကို ရှာကြံ ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြသူများလည်း ရှိသည်။ သာဓကပြရလျှင် ၁၇ ရာစုနှစ်

အတွင်း၌ ကမ္ဘာ၏ မြေဆွဲအား သဘာဝကို ရှင်းလင်းဖော်ပြသော အင်္ဂလိပ် သချ်ဆရာ အိုင်းဇက်နယူတန် ပေါ်ပေါက်သည်။ ဂယ်လီလီယို ဂါလီလဲ ဆိုသူ အီတလီ နက္ခတ်ဆရာက ကောင်းကင်နက္ခတ် အခင်းအကျင်း အကြောင်းကို ဖော်ထုတ်ရှင်းလင်းသည်။ ဒေးကပ်နှင့် လော့ခ်တို့ ကဲ့သို့ သော ဥရောပ သဘာဝတ္ထ တွေးခေါ် ရှင်များက အတွေးအမြင်သစ်တို့ကို တင်ပြခဲ့သည်။

၂၀ ရာစုနှစ်အစတွင်ပင် ဂျာမနီမှ အိုင်စတိုင်းကဲ့သို့ တွေးခေါ်ရှင် ရူပဗေဒနှင့် သချ်သမားကြီးတစ်ဦး ပေါ်ပေါက်သည်။ တွေးခေါ်တွေ့ရှိမှု အရာတွင် နယူတန်ပြီးလျှင် အိုင်စတိုင်းမှာ အထင်ရှားဆုံးဟု သတ်မှတ်ကြ သည်။ အိုင်စတိုင်းကို အကြောင်းပြု၍ ၂၀ ရာစုနှစ်သည် ရူပဗေဒ ထွန်းကားသော ရာစုနှစ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အဏုမြူနှင့် အဏုမြူထက် သေးငယ်သည့် ရုပ်ဝတ္ထုမြူမှုန်အမျိုးမျိုး၏ ဖွဲ့စည်းမှုကို စပ်ဟပ်ပြုပြင် လျက် ကွန်ပျူတာချစ်ခေါ် မှတ်ဉာဏ်ချပ်ပြားမှအစ အဖျက်စွမ်းအားကြီး သော နျူကလိယဗုံး လက်နက်များအထိ ထုတ်လုပ်နိုင်ကြသည်။ အပြု သဘောဖြစ်သည့် အလားအလာနှင့် အဖျက်သဘောဖြစ်သည့် အလား အလာတို့ ပြိုင်တူယှဉ်တွဲ ပေါ်ပေါက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက်ထပ်တိုးပွားအောင်မြင်လာနေသော သိပ္ပံပညာနယ်တစ်ရပ် မှာ ဇီဝဗေဒပညာနှင့် ဆိုင်သည်။ မျိုးရိုးဗီဇကို ဖန်တီးသော သက်ရှိ ကိုယ်တွင်းမှ သွေးသားအစိတ်အပိုင်းကို တွေ့ရှိထုတ်ယူလျက် ဒီအင်န်အေ ဟု အတိုကောက် အမည်ပေးထားသည့် အက်ဆစ်ဓာတ်တစ်မျိုးပင် ဖြစ်၏။ တွေ့ရှိသူတို့မှာ ဂျိမ်းစ်ဝပ်ဆင်နှင့် ဖရန်စစ်ကရစ်တို့ ဖြစ်၏။ ထိုဗီဇများသည် မျိုးရိုးသဘောအရ အလိုအလျောက် ပွားများဆင့်ကမ်းမြဲဖြစ်သည်။ ထိုဇီဝ ပညာ တွေ့ရှိချက်သည် လာတော့မည် ၂၀ ရာစု၏ ပုံပန်းကို ဖော်ပေးမည် လက်သည်ဖြစ်သည်။

လာမည့် ၂၁ ရာစုသည် ဇီဝနည်းပညာ ထွန်းကားသော ရာစုလည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ တွေ့ရှိထားသော မျိုးရိုးဗီဇ သဘာဝတို့ကို သိပ္ပံပညာရှင် များက အလှယ်လှယ် အပြောင်းပြောင်း စေစားဖန်တီးကာ သက်ရှိတို့ကို လိုသလို ပြုပြင်ယူကြစရာရှိသည်။ သက်ရှိတို့အတွက် ဆေးဝါး၊ လိုအင် သော သစ်ပင်၊ ရိက္ခာအတွက် လိုချင်သော တိရစ္ဆာန် အမျိုးအစားနှင့် ဇာတ်တူ လူသားကိုပါ ဓမ္မတာနည်းမဟုတ်သော မျိုးပွားနည်းဖြင့် ပုံတူ ကိုယ်ပွား ပြုလုပ်ကြရန်အထိ ကြံရွယ်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းလမ်းကို ကလုန်းနင်း (Clonig) ဟူ၍ ခေါ်တွင်သည်။ လူတွေမှာ လိုအပ်သမျှ စိတ်ကူးဆန္ဒရှိသမျှကို ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဝင်စတန်ချာချီက “ယခုစ၍ နောင်နှစ်ပေါင်း ၅၀ မျှ ကြာသောအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြက်၏ ရင်ပုံသားကို စားလိုသောကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ကြက်တောင်ပံကို ကိုက်လိုသော ကြောင့်ဖြစ်စေ ကြက်တစ်ကောင်လုံးကို ဒုက္ခခံ၍ မွေးမြူနေရန် မလိုတော့ဘဲ ထိုအင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းမျိုးကိုချည်း သီးခြားမိဝဲနိုင်စေရန် သင့်လျော်သည့် ကြားခံနည်းလမ်းတစ်မျိုးမျိုးကို သုံးစွဲကာ မွေးမြူ ရယူနိုင်လိမ့်မည်” ဟု နိမိတ်ဖတ်ကာ ဆိုခဲ့ဖူးသည်။ ယခုသော် သူ့အဆိုနှင့် နီးစပ်နေသယောင် ရှိလေပြီ။

ထိုသို့ပြောဆိုသူ ရှိသည့်နည်းတူ “နို့တိုက်သတ္တဝါတို့ကို သဘာဝ မဟုတ်သောနည်းဖြင့် ပုံတူကိုယ်ပွား ဖန်တီး မွေးထုတ်ယူရန် ကိစ္စမှာ ဇီဝဗေဒ သဘောအရမဖြစ်နိုင်” ဟုလည်း ဆိုသူတို့ရှိသည်။ မက်ဂရက်နှင့် ဗေဒါဆိုလတာတို့က ၁၉၈၄ ခုနှစ်ကပင် ထိုသို့ရေးသားခဲ့ကြ၏။ ၁၅ နှစ် မျှသာ ရှိပေသေးသည်။

၂၀ ရာစုနှစ်များအတွင်းကို သမင်လည်ပြန် ကြည့်လျှင် သဘာဝ ယုတ္တိ အခြေခံမူသဘောတို့ကို ပြောင်းလဲသော တွေးခေါ်ဖန်တီးသူများ

ရှိခဲ့သလို လက်တွေ့အသုံးချမှုအတွက် တီထွင်ဖန်တီး၍ အများအဆင်ပြေ
 ရေးကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသူများ ရှိသည်။ အိုင်ဇက်နက်ယူတန် ပြသခဲ့သော
 မြေဆွဲအားကို ဆန့်ကျင်၍ အလုပ်လုပ်နိုင်သောနည်းလမ်းကို လက်တွေ့
 ရှာခဲ့ကြသူများကို တွေ့နိုင်သေးသည်။ ရိုက်ညီနောင် ဆိုသူတို့က မြေပြင်မှ
 ခွာ၍ ငှက်တို့အလား လေထဲသို့ ပျံတက်သွားလာနိုင်သော နည်းလမ်းကို
 စမ်းသပ်ရှာကြံလျက် လေယာဉ်ပျံကို တီထွင်သည်။ ရောဘတ်ဂျေဒတ်
 ဆိုသူက ခုံးပျံကို တီထွင်သည်။ ခုံးစနစ်ကို အစဉ်အလာ သုံးခဲ့ကြသော်
 လည်း ခရီးဝေးသို့ များများမရောက်နိုင်။ ကောင်းကင်အထက်သို့ လွင့်၍
 မတက်နိုင်ခဲ့။ ထိုသူတို့ စတင်ခဲ့သော ခုံးပျံစနစ်ကို အခြေခံလျက် တိုးတက်
 ပြုပြင် သုံးစွဲခဲ့ကြရာ လပေါ်အထိ လူရောက်သည်။ ဂြိုဟ်တုများကို ကမ္ဘာ
 ပတ်၍ နေစေရန် လွှတ်တင်ပြီး အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်သည်။ နေစကြ
 ဝဠာ၏ အစွန်အဖျားသို့ သွားနိုင်ရန် အကာသယာဉ်များကို စကြဝဠာခရီး
 နှင်ခဲ့သေးသည်။ လာမည့် ၂၁ ရာစုတွင် ခုံးပျံတို့၏ အခန်းကဏ္ဍမှာ ပိုမို
 ကျယ်ပြန့်လာမည်ကို တွေ့နေရသည်။

ယခုအခါ နိုင်ငံတိုင်းရှိ အိမ်တိုင်းလိုလို၏ အိမ်ဦးခန်းတွင် ရောက်နေ
 တတ်သော ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို အဦးအစ လုပ်ကိုင်တီထွင်သူတစ်ဦးမှာ
 ဖီလိုဖန်းစ်ဝပ်သ် (၁၉၀၆-၁၉၇၀) ဆိုသူ အမေရိကန် အင်ဂျင်နီယာဖြစ်
 သည်။ သူသည် အီလက်ထရွန်ခေါ် လျှပ်စစ်မြူမှုန်များကို နိုးကြွစေခြင်း
 အားဖြင့် မှန်ပြင်ပေါ်တွင် လှုပ်ရှားနေသော အရုပ်များ ပေါ်စေခဲ့သည်။
 ၁၉ ရာစုအကုန်ပိုင်းက ဂျိုးဇက်သွန်မဆင် တွေ့ရှိခဲ့သော အီလက်ထရွန်၏
 သဘာဝကို အသုံးချနိုင်ခဲ့လေသည်။

အခြား လူသုံးပစ္စည်းမျိုးစုံတို့ကို လူ့ဘဝ အဆင်ပြေရေး၊ သက်သာ
 ချောင်ချိရေးနှင့် လူ့လုပ်အား သက်သာစေရေးအတွက် တီထွင်ခဲ့ကြသေး
 သည်။

လျှပ်စစ်မီးသီးနေရာကို အစားထိုးသော ထရန်စစ္စတာကို အမေရိကန်တွင် ဘာဒင်း၊ ရှော့ကလီနှင့် ဘရက်တိန်တို့က ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် တီထွင်သည်။ ထရန်စစ္စတာ၏ ကျေးဇူးဖြင့် လျှပ်စစ်စက်များ အရွယ်အစားကို ချုံ့နိုင်သည်။ ဝန်ကျဉ်းသည်။ ပေါ့ပါးစွာ သယ်ဆောင်နိုင်သည်။

ပလတ်စတစ်အမျိုးမျိုး ပေါ်လာသောကြောင့် သစ်သား၊ ဝါး၊ စက္ကူတို့ကိုသာ သုံးစွဲရသော ကိစ္စတို့တွင် သူ့ကို သုံးနိုင်သည်။ ပေါ့ပါး၏။ လျှပ်ကာပစ္စည်း ဖြစ်နိုင်၏။ သံ၊ သံမဏိကဲ့သို့ ခိုင်မာစေရန်လည်း ပြုလုပ်နိုင်၏။ ဆေးဝါးကုသမှု၊ ပို့ဆောင်မှု၊ ထုပ်ပိုးမှုတို့၌ ပလတ်စတစ်ပိုက်၊ ပြွန်၊ အိတ်၊ အစိတ်အပိုင်းအမျိုးမျိုးတို့သည် နေရာတကာတွင် တွင်ကျယ်လျက် ရှိကြလေသည်။ ပထမဆုံး ပလတ်စတစ်သည် ၁၈၅၅ ခုနှစ်၌ အင်္ဂလန်တွင် ပွဲဦး ထွက်ခဲ့လေသည်။

ကွန်ပျူတာသည် ၂၁ ရာစု လူ့ကိစ္စလုပ်ငန်းတို့ကို စိုးမိုးမည့် လျှပ်စစ်စက်မှုကိရိယာဖြစ်သည်။ ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် ဆက်စပ်သုံးစွဲနိုင်သော အရာဖြစ်သည်။ ပညာရေး၊ ဆက်သွယ်ရေး၊ ဖြေဖျော်ရေး၊ အုပ်ချုပ်စီမံခန့်ခွဲရေး၊ သုတေသနပြုရေး၊ ထိန်းကျောင်းရေး၊ ပို့ဆောင်ရေး၊ အိမ်တွင်းမှု စသည်တို့၌ လိုသလိုသုံးနိုင်ကြပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဒစ်ဂျစ်တယ်နည်း၊ စိုင်းဗာနက်တစ်နည်း၊ ရိုဗော့တစ်နည်းတို့ဖြင့် လူ့အသုံးတော်ခံ ဖြစ်လာနေလေသည်။

ကွန်ပျူတာနှင့် တယ်လီဖုန်းတို့ ဆက်စပ်မှုစနစ်၊ အဝေးဆက်သွယ်ရေး (တယ်လီကွန်မူနီကေးရှင်း) စနစ်တို့ကြောင့် ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း ကွန်ရက်ဖြာ၍ ထိုင်ရာမထ သတင်းအချက်အလက်များ ပေးပို့ဆက်သွယ်သော World Wide Web အစီအစဉ် ပေါ်ပေါက်စပြုပြီ။ ထိုနည်းဖြင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ ချောစာတွင် တိုင်းပြည်၊ မြို့ရွာ၊ ရပ်ကွက်၊ လမ်း၊ အိမ်အမှတ်တို့ကို ဖော်ပြ၍ ပေးပို့ကြသည့်အစား ကွန်ပျူတာခလုတ်ကိုနှိပ်၍ www

ပါသောလိပ်စာတွင် သင်္ကေတ အက္ခရာ ပေါင်းစပ်၍ ဆက်သွယ်နိုင်သော နည်းလမ်းသစ်ကို သုံးနေကြပြီဖြစ်သည်။ ကွန်ပျူတာ သုံးစွဲမှု၌ သုံးရိုးစွဲရိုး ဘာသာစကား ဝေါဟာရတို့၌ပင် အဓိပ္ပာယ် အရိပ်အဆင်သစ် တိုးပွား ၍ အသုံးတွင် ကျယ်လျက်ရှိနေလေသည်။ ထိုစနစ်၏အစမှာ “အင်တာ နက်” ဟု သုံးနှုန်းခဲ့၍ ၁၉၆၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် အမေရိကန် တက္ကသိုလ် သုတေသနဌာနများကို ဆက်သွယ်ရာမှ စတင်သည်။

ဆိုခဲ့သော တိုးတက်တီထွင်မှုတို့၌ ကိစ္စတစ်ရပ်ချင်း၌ပင် တစ်ဦး တစ်ယောက်၏ အားထုတ်လုံ့လ အသီးအပွင့်ဟုဆိုရန်ပင် ခက်ပေသည်။ သာဓက ပြရလျှင် ရုပ်မြင်သံကြားစက် ပေါ်ပေါက်ရေး၌ ဖန်းစံဝပ်သ် ဆိုသူ၏ တီထွင်မှု ပါရှိသကဲ့သို့ ဗလာဒီမီယာဇော်ရီကင် ဆိုသူ၏ အားထုတ်လုံ့လလည်း ပါသည်။

ဆေးဝါးကုသရေး၌ ပိုလီယို အရိုးပျော့ အကြောသေရောဂါ ကာကွယ်ဆေး တီထွင်မှုတွင် ဂျီနာဆော့ ဆိုသူ၏ စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်မှုနှင့် အဲလဗတ်ဆေဗင် ဆိုသူ၏ စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်မှု ပါဝင်နေသည်။ ထို့အတူပင် လူသုံးပစ္စည်း တီထွင်မှုများ၌ တစ်ယောက်တစ်လက် တစ်တပ်တအား ဆိုသကဲ့သို့ ဖြည့်ဆည်းထည့်ဝင်သော သိုင်းဝိုင်းမှုများ ရှိကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် အစုအဖွဲ့ဖြင့် အဆင့်ဆင့် လမ်းထွင်၍ ခရီးတွင်စေခဲ့သော သဘောတို့မှာ ဤရာစုနှစ်၌ ထင်ရှားခဲ့လေသည်။

ရောက်ဆဲရာစုနှစ်သည် လာမည့်ရာစုနှစ်၏ သရုပ်ကို ခန့်မှန်းသာ အောင် ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။ ရှာဖွေတွေ့ရှိ တီထွင်မှုများမှာ လာမည့်ရာစု နှစ်တွင် အရှိန်အဟုန် ပို၍လာစရာရှိသည်။ ထိုတီထွင်ဆန်းသစ်မှုများ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် လူမှုရေးနှင့် လူ့ကျင့်ဝတ်ထုံးတမ်းဆိုင်ရာ ပြဿနာ များကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမည့် ပြဿနာများလည်း မလွဲမသွေ ထက်ချပ် ပါလာသည်ကို ကြုံရလိမ့်ဦးမည်။ ၂၀ ရာစုနှစ် လူသားတို့သည် စကြဝဠာ

ကို ဘယ်ပုံဖွဲ့စည်းသည်၊ အသေးဆုံး ရုပ်ဝတ္ထုမြူမှုန်များ ဘယ်လိုရွေ့လျား ပြောင်းလဲမှု အာနိသင်ရှိသည်၊ ကမ္ဘာပေါ်၌ အသက်ဓာတ်တို့ ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံ ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးနိုင်ကြသည်ဟူ၍ ဆင်ခြင်ရဲ၊ စူးစမ်းရဲသော စိတ်ထား များကို လက်တွေ့စူးစမ်းခဲ့ကြသည်။

ရှေ့အဖို့ နည်းပညာအရပ်ရပ် တိုးတက်မှုအတွက် သိပ္ပံပညာကိုပင် ဆက်၍ အထားရလိမ့်မည်။ နေကို ကမ္ဘာက လှည့်ပတ်သည်ဟု သိရှိဖြင့် မပြီးတော့။ ဘာကြောင့်ဤသို့ဖြစ်ရသည်ကို ထပ်တွန့်မေးခွန်းပုစ္ဆာများကို အဖြေရှာကြလိမ့်ဦးမည်။ လူတို့စိတ်မှာ သိလေသိလေ နောက်ထပ် ဆက်စပ်၍ သိစရာတွေ ကျန်သေးလေ ဖြစ်တော့မည်။ အဆုံးတစ်နေ့၌ လူတွေ စိတ်ကူး စဉ်းစားကြသောအခါ ဦးခေါင်းထဲ၌ ဘယ်သို့သော ဇီဝ ဖြစ်စဉ်များ ပေါ်ပေါက်သည်ကိုပင် သိချင်ကြလိမ့်မည်။

နောက်ထပ် သိချင်စရာတွေလည်း ရှိသေးသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ငါးသန်းက လူ့ဘေးဘိုးမျိုးနွယ်တို့ ကမ္ဘာတွင် ပေါ်ခဲ့ပြီး လွန်ခဲ့သည့် နှစ်လေးသန်းတွင် မတ်ရပ်သွားနိုင်သောအဆင့်သို့ ရောက်ခဲ့ရာ မည်သို့ သော ဗီဇအကြောင်းက ဖန်တီးပါသနည်း။

အသက်ဟူသည်မှာ ဘယ်သို့စတင်ခဲ့သည်ကို ၂၁ ရာစုနှစ် လူသားတို့ ဆက်လက်ထိုးထွင်း စူးစမ်းကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ကုဋေ ၄၀၀ ၏ သက်ရှိတို့ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်ကို ပြန်ကောက်၍ တည်ဆောက် ရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ဒီအင်နိုအေ (Deoxyribonucleic Acid) ခေါ် ဗီဇ ဓာတ်ကို ခွဲခြမ်းကြည့်ကာ အဖြေရှာရဖွယ်ရှိသည်။ ဗီဇတို့ ပွားများနှင့် ဖြစ်ပေါ်မှုသည် ဓာတုအစုအဝေး အပေါင်းအစပ်တို့ပေါ်၌ တည်ပုံကို သိရဖွယ်ရှိသည်။

သတ္တဝါတို့ အပါအဝင် သက်ရှိတို့၏ စိတ်ကူးဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်မှုသည် မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ အရေပြားတို့မှ ခံယူသော အာရုံကို ကျောရိုးသို့ပို့၍ ခြေလက်တို့ကို လှုပ်ရှားစေရသည်။ အတွေးအခေါ် ကိစ္စမှာကား တစ်မျိုး ဖြစ်နိုင်သည်။ သိခြင်း၏ သဘာဝသည် ဘာကြောင့်ဟူ၍ အဖြေရှာကာ သဘောပေါက်ဖို့ လိုလိမ့်မည်။

တစ်ဖက်တွင် လူ့ခေါင်းထဲမှ ဖြစ်စဉ်ကိုကြည့်၍ အခြားတစ်ဖက် တွင် စကြဝဠာ ဖြစ်တည်မှုကို ဆက်လက် စူးစမ်းကြည့်ရဖို့ရှိနေသည်။ စကြဝဠာ ပြန့်ကား၍ထွက်သည်ဟူသော အယူအဆကို တွေ့ရသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၇၀ မျှသာ ရှိသေး၏။ ကပ်ကမ္ဘာတို့ တည်ဦးအစ၌ နေရာ (Space) ဟူသောအရာသည်ပင် မရှိသေး။ ပူလောင်နေသည့် စွမ်းအင် အစုအဝေး အစက်အပြောက်ကလေးဖြစ်ခဲ့ပြီး နောင်မှ ကြယ်နက္ခတ်၊ ဂြိုဟ်တို့ ဖြစ်ထွန်းရသည် ဆိုသည်ကိုလည်း စောကြောရမည် ဖြစ်သည်။ အပူလွန်ကဲလျှင် ရုပ်ဒြပ်ဖြစ်ဟူသော ကွမ်တမ်ရူပဗေဒ အကြောင်းခံ အချက်လည်း ရှိသည်။ လျှပ်စစ်သံလိုက်လှိုင်းများကို ပြောင်းလဲလျှင် ဒြပ်ထု ဖြစ်သည်။ ထိုဖြစ်စဉ်၏ ပြောင်းပြန်မှာ အဏုမြူဗုံး ဖြစ်လေသည်။ ကပ်ကမ္ဘာအစ၌ ဘာမျှမရှိသော ဟင်းလင်းပြင် (Empty Space) သာ ရှိသည်ဟူသောအဆိုကို သိရဖို့ လိုလိမ့်မည်။ ဘာမျှမရှိခြင်းမဟုတ်၊ ရှိခြင်း ဖြစ်လျှင် ထိုအချိန်က ဘာတွေရှိခဲ့သည်ကို ခြေရာကောက်ရဦးမည်။

ဤသို့ဖြင့် လူတို့သည် ၂၀ ရာစု ပြက္ခဒိန်ကာလ ကုန်ဆုံးချိန်၌ ဤမျှ တိုးတက် ပြောင်းလဲခြင်းတို့အကြားတွင် ရှင်သန်ကြီးပြင်းခဲ့ပါလျက် ရှေ့ရာစုဖြစ်သော ၂၁ ရာစုကို မသိစိတ်ဖြင့်ပင် စကြာရပေလိမ့်မည်။

ရာစုနှစ် သို့မဟုတ် စင်ကျူရီ

ရာစုနှစ် သို့ မဟုတ် စင်ကျူရီ

စင်ကျူရီဆိုသော အသုံးအနှုန်းသည် အနှစ်တစ်ရာကာလကို ဆိုလိုပါသည်။ ဤဝေါဟာရကို စိတ်ဝင်စားမိသည်မှာ ရာစုနှစ်တစ်ခု ကုန်ဆုံးတော့မှမို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကုန်ဆုံးတော့မည့် ရာစုနှစ်သည် သိကြသည်အတိုင်း ၂၀ ရာစုဟု တွင်သည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် တွင်တီးယက်စင်ကျူရီ (Twentieth Century) ဖြစ်သည်။ ယင်းရာစုနှစ် အစကတွင်တီးယက် စင်ကျူရီဖော့စ် အမည်ဖြင့် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုကို စပြီး တည်ထောင်ခဲ့ကြသည်။ ၂၁ ရာစုနှစ်ထဲသို့ နောက်တစ်နှစ်ကြာ၍ ဝင်သွားခဲ့လျှင် ဤနာမည်မှာ ခေတ်နောက်ကျနေပြီဟု တစ်နည်းဆိုနိုင်ပါမည်။

တွင်တီးယက် စင်ကျူရီဆိုသော ရောက်ဆဲ ၂၀ ရာစုသည် ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် ကြီးကြီးမားမား မှတ်တိုင်များကို စိုက်ထူခဲ့သည်ကို တွေ့ရလိမ့်မည်။ ရုတ်တရက်ပြောရလျှင် ကမ္ဘာစစ်ပွဲကြီးနှစ်ခု ဖြစ်ပွားပြီး လူပေါင်းများစွာ သေဆုံးခဲ့ကြ၏။ အဏုမြူစွမ်းအင်နှင့် အဏုမြူ အဖျက်လက်နက်များ ပေါ်လာသည်။ ပဋိဇီဝဆေး၊ ဂျက်လေယာဉ်အင်ဂျင်စက်၊ လူတိုင်းသုံး ကွန်ပျူတာတွေ စသည်ဖြင့် အမျိုးအမည်တွေ များလှသည်။ ပြီးတော့

လပေါ်ကို လူ့ရောက်ခဲ့သည်။ ဂြိုဟ်တုများ တင်လွှတ်ပြီး စကြဝဠာကို စူးစမ်းနိုင်သည်။ ဂြိုဟ်တုဖြင့် စခန်းထောက် ဆက်သွယ်ရေးများ ပြုလုပ်နိုင်လာသည်။ မနေ့တစ်နေ့ကဆိုလျှင် ၁၉၉၉ ခုနှစ်ဦး၌ ထာဝရ အာကာသ စခန်းကြီးတစ်ခုကို တည်ဆောက်နေလေပြီ။ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်း အတော်များများ အစားထိုး ကုသနိုင်သည်။ ထရန်စစ္စတာ ဆိုသည့် တစ်ပိုင်းလျှပ်ကူးမီးသီးကို တီထွင်နိုင်သည်။ လေယာဉ်ပျံနှင့် မိုးမျှော်တိုက်ကြီးများ ပေါ်လာသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀ ရာစုနှစ်အတွင်းမှာ လူသုံး တီထွင်မှု အများဆုံး ပေါ်ခဲ့သည့်အတွက် လူတို့၏ စားဝတ်နေမှုမှာ ပြောင်းလဲခြင်းများစွာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

အနှစ်တစ်ရာကာလ ရှည်လျားမှုကို မျိုးဆက်နှင့် တိုင်းတာရလျှင် လူ့မျိုးဆက် လေးဆက်အထိ ကောင်းကောင်းဆက်မိမည်ဟု ယူဆရပါသည်။

ထိုအနှစ် ၁၀၀ အတွင်းမှာ ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုနှင့် ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားမှုတို့ အဖုံဖုံရှိခဲ့သော်လည်း လူ့စရိုက်၊ လူ့စိတ်ထားများ ပြောင်းလဲသွားသည်ဟုတော့ ပြောစရာရှိမည် မထင်ပါ။ စိတ်ပညာတွင် ဆစ်ဂမ္ဗန် ဖရွိုက်တို့ကဲ့သို့ လူ၏ အငုပ်စိတ်ကိုရှာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ပို့ချဖြန့်ဖြူးချက်များ အနောက်တိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် တွင်ကျယ်နေခဲ့ပါသည်။ သိပ္ပံပညာရှင် အိုင်စတိုင်းတို့လို ရူပဗေဒသဘောကို ထူးထူးခြားခြား ဖော်ထုတ်သူများလည်း ရှိခဲ့သည်။ သူတို့ဆီတွင် အစွမ်းအစ မပြနိုင်၊ လူတွင်ကျယ် မဖြစ်နိုင်၊ ထင်ပေါ် ကျော်ကြားရန် အလားအလာမရှိဘဲ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် နေရာမရ၍ ခေါင်းမပြုနိုင်ကြသော လူငယ်များသည် မျိုးနွယ်ဇာတိဂုဏ်ကို မယူတတ်။ ခေတ်စနစ်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မကျေနပ်သည့် အင်းဂရီး ယန်း မင်း (Augry young men) များလည်း အထူးသဖြင့်

အနောက်နိုင်ငံတွေမှာ ပေါ်ခဲ့သည်။ လမ်းပျောက်ပြီး စိတ်ဆာနေသော လူငယ်များ ဖြစ်ပါသည်။

ပြီးတော့ ဂျာမနီမှ ဟစ်တလာတို့၊ အီတလီက မူဆိုလီနီတို့၊ အယူ သည်း။ အကြမ်းဖက်သမားများစွာနှင့် ကမ္ဘာဒီးယားက ပိုလပေါ့တို့ကဲ့သို့ လူဆိုးကြီးများ ပေါ်ထွက်ခဲ့သလို အိန္ဒိယက ဂန္ဓီတို့လို၊ အိုင်ယာလန်က ဘားနဒ်ရှော့လို၊ အင်္ဂလန်မှ ဘာထရန် ရပ်ဆဲလ်တို့လို၊ ရုရှားက လီနင်တို့လို၊ တရုတ်ပြည်က မော်စီတုန်းတို့ကဲ့သို့ လူတို့၏ အတွေးအမြင်စိတ်ကူးကို လူ့ကိစ္စနယ်ပယ် အကြောင်းအရာမျိုးမျိုးမှာ သက်ရောက်လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့ သည့် အတွေးအမြင်နှင့် လုပ်ရပ်တို့ကို မော်ကွန်းတင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ကျော်များလည်း ပေါ်ထွန်းခဲ့ကြသည်။ အသေးစိတ် စာရင်းတင်ရလျှင် သူတို့လို အမည်နာမတွေမှာ ကုန်နိုင်စရာမရှိ။

ယင်းစင်ကျူရီ ရာစုနှစ်ထဲတွင် အများပြည်သူ အရေးအရာအနေဖြင့် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီး ပေါ်ခဲ့သည်။ ယခင် ရာစုနှစ်များ၌ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ ကြသော နိုင်ငံအများအပြားလည်း လွတ်လပ်လခဲ့သည်။ ဘုံဝါဒ စနစ်ကြီး တစ်ခု ထူထောင်သည့် နိုင်ငံအတော်များများလည်း ပြုလဲသွားခဲ့သည်။ ပစ္စည်းမဲ့ ဘုံဝါဒသမားတို့က အရင်းရှင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခံရသူများ ကျင့်သုံးကြ သည့် စနစ်မှာ ဈေးကွက်စီးပွားရေးဆိုပြီး အသွင်တစ်မျိုးနှင့် ထင်ရှားလာ သည်။ လူကို အသားအရောင်နှင့် ခွဲခြားဆက်ဆံသော စနစ်များ ဖျော့တော့ မှေးမှိန်သွားပြီး ဒီမိုကရေစီဆိုသည့် လူမှုစနစ်သဘောမှာလည်း တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်းဆိုသလို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆို ကျင့်သုံးပုံချင်း မတူကြဘဲဖြစ်နေ ခြင်းကို ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကြုံနေကြကြောင်း သတိထားမိစရာဖြစ်သည်။ ပြီးနောက် လူတို့ နေချင့်စဖွယ် ဇီဝမျိုးစုံနှင့် ကြွယ်ဝပြီး သက်ရှိသက်မဲ့

သဟဇာတရှိသော ကမ္ဘာကြီးတွင် လူ့ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေများ ရွှေ့လျော့ပျက်ပြားနေသည့်အတွက် “လူတို့နေစရာ ကမ္ဘာတစ်ခုတည်း သာ ရှိသည်” ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်မျိုးနှင့် နှိုးဆော်စည်းရုံးနေကြရသည်။ “ကမ္ဘာဟာ ရွာဖြစ်တယ်” (Global village) ဆိုသည့် အသုံးအနှုန်းလည်း ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ကိုယ် ထုတ်ပြန်ကာ ကျယ်ပြန့်လာသည်။ ထို စိတ်ဓာတ်နှင့်အညီ ကျင့်သုံးကြရန်ပင် အတော်ကြိုးစားကြပေဦးမည်။

ကျွန်တော်တို့ ၂၀ ရာစု၏ ထူးခြားမှုကို သိသာစေရန်အတွက် ခရစ် နှစ်အစက ရေတွက်ခဲ့သည့် အခြားရာစုနှစ်များ နှင့်လည်း နှိုင်းယှဉ်ပြီး ကြည့်နိုင်ပါသေးသည်။

ယေရှုခရစ်တော် ဖွားမြင်ခြင်းမှာ (၁) ရာစုနှစ်အစတွင် အလို အလျောက် ထူးခြားချက်ပင်ဖြစ်သည်။ ခရစ်မပေါ်မီ ဘီစီ (Before Christ) ဟု နောက်ဆုတ်ရေတွက်သော ရာစုများထဲတွင် ၅ ရာစုနှစ်မှာ အနောက်တိုင်း ရှေးဦးပညာရှင်များဖြစ်သည့် ဆိုကရေးတီးတို့၊ ပလေတိုတို့ ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ ၁၅ ရာစုနှစ် ရောက်သော် ယဉ်ကျေးမှုအရပ်ရပ် ပြန်လည်ဆန်းသစ်သော ရီနေဆန်းခေတ်တွင် ထူးခြားချက်များမှာ ဥရောပ တွင် ပုံနှိပ်စက် ပေါ်လာသည်။ သတင်းဖြန့်နိုင်မှုမှာ ရှေးကထက် အဆ ၁၀၀၀ တိုး၍ ကျယ်ပြန့်ပြီး စရိတ်သက်သာလာသည်။ ကိုပါးနီကပ် ဆိုသော သိပ္ပံပညာရှင်က ကမ္ဘာနှင့် ဂြိုဟ်များသည် နေကို ဗဟိုပြု လှည့်ပတ်ရသည့် ဆိုသည့် စကြဝဠာ ဖွဲ့စည်းပုံကို သက်သေထူခဲ့သည်။ ပေါ်တူဂီသား ကိုလံဗတ် ဆိုသူက ပင်လယ်ခရီးဖြင့် ကမ္ဘာသစ်ဟူ၍ ၎င်းတို့ ခေါ်ဝေါ်သော အမေရိကတိုက်ကို စတင်တွေ့ရှိခဲ့သည်။

အခြားရာစုနှစ်တိုင်းလိုလိုတွင် ထူးခြားဖြစ်ရပ်တို့ အနည်းနှင့်အများ ရှိကြပေသည်။ ရာစုနှစ်တို့ကို ဆယ်ခု ပေါင်းလိုက်ပြန်သောအခါ

ထောင်စုနှစ်ဟူ၍ ဖြစ်လာသည်။ လူ့သက်တမ်း အတိုင်းအဆနှင့်ဆိုလျှင် ထောင်စုနှစ်မှာ လက်လှမ်းမမီနိုင်စရာဖြစ်၍ အသုံးနည်းပါသည်။ မီလင်နီယံ (Millennium) ဟု သုံးစွဲကြသည်။ ခေတ်ကောင်းချိန် ဆိုသည့် သဘောသာရှိသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ၂၀ ရာစု ကုန်ဆုံးချိန်သည် နောက်ထပ် မီလင်နီယံတစ်ခု၏ အစဖြစ်နေ၍ “ထောင်စုနှစ်” တစ်ခု ကုန်ဆုံးချိန်နှင့် အခြားတစ်ခု စတင်ချိန်မို့ ကာလယုတ်ကြီးများ ပြောင်းလဲ တတ်သည့် သဘောကို လူသားတို့၏အာရုံမှာ ထူးထူးခြားခြား သဘော ပေါက်စရာ ဖြစ်မည်ဟု မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ပြောဖူးပါသည်။

“စင်ကျူရီ” အကြောင်းပြောရင်းနှင့် “စင်ကျူးရီးယန်း” (Centurion) ဆိုသော အသုံးအနှုန်းလည်း ရှိပါသေးသည်။ ဟိုတုန်းက ရောမ စစ်တပ်မှာ တပ်သား ၁၀၀ ကို အုပ်ချုပ်ရသောဗိုလ်ဖြစ်သည်။ ယခုခေတ် မှာမူ တေးဂီတအဖွဲ့ နာမည်တစ်ခုလည်း ကြားဖူးလိုက်မိပါသည်။

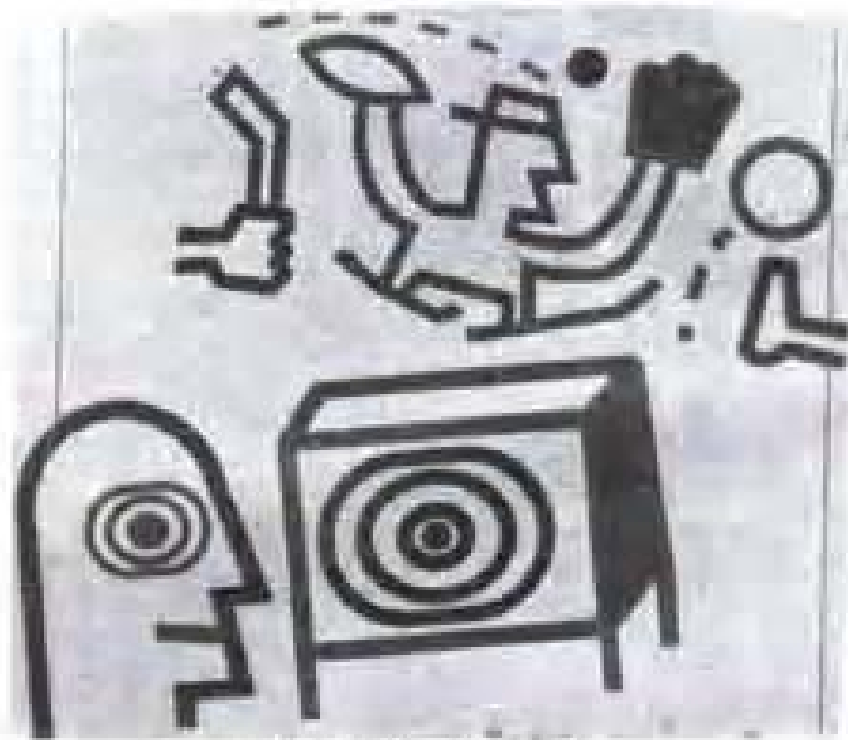
ကျွန်တော်တို့ ရာစုနှစ်ကို အမည်မျိုးမျိုးပေးကြရာမှာ အရင်းရှင် ရာစုနှစ်၊ အီလက်ထရွန်နစ် ရာစုနှစ်၊ ကမ္ဘာရွာရာစုနှစ်၊ ဈေးကွက်ရာစုနှစ် ဟူ၍ အမျိုးမျိုးပြောကြသည့်အပြင် လူပတ်ဝန်းကျင် သာယာရေး ရာစုနှစ် ဟူ၍လည်း ဆိုထိုက်မည် ထင်ပါသည်။ ၂၁ ရာစုနှစ်သည် အကောင်း ရာစုနှစ် ဖြစ်ပါစေဟု မှန်းဆရပေသည်။

In the past few years, I have written
articles about the future, and
especially the future of the
U.S. What if the U.S. never had
such great opportunities? What if
there were no more jobs
available?

The New York Times
The New York Times

၂၁ ရာစုသို့ မျှော်တော်ယောင်

၂၁ ရာစုသို့ မျှော်တော်ယောင်

ရှေ့လာမည့် နှစ်နှစ်တာကာလ ကုန်ဆုံးချိန်၌ ဆယ်စုနှစ်အသစ်၊ ရာစုနှစ်အသစ်၊ ထောင်စုနှစ်အသစ်တို့သို့ တစ်ပြိုင်တည်း ကူးပြောင်းတော့မည်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှာ ကမ္ဘာသုံး ပြက္ခဒိန်စနစ်မှာ Gregorian Calendar ခေါ် ခရစ်နှစ် ရေတွက်မှုကို အစပြုသည်။

လူပေါ်သည့် နှစ်ပေါင်း (တစ်သိန်း) ကျော်လွန်ခဲ့ပြီးနောက် လူမျိုးဆက်ပေါင်း သုံးဆယ်တို့ ပေါက်ပွား ရှင်သန်ခဲ့ရာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၉၉၀ ကျော်ကာလကလည်း အလားတူ အပြောင်းအလဲ တစ်ကြိမ်နှင့်ကြုံခဲ့ရသေးသည်။ ထိုအချိန်မှာ ခရစ်နှစ် ၁၀၀၀ သို့ဝင်ရောက်သော ပြက္ခဒိန်ကာလ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အေဒီ ၁၀၀၀ ပြည့်နှစ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ စီစု၍ ရေတွက်သော ရာစုနှစ်များ သဘောအရ ဆိုလျှင် ပထမ ၁၀ ရာစုနှစ်များဖြစ်သည်။ ယခုလွန်မြောက်တော့မည့် ရောက်ဆဲအချိန်မှာ ၂၀ ရာစုနှစ်ဖြစ်သည်။ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ စု သို့မဟုတ် ထောင်စုနှစ် ၂ ခုကို ဂရိ.ချိုးရတော့မည်။

နောင်နှစ်နှစ်ကြာလျှင် ရာစုအသစ် ၂၁ ရာစုသို့ ကူးပြောင်း ရောက်ရှိမည်။ ထိုအချိန်မှာ တတိယ ထောင်စုနှစ်အတွင်းသို့လည်း ချင်းနင်း ဝင်ရောက်ပေတော့မည်။

ခရစ်နှစ်များမှ အမှတ်ရ မခက်ခဲလှ။ ကမ္ဘာသုံးနှစ် ပြက္ခဒိန်အဖြစ် လက်ခံထားကြရာတွင် ဆယ်စုနှစ်ကို ဒက်ကိတ် (Decade)၊ ရာစုနှစ်ကို စင်ကျူရီ (Century)၊ ထောင်စုနှစ်ကို မီလင်နီယံ (Millennium) ဟူ၍ အင်္ဂလိပ် ဝေါဟာရ အသုံးအနှုန်းတို့ ဝေါဟာရစည်းခြားလျက်ရှိလေသည်။

လူတို့ အမှတ်သညာ အတိုင်းအတာအားဖြင့် ဆယ်စုနှစ်နှင့် ရာစုနှစ် တို့မှာ အတွေးဉာဏ်ပေါက်၍ လက်လှမ်းမီနိုင်သော အကူးအပြောင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ ထောင်စုနှစ်မှာကား ကာလရှည်လျားလှသည်။ ရာစုနှစ် သည်ပင် သမိုင်းထဲ၌ မော်ကွန်းဝင်၍ ထောင်စုနှစ်မှာမူ သမိုင်းကြောင်း ကွာလှမ်းသည်။ အခြားတစ်နည်းကြည့်လျှင် လူမျိုးဆက် တစ်ခုကို နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကာလတစ်ခုဟု အကြမ်းဖျင်း တွက်ချက်ပါက လူမျိုးဆက် ပေါင်း ၃၀ ကျော် ကာလရှည်ကြီး ဖြစ်သည်။ မိရင်းဖရင်းမှသည် မြေး၊ မြစ်၊ တီ၊ ကျွတ်တို့ အတွဲပေါင်း ၁၀ တွဲနီးပါး ဆက်စပ်မှ အနှစ် ၁၀၀ ပြည့်ရလိမ့် မည်။ လက်ရှိ လူ့ယဉ်ကျေးမှု သမိုင်းကြောင်းအရဆိုလျှင် ပြီးခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ကာလက ကြွင်းကျန်ရစ်သော ခြေရာလက်ရာများသည် အုတ်တိုက်အဆောက်အအုံ၊ ကျောက်စာမင်စာ၊ ကျောက်ဂူ ဥမင် ဆေးရေး ပန်းချီ၊ လက်နက်ကိရိယာ အသုံးအဆောင်နှင့် အရိုးစုတို့သာလျှင် အများ အားဖြင့် ကျန်ကောင်းကျန်ရာ ရှိတော့သည်။

ကူးပြောင်းတော့မည် နှစ်တစ်ထောင်အတွင်း၌ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ကထက် လူ့သမိုင်း ခြေရာလက်ရာများ ဆုပ်ဆုပ်ခဲခဲ ကျန်ရစ်လိမ့် မည်ဟု သိပ္ပံနည်းပညာနှင့် လူ့အခြေခံစိတ်ထားကောင်းများနှင့် သမိုင်း သင်ခန်းစာတို့ကို အားကိုးအားထားပြု၍ မျှော်လင့်ရသည်။

သို့သော် လူ့မှတ်ဉာဏ်နှင့် ခံစားမှုတို့သည် တိုတောင်းလှသည်။ လူ၏ သက်တမ်းသည်လည်း ရာဂဏန်းကိုကျော်ရန် လူ၏ အဝေးအနီး ဆင်ခြင်ရှုမြင်သော သဘောတို့ကိုလည်း အခါခပ်သိမ် အားကိုးစရာမရှိစွာ ဆိုတတ်ကြဖူးသောကြောင့် လာမည့်နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ အတွက် လူတို့ စိတ်စောဖွယ်မမြင်။ လူတို့သည် အဝေးဆုံး တစ်မျှော်တစ်ခေါ်ရှိလက်ငင်း အပြောင်းအလဲကိုသာ အာရုံပြုကြလိမ့်မည် ထင်ရသည်။

လူတိုင်း၌ အသက်ရှင်စဉ်အချိန်တွင် ဘဝ၌ စိတ်ချ လုံခြုံလိုခြင်း၊ စိုးရိမ်မကင်းရှိခြင်း၊ ရှေ့ဖြစ်နိမိတ်ကို သိလိုခြင်းတို့မှာ အပေါ်ယံစိတ်ထား များပင် ဖြစ်သည်မှာလည်း ရှေးရှေးကာလမှစ၍ အနုစိတ်သဘော၌ ထင်ရှားခဲ့သည်ဟုဆို၍ ရကောင်းအံ့ရှိသည်။ တစ်ခုသော သာဓကမှာ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ပြည့်ချိန်များ၌ ကမ္ဘာပျက်မည့်အန္တရာယ် ကြုံနိုင်သည် ဟူ၍ စိတ်စွဲလမ်းမှုများ ပေါ်ခဲ့ကြသည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့၌ ရစ်ချတ်အားဒိုစ် (Richard Erdoes) ဆိုသူက စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသား ခဲ့သည်။ သူ့စာအုပ်အမည်မှာ “အေဒီ ၁၀၀၀ သို့မဟုတ် ကမ္ဘာပျက်လု ဆဲဆဲတွင် နေထိုင်ရခြင်း” (A.D 1000: Living on the brink of apcalypse) ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုသူသည် ခရစ်နှစ် ၁၀၀၀ ပြည့်ချိန်၌ ကမ္ဘာပျက်မည်ဟု ယုံကြည်နေသူ ဖြစ်ပုံရသည်။ “ကျိန်စာသင့်သောနေ့”၊ “ကမ္ဘာကြီး လောင်မီးကျမည့်နေ့” ဟူ၍ သူက ဆိုခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုအဖြစ်မျိုးနှင့် မကြုံခဲ့ကြ။ လက်တွေ့မကြုံရသော်လည်း ဟောကိန်း တို့က ထိုကာလမျိုးနှင့် နီးကပ်လျှင် အရှိန်မပျက် မှန်မှန်ကြီး ထွက်ရှိလာ မြဲပင်။

အမှန်အားဖြင့်လည်း တတိယနှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ၏ အစမှာ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၁ ခု ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့သာ ဖြစ်ရမည်။ သို့သော် ရာစု၊ ထောင်စု

နှစ်များကို တွက်သောသူတို့က ရာဂဏန်း၊ ထောင်ဂဏန်း ပြောင်းလဲသော စတင်ချိန်ကို ထိုအစုအတွင်း နောက်ဆုံးနှစ်ကစ၍ ရေတွက်ကြသည်ဟု မှတ်ရဖူးသည်။

ရာစု၊ ထောင်စုတို့၏ ချိန်မှတ်ဂဏန်း အရေအတွက်တိုးခြင်းကိစ္စတွင် ရှေ့ဖြစ်ဖတ်ပေးမည့် ဗေဒင်ဆရာတို့နည်းတူ အကျိုးရှိမည့်သူတို့မှာ စီးပွား ကုန်သွယ်ရေး လုပ်ငန်းသမားများသာဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့ အဖို့ ၂၀ ရာစု (20th Century) ဟူသော အသုံးအနှုန်းမှာ ခေတ်နောက်ကျ သွားခဲ့ပြီ။ ၂၁ ရာစုက ပေါ်ပင်စကား ဝေါဟာရတစ်ခု ဖြစ်လာမည်။ တတိယ တစ်ထောင်စု (Third Millennium) ဆိုသည့် အသုံးအနှုန်းက နောက်ထပ် ပေါ်ပင်ဖြစ်ဦးမည်။

ထို့ကြောင့် နိုင်ငံကြီးများတွင် အလှပြင်ဆိုင်များက ထောင်စု (မီလင် နီယံ) ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်သစ်များကို တင်သည်။ ဟိုတယ်ကြီးများသည် ထိုအမည်ဖြင့် ပြောင်းလွဲကြားဝင့်လာကြသည်။ အချို့မှာ အကွရာစာလုံး ပေါင်းကိုပင် မှန်ကန်အောင် မရေးနိုင်ကြ။ အိုးခွက်လုပ်သူ သတ္တုလုပ်ငန်း ရှင်တို့ကလည်း ထိုအမည်ပေးဖို့ စိတ်ကူးရကြသည်။ “မီလင်နီယံ” အမည် ဖြင့် ခရိုက်စလာ မော်တော်ကားကုမ္ပဏီက မှန်လုံဆလွန် မော်တော်ကား ပုံစံသစ် ထုတ်ဦးမည်။ ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှု ငွေကြေးလုပ်ငန်းကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုက ထောင်စုနှစ်သစ် (New Millennium) ဟု အမည်ပေးကာ ပွဲဦးထွက် သည်။ အနာဂတ်အရေးနှင့် အခွန်ရှည်မှုအရေး ဦးစားလာခြင်း ဖြစ်သည်။

တတိယ ထောင်စုနှစ်သစ်အစကို ကြိုဆို၍ လာဘ်ရှင်လိုကြသူများ သည် ဂျာနယ်၊ စာအုပ်၊ ကော်ဖီခွက်၊ တီရှပ်၊ စွပ်ကျယ် စသော လူသုံးပစ္စည်း

တို့၌ အဆိုပါ ထောင်ဂဏန်းကို တာစားအောင်ပြုကြဖို့ ရှိနေလေသည်။ သိပ္ပံသုတေသနလုပ်ငန်းတစ်ခုက ပညာရှင်တို့ကမူ လူတစ်ဦးချင်း၏ ဗီဇဓာတ် အစုအဝေးကို ဖန်ပြန်ပေါင်းချောင်းငယ်တွင် လေလုံပိတ် ထည့်သွင်းပေးပြီး “ထူးခြားသော သင်၏ဗီဇဓာတ်အစုအဝေးကို အနာဂတ် အတွက် လက်ဆင့်ကမ်း ဆောင်ကြဉ်းပါလော့” ဟူ၍ ကမ္ပည်းစာတမ်း ထိုးပေးကာ သက်တမ်းရှည်ရေး၊ မျိုးဆက်မတိမ်ကောရေးကို ဆွယ်တရားဟော၍ ငွေရှာဖို့ပင် ကြံစည်နေသည်။

လာမည့်ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀မှာ

လာမည့် ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ မှာ

၂၀ရာစုနှစ် ကုန်ဆုံးတော့မည့် အချိန်၌ လာမည့် ၂၀ ရာစုတွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ မည်သည့်အခြေအနေများ ရှိပါမည်လဲဟု ကြိုတင် ခန့်မှန်း သိမြင်လိုသူတွေ များလှသည်။ ထိုအခါ ရှေ့ဖြစ်ဖတ်သူ သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ ဟောကိန်းကို အားထားကြရသည်။ အကျိုးသင့်၊ အကြောင်းသင့် အခြေ ခံ၍ တွေးတောဖွယ် ရှိတတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာကျော် ဗြိတိသျှ စာရေးဆရာ ဂျော့အော့ဝဲလ် (၁၉၀၃-၁၉၅၀) ကမူ “၁၉၈၄” ခုနှစ်တွင် ဘာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု လူ့အဖွဲ့အစည်း အပြောင်း အလဲကို နိမိတ်ဖတ်ခဲ့သူဖြစ်၍ အဆိုးအမြင်သဘောဖြင့် ၁၉၄၈ ခုနှစ်က ဆိုခဲ့ ဖူး၏။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၅၀ က ဖြတ်သန်းခဲ့သော နှစ်ကာလများ အတွင်း သူ့အဆိုသည် မှန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ခဲ့ချေ။

ယခုနှစ်ဦးက ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဒါဗိုးမြို့တွင် စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များ ဦးရေ ၂၀၀၀ ခန့်တို့ စုဝေး၍ ၂၀ ရာစုနှစ်အရေးကို စဉ်းစားခဲ့ကြရာ၌ လက်ရှိ အာရှစီးပွားရေးနှင့် ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်များ အခြေ အနေကို မူတည်ခဲ့ကြသည်။ ဥရောပတိုက်မှ ထုတ်ဝေသော “ဥရောပ

ဝေါစထရို ဂျာနယ်” (Europe Wall Street Journal) ခေါ် သတင်းစာကြီးက အနာဂတ်ရေးရာ၌ ကျွမ်းကျင်သော ပညာရှင်အသီးသီးတို့ကို ချဉ်းကပ်၍ ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ ခန့်အထိ အနာဂတ်ပုံစံကို မျှော်ခေါ် အခြေထား၍ တွက်ဆကြည့်ရန် မေးမြန်းခဲ့ကြသည်။

ထိုအချိန်ကာလတွင်လက်ရှိ ဖိစီးတတ်သောရောဂါအမျိုးမျိုးအနက် အချို့ကို အောင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်ကြေးရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင် ထုတ်လုပ် ရောင်းချမည့် မော်တော်ယာဉ်များတွင် ယာဉ်ချင်း အထိအခိုက်ကင်းစေမည့် အစီအမံများ ပါလိမ့်မည်ဟုလည်း တွက်မည်။ ဆိုင်ဗာစပေ့ (Cyberspace) ခေါ် “ကွန်ပျူတာ ဟင်းလင်းပြင်” ဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်ရန် ရှိသော ကွန်ပျူတာနယ်ပယ်ခွင်၏ သဘာဝကို ထိုအမည်တပ်၍ သုံးစွဲခဲ့သည့် ဝီလျံဂစ်ဗဆွန် (William Gibson) ဆိုသူက သူ၏ နယူရိုမင်စာ (Neuromancer) အမည်ရှိ အနာဂတ်ဟောကိန်း စာအုပ်တွင် “တကယ့်လက်တွေ့ အနာဂတ်ကာလသည် ဘယ်ပုံစံနှင့် လာသည်ဖြစ်စေ သိပ္ပံစာရေးဆရာတွေ ရေးကြသည်ထက် ထူးထူးခြားခြား ဆိုးဆိုးဝါးဝါးဖြစ်မည်မှာ သေချာသည်” ဟု ရေးသည်

မေရီလန် ပြည်နယ်မှ သက်ရှိဗီဇ သုတေသနဌာန၏ ပညာရှင် ကရိမ်ဗင်တာ (Craig Venter) ဆိုသူကမူ ဗီဇသဘောကို တွေ့ရှိအောင်မြင်မှုများကြောင့် မိုးခေါင်ရေရှားဒေသတို့တွင် သီးပင်စားပင်မျိုးတို့ကို လူတို့၏ အလိုကျ သီးပွင့်အောင် စိုက်ပျိုး၍ စားသုံးနိုင်ကြလိမ့်မည်။ လေထုညစ်ညမ်းမှုကို ပယ်ဖျောက်ရန် အဏုဇီဝပိုးမွှားများကို စေခိုင်း၍ လေထဲမှ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ် ဓာတုအညစ်အကြေးတို့ကို ဝါးမျို၍ ရှင်းလင်းပေးကြလိမ့်မည်။ လူတို့၏ ဖြစ်ပွားသော မျိုးရိုးဗီဇကို အခြေခံသည့် ရောဂါများကိုလည်း ယခုထက် ထူးခြားအောင်မြင်စွာ စစ်ဆေးသိရှိနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုထားသည်။

ရှေ့လာမည့် နှစ် ၂၀ ခန့်အတွင်း၌ လူတစ်ဦးချင်း၏ ဝီဖီပုံလွှာကို ဖော်ပြသော အီလက်ထရွန် စိစစ်ရေးကတ်ပြားများ ကိုင်ဆောင်ကြရဖွယ် ရှိ၍ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်သောအခါတွင် သူ၏ ကိုယ်ခံစိမ်းနှင့် လိုက်ဖက် ဆီလျော်သော ဆေးဝါးမျိုးကို ပေး၍ ထိရောက်စွာ ကုစားနိုင်လိမ့်မည်ဟု ဒေါက်တာ ဗင်းတားက ရှေ့ဖြစ်ဖတ်ထားသည်။ အထူးသဖြင့် ယခု ရောဂါ ပိုးများ “ယဉ်” သွား၍ ဆေးမတိုးနိုင်တော့သော ပဋိဇီဝဆေးများ၏ နေရာ တွင် ထိရောက်သော ဆေးဝါးများကို ထုတ်လုပ်ရန် ကြိုးစားနေကြပုံကို ညွှန်း၍ ပြောဆိုသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်လာနိုင်မည်မှာ ရောဂါပိုးတို့၏ ဝီဖီကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ သိနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည်။

ဤကိစ္စနယ်ပယ်တွင် လူကို ပုံတူကိုယ်ပွား ပြုလုပ်ပေးမည်ဟူသော အကြံအစည်မှာ (ယခု တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်တလေကိုမွေး၍ အောင်မြင် သော်လည်း) ခေတ်စားလာစရာအကြောင်းမရှိ။ တိမ်မြုပ်သွားမည့် အလား အလာသာ ရှိသည်ဟု မြင်သည်။

ယေးတက္ကသိုလ်မှ ပေါလ် ကနေဒီ (Paul Kennedy) ဆိုသူက ၂၁ ရာစု အစပိုင်းကာလ အနာဂတ်ကမ္ဘာကြီးသည် ယခုထက် နေပျော် သော၊ လွတ်လပ် ပျော်ရွှင်စရာဖြစ်သော ကမ္ဘာကြီးဖြစ်မည်လားဟု မျှော်လင့်တွေးထင်သူများရှိလျှင် ဘယ်သူတို့၏ အနာဂတ်ဖြစ်မည်လဲဟု သူက စောဒကတက်သည်။ လာမည့် နှစ်နှစ်ခန့်အတွင်း သူထက် လခပိုရ မည့် ယေးတက္ကသိုလ်မှ သူ့တပည့်ကျောင်းသားများ၏ အနာဂတ်မျိုးလော၊ အာဖရိကတိုက် မာလီနိုင်ငံမှ ဆင်းရဲသော တင်ဘူးတူးမြို့သား လူငယ်များ ၏ အနာဂတ်လောဟူ၍ ပြောဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ အချိန် တွင် တိုးပွားလာမည့် လူဦးရေ ကုဋေ ၂၀၀ သည် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများတွင် အများစုရှိသောကြောင့် အလုပ်လက်ရှိနှင့် လက်မဲ့တို့၏ ပြဿနာဖြစ်လိမ့် မည်ဟု ဆိုသည်။ အင်ဒိုနီးရှားတွင်ဆိုလျှင် တစ်နှစ်ကို လူဦးရေ ၆ သန်းမှ

၈ သန်းအထိ တိုးနေသည်။ လူနေမှု အဆင့်အတန်းတိုးရန် ကြိုးစားနေသည့် အချိန်၌ သဘာဝသယံဇာတ သစ်တောများ ပြုန်းတီးနေရသည်။ အလုပ် အကိုင် အခွင့်အလမ်းများမှာ နည်းလာလျက်ရှိသည်ကို ထောက်ပြသည်။

ဥရောပတိုက်၏ ရှေ့မှ ယင်းနိုင်ငံများ စီးစမ်းလုံးလုံး အခြေ အနေမျိုး မဟုတ်လှသဖြင့် ရှေ့အဖို့လည်း အားရစရာ မရှိလှ။ အနာဂတ် ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီတွင် အိန္ဒိယ၊ ဘရာဇီး၊ ဂျပန်နှင့် ဂျာမနီတို့ အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ပါလာနိုင်သည်။ သို့သော် စစ်အေးတိုက်ပွဲအလွန် ကုလသမဂ္ဂတွင် အုပ်စုများဖွဲ့၍ အစည်းပြေမှု မရှိပါမှ ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးနယ်ပယ်၌ အမေရိကန်၏ ဝေစု အဖို့အငှာမှာ ၁၉၉၈ ခုနှစ်အချိန်တွင် ရှိနေသည်ထက် သိသိသာသာ ကျဉ်းမြောင်းသွားလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်၌ ယခုကဲ့သို့ အရာရာမှာ စည်းဝါး ညီ၍ စံချိန်မီပြီး အမေရိကန်စနစ်သဘောသာ ထွန်းကားရလိမ့်မည် ဟူသော အတွေးမှာ နောက်ဆုတ်သွားရလိမ့်မည်ဟု သုံးသပ်ထားသည်။

ဥရောပစီးပွားရေးမှာ လုပ်ငန်းရှင်များကြောင့် ယနေ့အချိန်ထက် စည်ပင်တိုးတက်နေမည်ဖြစ်သော်လည်း ဥရောပ၏ နိုင်ငံရေး စီမံကိန်း များမှာ ထိုတိုးတက်မှုနှင့် တစ်ပြေးညီ ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မထင်ကြောင်း လန်ဒန်မြို့တွင် အခြေစိုက်သော လွတ်လပ်သည့် မဟာဗျူဟာ အတိုင်ပင်ခံ အဖွဲ့မှ ဒေးဗစ် ရော့ချ် (Dawid Roche) က ပြောဆိုသည်။ စီးပွားရေး လမ်းကြောင်းက သူ့အလိုအလျောက် ထိန်းသိမ်း လုပ်ကိုင်သွားသော ကြောင့် နိုင်ငံရေးသမားများ၏ အခန်းကဏ္ဍ လျော့ပါးသွားလိမ့်မည်ဖြစ် သည်ဟုလည်း သူက ခန့်မှန်းသည်။

ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးတွင် ပြိတိသျှ စီးပွားရေးပုံစံနှင့် ဂျာမန် စီးပွားရေး စီမံခန့်ခွဲမှုစနစ်တို့ပေါင်း၍ ဥရောပကို အုပ်စိုးမိသောအခါ ပြင်သစ်တို့၏

လူတိုင်းအား ထောက်ပံ့ရန်ဟူသော မူမျိုးမှာ ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။ ငွေကြေးဆိုင်ရာ စနစ်သဘောများ၏ အကောင်းအဆိုးကို စားသုံးသူများနှင့် အရင်းအနှီးမြှုပ်နှံသူတို့က အခရာ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ ဌ ဥရောပနှင့် အာဖရိကတို့၏ ငွေကြေးစနစ်များ ပေါင်းစပ်သွားလိမ့်မည်။ ပစိဖိတ်ဒေသတွင်လည်း ငွေကြေးစနစ် ဆက်စပ်သွားလျက် ဥရောပ ငွေကြေးစနစ်ကို ကျော်လွှားသွားမည်ဖြစ်သည်။ ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်း (Globalization) ခေါ် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ပေါင်းစပ်မှုစနစ်က စီးပွားရေးလုပ်ငန်းစနစ်များကို ပေါင်းယှက်ပေးမည် ဖြစ်သည်ဟုလည်း မြင်သည်။

ကွန်ပျူတာဖြင့် တွက်ချက် ထိန်းသိမ်းသောစနစ်မှာ ထိုအချိန်၌ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နေရာတကာတွင် ထွန်းကား တွင်ကျယ်နေပြီဖြစ်သဖြင့် ကွန်ပျူတာတွင် စစ်မက်ရေးအသုံး၊ သတင်းအချက်အသုံးနှင့် ဖြေဖျော်မှု အသုံးတို့၌ အင်အားအဆမတန်ပွားများလာမည်။ လူထုဆက်သွယ်ရေး၌ လုပ်ငန်းကဏ္ဍ ကွဲပြားမှု မပီပြင်တော့ဘဲ နယ်ပယ်ချင်း ရောနှောသွားလိမ့်မည်ဟုလည်း ထင်ကြေးပေးသည်။

အနောက်တိုင်း ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့စရိုက်များမှာ ပျောက်ကွယ်သွားမည့် အလားအလာကို ဂစ်ဗဆန်က မမြင်ချေ။ သို့သော် မူးယစ်ဆေးဝါးများ ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှု ပိုလာဖွယ်ရှိသည်။ ကမ္ဘာ့ကွန်ပျူတာကွန်ရက်စနစ်မှာ ထင်သလောက် အဆင်မပြေဘဲရှိမည်ဟု ဆိုသည်။

လူတို့ သွားလေရာ ကိုင်ဆောင်နိုင်သော ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာများမှာ တယ်လီဖုန်း၊ ရုပ်မြင်သံကြား၊ တွက်စက်၊ မှတ်သားစက်၊ စမ်းသပ်စက်၊ လမ်းပြမြေပုံ၊ စာလက်ခံရာ စသည်ဖြင့် တစ်မျိုးတည်း စွယ်စုံရသော ကိရိယာများ ဖြစ်လာမည်ဟု ဂျော့ ဂီလဒါ (Geroge Gilder) အမည်ရှိ စက်မှုဆောင်းပါးရှင်က ဆိုသည်။

ပညာရေးတွင် တီထွင်ဖန်တီးမှုစွမ်းရည် ရရှိရန် လိုအပ်ချက် ရှိလာ လိမ့်မည်။ တီထွင်ဖန်တီးသော စိတ်ကူးများကြောင့် အလုပ်အကိုင် အခွင့် အလမ်းများ၊ ပစ္စည်းများ ဖြစ်လာရသည်။ စီးပွားနေ တိုးတက်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကုန်ထုတ်လုပ်မှုတွင် တစ်ဦးချင် လိုအပ်မှုနှင့် အကြိုက်ကို ထုတ်လုပ်လာကြရမည့်နည်းတူ ပညာရေးတွင်လည်း သီးခြားကျွမ်းကျင်မှု များကို ပြုလုပ်လာရလိမ့်မည်ဟု ဒွိုက်ချက် ဆိုသည်။ “ကလေးသူငယ်တွေ ကို အတန်းထဲမှာ ထိုင်ခိုင်းပြီး သူတို့စိတ်ဝင်စားမှုမရှိတဲ့ အကြောင်းတွေကို ပို့ချပြီး လွှတ်လိုက်တဲ့ စက်ရုံက ထုတ်လုပ်ပေးတဲ့ ပုံစံမျိုး ခေတ်ဟာ ကုန်ပါပြီ” ဟု သူက ရဲတင်းစွာ မျှော်မှန်း၍ ဆိုသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ ၌ သံချေးမတက်နိုင်သော မော်တော်ကား ကိုယ်ထည်များ၊ အစင်းအကြောင်း ခြစ်ရာမရှိနိုင်သော ကိုယ်ထည်များ၊ အိတ်ဇောမီးခိုးထုတ်၍ အဆိပ်ငွေ့ မလွင့်နိုင်သော ကားများ လာလိမ့်မည်။ လျှပ်စစ်ဘက်ထရီနှင့် မောင်းသောကားများ ပေါ်ပင်ဖြစ်စရာ မရှိတော့ဘဲ လျင်မြန်သော၊ ဘေးကင်းသော ကားများကို မောင်းရလိမ့်မည်။ လက်လွှတ် ၍ မောင်းနိုင်သော ကားများဖြစ်ဖို့များသည်။ ဈေးနှုန်းချိုသာဖို့လည် ရှိသည်ဟု အာမိုရီ လပ်ဗင်းစ် (Amory Lovings) ဆိုသူ ဉာဏ်ကြီးရှင် အဖွဲ့မှ ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောသည်။ ထိုကားမျိုးတွင် မတတ်သာသော အရေးပေါ် အခြေအနေများ၌ ကား၏ အတွင်းအပြင် လေအိတ်များ ပွင့်၍ ကားတွင်းမှ လူများကို ဘေးကင်းရာသို့ ရောက်စေမည်ဟု ဆိုသည်။ ကားထဲမှ အချက် ပေး ကိရိယာ မတော်တဆမှုဖြစ်ကြောင်းကို နေနှင့်တကွ ဆက်သွယ် အကူအညီ တောင်းလိမ့်မည်။

လေယာဉ်ပျံတို့မှ အရွယ်အစား ကြီးလာမည်ဖြစ်ပြီး စီးနင်းလိုက်ပါ ရသည်မှာ ပို၍ သက်သောင့်သက်သာ ရှိလာမည်။ အဲယားဘတ်စ် ကုမ္ပဏီက ဆူပါ ဂျမ်ဘို (Super Jumbo) ခေါ် လေယာဉ်ကြီးများကို လူ ၁၀၀၀

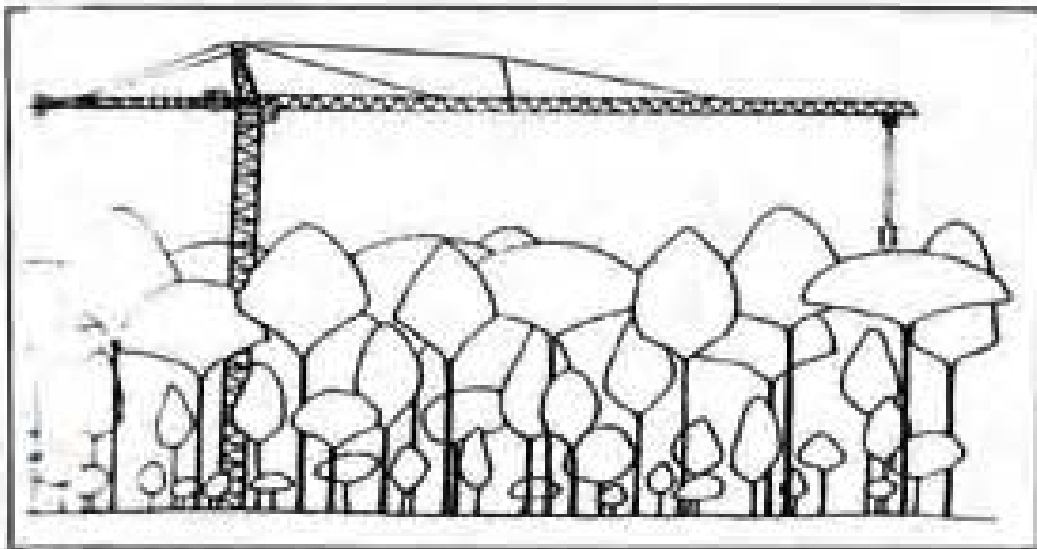
စီးနိုင်အောင် ထုတ်လုပ်မည်။ ဘိုးဝင်းလေယာဉ်ကုမ္ပဏီကလည်း ထိုအစီအစဉ်မျိုး ရှိနေသည်။ ထိုအခါ လောယာဉ်ကြီးများသည် အလုပ် အသွားအပြန် လွန်းပုံယာဉ်ကြီးများအဖြစ် ကစားဝိုင်း၊ စားသောက်ဆိုင်၊ ဖြေဖျော်ပွဲနှင့် ရေချိုးခန်းများအထိပါ လိမ့်မည်ဟု ဗြိတိသျှ လေကြောင်းကုမ္ပဏီအသင်းမှ ကိတ်ဟေးဝပ် (Keith Hayward) ဆိုသူက ပြောသည်။ လေယာဉ်ပျံများ ကြီးမားလာချိန်၌ လေဆိပ်တွင် ခရီးသည်များကိစ္စ ရှင်းလင်းပေးရသူတို့မှာ တာဝန်ကြီးဖွယ်ရာ ရှိနေသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ တွင် စားသုံးသူတို့မှာ “ဘုရင်” ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ ပစ္စည်းထုတ်လုပ်သည့် ကုမ္ပဏီများက နာမည်ရရန် အပြိုင်အဆိုင် ကြိုးစားပြီး စားသုံးသူကို မက်လုံးပေး အကြိုက်ဆောင်ရလိမ့်မည်။ ဤသို့ အကြိုက်ဆောင်ရသဖြင့် ပစ္စည်းအရည်အသွေး ကောင်းလာပြီး ဈေးနှုန်းလည်း အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်လာမည်။ အလှအပ ဖက်ရှင်သဘောတို့ကို စားသုံးသူတို့က ဦးစားပေးကြလိမ့်မည်။ ပေးရသောငွေနှင့် တန်သည်ထင်သော ပစ္စည်းကို သုံးစွဲကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါတွင် လုပ်ငန်းကုမ္ပဏီများသည် မိမိတို့ ပစ္စည်းများကို တစ်မှုထူးခြားအောင် ထုတ်လုပ်ကြရပြီး ထူးခြားအောင် ထုပ်ပိုး၍ ဈေးကွက်တင်ကြရလိမ့်မည်။ ယခု ကွန်ပျူတာမျက်နှာပြင်ကို ကြည့်၍ ဈေးဝယ်ရန်အကျင့် ရရှိလာခဲ့သူများမှာ ဆိုင်တွင်းသို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ အရောက်သွား၍ ဈေးဆိုင်တွင်းမှ ဖျော်ဖြေမှုများအကြားတွင် လိုရာပစ္စည်းကို ရွေးကြလိမ့်မည်။

စားသုံးသူတို့မှာ ရွေးချယ်စရာပစ္စည်း အများအပြား ရှိလာသဖြင့် လူ့အလွှာတစ်ခုချင်းအလိုက် ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးတို့ကို ခွဲခြား၍ ထုတ်လုပ်လာကြလိမ့်မည်ဟု ဂျွန်မာဖီ၏ (John Murphy) အမည်ရှိ ကုန်ပစ္စည်းအမှတ်တံဆိပ် လေ့လာရေး လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးက ပြောသည်။

အစုရှယ်ယာဈေးကွက်များမှာ ယခုကဲ့သို့ လက်အဆင့်ဆင့် မပြောင်းဘဲ တိုက်ရိုက်ရောင်းဝယ်မှု များလာလိမ့်မည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်စွန်းတွင် ရှိသော စတော့ရောင်းဝယ်ရာ ခန်းမကြီးများ ရှိတော့မည်မဟုတ်။ ပွဲခများ ယခုထက် သက်သာသွားမည်ဖြစ်ပြီး ယခုတွင်ကျယ်နေသော “နယူးယောက် စတော့ဈေးကွက်” လို အဖွဲ့အစည်းကြီးမျိုး ရှိတော့မည်မဟုတ်ဟု ဆိုသည်။ အာရှနှင့် လက်တင်အမေရိက ရှယ်ယာဈေးကွက်တို့လည်း ထင်ရှားစွာ အပြိုင်အဆိုင် ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ ရောက်ချိန် ကမ္ဘာ့လူမှုရှေ့ရေးကို တွက်ဆမြော်မြင်ထားကြလေသည်။

၂၁ ရာစု၏ အချိန်တစ်မတ်

၂၁ ရာစု၏ အချိန်တစ်မတ်

လာမည့် ၂၅ နှစ်ကျော်ကာလတွင် ကမ္ဘာကြီး၌ မည်သို့တိုးတက် ပြောင်းလဲမှုများ ရှိလိမ့်မည်ကို ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင် နှစ်ထောင်ကျော်တို့က ရှေ့ဖြတ်ဟောကိန်း ဖတ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုဟောကိန်းများမှာတစ်ထောင် ကျော်မျှရှိသည်။ ယင်းတို့ကိုစုပေါင်း၍ အစီအရင်ခံစာကြီးတစ်စောင် ရေးသား ထုတ်ပြန်ရာတွင် ထိုစာအုပ်ကို “ဒယ်လဖီ အစီရင်ခံစာ” (Delphi Report) ဟု ခေါ်သည်။ (ဒယ်လဖီ ဆိုသည်မှာ ဂရိနှင့် ရောမယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားစဉ်က ဗျာဒိတ်နတ်သားဖြစ်သော အက်ပိုလို၏ ရှေ့ဖြစ်နိမိတ်ကို ဟောကြားရာ တောင်ကုန်းဖြစ်သည်။)

“ဒယ်လဖီ အစီရင်ခံစာ”တွင် ရှေ့လာမည့် မျိုးဆက်များအတွက် အားတက်ဖွယ်ဖြစ်သော အလားအလာများကို ဖော်ပြထားသည်။ ယင်းတို့ မှာ အေအိုင်ဒီအက်စ်နှင့် ကင်ဆာရောဂါကို ဒိဋ္ဌပျောက်မည့် ကုထုံးများ တွေ့မည်။ ရောဂါဖြစ်၍ ဆေးဝါးများ မှီဝဲလိုက်လျှင် ဆေးက ယခုခေတ် ကဲ့သို့ ဘေးပန်းအကျိုးအပြစ်များ မဖြစ်စေတော့ဘဲ ရောဂါကို တန်းတန်း မတ်မတ် တိုက်ဖျက်ကုသပေးလိမ့်မည်။ ယန္တရားလုပ်သားများက အလုပ် ကြမ်း၊ အလုပ်နုတို့ကို ခိုင်းထားသလို မခိုမကပ်လုပ်ကြလိမ့်မည်။ မော်တော်

ကားတို့မှာ ဆီစားအလွန်သက်သာသွားမည်။ လမ်းပေါ်တွင် ယာဉ်ရထား တို့မှ မီးခိုးလေညစ်တို့ အလွန်အထွက်နည်းသွားတော့မည်။ ဈေးနာဝယ်လို လျှင် အိမ်မှာထိုင်၍ ကွန်ပျူတာထဲတွင် ကြိုက်ရာပစ္စည်း အမျိုးအမည်ကို ကြည့်၍ အော်ဒါမှာကြားရုံသာ ဖြစ်သည်။ နေအိမ်များတွင် မီးထွန်းခြင်း၊ အပူငွေ့၊ အအေးငွေ့ ပေးခြင်းတို့ကို ကွန်ပျူတာစက်များက လိုအပ်သလို စိတ်ချလက်ချဖြစ်အောင် နေ့စဉ်လုပ်ကိုင်ပေးသွားမည်ဟူသော အချက် များ ပါလေသည်။

သိပ္ပံပညာရှင်တို့က အပျက်သဘောကို မတွေးဘဲ အပြုသဘောဖြင့် တွက်ချက်ခန့်မှန်းကြည့်ရာ၌ ရှေ့ဖြစ်ကိစ္စများကို ပေါ်ပေါက်မည့်နှစ် အလိုက် ခရစ်နှစ် ၂၀၂၅ မတိုင်မီ ရာစုနှစ်များ၏ အချိန်တစ်မတ်ကို တင်ပြ ထားကြရာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၄ ခုတွင် ကုန်သွယ်မှု အရောင်းအဝယ်စနစ်များကို ငွေသား၊ ချက်လက်မှတ်နှင့် ဘဏ်စာရင်းတို့ဖြင့် ငွေချေတော့မည်မဟုတ်။ သက်ဆိုင်ရာ ကုန်သွယ်အဖွဲ့အစည်းများသည် မိမိတို့အချင်းချင်း အဆက် အသွယ်၌ အီလက်ထရိုနစ်နည်းဖြင့် စာရင်းရှင်းမှုလုပ်ငန်းများကို တွင်တွင် ကျယ်ကျယ် လုပ်ကိုင်နေကြမည်ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့သမုဒ္ဒရာများထဲတွင် စွန့်ပစ္စည်းမျိုးစုံတို့ကို ယခုအခါ လွှင့်ပစ် လျက်ရှိသည်။ အမှိုက်သရိုက်ရော၊ ဓာတ်ဆေးများရော၊ အဏုမြူ ရောင်ခြည်သင့် ဘေးထွက်ပစ္စည်းများပါ ပါဝင်လျက်ရှိနေသည်ကို တားဆီး စစ်ဆေး၍ မရနိုင်အောင်ရှိသည်။ သို့သော် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၆ ခု၌ နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံ၊ လုပ်ငန်းကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုက ပင်လယ်ထဲသို့ တိတ်တဆိတ် ထွက်၍ အမှိုက်မျိုးစုံ လွှင့်ပစ်လာလျှင် ချက်ချင်းသိရှိ၍ ဖော်ထုတ်နိုင်သော ခေတ်မီကိရိယာစနစ်များ ရှိတော့မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၇ ခုအချိန်၌ ထုတ်လုပ်ရောင်းချ၍ မောင်းနှင်သော ကားများမှာ ယခုမောင်းနှင်နေသော နောက်ဆုံးပေါ် ကားများထက် ဆီစားမှုတွင် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှ သက်သာမည် ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ ကားကိုယ်ထည်၌သုံးသော ပေါ့ပါးသည့် သတ္တုများနှင့် ထက်မြက်သွက်လက်သော အင်ဂျင်စက်တို့၏ ကျေးဇူးကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်၌ပင် လူတို့၏ စိစစ်ရေး အမှတ်အသားများကို အသုံးပြုရာ၌ ရင်ဘတ်တွင်ချိတ်သော ကတ်ပြားမျိုး၊ အီလက်ထရွန်းနစ်နည်းဖြင့် ဖတ်ရှု၍ အမှန်အကန် စစ်ဆေးနိုင်သော ကတ်ပြားမျိုးတို့ကို သုံးကြတော့မည် မဟုတ်။ ကိုယ်တွင်းဇီဝဓာတု အမှတ်အသားဖြင့် မှတ်သားကာ ကာယကံရှင် ဟုတ်မဟုတ်ကို ထိုနည်းဖြင့် မလွဲမှားအောင် စမ်းသပ်နိုင်တော့မည်ဖြစ်သည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် အသုံးပြုမည့် စာရေးစားပွဲ၌ စားပွဲမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ရေးချမှတ်သားရုံဖြင့် ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ပြီး မိတ္တူလည်း တစ်ပြိုင်တည်း ပွားလိုက ပွားနိုင်တော့မည်။ ထိုအခါ စာရေးစားပွဲသည် ဖိုင်များ၊ မှတ်တမ်းများ အစုအပုံ မရှိနိုင်တော့ဘဲ ရှင်းလင်းသပ်ရပ်နေစရာ အကြောင်းရှိသည်။

စက်မှုခေတ် လူသုံးကိစ္စကြောင့် စီအက်ဖီခေါ် အဆိပ်ငွေ့လေညစ်များ ပေါ်ထွက်၍ ကောင်းကင်တစ်ခုသို့တက်ကာ လျှပ်စစ်ကဲလေထုလွှာတွင် စုဝေးပြီး လူသားတို့ကို အန္တရာယ်ပြုရန် အကြောင်းများသည် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ရှိတော့မည်မဟုတ်။ အကြောင်းမှာ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် ထိုသို့အန္တရာယ်ပြုမည့် ဓာတ်ငွေ့များ မထွက်နိုင်သည့် ပစ္စည်း၊ ကိရိယာများကို ပြောင်းလဲ၍ သုံးနိုင်ရန် နည်းလမ်းတွေ့ထားမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤအချိန်တစ်ဝိုက်တွင် သတင်းစာကို အိမ်အရောက် လိုက်ပို့ရန် မလိုတော့။ ပြတိုက်၊ ပြခန်းတို့သို့ ကိုယ်တိုင်သွား၍ လေ့လာစရာလည်း အကြောင်းမရှိသလောက် ဖြစ်သွားတော့မည်။ သတင်းစာ ဖတ်လိုလျှင် နေအိမ်နံရံမှ ရုပ်မြင်ခလုတ်ကို နှိပ်ဖွင့်ရုံဖြစ်သည်။ ပြတိုက် ပြခန်းမှ ပြကွက်များကိုလည်း ကြိုက်ရာကိုရွေး၍ အိမ်နံရံပေါ်မှာတင် ထိုင်ရာမထ စိမ်ပြေနပြေ လေ့လာနိုင်ရန် အကြောင်းရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၀ ဝန်းကျင်၌ လူတစ်ယောက်တွင် ကြီးကြီးမားမား ဘာရောဂါဖြစ်ပွားနိုင်သည်ကို ကြိုတင်၍ ကျန်းမာရေး စစ်ဆေးနိုင်မည်။ ကင်ဆာရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါတို့ကို ဤသို့ဤနှယ် အသိစောသဖြင့် ကာကွယ်ရေး၊ ကုသရေးတို့၌ ယခုထက် လက်ဦးနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်၌ မြို့လမ်းများပေါ်တွင် အိတ်ဇောမှ လေညစ်ထုတ်လျက်ရှိ သော ပြေးလွှားနေသည့် ကားများမှာ အဆုတ်ကို ဒုက္ခပေးခြင်း၊ အသက်ရှူ အင်္ဂါစုကို ဒုက္ခပေးခြင်းဟူသော အကြောင်းများ သိသိသာသာ နည်းပါး သွားလိမ့်မည်။ လက်ရှိ အခြေအနေထက် လေထဲသို့ ဓာတုအမှုန်အမွှားများ ဆယ်ပုံပုံလျှင် တစ်ပုံမျှ ရောက်ရှိလိမ့်မည်။ ကားစက်များ ကောင်းလာပြီး လေညစ်ထုတ်စနစ်များကို ထိရောက်စွာ ပြုပြင်သုံးစွဲနိုင်မည့် အလားအလာ ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၀ ကျော်လျှင် ကွန်ပျူတာစက်များ၏ မှတ်ဉာဏ်အား မှာ ယခုထက်ပင် အံ့မခန်း တိုးတက်၍လာဦးမည်။ စတုရန်း တစ်စင်တီ မီတာတွင် ဂိုင်ဂါဗစ် (Gigabits) ၁၀၀ ကျော်မျှ သိုမှီးနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ် သည်။

ဆေးဝါးကုသရေးတွင် မီးလောင်းဝေဒနာရှင်များအတွက် ခန္ဓာကိုယ် ၏ အငွေ့ထွက်ပေါက်ဖြစ်သော အရေပြားများဖြင့် ပြန်အုပ်ပေးရန် အခက် အခဲရှိရာ ထိုအချိန်၌ ပိုလီမာ (Polymer) ပလတ်စတစ်မျိုးတို့ဖြင့် လူ့အပေါ်ယံ အရေပြားကို အစားထိုး ကုသပေးနိုင်လိမ့်မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၁ တွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ လုံပတ်ဝန်းကျင် ဘဉ်ထေးမှု ဆိုင်ရာ ကိစ္စသည် အရေးတကြီး ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရမည့် ကိစ္စဖြစ် သဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် မည်သည့်နေရာ၌ ညစ်ထေးစေမှုပြုသည်ကို အမှတ် အသားပြုနိုင်သော ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ဆက်သွယ်ရေးစနစ်များ ပေါ်ပေါက် နေမည်ဖြစ်သည်။

လျှပ်စစ်ဓာတ်အား သုံးစွဲကြသည့် ထိုအချိန်တွင် ဓာတ်စီးပတ်လမ်း ဆက်သွယ်မှုစနစ်များမှာ လူ့အာရုံကြောစနစ်ကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးစွာ အလုပ် လုပ်နိုင်နေလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်၌ပင် ပေါ်ပေါက်သော ဆေးဝါးတို့သည် အကျိတ်အလုံးဖြစ်သော ရောဂါများအတွက် ဒုံးပျံကဲ့သို့ တိုက်ဖျက် ချေဖျက်နိုင်စွမ်းရှိသော ဆေးဝါးများကို သုံးစွဲနိုင်ကြလိမ့်မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် သစ်ပင်သစ်တောတို့ကို ခုတ်ယူသုံးစွဲမှု အားလုံး၌ အရမ်းကာရော ကျယ်ပြန့်စွာ ထင်သလို သုံးစွဲမှုများ ရပ်ဆိုင်း သွားကာ သစ်တောကို စနစ်တကျ ပျိုးထောင်၍ စနစ်တကျ အချိန်လှည့် စနစ်ဖြင့် ထုတ်ယူကြမည့် အချိန်သို့ ရောက်မည်။ ထို့ပြင် ဗီဇသဘောကို ပြုပြင်ပေးခြင်းအားဖြင့် ကင်ဆာရောဂါကို ကုစားနိုင်လိမ့်မည်။

ထိုအချိန်တွင် မျက်စိကွယ်သူတို့အတွက် မျက်မြင်နိုင်စွမ်းများ တိုးချဲ့ ပေးမည့် မြင်လွှာအကြည့် စနစ်များ မျက်လုံးတွင်း၌ တပ်ဆင်ကာ ကွန်ပျူတာချစ်ပြားစနစ်ကို သုံး၍ ပြုပြင်ပေးနိုင်လိမ့်မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် စွမ်းအင်အသုံး၌ သိသိသာသာ ပုံစံပြောင်း လိမ့်မည်။ စွမ်းအင်မပြုန်းတီးနိုင်သော တစ်ကျော့ပြန်နည်းဖြင့် အပူနှင့် စွမ်းအင်တို့ကို ရရှိသိုမှီးထားနိုင်သောကြောင့် နေထိုင်ရာဌာန အဆောက် အအုံများတွင် ပြင်ပမှ ဖြည့်တင်းရန် မလိုသောနည်းဖြင့် သုံးစွဲနေကြ မည် ဖြစ်သည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၅ သို့ရောက်လျှင် လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှ ရောဂါဖြစ်၍ ပျက်စီးသော အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်တို့ကို အစားထိုးနိုင်ရန် တီထွင်ထုတ်လုပ်သော အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများသို့ လူ့ကိုယ်မှ ကလာပ်စည်း ဆဲလ်များ၊ တစ်သျှူးများနှင့် တစ်သားတည်း ဆက်စပ်၍ သက်ရှိဆဲလ်များ၊ တစ်သျှူးများနှင့် တွဲဖက်၍ အလုပ်လုပ်နိုင်ကြတော့မည်။

လူတို့တီထွင် ထုတ်လုပ်စေခိုင်းသော ရိုဗော့ယန္တရားလုပ်သားများသည် မြင်နိုင်၊ ကြားနိုင်သော အာရုံကို တပ်ဆင် ရရှိကြပြီးလျှင် ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် အလုပ်ကိစ္စပြီးအောင် တွေးခေါ် လုပ်ကိုင်နိုင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်မှာ ၂၀၁၇ ခုနှစ်ဖြစ်မည်။ ခရစ်နှစ် ၂၀၁၈ ခုနှစ်တွင် အိုမင်းခြင်း၏ လက်သည်ဖြစ်သော သဘာဝကို လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်း၌ ရှာဖွေတွေ့ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုမျှမကသေး။ ခရစ်နှစ် ၂၀၂၁ သို့ ရောက်သောအခါ ဦးနှောက်တွင်း၌ မှတ်ချက်၊ ဘာသာစကားနှင့် အိပ်မက်များ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရပုံအကြောင်းရင်းများကို သိရှိကြတော့မည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုအခါ၌ ဘိုင်အိုကွန်ပျူတာခေါ် ဇီဝကွန်ပျူတာစက်များ ပေါ်နေပြီးလျှင် လူတစ်ကိုယ်လုံး၏ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများအကြောင်းကို မှတ်တမ်းတင်လျက် ချွတ်ယွင်းချက်ရှိလျှင် ဖော်ထုတ်၍ ကုသရေးကိုပါအကြံပြုလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ဟောကိန်းအတိုင်းသာ ဖြစ်လာမည်ဆိုလျှင် ၂၁ ရာစုခေတ်ဦးသည် လူသားတို့အတွက် များစွာအဆင်ပြေမည့် ခေတ်ကောင်းကြီး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရပေမည်။

၂၁ရာစု တစ်ဝက် မကျိုးမီ

၂၁ ရာစု တစ်ဝက်ကျိုးမီ

၂၁ ရာစု၏ ပထမတစ်ဝက်ကျိုးမည့်အချိန်မှာ ခရစ်နှစ် ၂၀၅၀ သို့ ရောက်မည့်အချိန်ဖြစ်သည်။ အတိအကျ ဆိုရလျှင် ထိုအချိန် စေ့ရောက်ရန် မှာ ၅၂ နှစ်မျှ လိုပေသေးသည်။ ထိုမျှသော ကာလအတွင်း၌ လူတို့နေထိုင် ရေးနှင့် စပ်လျဉ်းသော သိပ္ပံနည်းပညာ တိုးတက်မှုများ ရှိလာဦးမည့် အလား အလာများကို သိပ္ပံပညာရှင်များက ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်ချက်များ ရှိပါ သည်။ ထိုဟောကိန်းများသည် ဇေဒင်နက္ခတ်သဘော မဟုတ်ပါ။

ထိုသို့ တွက်ချက်ပြောဆိုနိုင်ရန် ခိုင်မာသည်ဟု တွေးဆယူနိုင်သော အထောက်အထားမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း တစ်ရာနီးပါးဖြစ်သည့် ၂၀ ရာစုဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်တစ်ရာနီးပါးအတွင်း၌ လူ့သမိုင်းတွင် ပညာ နယ်ပယ်အရပ်ရပ်၌ တိုးတက် တီထွင် ဆန်းသစ်မှု အများဆုံး ဖြစ်သည်။ သို့သော် လူတို့ရေးရာကိစ္စများ၌ နောက်ထပ် အဆင်ပြေ ချောမောစေရန် တီထွင် ဆန်းသစ်နိုင်ဖွယ်များလည်း အများအပြား ရှိနေပေသေးသည်။

ထိုရာစု တစ်ဝက်ကျိုးချိန်မတိုင်မီ ပွဲဦးထွက် အောင်မြင်မည့် အလားအလာမှာ ၁၉၉၉ ခုနှစ်အတွင်း၌ပင် ကျန်းမာရေးကိစ္စအလို့ငှာ

သားသမီး ဝေးစေရန်နှင့် သားဆက်ခြားနိုင်စေရန် အမျိုးသားကပါ သုံးစွဲနိုင်သော တားဆေး ဆေးလုံးနှင့် ထိုးဆေးများ လူတိုင်းအတွက် ပေါ်လာမည် ဆို၏။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀တွင် ကင်ဆာရောဂါမျိုးတို့ကို ကုစားနိုင်ရန် အတွက် ဆရာဝန်များက ဗီဇပြုပြင်ခြင်းနှင့် ကိုယ်ခံအင်အား ပြုပြင်ကုသခြင်း နည်းလမ်းနှစ်သွယ်ဖြင့် ကုစားနိုင်ရန် နည်းလမ်းများ ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု တွက်ချက်ရှိသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၁ ၌ ခေတ်မီအိမ်များတွင် ရုပ်မြင်သံကြားနှင့် ဗီဒီယို များကို တစ်ကိုက်ကျော်ကျော်အရွယ်ရှိ ရုပ်မြင်မှန်ပြင်ကို အိမ်နံရံတိုင်ချိတ် ၍ ကြည့်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ထိုစက်ကို ပိတ်ထားသော အချိန်တွင် နံရံပန်းချီ ရှုခင်းတစ်မျိုးမျိုးကို အလှထားသကဲ့သို့ ပုံဖော်ထားနိုင်လိမ့်မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၃ ၌ ကိုယ်နှင့်အတူ ကိုင်ဆောင် သွားလာနိုင်သော တယ်လီဖုန်းများဖြင့် ဗီဒီယို ရိုက်ကူးနိုင်မည့်အပြင် ရိုက်ပြီးသား ရုပ်ရှင်ကိုပါ ချက်ချင်းပြန်ကြည့်နိုင်မည်။ ဗီဒီယိုဂိမ်း ကစားနည်းများလည်း ရောက်ရာ နေရာ၌ ကစားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုမှ နောက်နှစ်ကြာလျှင် အပန်းဖြေ ခရီးထွက်သူများက ချောစာဖြင့် ပို့ပေးလေ့ရှိသော ပို့စကတ်အရွယ် ရှုခင်း နိုင်မည့် စက်များ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ထိုနှစ်မှာပင် အင်တာနက်ခေါ် ကွန်ပျူတာစနစ်ဖြင့် ဆက်သွယ်ထားသောသူတို့သည် ကွန်တက်လင်းစ် (Contact Lens) ခေါ် မျက်ကြည်တစ်မျိုးကို တပ်ဆင်ထားပါက အီလက်ထရွန်နစ် ချောစာများကို ဖတ်နိုင်မည်။ ကွန်ပျူတာကို ဖွင့်ကြည့် သည့်အတိုင်း မျက်စိထဲတွင် မြင်ရမည့် ကိရိယာများ ပေါ်လာမည်ဖြစ် သည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၆ ခုနှစ်၌ ဆောက်လုပ်သော အိမ်များတွင် အသုံးပြုသော အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းများက အိမ်အစိတ်အပိုင်းတို့၏ ဒဏ်ခံအားနှင့် ဟောင်းနွမ်းသွားသော အခြေအနေများကို အိမ်ရှင်သိအောင် အချက်ပေးနိုင်လိမ့်မည်။ ထိုအချိန်၌ပင်လျှင် လူတို့ဝတ်ဆင်သော အဝတ်အထည်များကို ရာသီဥတု အပူအအေးပြောင်းလဲလျှင် မချွတ်မလဲရဘဲနှင့် အနွေးဓာတ်၊ အအေးဓာတ်တို့ကို လိုသလို လျှပ်စစ်နည်းဖြင့် ပြုပြင်ပေးနိုင်လိမ့်မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၇ ၌ ထွက်လာမည့် မော်တော်ယာဉ်များသည် ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်မည့်အရေးကို ပူပန်စရာ လိုတော့မည်မဟုတ်။ ကားကိုယ်ထည်တို့၌ အာရုံခံ အစိတ်အပိုင်းများ တပ်ဆင်ထားသဖြင့် ယာဉ်တိုက်မည့် အန္တရာယ် တွေ့ပါက အလိုလို ရှောင်ကွင်းသာအောင် ကြိုတင်သတိပေးနိုင်မည်။ ထိုကားမျိုး၌ပင် ခရီးဝေးကို မြေပုံကြည့် မောင်းနှင်စရာမလိုဘဲ သွားလိုသောခရီးကို ကောင်းကင်ဂြိုဟ်တု လမ်းပြနှင့် ချိတ်ဆက်၍ ပေါက်မြောက်အောင် သွားနိုင်လိမ့်မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၀ ၌ နေအိမ်တွင် ဗဟုရလုပ်ငန်းများကို ရိုဗော့ယန္တရားလုပ်သားက အိမ်ရှင်၏အသံကို နာခံပြီး ချက်ပြုတ်ခြင်း၊ တံမြက်လှည်းခြင်း၊ ရေလောင်းခြင်း၊ ပစ္စည်းအသွင်းအထုတ်ပြုခြင်းလုပ်ငန်းများကို လုပ်ပေးကြလိမ့်မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၅ ၌ ရောဂါဖြစ်ခြင်း အကြောင်းဇာစ်မြစ်ကို ရှာလိုလျှင် ဗီဇနှင့် စပ်ဆိုင်သော လက်သည်ကို စက်ကိရိယာက ရှာဖွေစမ်းသပ်ကာ အဖြေထုတ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၌ ဟိုလိုဂရမ်ဖီ (Holography) ခေါ် အာရုံမြင်ရုပ်ဖမ်းကိရိယာဖြင့် ဆက်သွယ်၍ တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာ သူ့ရုပ်သွင်၊ ကိုယ့်ရုပ်သွင်ကိုကြည့်ကာ တယ်လီဖုန်းစကားပြောနိုင်ကြလိမ့်မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ယခုထက်ထိ လူတို့ခြေမချရသေးသော၊
 ဂြိုဟ်တုအမျိုးမျိုးဖြင့် အနီးကပ်ပုံသန်း လေ့လာရလျက်ရှိသည့် အင်္ဂါဂြိုဟ်
 ပေါ်သို့ လူအများခြေချနိုင်လိမ့်မည်။ လပေါ်သို့ ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် လူတို့
 ပထမဦးဆုံး ခြေချနိုင်ခဲ့သည်ကို သတိရစရာဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍
 ခရစ်နှစ် ၂၀၄၄ ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်သို့ ရောက်သောအခါ အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်
 တွင် လူတို့သွားရောက် အခြေစိုက်နိုင်ကြလိမ့်မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ တွင် တောင်ပံတပ် လေယာဉ်ကြီးများသည်
 ခရီးသည် ၁၀၀၀ အထိ တင်ဆောင်လျက် တစ်နာရီလျှင် ကီလိုမီတာ ၉၀၀
 နှုန်းဖြင့် ကီလိုမီတာ ၉၀၀၀ ခရီးတာအထိ ပျံသန်းနိုင်လိမ့်မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၂၂ တွင် သန္ဓေသားများကို မိခင်၏ သားအိမ်အတွင်း၌
 မကြီးပြင်းစေဘဲ သားအိမ်ပြင်ပတွင် ကြီးပြင်းနိုင်သော နည်းလမ်းကို တွေ့ရှိ
 အသုံးချလိမ့်မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၂၅ ၌ ကွန်ပျူတာများကို လူဦးနှောက်နှင့် ဆက်၍
 ထားပြီး လူ့စိတ်ကူးများကို သိရှိနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်ရာ စက်ကို လူက တမင်
 ခိုင်းစရာမလိုဘဲ စိတ်ကူးရုံဖြင့် အလုပ်ဖြစ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၃၀ ၌ လူတို့ရောဂါဖြစ်လျှင် အဆုတ်အတု၊ ကျောက်ကပ်
 အတုနှင့် အသည်းအတုများကို ပြုလုပ်ပေးနိုင်ပြီး ခြေထောက်ဆိုလျှင်
 ခြေထောက်အကောင်းကဲ့သို့ အစိတ်အပိုင်း တီထွင် တပ်ဆင်ပေးနိုင်
 မည်။ တကယ့်မျက်လုံးသဖွယ် အသုံးချကြည့်မြင်နိုင်သော မျက်လုံးအတု
 များလည်း ပေါ်လာလိမ့်မည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၃၀ သို့ ရောက်သောအခါ အာကာသ ခရီးရှည်သို့
 သွားနိုင်ရန်အတွက် လူတို့ကို အသက်ရှည်အောင် အအေးဓာတ် ပေးနိုင်

သော စနစ်များ ပေါ်လာမည်။ ခရစ်နှစ် ၂၀၄၀ တွင် အကူမြူကို ဖျူးရှင်း နည်းဖြင့် လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ထုတ်ယူနိုင်တော့မည်။ ခရစ်နှစ် ၂၀၄၄ ၌ နာနိုတက်ခနိုလိုဂျီ (Nanotechnology) ခေါ် အကူစိတ်နည်းပညာများ ကို အသုံးချလျက် စက်ရုပ်အချင်းချင်း ကိုယ်ပွားနိုင်သော ရိုဗော့ယန္တရား အသေးစားများ ပေါ်လာလိမ့်မည်။

ရာစုနှစ်တစ်ဝက်ကျိုးသော ခရစ်နှစ် ၂၀၅၀ သို့ ရောက်ချိန်တွင် လက်ရှိ လူ၏သက်တမ်း ၇၈ နှစ်သက်တမ်းမှ နှစ် ၁၄၀ သက်တမ်းသို့ ရောက်လာလိမ့်မည်။ ထိုခန့်မှန်းတွက်ချက်မှုများသာ မှန်ကန်လာမည်ဆို လျှင် ၂၁ ရာစုနှစ်သည် မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ရာစုနှစ်တစ်ခု မလွဲမသွေ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

၂၁ရာစု ဥက္ကဏ္ဍ၊ ဥက္ကဏ္ဍများအန္တရာယ်

၂၁ ရာစု ဥက္ကာပုံ၊ ဥက္ကာခဲများ အန္တရာယ်

ယခုနှစ် မတ်လဆန်းအတွင်းက ကမ္ဘာဆီသို့ အာကာသထဲမှ ရောက်ရှိလာမည့် XF 11 ခေါ် ဥက္ကာပုံ၊ ဥက္ကာခဲကြီးတစ်ခုအတွက် သတင်းထုတ်ပြန်ခဲ့ရာ ၂၄ နာရီမျှကြာအောင် ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း အုတ်အော် သောင်းနင်း ဖြစ်သွားကြသည်။ ထိုဥက္ကာခဲကြီးမှာ အကျယ်တစ်မိုင်မျှ ရှိ၍ ခရစ်နှစ် ၂၀၂၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင်မှ ရောက်ရှိလာမည်ဟုဆို သော်လည်း ကမ္ဘာသားတို့မှာ ပြေးစရာ မြေမရှိသကဲ့သို့ အခိုက်အတန့် တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားသွားခဲ့ကြသည်။ ယခုသော် ပြန်လည် တွက်ချက်မှု အရ ထိုဥက္ကာခဲကြီးသည် ကမ္ဘာနှင့် ကီလိုမီတာ တစ်သန်းအကွာမှ ဖြတ်သွား ဖွယ်ရာရှိသည်ဟု ပြန်လည်တွက်ချက် တင်ပြသောအခါမှ စိတ်အေးကြရ တော့သည်။ သို့တိုင်အောင် ထိုဥက္ကာခဲကြီးသည် လာရာလမ်းခရီးတွင် ပျံသန်းနေသော အခြားသော ဥက္ကာခဲတစ်ခုနှင့် မတော်တဆ တိုက်မိ၍ လမ်းကြောင်းပြောင်းသည်ရှိသော် တစ်နည်းတစ်ဖုံ အန္တရာယ်ရှိနိုင်သေး သည်ဟု ဆိုသဖြင့် မတင်မကျ ဖြစ်သွားကြရသည်။

သို့သော်လည်း ကမ္ဘာကြီးတွင် ဥက္ကာပုံအကြီးစား၊ အလတ်စားများ ထိမှန်ထားသော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိသည်။ ကမ္ဘာ

မြေမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ထိမှန်သော တွင်းချိုင့်ကြီးပေါင်း ၁၅၀ ကျော်မျှ တွေ့နေရသည်ဆို၏။ အချို့ကို သဲကွဲစွာ မြင်ရသည်။ အချို့ကို လေယာဉ် ပေါ်မှဖြစ်စေ၊ ဂြိုဟ်တုပေါ်မှဖြစ်စေ ကြည့်မှ မြင်နိုင်သည်။ အချို့ကား ပင်လယ်ထဲတွင် စုတ်စမြုပ်စ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ယခုအထိ အဆိုးရွားဆုံးသော ထိမှန်မှုမှာကား မက္ကဆီကိုနိုင်ငံ၏ မြောက်ဘက်စွန်းကျွန်းဆွယ်တွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၆၅ သန်းက ကျရောက်ထိမှန်ခဲ့သည့် ကြယ်တံခွန် သို့မဟုတ် ဥက္ကာပုံကြီး ၏ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ဖြစ်သည်။ ၁၉၅ ကီလိုမီတာရှိသော ချိုင့်ဝှမ်းကြီး အဖြစ် ကျန်ရစ်သည်။ ထိုနေရာပေါ်သို့ ကျရောက်သော အရာဝတ္ထုမှာ ၁၃ ကီလိုမီတာ သို့မဟုတ် ခုနစ်မိုင်မျှ အကျယ်ရှိသော အရာဝတ္ထုကြီး ဖြစ်သည်။ ထိုထိမှန်မှုကြောင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဒိုင်နိုဆော သတ္တဝါများ မျိုးပြုန်းခဲ့ရသည့်ပြင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြားသက်ရှိသတ္တဝါ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှ ပျောက်ပျယ်ခဲ့ရသည်ဟု ယူဆကြသည်။

ဤအဖြစ်မျိုးမှာ ကြုံတောင့်ကြုံခဲဟု ဆိုရသော်လည်း ကမ္ဘာ့ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တောင်ကုန်းတောင်စောင်းကြီးများအရွယ်ရှိသော ဥက္ကာ ပုံများ အများအပြားရှိသည်ဟု တွက်ဆထားကြသည်။ ၎င်းတို့၏ အရေ အတွက်မှာ ၁၀၀၀ မှ ၄၀၀၀ အတွင်း ရှိနိုင်သည်ဟု အမေရိကန် နာဆာ ခေါ် အာကာသ လေ့လာရေးအဖွဲ့က ခန့်မှန်းထားသည်။ ထိုအရေအတွက် တွင် ၂၀၀ မပြည့်တတ်သော ဥက္ကာပုံ၊ ဥက္ကာခဲတို့ကိုသာ လူတို့က ခြေရာ ကောက်နိုင်သေးသည်။ ယင်းတို့မှာ မိုင်ဝက်ကျော် အချင်းရှိသော အစိုင် အခဲကြီးများ ဖြစ်သည်။ ပေ ၃၀၀ ခန့်အကျယ်ရှိသော အစိုင်အခဲများမှာ ကမ္ဘာ့ဝန်းကျင် အာကာသထဲတွင် အရေအတွက်အားဖြင့် သုံးသိန်းမျှ ရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းကြသည်။ ထိုအရွယ်အစားတို့ပင်လျှင် ၁၉၀၈ ခုနှစ်က ရုရှနိုင်ငံ ဆိုက်ဗီးရီးယားဒေသအတွင်းရှိ လူသူနေထိုင်ခြင်းမရှိသော တွန်ဂူ

ဆကာ: (Tunguska) နယ်မြေအတွင်းသို့ ကျရောက်သော ဥက္ကာပုံ၏ ပမာဏမျှရှိသည်။ ထိုစဉ်က ထိုဒေသ၏အထက် ၈ ကီလိုမီတာအမြင့်တွင် မီတာ ၆၀ မျှအချင်းရှိသော ကြယ်တံခွန်ကြီး ပေါက်ကွဲခဲ့ရာ တောအုပ်မှ သစ်ပင်များ ပြိုလဲ၍ တောမီးများလောင်ပြီး တောအုပ်နေ သမင်များစွာ လည်း အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ထိုပေါက်ကွဲမှုအားမှာ မီတာ တန် ၁၀ အား အတွင်းမျှသာ ရှိခဲ့သည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ ထိုပေါက်ကွဲမှုအားတို့သည် မြို့ကြီးတစ်မြို့ပေါ်၌သာ ကျရောက်လျှင် လူပေါင်း ထောင်သောင်းချီ၍ အသက်ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။

အခြားသာဓကတစ်ခုမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ အရီဇိုးနားပြည်နယ်ထဲ တွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၅၀၀၀၀ က ကျဆင်းခဲ့သော ဥက္ကာပုံကြီး၏ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်မှာ တစ်ကီလိုမီတာ နှုတ်ခမ်းအကျယ်ရှိ၍ မီတာ ၂၁၀ အနက်ရှိသော ဒယ်ဒိုးပုံတွင်းကြီး ဖြစ်သွားလေသည်။ ထိုဥက္ကာခဲကြီးမှာ သံခဲကြီးဖြစ်သည် ဆို၏။

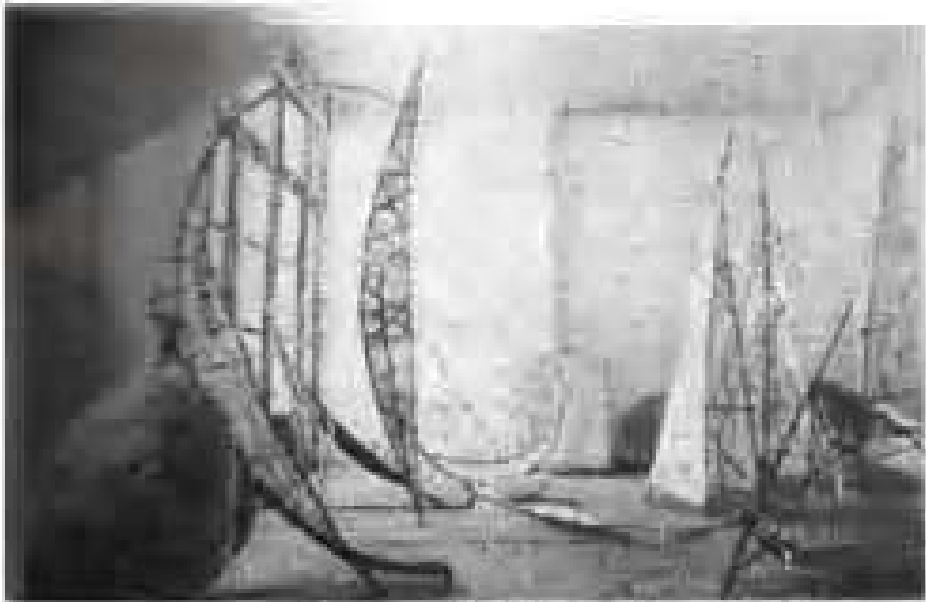
ယခုအခါတွင် ထိုကဲ့သို့ ကောင်းကင်၌ ကမ္ဘာနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ပျံသန်းသွားလာလျက်ရှိသော ဥက္ကာခဲများကို လေ့လာရေးအတွက် စောင့်ကြည့်နေသော အဖွဲ့အစည်းများလည်း ရှိနေလေသည်။ သူတို့သည် စောင့်ကြည့်ရုံသာမဟုတ်။ ကမ္ဘာဆီသို့ လာဖွယ်ရှိသော ဥက္ကာခဲများကို လည်း လမ်းကြောင်းပြောင်းနိုင်ရန် ကြံဆလျက်ရှိကြသည်။ ထိုအဖွဲ့များက ပင် လာမည့် ၁၀ နှစ်အတွင်း၌ ကြီးကြီးမားမား ဥက္ကာခဲများကို ရှာဖွေ တွေ့ရှိနိုင်မည့် အလားအလာလည်း ရှိနေသည်ဟု ဆိုလေသည်။

နည်းလမ်းတစ်ခုမှာ ကမ္ဘာဆီသို့ ချဉ်းကပ်လာသော ဥက္ကာခဲကို ခုံးပျံဖြင့် ပစ်လွှတ်၍ လမ်းကြောင်းပြောင်းရန် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်လာသော ဥက္ကာခဲသည် မီတာ ၉၀ အရွယ်နှင့် ထို့ထက်ကြီးသော အစိုင်အခဲဖြစ်ပါက အဏုမြူလက်နက်များကိုသုံး၍ ဖောက်ခွဲပစ်ရဖွယ်ရှိ

သည်ဟု ဆိုလေသည်။ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်လာသော ဥက္ကာခဲသည် သံအစိုင်အခဲဖြစ်ပါက ကျရောက်သောနေရာ Deep Impact ခေါ် ရုပ်ရှင်ကားနှင့် ဒစ္စနေရပ်ရှင်မှ Armageddon အမည်ရှိ ရုပ်ရှင်ကားတို့မှာ ကမ္ဘာဆီသို့ လာနေသော ဥက္ကာခဲများကို ခိုးယူဖြင့် ဆီး၍ လမ်းကြောင်း ပြောင်း ပစ်လွှတ်နိုင်ရန် အားထုတ်သော အာကာသ စွန့်စားမှုခရီးများ အကြောင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ထိုအန္တရာယ်မျိုးနှင့် ကြုံရသောအခါ လူတို့ စိတ်၌ မည်သို့ဖြစ်ပေါ်ရသည်ဟူသော တုန်လှုပ် ခြောက်ချားဖွယ် အကြောင်းများကိုလည်း ဟောလီးဝုဒ်က ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူးခဲ့လေ သေးသည်။

ယခုသော် ကမ္ဘာ့လူသားတို့အဖို့ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၆၅ သန်းက ခိုင်ခိုဆောတို့ ကြုံခဲ့သည့် အန္တရာယ်မျိုးနှင့် လွဲခဲ့ပြီဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း သတိလက်လွတ်မဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးနေပြန်လေသည်။

၂၁ ရာစုဆီက အယ်နီးညိုးတို့ မောင်နှမ

၂၁ ရာစုဆီက အယ်နီးညိုးတို့ မောင်နှမ

စပိန်ဘာသာစကားဖြင့် “အယ်နီးညိုး” ကို “သူငယ်တော်” ဟု တင်စားသောကြောင့် “လာနီးညား” မှာ “နှမ မယ်ထွေး” ဟု တင်စားရ လိမ့်မည်။ သူတို့မောင်နှမက ရာသီစက်ဝန်းကို ပြောင်းပြန်လှန်သလို ပြုလုပ်နေကြသည်။ သူငယ်တော် အယ်နီးညားက အပူရေစီးကြောင်း ဖြစ်သည်။ နှမ မယ်ထွေး လာနီးညားက အအေးရေစီးကြောင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့ ပေါက်ဖွားရာကား ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာ၏ အီကွေတာဝန်းကျင် တစ်ကြောဖြစ်သည်။ သူတို့ ဘယ်တုန်းက ပေါက်ဖွားခဲ့သည်ဟု မပြောနိုင်။ သို့သော် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၅၀ ဖြစ်သည့် ၁၉၂၀ စွန်းစအချိန်ကပင် ဗြိတိသျှ မိုးလေဝသ ပညာရှင် ဆာ ဂီးလဗတ် ဝပ်ကား ဆိုသူက အိန္ဒိယ မုတ်သုန်ရာသီ ကမောက်ကမဖြစ်မှုကို အကြောင်းပြု၍ လေ့လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော်အကြာတွင် ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်မှ မိုးလေဝသ ပညာရှင် ဂျက်ကော့ဗ်ဂျပ်ကနက်က အယ်နီးညိုးသည် လေဖိအား အပြောင်းအလဲကို မူတည်၍ ဖြစ်ပေါ်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း အကြံပြု တင်ပြခဲ့သည်။

ယခုတော့ အယ်နီးညိုးသည် တစ်ဦးတည်း မဟုတ်တော့။ နှမတော် လာနီးညားနှင့် ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်း၌ အစုန်အဆန် သွားနေကြသည် ဟု သိပုံပညာရှင်များက ဆိုလေသည်။

သမုဒ္ဒရာဗေဒပညာရှင်များ၊ မိုးလေဝသပညာရှင်များ၊ လေထုလွှာ လေ့လာရေးသမားများတို့ သဘောပေါက်လာကြသည်မှာ သူတို့မောင်နှမ ၏ သဘာဝဖြစ်သည်။ ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအရှေ့ပိုင်းတွင် လေဖိအား များပြား မြင့်တက်နေချိန်၌ ရာသီလေများသည် အနောက်ဘက်သို့ တိုက်ခတ်ကြ ၏။ ထိုရာသီလေများသည် ရေကိုတွန်း၍ တိုက်ခတ်သောကြောင့် ပင်လယ်ရေ မျက်နှာပြင်သည် အင်ဒိုနီးရှားနှင့် ဩစတြေးလျတစ်ဝိုက်၌ အနောက်ဘက်ရှိ တောင်အမေရိကကမ်းရိုး ပီရူးနိုင်ငံ ပင်လယ်ကမ်းခြေရှိ ရေမျက်နှာပြင်အထက် တစ်ပေခွဲကျော်မျှ မြင့်တက်သည်။

ဤသို့ တိုက်ခတ်ရာမှ လေစတင်တိုက်ခတ်ရာတွင် ဖိအားလျော့သွား သောအခါ ပထမ တွန်းပို့လိုက်သော ရေပြင်သည် မူလစတင်ရာ အရှေ့ ဘက်သို့ပြန်၍ လိမ့်ဆင်းလာပြန်တော့သည်။ အရှေ့ဘက်သို့ ရေစီးကြောင်း ပြန်စီးဆင်းခြင်းသည် အယ်နီးညိုး ပေါ်ပေါက်ရန် အစဖြစ်သည်ဟု ရူပဗေဒ သဘောဆိုသည်။ ပြန်၍ လိမ့်ဆင်းသော ရေပြင်သည် ပင်လယ်ထဲမှ လှိုင်းကြက်ခွပ်များနှင့်အတူ ရေပူနှင့်ရေအေးကို ရောစပ်၍ သမပေးမည့် ရေအေးစီးကြောင်းများကိုပါ ပြန်၍တွန်းပစ်သည်။ ထိုအခါ ရေအေးစီး ကြောင်းများသည် ပင်လယ်မျက်နှာပြင်အောက်သို့ ခပ်နက်နက် ငုပ်ဆင်း သွားရသည်။ ရေပူနှင့် ရေအေး သမရန်အတွက် အကြောင်းမဆုံနိုင်တော့။ ထိုအခါ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်သည် ပူမြဲပူလျက်ရှိသည်။ ထိုအခြေအနေ ၌ အယ်နီးညိုးကို မွေးဖွားသည်။

သမုဒ္ဒရာရေပြင်အောက်သို့ငုပ်၍ စီးဆင်းရသော ရေအေးစီးကြောင်း သည် မီတာ ၃၀ အနက်သို့ ရောက်သွားသည်ကို ဂြိုဟ်တုမှ စမ်းသပ်

လေ့လာ၍ ရခဲ့သည်။ ထိုရေစီးကြောင်းကြီးသည် တောင်အမေရိကတိုက် ပီရူးနိုင်ငံဘက်သို့ သွားသည်။ မြောက်ဘက်သို့စီးသော ရေအေးကြောင်း သည် အမေရိက အနောက်မြောက်ဘက်ရှိ အလုပ်စကားပြည်နယ်ဘက် အထိ စီးဆင်းသည်။

တောင်ဘက်သို့ ငုပ်၍စီးသော ရေအေးစီးကြောင်းသည် ရေပြင်တွင် အပူစီးကြောင်း ဖြစ်ပေါ်သောအခါ ချီလီနိုင်ငံ ဆန်တီယေဂိုမြို့တွင် ဆောင်းတွင်း၌ အိုက်စက်လှသဖြင့် ပင်လယ်ကမ်းစပ်ထွက်၍ အပူ လှိုင်းဒဏ် ဖြေကြရသည်။ မြောက်ဘက်တွင် ရေပြင်ပူနွေးစေသော ရေစီး ကြောင်းသည် အမေရိက အနောက်ဘက်ကမ်း၌ သမုဒ္ဒရာ အပူရှိန်တက် စေ၍ တံငါများအဖို့ အပူပိုင်းဒေသ ငါးများကို ပေါပေါများများ အလွယ် တကူဖမ်း၍ ရနိုင်ကြတော့သည်။

ဤဖြစ်စဉ်၌ တောင်အမေရိက ကမ်းခြေနှင့် တိုက်မိသော ရေစီး ကြောင်း အချို့သည် အရှေ့ဘက်သို့ ပြန်၍စီးဆင်းရာ အာရှကမ်းရိုးနှင့် ထိသဖြင့် ပြန်၍လည်ထွက်သည်။ ထိုအခါ မူလက ငုပ်ဆင်းသွားသော ပင်လယ်ရေအေးစီးကြောင်းကို ရေမျက်နှာပြင်အထက်သို့ ပြန်၍တက်လာ စေသည်။ ထိုအခါ ရေပူနှင့်ရေအေး ရောစပ်၍ ပစိဖိတ်အရှေ့ပိုင်း သမုဒ္ဒရာ ပြင်တွင် အပူချိန် ကျဆင်းစေသည်။ ထိုအခြေအနေက လာနီးညား (La nina) ကို မွေးဖွားသည်။

အယ်နီးညိုး (El nino) တိုင်းသည် လာနီးညိုးဖြစ်ရန် အခြေခံ ပါလာ လေတော့သည်။ “သူငယ်တော်” တစ်လှည့်၊ “နှမငယ်ထွေး” တစ်လှည့် သံသရာမှာ မည်မျှရှည်လျားခဲ့သည်မသိ။ ပီရူးနိုင်ငံသား ပင်လယ်တံငါတို့ သတိထားမိသည်မှာပင် နှစ် ၁၀၀ မျှ ရှိသေးသည်။ သို့သော် ကိုလံဗီယာ

တက္ကသိုလ် သမုဒ္ဒရာဗေဒ ပညာရှင် ရစ်ချတ်ဖဲယားဘင့်က ပစိဖိတ် အီကွေတာ ခါးလယ်တစ်ကြောတွင် မျောပါလျက် ဟာဝေယံကျွန်းနှင့် ကီလိုမီတာ ၂၁၀၀ အကွာမှ ခရစ္စမတ်ကျွန်းပင်လယ်ပြင်တွင် သင်္ဘောဖြင့် စမ်းသပ်ရာ၌ အယ်နီးညိုးသဘာဝသည် နှစ်ပေါင်း ထောင်နှင့်ချီ၍ ကြာခဲ့ပြီ ဟု ဆိုသည်။

သူသည် သန္တာကျောက်တန်းများရှိရာ ပင်လယ်ကြမ်းကို တူး၍ စစ်သည်။ အယ်နီးညိုး ထကြွမှုမှာ နှစ်တိုင်းဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်သည်။ နှစ်နှစ်မှ ခုနှစ်နှစ်အတွင်း တစ်ကျော့ပြန်တတ်ဟန်ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ အခြား သုတေသီတစ်ဦးက အင်ဒိုနီးရှားနှင့် မက္ကဆီကိုနိုင်ငံများရှိ သစ်ပင်များမှာ ပင်စည်တွင်း အရစ်များဖြစ်ပေါ်မှုကို ကြည့်ရာ ၄ ဒသမ ၆ နှစ်မှ ၇ ဒသမ ၅ နှစ်အတွင်း ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ လာနီးညား လှုပ်ရှားမှုမှာ ၁၀ နှစ် တစ်ကြိမ် ဖြစ်ပွားသည်ဟု ယူဆခဲ့ကြသည့်အစား ၄ ဒသမ ၂ နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ်ဖြစ်ပွားကြောင်း တွေ့ရသည်။ အခြားတစ်ဦးက ရေခဲ တောင်ထွတ်များ၌ ရေခဲဖွဲ့စည်းပုံကိုကြည့်၍ ဤမောင်နှမ ဖမ်းစားစေခဲ့ သော ရာသီဥတု သဘာဝတို့ကို အဖြေရှာတွေ့သည်။

သူတို့ ဖမ်းစားမှုမှာ ရိက္ခာ၊ မိုးလေ၊ ရေကြီး၊ ရေလျှံ၊ မုန်တိုင်းတို့အပြင် တောမီးပါ ပါဝင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် လူမှုစီးပွားနှင့် ကျန်းမာရေးကိုပါ ထိခိုက်ရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အင်းလေးကန်မှာ သူတို့ပင်ဖြစ်သည်။ သိပ္ပံ ပညာက သူတို့ကို ကာကွယ်နှိမ်နင်းနိုင်မည့် နည်းလမ်းကို အပူတပြင်း ရှာလျက်ရှိကြသည်။ ထိုအတောအတွင်း၌ “ရာသီဥတုဆိုတာ ကိုယ်က မျှော်လင့်ထားတာ၊ မိုးလေဝသကတော့ တကယ်ဖြစ်လာတာ” ဟူ၍ ခြားနား ချက်ကို ပြောဆိုသော လေထုလွှာ လေ့လာရေးပညာရှင်၏ စကားကို ကြားယောင်ရလေသည်။

၂၁ ရာစုအတွက် တစ်လှည့်ပြောင်းကုထုံး

၂၁ ရာစုအတွက် တစ်လှည့်ပြောင်းကုထုံး

ခေတ်သစ် ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုတွင် “တစ်လှည့်ပြောင်း ဆေးဝါးကုထုံး (Alternative Medicine) ဟူသောမည်ကို သုံးနှုန်းလာကြသည်။ သုံးနှုန်းရုံမက လိုက်စားမှုလည်း များပြားလာသည်။ ထို တစ်လှည့်ပြောင်းကုထုံးမှာ ရိုးရာဆေးပညာများပင် ဖြစ်သည်။ ထိုကုထုံးများကို အားကိုအားထားပြုလာကြသူများတွင် လူရွယ်လူလတ်တို့၏အရေအတွက် တိုးလာသည်ဟုလည်း ဆိုသည်။

“တစ်လှည့်ပြောင်း ဆေးဝါးကုထုံး” ဟု အနောက်တိုင်း ဆေးပညာဘက်မှ သူတို့က ဆိုလိုသော ကုထုံးများမှာ အပင်အရွက်အခေါက်တို့ကို အခြေပြုသော ရုက္ခမူဆေးများ၊ အပ်စိုက်ကုထုံးများ၊ အနှိပ်နှင့် အကြောပြင်ပညာများ၊ ဟိုမိုပီပယ်သီ (Homeopathy) ခေါ် အနုကုနည်းတို့ဖြစ်သည်။ ထိုကုထုံးများသည်လည်း နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော်က သုံးစွဲခဲ့သော ပညာရပ်များဖြစ်သည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံတွင်ဆိုလျှင် ထိုကဲ့သို့ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ ဟူသော အခြေအနေများကို သုံးသပ်၍ သဘာဝဓမ္မနည်းဖြင့် ကုသမှုကို

ခံယူသော အရေအတွက်မှာ အရွယ်ရောက်သူ လူကြီးသုံးဦးလျှင် တစ်ဦး ဖြစ်သည် ဆို၏။ ထို့ပြင် အရှေ့တိုင်း၏ အပ်စိုက်ကုထုံးကို ယခင်က တရား မဝင်ဟုသတ်မှတ်ခဲ့ရာမှ ယခုအခါ အမေရိကန် အသက်အာမခံ ကုမ္ပဏီ တို့က တရားဝင်ကုထုံးဖြစ် လက်ခံလာကြသည် ဆို၏။ အချို့ဆေးကုသ ရေး အပိုင်းကလည်း ထိုနည်းဖြင့် ကုသပေးသော ဆေးဆရာတို့မှာ ဇီဝဗေဒနှင့် ဆေးဝါးဗေဒကို သင်ယူခဲ့ကြသူများ မဟုတ်သောကြောင့် အားထားစရာမရှိဟု ဆိုကြသည်။ ၁၉၉၂ ခုနှစ်က အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ကုသပေးနေသော “တစ်လှည့်ပြောင်း ဆေးဝါးကုထုံး” နည်းနာပေါင်း ၂၀၂ ခုကို အမျိုးသားကျန်းမာရေးဌာနက စစ်ဆေး အကဲဖြတ်ကြည့်ရန် ဌာနကြီးတစ်ခုကိုပင် စတင် ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။ အချို့ အမေရိကန် ဆေးသိပ္ပံများ၌ အာရှတိုက်မှ ရိုးရာတိုင်းရင်းဆေးပညာများကို တက္ကသိုလ် များတွင် လေ့လာ လိုက်စားလာကြသည်။ ဟားဗတ် တက္ကသိုလ်၏ ဆေးသိပ္ပံကဲ့သို့သော ဌာနကြီးများကပင် ထိုပညာရပ်မျိုးကို လက်ခံ သင်ကြားပေးလာကြ၏။ သာမန်ဆေးခန်းများ၌ စိတ်ကျရောဂါ၊ အရေပြား ရောဂါနှင့် အေအိုင်ဒီအက်စ်ရောဂါတို့ကိုပင် ပျောက်နိုင်သည်ဟု ကုသပေး နေကြသည်။

အဆိုပါ ဆေးပညာများသည် အာရှတိုက်၌ အရင်းမူလ ပေါ်ထွန်းခဲ့ သဖြင့် အရှေ့တိုင်းသားတို့က အစဉ်အလာအားဖြင့် ပို၍ အားထားလျက်ပင် ရှိကြသည်။ အချို့ ကုထုံးများမှာ “အဘွားပေးသော ဒိဋ္ဌပျောက်ဆေး” ၊ “အမေတို့ ပြောသော ပွဲတွေ့ဆေး” များအဖြစ် အိမ်သုံးဆေးမယ်များကို လက်ကိုင်ထားနေကြသည်လည်း ရှိသည်။

အသက် (၅၃) နှစ်အရွယ်ရှိသော ဆူဂျီနိုအမည်ရှိ အင်ဒိုနီးရှား အမျိုးသားတစ်ဦးမှာ ဗြိတိန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့တွင် နှစ်ပေါင်း ၂၀ မျှ နေထိုင်

ခဲ့ပြီး ကင်ဆာရောဂါကပ်ငြိလသဖြင့် လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်က ဆရာဝန်ထံ သွား၍ စစ်ဆေးကုသခံသည်။ ဆရာဝန်က ဓာတုဗေဒဆေးဝါး ကုထုံးများ နှင့် ကုရမည့်နည်းလမ်းကို အကြံပြုသည်။ ထိုသို့ ကုသလျှင် လူနာမှာ ပဋိဇီဝဆေးများကို နှစ်ပေါင်းများစွာ မှီဝဲခဲ့သောကြောင့် ကျောက်ကပ် အားနည်းနေသည်။ ဓာတုကုသနည်းဖြင့် မကုပြန်လျှင်လည်း နောက်ထပ် သုံးနှစ် ထက်ပို၍ အသက်ရှည်စရာ မရှိဟု ဆိုသည်။

ထို့နောက် ကင်ဆာရောဂါရှင် ဆူဂျီနိုသည် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အကြံပြုချက်အရ ဇာတိအင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသို့ ပြန်၍ ဂျာကာတာမြို့တော်မှ တိုင်းရင်းသမားတော်တစ်ဦးနှင့် ကုသခဲ့သည်။ ထိုသမားတော်က အကြော ပြင်၍ နှိပ်ခြင်း၊ မီးဖုတ်ထားသော အုတ်ခဲများကို ပဝါစပတ်၍ ထိုအုတ်ပူ ပေါ်တွင် ထိုင်စေခြင်း၊ သင်္ဘောရွက်ဖြင့် ဖော်စပ်ထားသော ဆေးရည်ကို တီမူလာဝက်ခေါ် တိုင်းရင်းဆေးမြစ်တစ်မျိုးနှင့် ကျို၍သောက်ခြင်း နည်းလမ်းတို့ဖြင့် ကုသပေးခဲ့ရာ တစ်ပတ်မျှအတွင်း၌ပင် လူနာသည် ကိုယ်အလေးချိန် တိုးလာပြီး အရပ်တွင် ဟိုဟိုဒီဒီပတ်၍ လျှောက်နိုင်လာ သည်။ တစ်လကြသောအခါ သူ့ရောဂါအခြေအနေမှာ သိသိသာသာကြီး တိုးတက်ကောင်းမွန်လာသည်ကို တွေ့ရသည် ဆို၏။ ယခုတော့ များစွာပင် နေသာထိုင်သာ ရှိနေလေသည်။

အင်ဒိုနီးရှားမှ ဆူဂျီနိုကဲ့သို့ပင် ဟောင်ကောင်မှ ခရစ္စတင်းလွန်း အမည်ရှိ အသက် (၃၁) နှစ်အရွယ် တရုတ်အမျိုးသမီးမှာ ကနေဒါ၊ ဂျပန် နှင့် ဥရောပတို့တွင် နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာ လှည့်လည်၍ ပညာသင်ယူခဲ့ရာ တွင် နိုင်ငံခြား၌ နာဖျားမကျန်းရှိချင်သောအခါတိုင်း တရုတ်ဆေးကို

သာ အဓိကထား၍ မှီဝဲလေ့ရှိသည်ဆို၏။ ထိုတိုင်းရင်းဆေးများသည် သူ၏ ခေတ်သစ်အနေအထိုင်နှင့် ဖိလာသဘောမရှိဟု သူက ထင်သည်။

ထိုသူနှစ်ဦးကဲ့သို့ပင် အာရှတိုက်၌ ခေတ်မီဆေးဝါးကုထုံးများထက် တိုင်းရင်းဆေးများကို အားထားသူတွေများလာသည်ဆို၏။ ဟောင်ကောင် လူမှုဝန်ထမ်းဌာနမှ စစ်တမ်းကောက်ခံယူချက်တစ်ရပ်အရဆိုလျှင် ထို တိုင်းရင်းဆေးများကို သုံးစွဲသူ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်တို့မှာ အသက် ၂၅ နှစ်မှ ၄၄ နှစ် အတွင်းရှိသော ပညာတတ် ရုံးဝန်ထမ်းများ ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရ သည်။

အာရှတွင် စီးပွားရေး ယိမ်းယိုင်မှုကြောင့် ရိုးရာကုထုံးသမားများနှင့် ပရဆေးလုပ်ငန်းများမှာလည်း အကျိုးရှိနေကြသည်။ ဂျာမူး (Jamu) အမည်ရှိသော အင်ဒိုနီးရှား တိုင်းရင်းဆေးမှာ အနောက်တိုင်းဆေးများ၏ တန်ဖိုးအောက် ၁၀ ပုံတစ်ပုံသာ ရှိသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံတွင်လည်း ရောင်းချ ဖြန့်ဖြူးလျက်ရှိသော ဆေးဝါးများ၏ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်မှာ တိုင်းရင်းရိုးရာ အမြစ်အခေါက်ဆေးများသာ ဖြစ်သည်။

အနောက်တိုင်းဆေးပညာကို သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့သူတို့ကလည်း ဆေးရုံဆေးခန်းများ၌ ကုသပေးရာတွင် အနောက်တိုင်းနှင့် တိုင်းရင်းဆေး နှစ်မျိုးဖက်၍ ကုသပေးလာကြသည်ကို အထူးသဖြင့် အာရှတိုက်၌ တွေ့လာရသည် ဆို၏။ ပီကင်းမြို့တော်ရှိ ရှမ်းဝူး ဆေးရုံတွင် လေဖြတ်လူနာ များအား အနောက်တိုင်းဆေးဝါးဖြင့် စတင်ကုသပေးပြီးနောက် ဓာတ်စိုက် အပ်ကုထုံးဖြင့် ဆက်လက်ကုသပေးသည် ဆို၏။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဘုံဘေမြို့ရှိ ဒီပတ်တာသာနီ အမည်ရှိ ကလေးအထူးကု ဆရာဝန်ကြီးမှာ ရောဂါပိုး

ကြောင့် ဖြစ်ပွားသော ကလေးဝေဒနာရှင်များအား ပဋိဇီဝဆေးများကို ပေးပြီးနောက် အာယုဗေဒ (Ayrurvedic) နည်းဖြင့် ဆက်လက်၍ ပေးသည် ဆို၏။ ထိုင်းနိုင်ငံတွင် ခေတ်မီ ဆေးရုံပေါင်း ၁၀၀ ကျော်တို့၌ အရေပြားရောဂါမှအစ ကျောက်ကပ်ရောဂါနှင့် ရေယုန်ရောဂါတို့ကို တိုင်းရင်းဆေး အမြစ်အခေါက်မှ ပြုပြင် ထုတ်လုပ်သော ဆေးများဖြင့် ကုသပေးနေကြောင်း သိရသည်။

ရိုးရာတိုင်းရင်းဆေးတို့မှာ အာရှတစ်ခွင်၌ ကွဲပြားမှုရှိသော်လည်း အခြေခံအားဖြင့်လေ့ တူညီကြသောသဘော ရှိသည်။ အနောက်တိုင်း ဆေးပညာက ယေဘုယျအားဖြင့် ရောဂါတစ်မျိုးကို ကုထုံးတစ်မျိုးဖြင့်သာ ကုစားလေ့ရှိသော်လည်း အာရှတိုက် ရိုးရာဆေးပညာမှာ လူတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ရောဂါဖြစ်ရပုံချင်း အပ်ချမတ်ချ မတူနိုင်ဟု သဘောထားသည်။ ရောဂါတစ်မျိုးတည်းပင် ဖြစ်စေကာမူ လူနာ၏ အနေအထိုင် ရုပ်သဘာဝ ကိုလိုက်၍ ကုထုံးကွဲပြားသည်။ ကျန်းမာအောင် နေတတ်၊ စားတတ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ အသက်ဇီဝ၏ အင်အားသတ္တိနှင့် ခန္ဓာကိုယ်၏ ရောဂါ ပျောက်ကင်းအောင် ပြုလုပ်နိုင်သော ပင်ကိုအစွမ်းကို အားထားကြသည်။

တရုတ်ရိုးရာ ဆေးပညာတွင် “ချီ” (Qi) ဟုခေါ်သော အစွမ်းသတ္တိမှာ လူတစ်ကိုယ်လုံး၌ ပျံ့နှံ့လှည့်ပတ်လျက်ရှိသည်ဟု လက်ခံယုံကြည်ထား သည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကို ကျောက်ကပ်၊ နှလုံး၊ အဆုတ်၊ အသည်းနှင့် သရက် ရွက်ဟူ၍ ငါးပိုင်း ပိုင်းခြား သိမြင်ထားသည်။ ယင်းတို့တွင် ချီ၊ ရေခိုး၊ ရေငွေ့၊ သွေး၊ စိတ်ဓာတ်နှင့် အနှစ်သာရ ဟူ၍ မျှတစွာ တည်၏။ ထိုဓာတ်ငွေ့များ မညီမညွတ် မမျှတကြလျှင် ရောဂါဖြင့်တော့သည်ဟု လက်ခံသည်။

တရုတ်ဆေးပညာ၌ ရောဂါစစ်တမ်းထုတ်ခြင်းသည် ကုသခြင်း၏ အခရာဖြစ်သည်။ ဆေးဆရာက လူနာအား ခံတွင်းပျက်-မပျက်၊ အစာကြေ-မကြေ၊ ဝမ်းချုပ်-ဝမ်းမှန် ရှိမရှိ၊ ချွေးထွက်-မထွက်၊ စိတ်အနေငြိမ်-မငြိမ်၊ အိပ်၍ပျော်-မပျော်၊ အိပ်မက်မြင်-မမြင်နှင့် ကာမဂုဏ်စွမ်းအား ကိစ္စကိုပါ မေးမြန်း စစ်ဆေးသည်။ ထို့ပြင် လူနာ၏ လျှောက်လှမ်းပုံ၊ အသက်ရှူပုံတို့အပြင် သွေးခုန်နှုန်းကို စစ်၏။ သွေးခုန်နှုန်းကို ၂၈ မျိုးအထိ ခွဲခြားသတ်မှတ်ထား၏။ လူနာ၏ လျှောက်လည်း အရောင်အသွေး၊ အနေအထား စမ်းသပ်၏။ အမှန်စင်စစ် လူတစ်ကိုယ်လုံးကို အကဲဖမ်းကြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အာယုဗေဒ ဆေးပညာမှာ သက္ကဋကဿာဖြင့် “အသက်ဓာတ်ပညာ” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ စတင် ထွန်းကားသော ဤဆေးပညာမှာလည်း နှစ်ပေါင်း ၅၀၀၀ မျှ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ တရုတ်ဆေးပညာနှင့် အလားတူသော လမ်းကြောင်းအတိုင်းပင် ဝေဒနာကို ကုသပေးသည်။ အာကာသဓာတ်၊ လေဓာတ်၊ မီးဓာတ်၊ ရေဓာတ်၊ မြေဓာတ်ဟူ၍ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော၊ အာကာသ ဟူသော အစဉ်ကဲ့သို့ အမှတ်အသားပြုသည်။ ယင်းတို့မှာ ဒေါသသုံးမျိုး ပိုင်းခြားနားသည်။ ယင်းတို့ တစ်ခုနှစ်ခု မညီညွတ်လျှင် ဝေဒနာကျရောက်သည်ဟု ယူဆသည်။

အာယုဗေဒနည်း၌ ဆေးဆရာက လူနာမှီဝဲသော အာဟာရကို စစ်သည်။ အနေအထိုင်ကို စစ်သည်။ အိပ်စက်မှုကို စစ်သည်။ ထိုနည်းဖြင့် ဒေါသလွန်ကဲခြင်းရှိမရှိ အကဲဖြတ်သည်။ ညီညွတ်မှု ရှိစေရန် သောက်ဆေး၊ ဓာတ်စာ၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု၊ အနှိပ်အနယ်နှင့် လိမ်းဆေးအဆီတို့

ကို ညွှန်းလေ့ရှိသည်။ အဓိက ထားသည်မှာ ရောဂါထက် အထက်ပါ အကြောင်းအရာများ ညီညွတ်မှုကို ဖြစ်စေသော အနေအထားဖြစ်သည်။

ထိုဆေးပညာဖြင့် တုပ်ကွေးကို ကာကွယ်နိုင်သော ဆေးခါးကိုပေးသည်။ ရိုးရာဆေးပညာ၌ ဘေးပန်း အကျိုးအပြစ်မရှိဟု ယူဆသည်။ အယ်လိုပါသီ (Allopathy) ခေါ် ရောဂါကို ဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်သော ဆေးဝါးများမှာ နှိမ်နင်းရေးကို အဓိကထားသဖြင့် ဘေးပန်းအပြစ်များ ရှိသည့်ပြင် ရောဂါဟောင်း ပြန်၍ ထလာနိုင်သည်ဟု ဒေါက်တာ ဆူဒါး အသောကန် အမည်ရှိ အာယုဗေဒ ဆရာဝန်တစ်ဦးက မှတ်ချက်ပြုသည်။ အနောက်တိုင်းဆေးပညာကိုသာ လိုက်စားသော အချို့ အိန္ဒိယဆရာဝန်များကမူ အာယုဗေဒနည်းသည် လူနာစမ်းသပ်ပုံ၌ တူညီခြင်းမရှိ၊ သုတေသန ပြုလုပ်မှု နည်းပါးသည်။ ရှေးအယူအစွဲကို ယုံကြည်လွန်းပြီး ရောဂါ သေးငယ်သည်ကိုသာ ကုသနိုင်သည်။ ဆေးအာနိသင်မှ နှုတ်ပြောများကို အခြေပြုရသည်။ မိမိတို့ အနောက်တိုင်းဆေးဝါးများမှာလည်း အပင်၊ အမြစ်၊ အခေါက်တို့၏ သဘာဝကိုပင် ယူခြင်းဖြစ်သည်ဟု မှတ်ချက်ပေးကြသည်။

တရုတ်အမျိုးသား အနောက်တိုင်းဆရာဝန်တို့၏ အမြင်တွင် ရိုးရာ ဆေးသမားတို့ ကျွမ်းကျင်မှု နည်းပါးခြင်း၊ ရောဂါစစ်တမ်းထုတ်ပုံ ရှုပ်ထွေးခြင်းနှင့် ဆေးအကျိုးသက်ရောက်မှုတို့ မတူညီခြင်းဟူသော အကြောင်းများကို ဝေဖန်ချက်ရှိသည်။ ဟောင်ကောင်ကျွန်းတွင်ဆိုလျှင် ၁၉၉၆ ခုနှစ်က လူနာစစ်တမ်းထုတ်ချက် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ကို တိုင်းရင်းဆေးဆရာများက ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ဆေးဆရာပေါင်း ၇၀၀၀ နှင့် တိုင်းရင်းဆေးဆိုင်ပေါင်း ၁၆၀၀ မျှ ရှိသည် ဆို၏။ တရုတ်တို့၏ တိုင်းရင်းဆေးဝါးများအပေါ်တွင်

စံနှုန်းသတ်မှတ်ချက် မရှိသေးပေ။ သို့သော် တိုင်းရင်းဆေးပညာကို အနောက်တိုင်းဆေးပညာနှင့် တန်းတူဖြစ်စေရန် ခေတ်မီဖို့ လုပ်ဆောင်လာ နေကြသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ထိပ်တန်း ဆေးဝါးကုမ္ပဏီကြီးများက အာယုဗေဒ ဆေးဝါးများကို ထုတ်လုပ်ရောင်းချရင်း ဆေးအာနိသင်ကို လည်း သုတေသနပြုလုပ်ပေးလျက်ရှိသည်။ မီးယပ်ခေါင်းကိုက်ရောဂါလို ကိစ္စမျိုးအတွက်ပင် ထိုနည်းဖြင့် ဆေးဝါးများကို စနစ်တကျ ထုတ်လုပ်ပေး လျက်ရှိသည်။ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းစေမည့် တိုင်းရင်းဆေးများကိုလည်း ထုတ်လုပ်ပေးလျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးဝါးလုပ်ငန်း၌ တိုင်းရင်းဆေး တို့ ခေတ်မီစွာ နေရ၍ ဝင်၍ ယူလာသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ဆေးဝါးဖော် နည်းကား မူပိုင်ခွင့် မှတ်ပုံတင်စေ၍ အသိအမှတ် ပြုလုပ်ပေးခြင်းမှာ အားနည်းနေလေသည်။

ထိုအခြေအနေ၌ ဒဗလျူတီအိုခေါ် ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်မှု အဖွဲ့အစည်း နှင့် ဆက်နွယ်ရလျှင် အိန္ဒိယနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့သည် ဆေးပင်ဝါးပင်နှင့် ဆေးဖက်ဝင် မျိုးရင်း သတ္တဝါများကို စည်းကမ်းတကျ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်မှုကို ထင်းကျပ်စွာ မူဝါဒချမှတ်ကာ ပြုလုပ်ရဖို့ လိုအပ်ချက် ရှိမည်ဖြစ်သည်။ ကာလသတ်မှတ်၍ ထိုင်းနိုင်ငံအတွက် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀၊ အိန္ဒိယအတွက် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၅ တို့တွင် အပြီးရေးဆွဲရန် ရှိသည်။ ထိုသို့ ချမှတ်လုပ်ကိုင်ခြင်းမရှိလျှင် အခြားနိုင်ငံများက မိမိတို့ ဆေးနည်းကုထုံး များကိုယူ၍ မှတ်ပုံတင်နိုင်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ရာ အာရှ၏ တိုင်းရင်းဆေးသမား တို့မှာ ကိုယ့်ဆေးနည်းဖြင့် ကိုယ့်ကို အခြားသူများက မူပိုင်ခွင့်ကိစ္စ၌ တရား စွဲခံရဖို့ ရှိနေလေသည်။ ထိုသို့မှ မဟုတ်လျှင်လည်း ဆေးဝါးဖော်နည်း ကားကို မူပိုင်ခြားမရှိသည့်အတွက် စီးပွားဖြစ်ထုတ်လုပ်၍ နိုင်ငံတကာသို့ ရောင်းချ ဖြန့်ဖြူးခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ပေ။

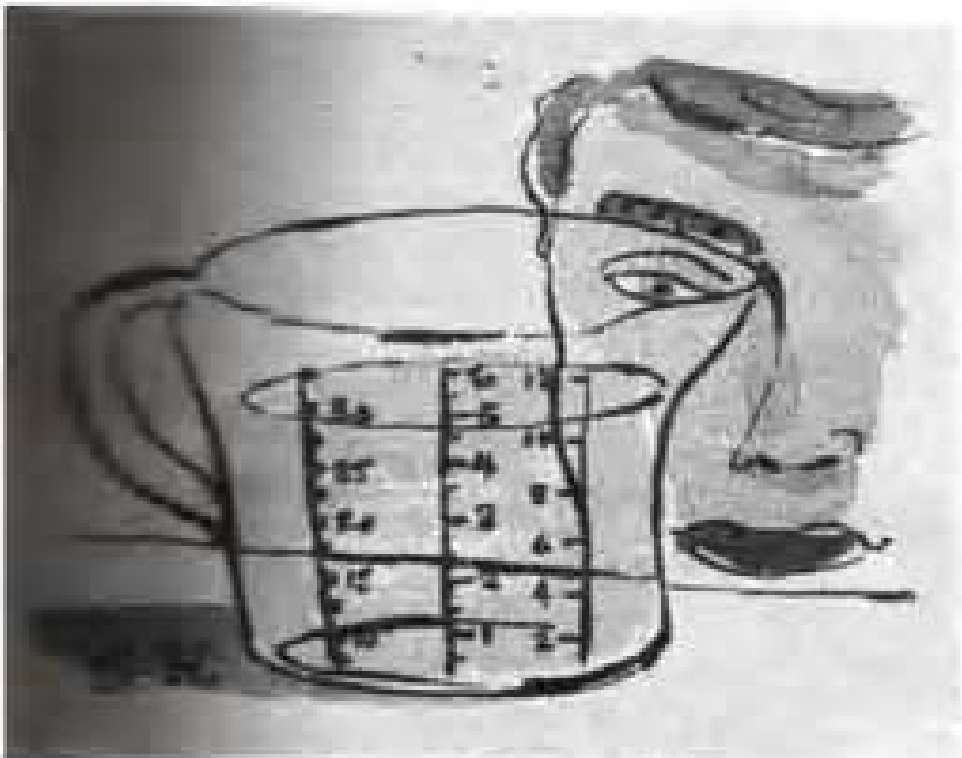
ယခုပင်လျှင် ထိုအဖြစ်မျိုး စတင်လျက်ရှိသည်။ အမေရိကန် ဆေးဝါး ထုတ်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီတစ်ခုက နန္ဒင်းမှုန့်ကို အဖောအရောင် ပျောက်ဆေး အဖြစ် မှုပိုင်ခွင့်ရရှိသွားခဲ့ရာ အိန္ဒိယ သိပ္ပံပညာရှင်များက မိမိတို့၏ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော ရိုးရာ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထားဖြင့် တင်ပြမှု အမေရိကန် ကုမ္ပဏီအား ပိုင်ခွင့်ကိုပြန်၍ ရုပ်သိမ်းပေးလိုက်သည်။ စမုန်စပါးကိုလည်း ထိုနည်းဖြင့် မှုပိုင်မှတ်ပုံတင်လို သူများ ပေါ်နေသည်။ ဆေးအမယ်အမျိုးမျိုးတို့ကို မိမိတို့ တွေ့ရှိထားပါ သည်ဟု လျှောက်ထားသော လျှောက်လွှာတို့လည်း မှုပိုင်ရုံး၌ ဆိုင်းငံ့သော အဆင့်တွင် ရောက်နေကြသည်။ ဆေးဝါးကမ္ဘာ့ဈေးကွက်ကို ခွဲဝေပိုင်ဆိုင် ရန် ကြိုးစားကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

နိုင်ငံရပ်ခြားက တစ်ပန်းသာသည်မှာ ထိုသို့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကိစ္စမျိုး အတွက် ဥပဒေစည်းကမ်းများနှင့် အသင့်ရှိကြသည်။ အဆုံးအဖြတ် အတွက် နှောင့်နှေးခြင်းလည်း မရှိ။ ထိုင်းနိုင်ငံတွင်ဆိုလျှင် ဆေးတစ်ဖုံကို ဥပဒေအရ ခွင့်ပြုချက်ရရေးမှာ နှစ်နှင့်ချီ၍ ကြာမြင့်သည်။ အိန္ဒိယ၌လည်း ထို့အတူဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

ယခုမှပင် ထိုနိုင်ငံများ၌ ဇီဝမျိုးစုံကြွယ်ဝမှု ထိန်းသိမ်းရန်နှင့် ဒေသ အလိုက် ဆေးဝါးကုန်ကြမ်းများကို ရယူ သုံးစွဲမှု ဥပဒေများကို ရေးဆွဲနေကြ ရသည်။ ဟောင်ကောင်တွင် ရိုးရာတရုတ်တိုင်းရင်းဆေးများကို မှတ်ပုံတင် ၍ စစ်ဆေးခွင့်ပြုရန် စီစဉ်လျက်ရှိပြီး နာမည်ကြီး ဟောင်ကောင်တက္ကသိုလ် များကလည်း တိုင်းရင်းဆေးဖြင့် ဆွဲပေးရန် စတင် သင်ကြားနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

အာရှတိုက်သားတို့မှာ ယခုမှ ဘိုးဘွားအမွေဖြစ်သော တိုင်းရင်းဆေး
 များကို စနစ်တကျ ဖွံ့ဖြိုးစေ၍ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရန် နိုးနိုးကြားကြား
 ပြုလုပ်လာကြသည်။ ရှေ့အဖို့မှာကား အနောက်တိုင်းနှင့် အရှေ့တိုင်း
 ကုထုံးတို့ ဖက်စပ်၍ သုံးကြရမည့် အနာဂတ်ရှိသည်ဟု နှစ်ဖက်စလုံးမှပင်
 ပြောဆိုနေကြသည်။ ၂၁ ရာစုနှစ် ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှု တစ်လှည့်
 ပြောင်း ဖြစ်ပေသည်။

၂၁၇၀၀ လူသားကျန်းမာရေးသို့

၂၁ ရာစု လူသားကျန်းမာရေးသို့

ယခုခေတ်တွင် လူတွေ အသက်ရှည်လာသည်ဟု ပျမ်းမျှကိန်းဂဏန်းများဖြင့် ပြောဆို၍ ရသည်။ အသက်ရှည်ခြင်းမှာ ဆေးပညာ တိုးတက်မှု ကျေးဇူး၊ လူနေမှု အဆင့်အတန်းမြင့်တက်မှုကျေးဇူးနှင့် ကျန်းမာရေး အသိပညာ ဗဟုသုတ ပြန့်ပွားမှု ကျေးဇူးတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်လေသည်။

အသက်ရှည်ခြင်းကို မလိုလားသူမရှိ။ သို့သော် အသက်ရှည်ခြင်းနှင့် အတူ အနာရောဂါကင်းခြင်း ပါဝင်မှု ပြည့်စုံမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ချုပ်က လူတိုင်းအတွက် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ နှစ်ဖြာကျန်းမာချမ်းသာခြင်းကို ရည်မှန်းသည်။ ကိုယ်တိုင် စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိလျက် စိတ်မချမ်းကျန်းမာလျှင်လည်း မတောင့်မတရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်။ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ နာတာရှည် မကျန်းမာလျှင်ကား ဘဝတွင် အရာရာမှာ ပြည့်စုံနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

အသက်ရှည်ရေး၌ ဆုတောင်းပြည့်သော်လည်း စိတ်မချစရာ တစ်ချက်က ရှိသေးသည်။ ယင်းမှာ အသက်ရှည်ခြင်းသည် အိုမင်းရင့်ရော်

ခြင်းနှင့် ယှဉ်တွဲ၍ လာစမြဲဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အသက်ရှည်လာသောသူတို့၏ ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုတွင် လူအို လူမင်းတို့၌ ဖြစ်ပွားသော ဇရာဒုဗ္ဗလအခြေ (Senility) မျိုးတို့ကို ရှေ့အဖို့ အထူးပြု၍ စောင့်ရှောက်ရန် လိုအပ်လာပေလိမ့်မည်။ ထိုရောဂါများတွင် သွေးတိုးခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော ကျဉ်းမြောင်း ပိတ်ဆို့ခြင်း၊ နှလုံးထိခိုက်ခြင်း၊ အသည်း၊ ကျောက်ကပ်တို့ ယိုယွင်း ပျက်စီးခြင်း၊ အဆုတ်ပွခြင်း၊ ရင်ကြပ်ခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အတွင်းအပြင် အစိတ်အပိုင်းတို့တွင် ကင်ဆာ ရောဂါကျရောက်ခြင်း၊ ဦးနှောက်နှင့်ဆိုင်သော အယ်လဇိုင်းမားရောဂါ ကဲ့သို့ သတိမေ့လျော့ခြင်း၊ မျက်စိဝေဒနာ ကျရောက်ခြင်း၊ ကိုယ်လက် အဆစ်အမြစ်များ ရောင်ယမ်းကိုယ်ခဲခြင်း၊ အမြင်အာရုံ၊ အကြားအရုံများ လျော့ပါးပျက်စီးခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်နိုင်သည်။

ထိုအခါတွင် ဆေးဝါးကုသရေးနယ်ပယ်၌ ကူးစက်ရောဂါများကို ဗက္ကဆင်းထိုးဆေး၊ သောက်ဆေးများဖြင့် ကာကွယ်ခြင်း၊ ပဋိဇီဝဆေးများ ဖြင့် နှိမ်နင်းကုသခြင်း၊ ဟော်မုန်းအားတိုးဆေးများဖြင့် ကိုယ်တွင်းစနစ်ကို ဖြည့်တင်းခြင်း၊ ရူပဗေဒကုထုံး လေ့ကျင့်မှုများဖြင့် ကုသခြင်း စသော ဆေးပညာ၏ သမားရိုးကျကုထုံးများဖြင့်သာ လုံလောက်စရာ အကြောင်း မရှိတော့ဟု ဆိုရဖွယ်ရှိပါသည်။

ရှေ့ကာလများအဖို့ အေအိုင်ဒီအက်စ်၊ ဆီးချို အစရှိသော ရောဂါ တို့ကို ထိရောက်စွာ ပျောက်ကင်း သက်သာစေနိုင်မည့် ဆေးချ်ကုထုံး သစ်များကို သုတေသနပြုလုပ်ရလိမ့်မည်။ ဆေးဝါးဆိုင်ရာနှင့် ခွဲစိတ်ကုသမှု ဆိုင်ရာတို့၌ ကုထုံးသစ်၊ နည်းလမ်းသစ်များကို ရှာဖွေကျင့်သုံးရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ဆေးပညာတွင် လျှပ်စစ်ယန္တရား ကိရိယာတို့နှင့်

အစားထိုးကုသခြင်းဟူသော ကမ္ဘာ့ဆေးလောကတွင် တီထွင်ပေါ်ပေါက်သမျှ နည်းလမ်းတို့ကို တွင်တွင်သုံးလာကြရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဘယဆေးများနှင့်အတူ အနုစိတ် စက်ကိရိယာများကိုပါ သုံးစွဲရတော့မည်ဖြစ်ရာ ဆေးဝါးကုသမှုတွင် စရိတ်စက ကြီးမားလာတော့မည့် လက္ခဏာကိုလည်း တွေ့နေရသည်။

ရောဂါတစ်မျိုးမျိုးကို လက်ဆုပ်လက်ကိုင် စစ်တမ်းမထုတ်နိုင်မီမှာပင် ရောဂါဗေဒ ရှာဖွေမှုလုပ်ငန်း၌ ပုံရိပ်ဖော်၍ ကြည့်ခြင်း၊ အသံကို နားထောင်ခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ဇီဝကမ္မစနစ်များအတွင်းသို့ ထိုးထွင်းကြည့်ခြင်း၊ ကိုယ်တွင်းသို့ ကိရိယာ ထည့်သွင်းစမ်းသပ်ခြင်းတို့အထိပင် လိုအပ်လာမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရောဂါရှာဖွေမှုစနစ် အားလုံးသည် ခေတ်မီ နောက်ဆုံးပေါ် ကိရိယာများဖြစ်သည့်ပြင် နည်းနာကုထုံးအလျောက် သီးခြားကျွမ်းကျင်မှုလည်း လိုအပ်ပြန်သောကြောင့် ဆေးဝါးနှင့် ကျန်းမာရေး ကျွမ်းကျင်လုပ်သားများဖြစ်သည့် သမားတော်၊ ပါရဂူ၊ သူနာပြုတို့၌ ရင်းနှီးပွန်းတီးစွာ အသုံးပြုနိုင်ရန် ပညာရပ်ဂိုဏ်းများ အသစ်အသစ် ပေါ်ထွက်လာတော့မည့် အခြေအနေကိုလည်း တွေ့နေရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနတို့ လက်အောက်ရှိ ဆေးရုံကြီးများတွင် အဆိုပါ ကုထုံးနည်းသစ်တို့ကို ကုစားနိုင်ရန် နှလုံးသွေးကြော ချဲ့ထွင်ပေးခြင်း၊ နှလုံးခွဲစိတ် ကုသခြင်း၊ ကျောက်ကပ် အစားထိုးခြင်းတို့ကို စတင်လေ့ကျင့်ပြုလုပ်လျက် နိုင်ငံတကာ ခေတ်မီဆေးရုံများနှင့်တန်းတူ ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြပြီ။

မြန်မာပညာရှင် ဆရာဝန်၊ သမားတော်ကြီးများ၊ တပ်မတော်အရာရှိ သမားတော်ကြီးများ၊ ခွဲစိတ်ကု ဆရာဝန်ကြီးများသည် ၂၁ ရာစု ဆေးပညာ ရှင်များ၏ မျိုးဆက်သစ်ကို လေ့ကျင့်အစပျိုးလျက်ရှိနေကြသည်။ လွန်ခဲ့ သော ၁၀ နှစ် မပြည့်သေးမီအချိန်မှစ၍ အမြဲတေ တည်ခဲ့သော ကုထုံးသစ် များဖြင့် မြန်မာဆရာဝန်သမားတော်တို့ စတင် ကုသပေးရာ၌ အဖိတ်အစင် မရှိဟု ဆိုရလောက်အောင် ပညာခက်စွမ်း၊ ကရုဏာလက်စွမ်းများ ပြုနိုင်ခဲ့ ကြောင်းကို ကြားသိနေရသည်။

ဤကျန်းမာရေးပညာတို့သည် ကျန်းမာရေး မူဝါဒကို လမ်းညွှန်သူ ခေါင်းဆောင်တို့၏ မျှော်မှန်းချက်နှင့် စေတနာကို အကောင်အထည်ဖော် နေကြသူများလည်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ရန် ပညာ အခြေခံအင်အား၊ လေ့ကျင့်အားထုတ်နိုင်မှုခွန်အားနှင့် စေတနာ၊ အကြင်နာ အင်အားတို့ကို ပိုင်ဆိုင်သူများလည်း ဖြစ်သည်ဟု သူတို့ နေ့စဉ် တာဝန် ထမ်းဆောင် ကုသအောင်မြင်နေပုံကို ကြည့်၍ အကဲဖြတ်ရသည်။

သူတို့ အသက်အရွယ်တွေမှာ အနှစ် ၄၀ ကျော် ဝန်းကျင်တွေများကြ သဖြင့် တစ်ခါက နိုင်ငံတကာမဂ္ဂဇင်းတစ်ခု၏ အသုံးအနှုန်းဖြင့် တင်စားရ လျှင် “စီမံစေစားနိုင်သော မျိုးဆက်များ” (Command Generation) ဟု ဆိုလောက်သော အရွယ်အုပ်စုတို့ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံ၏ ကျန်းမာရေး လုပ်သား အင်အားစုနုပျိုတောင့်တင်းမှုလက္ခဏာ ဖြစ်သည်။

အသက်အရွယ်၊ ပညာအရည်အသွေး၊ တာဝန်ယူနိုင်မှုတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများအဖြစ်၌ “မင်းပျို မင်းလွင်” များဟုလည်း တင်စားသုံးနှုန်းထိုက်သော အရွယ်တွေ ဖြစ်ကြ

သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ အစွန်အဖျား တောကြိုအုံကြားရှိ ငှက်တော၊
သောင်းကျန်းတောတို့သို့ တစ်ချိန်က ကူးချီသန်းချီ တာဝန်ထမ်းခဲ့ဖူး၍
ပြည်သူ့ ကျန်းမာရေးအလွှာအဆင့်ဆင့်ကို မိမိတို့တပ်မှ ရဲဘော်တို့၏
ကျန်းမာရေးနှင့် ထပ်တူ ပြုစုပေးခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံသည် နိုင်ငံတကာ
၌ စေတနာဆရာဝန်၊ ခြေကျင်ဆရာဝန် (Barefoot Doctors) ဆိုသူတို့
ထက်ပင် အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်ထားပြီးသူများဖြစ်ကြသည်ဟု ဆိုသင့်ပါ
သည်။

ဤအကြောင်းကို ပြောသောအခါ အာဖရိကတောတွင်းမှ ဂျာမန်
နယ်သား ဒေါက်တာ အဲလဗတ် ရွိုက်ဇာ၊ တရုတ်ပြည်သို့ရောက်သော
ကနေဒါနိုင်ငံသား နော်မန်ဘက်သွမ်း၊ အင်ဒိုချိုင်းနားသို့ရောက်သော
အမေရိကန် တွမ်ဒူလီ ကာလကတ္တားမြို့ပေါ်တွင် ကျင်လည်သော
ပြင်သစ်သူ သူနာပြု မာသာ ထရက်ဆာ၊ အီတလီသူ စစ်မြေပြင် သူနာပြု
ဖလောရင့် နိုက်တင်ဂေး စသူတို့၏ အမည်များကို ရုတ်တရက် သတိရ
သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ အရပ်ဘက်၊ စစ်ဘက် ဆေးပညာရှင်များက
သူတို့ထက်ပင် နယ်ပယ်စုံ ကျင်လည်နေကြသေးသည်။

နေ့စဉ် သတင်းစာထဲတွင် “အသက်ရှည် အနာကင်းရေးအတွက်
နှိုးဆော်ချက်” ဟူ၍ စာမျက်နှာ နေရာပေးကာ နေ့စဉ်ဖော်ပြပေးနေသည်။
ပျားရည်၏ ကျန်းမာရေး အာနိသင်၊ အိုင်အိုဒင်းဆား၏ အကျိုးပြုမှု၊ မိခင်နို့
တိုက်ကျွေးရန် လိုအပ်ချက်၊ ဆေးလိပ်၏ အန္တရာယ် ကြီးမားပုံ အစရှိသည်
တို့အပြင် လမ်းအန္တရာယ်၊ ယာဉ်အန္တရာယ် ကာကွယ်ရေးအထိ သက်ဆိုင်
ရာ ဌာနများမှ ပညာပေးလျက်ရှိသည်။ ရေဒီယို၊ ရုပ်မြင်သံကြားတို့မှလည်း
အကြိမ်ကြိမ် နားဆင်ခွင့်ရမည်။ ထိုအခမဲ့လက်ဆောင်များသည် ဆေးဖိုး

ဝါးခစရိတ်ကို ရှောင်နိုင်ကြောင်း တွေးမိဖို့အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဝန်ဆောင်ခြင်း၏ အကျိုးရလဒ်များကို ကျေးဇူးတင်ထိုက်ကြောင်းနှင့် တစ်သက်တာလုံး တစ်မိမိမိမိ အကျိုးပေးမည့် သတိထားသင့်သော နှိုးဆော်ချက်များဖြစ်သည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ကျော်မှာ ကျန်းမာရေး အလားအလာ

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ကျော်မှာ ကျန်းမာရေး

အလားအလာ

ကမ္ဘာပေါ်တွင် လက်ရှိလူသားကျန်းမာရေးကို ဒုက္ခပေး၍ နာမကျန်းခြင်း၊ အလုပ်အကိုင် ပျက်ကွက်ခြင်း၊ အသက်အန္တရာယ်ပြုခြင်းတို့အထိ ဖန်တီးနေသော ရောဂါများမှာ ကူးစက်တတ်သော ရောဂါများ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ကိုကျော်၍ ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်သို့ ရောက်သော အခါ၌ ထိုရောဂါလက်သည်များက နောက်ဆုတ်၍ ရှေ့တန်းသို့ တက်လာမည့် ရောဂါများ၏ အလားအလာကို တွေ့နေရသည်ဟု ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီးက လေ့လာတင်ပြသည်။

အဆိုပါ ရောဂါနှင့် အကြောင်းရင်းများမှာ နှလုံးရောဂါ၊ စိတ်ကျရောဂါ (Depression) နှင့် မော်တော်ယာဉ် တိုက်ခိုက်မှုများဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုအခါတွင် ကူးစက်ရောဂါထက် ပို၍ သူတို့က ကျန်းမာရေးပြဿနာများကို ဖန်တီးကြလိမ့်မည်။ လူသတ္တဝါတို့၏ အသက်ဇီဝိန်ကို ခြွေကြလိမ့်မည်။ ထိုကဲ့သို့ ဒုက္ခပေးမှု အပြောင်းအလဲကို ဖြစ်စေကာ

အကြောင်းများတွင် ဆေးလိပ်ဆေးရွက် သောက်သုံးမှုသည် တစ်စိတ် တစ်ပိုင်း ပါဝင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။ ကိန်းဂဏန်းဖြင့်ဆိုရလျှင် ဆေးလိပ် ဆေးရွက်ကြောင့် ဖြစ်ရသော ရောဂါများသည် ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ တွင် နှစ်စဉ်အားဖြင့် လူပေါင်း ၈၄ သိန်းကို ဇီဝိန်ခြွေလိမ့်မည်ဟု တွက်ချက်၍ ပြထားသည်။

အနာဂတ် ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး လေ့လာမျှော်မှန်းချက်ကို စစ်တမ်း ထုတ်ရန် တာဝန်ယူရသော ဆေးပညာများအဖွဲ့တွင် ပါဝင်သူ အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးဖြစ်သည့် ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်မှ ဒေါက်တာ ခရစ္စတိုဖာ မာရေး ဆိုသူက “ရှေ့လာမယ့် ကပ်ရောဂါတွေဟာ ကူးစက်ရောဂါ မဟုတ်တဲ့ ရောဂါမျိုးတွေပါပဲ” ဟု မှတ်ချက်ပြုလေသည်။

ယခုအခါ နိုင်ငံပေါင်း ၃၀ ခန့်တို့သည် ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ ကြီး၏ လေ့လာစစ်တမ်းထုတ်ချက်ကို လက်ခံရရှိ၍ မိမိတို့နိုင်ငံများအတွင်း ၌ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး ပေါ်လစီမူဝါဒများကို ပြောင်းလဲပြုပြင်၍ ကြိုတင် စီမံကာကွယ်နိုင်ရန် စဉ်းစားလျက်ရှိကြသည်။ သူတို့မှာ လက်ရှိအခြေအနေ တွင် ကူးစက်ရောဂါအန္တရာယ်ကိုသာ အဓိကထား၍ ဂရုစိုက်နေကြရသော နိုင်ငံများဖြစ်၏။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် လက်ရှိအားဖြင့် ကျန်းမာရေးနှင့် ပြည်သူတို့၏ အသက်အန္တရာယ်ကို အများဆုံး ဒုက္ခပေးနေသော ရောဂါများမှာ ကူးစက် တတ်သည့် အဆုတ်ရောင်ရောဂါနှင့် ဝမ်းပျက်ဝမ်းဖောရောဂါတို့ဖြစ်သည် ဟု ဆိုသည်။ ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ သို့ ရောက်ချိန်၌ ထိုရောဂါတို့လည်း ပပျောက်သွားလိမ့်မည်ကား မဟုတ်။ ခြိမ်းချောက်ဆဲရောဂါများအဖြစ် ရှိနေနိုင်သည်။

အေအိုင်ဒီအကပ်ရောဂါမှာကား ထိုအချိန်တွင် ကမ္ဘာ့လူသားတို့ကို နှစ်စဉ်အားဖြင့် အရေတွက် တစ်သန်းမှ တစ်သန်းနှင့် ခုနစ်သိန်းအတွင်း

ဇီဝိန်ခြွေနိုင်သည်ဟု အထက်ဖော်ပြပါ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာခရစ္စ တို့မှာ မာရေးကပင် ခန့်မှန်းလေသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် စားနိုင်သောက်နိုင် ကြွယ်ဝသော စက်မှုဖွံ့ဖြိုးပြီး နိုင်ငံကြီးများတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀ နှင့် ၃၀ ကျော်ခန့်မှစ၍ နှလုံးနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများဖြင့် သေဆုံးရသူ များပြားလာခဲ့သည် ကို သတိပြုမိနိုင်သည်။ ယခုအခါ ထိုလက္ခဏာများသည် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ သို့ ဝင်ရောက်စပြုလာပြီဖြစ်သည်ကို ဒေါက်တာ မာရေးက ပြောသည်။ ထို့ကြောင့် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ကျော်သောအချိန်၌ နှလုံးကို အခြေပြုသော ရောဂါများသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရန်သူနံပါတ် (၁) ဖြစ်လာမည်ဟု ဆိုသည်။

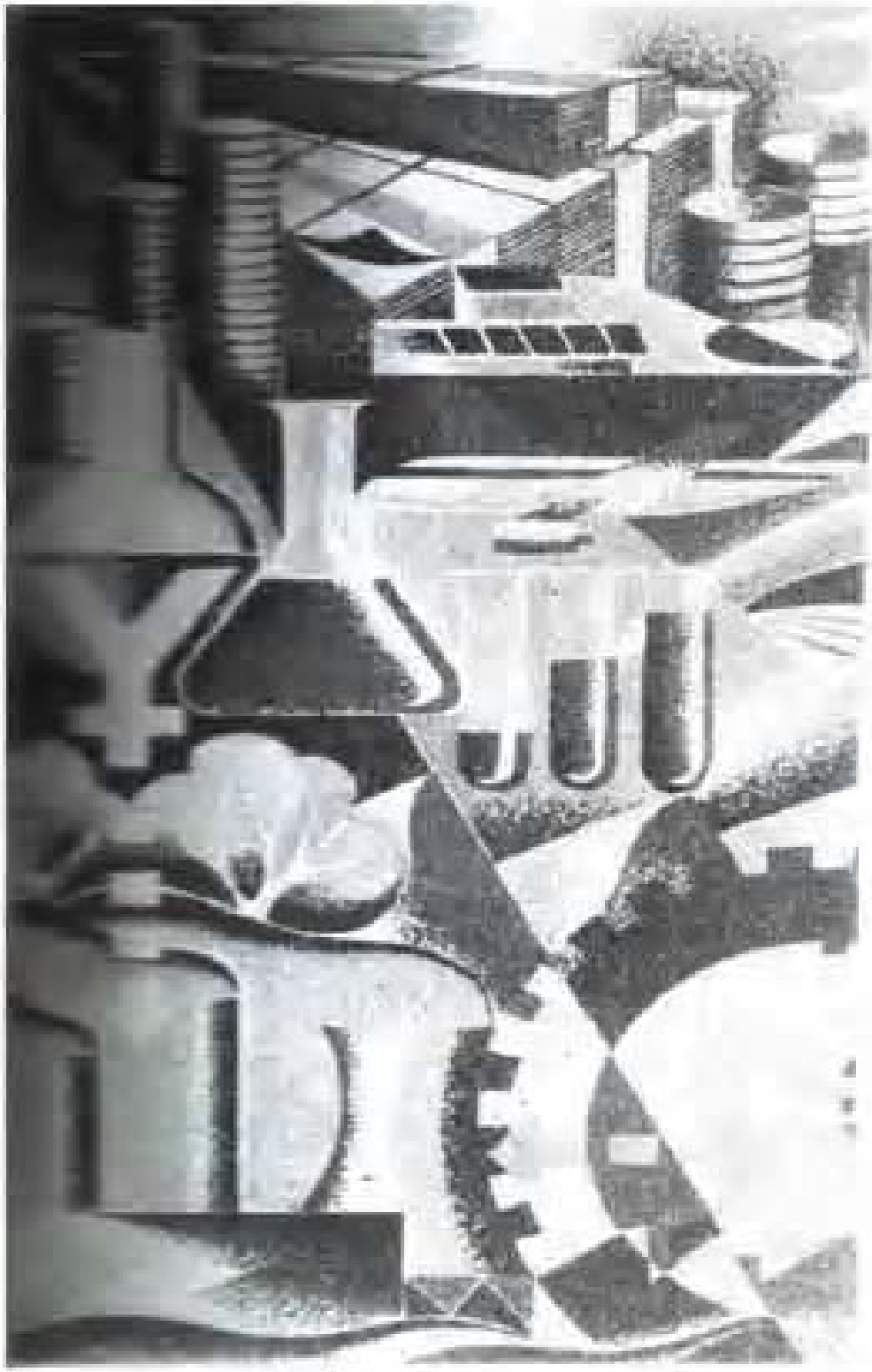
နံပါတ် (၂) ဖြစ်မည့်ရောဂါမှာ ဒီပရက်ရှင်းခေါ် စိတ်ကျရောဂါ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွက်ကိန်းထုတ်သည်။ ထိုစိတ်ရောဂါသည် ခရစ်နှစ် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ဆီက ကမ္ဘာလုံး ခြုံကြည့်လျှင် စတုတ္ထနေရာ၌ ရှိခဲ့သည်။ ရှေ့အဖို့ ထိုစိတ်ကျရောဂါ အဖြစ်များစေမည့်အကြောင်းမှာ လူတွေ အသက်ရှည်လာ၍ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူအိုလူမင်းတို့ ပေါများလာမည့် အတွက် ဖြစ်သည်။ အသက် ၄၅ နှစ်အထက်ရှိသော အရွယ်တို့မှာ ယခုထက် နှစ်ဆတိုးနေလိမ့်မည်ဟုလည်း ခန့်မှန်းသည်။

ရောဂါကြောင့် မဟုတ်ဘဲ သေဆုံးရမည့် အကြောင်းရင်းမှာ ယာဉ်တိုက်မှုများ အန္တရာယ်မှာ ပို၍ကြီးမားလာမည့် အခြေအနေကို တွေ့ရပြန်သည်။ အကြောင်းမှာ ဆင်းရဲသော နိုင်ငံများတွင် လမ်းကြီး လမ်းမများ ကောင်းမွန်၍လာပြီး ဖွံ့ဖြိုးမှုသဘောအရ မောတော်ယာဉ်များ အသုံးများလာမည်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုနိုင်ငံများ၏ လူဦးရေ တွင် လူငယ် လူလတ်တို့၏ အချိုးအစားမှာ များပြားနေမည်ဖြစ်၍ ယာဉ်တိုက်မှုများ၏ လက်သည် အများစုမှာ လူငယ်လူလတ်များ ဖြစ်နိုင် လေသည်။

ခြုံ၍ကြည့်လျှင် ရှေ့လာမည့်ရာစုနှစ်၌ ကူးစက်ရောဂါမဟုတ်သော ဖော်ပြပါရောဂါနှင့် အခြေအနေများကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးရသောနှုန်းမှာ လူ၁၀ ဦး သေဆုံးလျှင် ခုနစ်ဦးသည် ထိုအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ လက်ရှိအားဖြင့် ထိုရောဂါများကြောင့် သေဆုံးမှုမှာ လူ၁၀ ဦးလျှင် ငါးဦးပင် မရှိပေ။

ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး အခြေအနေပုံစံနှင့် အကြောင်းတရား အပြောင်းအလဲ၌ သိသိသာသာ မပြောင်းလဲဘဲ ကျန်ရစ်မည့် ဒေသမှာ အာဖရိက တိုက်တွင် ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲ နွမ်းပါးသော ဆဟာရ သဲကန္တာရအစပ်မှ နိုင်ငံများဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွက်ဆထားသည်။ ထိုနိုင်ငံများတွင် ထိုအချိန်၌ ကူးစက်ရောဂါပိုးတို့မှာ ပန်းပန်လျက်ပင် ရှိကြပေဦးမည်ဟု ခန့်မှန်းလေသည်။

ဆွေလာမည် ဇီဝနည်းပညာ ရာစုနှစ်

ရှေ့ လာမည့် ဇီဝနည်းပညာ ရာစုနှစ်

“ရှေ့ပေဒ ရာစုနှစ်” ဟု ဆိုအပ်သော ၂၀ ရာစုကို နှုတ်ဆက်ထားရန်ရတော့မည်။ ထိုရာစုနှစ်တွင် ရုပ်ဝတ္ထု အဏုမြူတို့ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ စွမ်းအင်ထုတ်ယူနိုင်ခဲ့သည်။ ဆီလီကွန်ခေါ် သဲကျောက်မျိုးကို ဂဏန်းတွက်ချက်ခြင်းနှင့် မှတ်ဉာဏ်သို့မှီးရာပစ္စည်းအဖြစ် သုံးနိုင်ခဲ့သည်။ ရှေ့အဖို့ ကြုံရမည်မှာ “ဇီဝနည်းပညာ” (Biotechnology) ရာစုနှစ်ဖြစ်သည်။

၂၀ ရာစုနှစ်ကို အကြိုပြုသော ကာလတုန်းက ၁၈၉၇ ခုနှစ်တွင် အီလက်ထရွန်ဟူသော လျှပ်စစ်အမှုန်တို့၏ သဘောကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ယခု ၂၁ ရာစုကို ကြိုဆိုရတော့မည့် ကာလအတွက် အကြိုဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ၁၉၅၃ ခုနှစ်က စတင်သည်ဟု ဆိုသင့်သည်။ ထိုနှစ်တွင် ဇီဝသိပ္ပံပညာရှင် နှစ်ဦးဖြစ်သော ဂျိမ်းဝပ်ဆင် (James Watson) နှင့် ဖရန်စစ် ကရစ် (Francis Crick) တို့က အီအင်န်အေ (DNA) ဟု အတိုကောက်ခေါ်သော ဗီဇဓာတ်ကို အမှတ်မထင် တွေ့ခဲ့ကြသည်။ နယူကလစ်အက်ဆစ် အမျိုးအစား ဓာတ်လေးမျိုးတို့ကို အလှည့်ကျ ပူးတွဲ၍ ဗီဇမော်လီကျူးတစ်ခု

ဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ တွေ့ခဲ့ကြသည်။ ထိုခြေရာကို ဆက်၍ နင်းပြီး စူးစမ်းသူတေသနပြုလျှင် လာမည့်နှစ်နည်းငယ်အတွင်း၌ လူ့ဗီဇ သဘာဝကို အဖြေထုတ်ယူနိုင်တော့မည်ဖြစ်သည်။ ထိုဗီဇ၌ ဗီဇမျိုးစေ့ ပေါင်း တစ်သိန်းမျှကို အထက်ပါ ဒီအင်န်အေ အတွဲများ တွဲစပ်လျက် စုစုပေါင်း အတွဲကုဋေ ၃၀၀၀ တို့က သက်ရှိ၏ရုပ်သွင်၊ စိတ်ထား၊ ခန္ဓာကိုယ် အခြေအနေတို့ကို ပြုပြင် ဖန်တီးပေးထားသည်။

၁၉ ရာစုအတွင်းဆီက ဆေးဝါးကုသမှုနည်းနာတို့မှာ အရိုးကို ဖြတ်သော လွှဲနှင့်အတူ နာကျင်ကိုက်ခဲမှုကို သက်သာစေသော မော်ဖင်း (Morphine) ဆေးတို့အပြင် သွေးထုတ်ကုသနည်းကဲ့သို့ ရွက်ကြမ်း ရေကျို ကုထုံးများသာဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်။ ၁၉၁၈ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ လှည့် တုပ်ကွေးရောဂါကြီးဖြစ်သောအခါ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသော အသက်ပေါင်း မှာ လေးလအတွင်း၌ လူပေါင်းသန်း ၂၀ ကျော်ရှိသည်။ ထိုအရေအတွက် သည် ပထမကမ္ဘာစစ် ဖြစ်ပွားခဲ့သော လေးနှစ်ကာလအတွင်း စစ်မက် ကြောင့် သေပျောက်ရသည့် အကျအဆုံးနှင့် အတူတူ ဖြစ်လေသည်။

ထိုအချိန်၌ နောက်ပိုင်း၌ ပဋိဇီဝဆေးများနှင့် ကာကွယ်ဆေးများ ပေါ်လာသဖြင့် ရောဂါအမျိုးမျိုးကြောင့် သေဆုံးရသူတို့၏ အရေအတွက် ကို များစွာလျော့ကျသွားစေခဲ့လေသည်။ ထိုအကျိုးဆက်ကြောင့်ပင် စက်မှု နိုင်ငံကြီးတစ်ခုဖြစ်သော အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် လူတို့၏ ပျမ်းမျှသက်တမ်း သည် ၄၇ နှစ်ရှိရာမှ ၂၀ ရာစုအစ၌ ၇၆ နှစ်ဂဏန်းသို့ ထိုးတက်သွားခဲ့ လေသည်။

ကုန်ဆုံးတော့မည့် ၂၀ ရာစုနှစ်များအတွင်း၌ ဆေးဝါးကြောင့် သာမန်ကျန်းမာနေသူတို့၌ သက်တမ်း ပိုမို တိုးတက်ခဲ့သည် ဟူသော အထောက်အထားမျိုး မတွေ့ရဟု ဆိုပါသည်။ သို့သော် ရှေ့လာမည့်

ဆေးပညာဆိုင်ရာ ပြောင်းလဲမှုမှာကား ထိုအခြေအနေကို တိုးတက် ပြောင်းလဲစေမည် ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ ဗီအင်ဂျင်နီယာအတတ် (Bioengineering) ကို သုံးစွဲ၍ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက် မည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ ဤပညာဖြင့် နှလုံးသွေးကြောအသစ်များကို ဖြစ်ထွန်းစေလိမ့်မည်။ ကင်ဆာရောဂါကို နိုင်နင်းလိမ့်မည်။ အကျိတ်အလုံး ရောဂါများ ဖြစ်ပွားလျှင် အကျိတ်အလုံးထဲသို့ သွေးကြောသစ် ဝင်ရောက် ဖြစ်ထွန်း ရှင်သန်စေမည့် အလားအလာကို တားဆီးပေးလိမ့်မည်။ ရိုးတံ ကလပ်စည်းမှနေ၍ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းသစ်များ ပေါ်ထွက်အောင် မွေးမြူနိုင်မည်။ ဖြစ်နိုင်ဖွယ် ရှိသေးသည်မှာ အသက်ကြီးလျှင် ကိုယ်တွင်းဆဲလ်များ ရင့်ညောင်းအိုမင်းသွားကြမည်ဟူသော မူလအစ ကတည်း ဖြစ်တည်ခဲ့သော အိုမင်းခြင်း ဇရာသဘောကိုပင် ပြုပြင် ပြောင်းလဲ၍ အချိန်ရွှေ့ဆိုင်းပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားကြသည်။

ဇီဝနည်းပညာ (Biotechnology) ဖြင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု အတတ် ပညာ တွင်ကျယ်ခေတ်စားမည့်အချိန်၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ သားမြေးများသည် မိဘအရာသို့ ရောက်နေကြမည်ဖြစ်သည်။ သူတို့ရယူလိုသည့် သားသမီး များကို ကျား/မအဖြစ် စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ယူနိုင်မည်။ မျက်လုံးအရောင် ကိုပင် စိတ်ကြိုက်ရွေး၍ ရမည်။ ထိုကလေးတို့၏ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး၊ ဥပဓိရုပ်နှင့် အားကစား စွမ်းဆောင်ရည်တို့ကိုပါ မမွေးမီက စိတ်ကြိုက် ထည့်သွင်းပေးနိုင်ဖို့အကြောင်းရှိသည်။ သူတို့ခေတ်၌ ကြိုက်ရာလူဟန်၊ အရည်အသွေးတို့ကို ပုံတူကိုယ်ပွားပြုနိုင်ကြမည်ဖြစ်ရာ ကိုယ်ကြိုက်သော ကလေးမျိုး၊ ကိုယ်ချီးကျူး ဂုဏ်ယူလိုသောသူမျိုးတို့နှင့် ချွတ်စွပ်တူစွာ မွေးဖွားယူနိုင်ကြလိမ့်မည်။ ယုတ်စွာအဆုံး သူတို့သားသမီးများကို ကွယ်လွန် သော သူတို့မိဘများ၏ ရုပ်သွင်ပုံစံအတိုင်း အလွမ်းပြေအဖြစ် ပုံတူ ကိုယ်ပွား ရရှိအောင် မွေးမြူနိုင်ကြမည် ဖြစ်လေသည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ငါးသန်းကစ၍ လူသည် လူဝံအဆင့်မှ ခွဲထွက်လာခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုပြောင်းလဲမှုကြောင့် လူ့ကိုယ်တွင်းရှိ ဒီအင်န်အေ ဗီအေချီးတွင် ၂ ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ပြောင်းလဲခဲ့သေးသည်။ လာမည့်ရာစုတွင်ကား ထို့ထက်သိသာသော ဒီအင်န်အေ အပြောင်းအလဲများကို ပြုလုပ်၍ သက်ရှိပုံစံသစ်များကို ဖန်တီးယူနိုင်ကြမည့် အလားအလာကို တွေ့နေကြရသည်။

ဂန္ထဝင်မြောက် သိပ္ပံဝတ္ထုတစ်ပုဒ်တွင် သတ္တဝါကောင်ကြီး (Monsters) များကို ဖန်တီးထုတ်လုပ်သော ဒေါက်တာ ဖရန်ကင်စတိုင်း (Dr. Frankenstein) ဆိုသူသည် သူ့ဖန်တီးသော သတ္တဝါကြီးများအား သားသမီး ထွန်းကားစေမည့် အစွမ်းသတ္တိ အစီအစဉ် ထည့်ပေးရန် သင့်မသင့်လူကျင့်ဝတ်သဘောဖြင့် ချင့်ချိန်နှိုင်းဆခဲ့ရသည်ဟူ၍ စာရေးဆရာက ရေးဖွဲ့ထားသည်။ “ငါသည် ကိုယ်ကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ နောက်လာမည့် သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို ကျိန်စာချခဲ့သည့် အခွင့်အလမ်းမျိုး ပြုလုပ်သင့်ပါသလော” ဟု ဒေါက်တာဖရန်ကင်စတိုင်းက စဉ်းစားမြည်တမ်းသည်ဟူ၏။ ထိုအဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံရသည်ရှိသော် လူ့ကျင့်ဝတ်နီတိများကို အသစ်ချမှတ် ကျင့်သုံးကြရန် လိုအပ်ချက် ရှိလာပါမည်လော။

ထိုသို့ကား ကြုံရဖွယ် မရှိပါ။ အကြောင်းမှာ ကျင့်ကြံအပ်သည့် “ရွှေစည်းကမ်း” ဟု တစ်ခါတစ်ရံ တင်စားခေါ်ဆိုကြသည့် အစဉ်အဆက် လက်ခံကျင့်သုံးသော လူ့ကျင့်တရားကိုပင် ပြန်၍ အားထားရမည် ဖြစ်လေသည်။ ထိုကျင့်ဝတ်နီတိကို ဂျာမန်ဒဿနပညာရှင် အီမင်နျူယယ်ကန်က ကိုယ်ကျင့်နီတိသမားပီပီ အဆုံးအဖြတ်တစ်ခုကို ဆိုခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုအချက်မှာ “မိမိအား အခြားသူများက ဆင်ဆံပြုမှုစေချင်သော သဘောဖြင့် မိမိကလည်း အခြားသူများကို ပြုမှုဆက်ဆံပါ။ လူတစ်ဦးချင်းအား မိမိအလိုကျ စေစားရန်ဟူ၍ သဘောမထားသင့်ဘဲ

သီးခြား ဖွံ့ဖြိုး ရှင်သန်အပ်သော လူတစ်ဦးအဖြစ် ပြုမူဆက်ဆံ သဘောထားရာသည်” ဟူ၍ ဆိုခဲ့လေသည်။

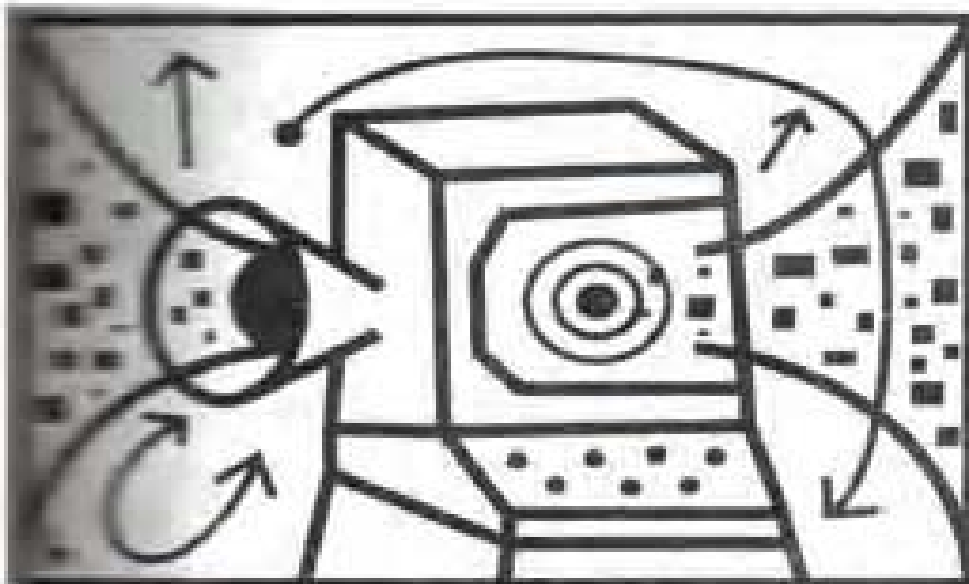
ထိုခံယူချက်အရ လူကို ပုံတူကိုယ်ပွားပြောင်းရန် ကိစ္စ (Cloning) ကို နောက်ဆုတ်မည် ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ လူတစ်ဦးကို အခြား တစ်ဦး၏ ကိုယ်ကျိုးအတွက် တမင်အသုံးချရန် အကြောင်းပေါ်နိုင်သော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကြိုက်ရာပစ္စည်းကို ပုံတူပြုသကဲ့သို့ဖြစ်စေ၊ ကိုယ် အစိတ်အပိုင်းများကို နှစ်သက်မြတ်နိုးသဖြင့် သိမ်းဆည်းလိုသော သဘော မျိုးဖြင့်ဖြစ်စေ သက်ရောက်ကာ လူသားတစ်ဦး၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ငဲ့ကွက် ရာ ကျတော့မည် မဟုတ်ပေ။ သို့သော် ဗီဇအင်ဂျင်နီယာအတတ်သည် လူကို မစွမ်းမသန်ဖြစ်စေသော ကြွက်သားရောဂါများမှ ကာကွယ်ပေးနိုင် မည်ဖြစ်သည်။ လူဖြူများအတွက် မျိုးရိုးလိုက် ပန်ခရိရောဂါ (Cystic Fibrosis) နှင့် အကြောသိမ်သော ရောဂါမျိုးတို့ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လူတစ်ဦးချင်း၏ သွင်ပြင်၊ ဉာဏ်ရည်နှင့် လိင်သဘောတို့ကိုကား ပြောင်းလဲပေးရန် မဟုတ်ပေ။

ဗီဇနည်းပညာ ထွန်းကားသောခေတ်၌ လူ့သိက္ခာ၊ လူ့တန်ဖိုးနှင့် တစ်ကိုယ်ရည်ဆန္ဒသဘောတို့ကို အရေးထား၍ လေးစားရန် အကြောင်း များ ပိုမိုရှိသင့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ သိပ္ပံစာရေးဆရာ အဲလဒပ် ဟပ်စလေ (Aldous Huxley) ၏ “အတင့်ရဲသောကမ္ဘာ” (The Brave New World) ဟူသောစာအုပ်မှာ ထိုလူ့ကိစ္စများကို နိုင်ငံတော်က ချုပ်ကိုင် ထားပုံကို ဝတ္ထုဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ကား မဖြစ်နိုင်။ တစ်ဦးချင်းနှင့် မိသားစုတို့အား ဒီအင်န်အေနည်းပညာက လုပ်ကိုင်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ပေးရ ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် နိုင်ငံအစိုးရတို့ကမူ လူတစ်ဦးချင်း၏ ဗီဇအခြေ အနေများကို အဆင့်အတန်း၊ အမျိုးအစား ခွဲခြားရန်ဖြစ်စေ၊ အသက်အာမခံ လုပ်ငန်းကဲ့သို့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများက ကြိုတင်သိရှိလိုသောကြောင့် ဖြစ်စေ မိမိသဘော မပါဘဲ အသုံးပြုခွင့် မရှိစေဖို့ဖြစ်သည်။

လာမည့် ၂၁ ရာစု ကုန်ဆုံးချိန်၌ လူဦးနှောက်အတွင်းရှိ ဘီလျံ ၁၀ (ကုဋေ ၁၀၀၀)မျှရှိသော နယူးရွန်ခေါ် အစိတ်အပိုင်းတို့၏အကြောင်းကို သိရှိလျက်လူ့ဉာဏ်ရည်နှင့် အလားတူသော စက်ဉာဏ်ရည်မျိုးကို ဖန်တီး နိုင်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ ကိုယ့်စိတ်၏ ကိုယ်ပွား၊ ကိုယ့်ခန္ဓာ၏ ကိုယ်ပွားတို့ကို ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်လျက် ၂၁ ရာစု၏ သတင်းအချက် နည်းပညာနှင့် ၂၁ ရာစု ၏ ဇီဝနည်းပညာတို့ ပေါင်းစပ်သွားစရာရှိလေသည်။

ယခုအခုထိကား ဤမျှော်မှန်းချက်သည် သိပ္ပံဝတ္ထုသဖွယ် ရှိနေပေ သေးသည်။ သို့သော် ခရီးပေါက်သင့်သလောက် ပေါက်နေပေပြီ။

The Future is Wow!

၂၁ ရာစုနှစ်ကို အကြိုထောက်ခံခြင်း

၂၁ ရာစုနှစ်ကို အကြိုထောက်ခြင်း

၂၁ ရာစုကို နှုတ်ဆက်၍ ၂၁ ရာစုကို ကြိုဆိုမည့်ပွဲကို ကမ္ဘာပေါ်တွင် မျှော်လင့်တကြီး ပြင်ဆင်နေကြသည်။ ပြက္ခဒိန် အလိုအရ ၁၉၉၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့ ညသန်းခေါင်ကို လွန်သော် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ သို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်တော့မည်။ ထိုနေ့သည် ၂၁ ရာစု၏ အစပင် ဖြစ်တော့ သည်။

နှစ်ပိုင်း၊ လပိုင်းသာ လိုတော့သော နှစ်ကူးအကြိုညအတွက် တပျော် တပါး ဆင်နွှဲကြမည်ဟု ဟိုတယ်ကြီးတွေ၌ ကြိုတင် စာရင်းပေးထားသည် မှာ ပြည့်သလောက်ရှိပြီ။ အောင်ပွဲခံရန် ပွဲတိုးသည့် ရှန်ပိန်အရက်တို့ကို ယခုကပင် ကြို၍ဝယ်ထားကြသည်။ ဤရာစုနှစ်ကား ကမ္ဘာစစ်ပွဲကြီးများ နှစ်ကြိမ်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ရာစုနှစ်၊ အဏုမြူခေတ်ကို ကဏ္ဍသစ် ဖွင့်ပေး ခဲ့သော ရာစုနှစ်၊ ဉာဏ်ပညာ ပွင့်လင်းသည့် ရာစုနှစ်ဟု ဒဿနိက ပညာရှင် များက အမည်ပေးကာ ရာစုနှစ်ကို ပျော်ပျော်ပါးပါးကြီး ဖြတ်ကျော်ကြ တော့မည်။ ရှေ့လာမည့် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ အတွက် မျှော်မှန်းချက်၊ မျှော်လင့်ချက်တွေကို ကမ္ဘာသားတို့ အမျိုးမျိုးပြုလုပ်နေကြသည်။

ထိုသို့ ကာလကြီးတစ်ရပ် ကူးပြောင်းတော့မည့် လွန်ခဲ့သော နှစ် ၁၀၀၀ ကမူကား ပြက္ခဒိန်ကိုပင် လူတိုင်း မှတ်သားရိုး အလေ့မရှိခဲ့ကြ။ ရှိခဲ့သူတို့မှာလည်း ကိုယ့်အမှတ်အသားနှင့် ကိုယ့်ပြက္ခဒိန်နှင့်ကိုယ် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ယခု ကမ္ဘာသုံး ပြက္ခဒိန်အဖြစ် ပြောင်းလဲလာသော ခရစ်နှစ် ရေတွက်မှုကို လိုက်နာမှတ်သားလာကြပြီး နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ပြည့်ချိန်တွင် သတိထားမိသောသူတို့လည်း ရှိသည်။ ဝတ်ပြုဆုတောင်းသူတို့လည်း ရှိသည်။ ကမ္ဘာကြီး ပျက်စီးတော့မှာပါတကားဟု ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သူတို့လည်း ရှိခဲ့ကြလေသည်။

အချိန်ကာလတို့ ကူးပြောင်းခြင်းများ မှတ်မှတ်ထင်ထင် ရှိသည့်အခါ တိုင်း၌ လူတို့အဖို့ လွန်လေပြီးသောအဖြစ်တို့ကို သမင်လည်ပြန်ကြည့်ခြင်းနှင့် ရှေ့လာမည့်အဖြစ်တို့ကို မျှော်ခေါ်ကြည့်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ကြမြဲဖြစ်သည်။ ၂၀ ရာစု လူသားတို့အဖို့မှာ နောက်ဖြစ်ကို ပြန်ကြည့်၍ ရှေ့ဖြစ်ကိုလည်း အမျှော်စိုက်ရန်အတွက် ရှေးရှေးက လူများထက် အခွင့်သာနေပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ၌ လူနေမှုဘဝကို အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲပေးခဲ့သည့် ပင်တိုင်လက်သည်မှာ သိပ္ပံနှင့် စက်မှုနည်းပညာပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအထောက်အထားကိုယူ၍ အပြုစိတ်ဖြင့် တွေးကြည့်လျှင် လာမည့် ရာစုနှစ်များ၌ ကောင်းကင်စကြဝဠာကို ထိုးဖောက်ကျက်စားမှုလည်း နယ်ပယ် တိုးချဲ့နိုင်တော့မည်။ လူသား အပါအဝင် သက်ရှိတို့၏ ဖွဲ့စည်း ရှင်သန်မှု ဣစိတ် ကလာပ်စည်းကလေးတွေ၏ အတွင်း၌ မမြင်သာသော ရုပ်ပိုင်းဖြစ်ပျက်မှုတို့ကိုလည်း မွေနှောက် ဖွေရှာကြမည်။ ရုပ်ခန္ဓာ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖော်ထုတ်ကာ ဗီဇရုပ်ကို လိုသလို ပြုပြင်ဖန်တီးနိုင်တော့မည်ဟူ၍ စိတ်စောလျက်ရှိကြသည်။

အချို့ ၂၁ ရာစုနှစ်များအတွင်း၌ ရှိလာမည့် လူ့အရေးကိစ္စကို လိုက်၍ တစ်ခုချင်းစဉ်းစားကြည့်နေကြသည်။ ထိုသို့ မျှော်ခေါ်စဉ်းစားချက် များကို ကောက်ယူစစ်တမ်းထုတ်ကြသောအခါ အောက်ပါအချက်များကို တွေ့ရသည်။

- ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဆင်းရဲသူနှင့် ချမ်းသာသူတို့၏ အဆင့်အတန်း၊ အခွင့်အလမ်း ကွာဟချက်မှာ ပို၍ ကျယ်ပြန့်လာလိမ့်မည်။
- ရှေ့အဖို့ ကမ္ဘာကြီး၌ ဆူပူလှုပ်ရှားသော စစ်ပွဲများ၊ တိုက်ခိုက် ရုန်းကန်မှုများ ပိုလာဖွယ်ရှိသည်။

ကမ္ဘာသားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းစည်ပင်စွာ နေထိုင်မထိုင်မှုကို ဖျက်လိုဖျက်ဆီးပြု မည့် အကြောင်းတရားမျိုးသည် ၂၁ ရာစုနှစ်တွင် ဘယ်လိုအကြောင်း တရားမျိုး ဖြစ်ဖွယ်ရှိမည်နည်းဟု ဆန္ဒကောက်ယူရာ၌ အကြမ်းဖက် စနစ်ကို စိုးရိမ်ကြောင့်ကျကြသည်။ ထို့ပြင် နိုင်ငံတကာ ရာဇဝတ်ပြစ်မှု များနှင့် ဆေးဝါးအလွဲသုံးမှုကို ဖန်တီးသော မှောင်ခိုဂိုဏ်းတို့ကို စိတ်ရောက် ကြသည်။

ရှေ့အဖို့ လူသားတို့၏ သက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ကိုင်မှုနှင့် နားနေမှု အခွင့်အလမ်းများဆိုင်ရာ ကိစ္စကိုလည်း တွေးတောမျှော်ခေါ်ကြည့်ကြပုံကို တွေ့နိုင်သည်။ ၂၁ ရာစုနှစ်ထဲတွင် လုပ်ငန်းခွင်တို့၌ ခွင့်ရက်အချိန်ပို အချိန် အားများ ပိုရလျှင် ကောင်းလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားသူတွေ ရှိသည်။

လူ့ယဉ်ကျေးမှု ပစ္စည်းတစ်မျိုးဖြစ်သည့် စာအုပ်စာတမ်းများမှာ လာမည့် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ အတွင်း အချိန်၌ ပေါ်ပင်အဖြစ် ယခုကဲ့သို့ လူသုံးများနေရလိမ့်ဦးမည်ဟု တွက်ချက်ထားသည်။

ရုပ်မြင်သံကြားထုတ်လွှင့်မှုကို ဖောဖောသီသီ အချိန်များများကြည့်နိုင်သော စက်မှုနိုင်ငံများတွင် ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်များ၏ အနာဂတ်ကောင်းကျိုးဆောင်နိုင်မှုကိုလည်း အကဲဖြတ်၍ မျှော်ခေါ်ကြည့်ကြရာ ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်တွင် အကျိုးပြု အစီအစဉ်များတွင် များလာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်သူတို့ရှိသလို ရုပ်မြင်သံကြား လွှင့်ထုတ်ဖျော်ဖြေမှုများမှာ အနှစ်မပါ။ အကာနေလိမ့်ဦးမည်ဟု စိတ်ပျက်စွာဖြင့် အတွေးပေါက်သူတို့မှာ ၄၅ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ရှိနေသည်။

ရှေ့လာမည့်နှစ် ၁၀၀ မှာ အာကာသ ထိုးထွင်းအောင်မြင်မှုခေတ်၏ အဆက်ဖြစ်သဖြင့် ဘာတွေများ ထူးထူးခြားခြား စွမ်းဆောင်နိုင်ဦးမည်လဲဟု တွေး၍ မျှော်လင့်ထားချက်တွေကို တွေ့ရသည်။ လပေါ်သို့ လူတွေ တက်ရောက်ကြလိမ့်ဦးမည်ဟု အပြုသဘောတွေးသည်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်သို့ လူသားတို့ ခြေချဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ယုံကြည်သူများလည်း ရှိသည်။ သိပ္ပံစိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထုများထဲတွင် ပါလေ့ရှိသော အခြားဂြိုဟ်သားများနှင့် လူသားတို့ အဆက်အသွယ်ရနိုင်ဖို့ မျှော်လင့်ချက်မှာလည်း မကုန်ကြသေး။ အမေရိကန်နိုင်ငံကဲ့သို့ နိုင်ငံကြီးသား ပရိသတ်ထဲမှာ ၁၀ ဦးလျှင် ၄ ဦးက အခြားဂြိုဟ်သားတစ်မျိုးမျိုးနှင့် အဆက်အသွယ်ရလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်နေကြသည်။

စိတ်ဝင်စားစရာ နယ်ပယ်တစ်ရပ်ကား ၂၀ ရာစုနှစ် အကုန်ပိုင်း၌ နေရာတကာ တွင်ကျယ်လာသော ကွန်ပျူတာများသည် ဆက်သွယ်မှု၊ အချက်အလက် သို့မိုး သိမ်းဆည်းမှုတို့၌သာမက လူတို့၏ ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေးနှင့်ယှဉ်၍ ဘယ်မျှအစွမ်းထက်လာမည်နည်းဟု ရှေ့ဖြစ်ဖတ်ချင်နေကြသည်။ လူ ၁၀၀ လျှင် ထက်ဝက်နီးပါးက ကွန်ပျူတာမှတ်ဉာဏ်

ချပ်ပြားကလေးများထဲတွင် လူဦးနှောက်၏ အစွမ်းအစမျိုးဖြင့် ထည့်သွင်း၍ တွေးတောဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်ကာ ယန္တရားစက်ရုပ်တို့ အလုပ်လုပ်နိုင်မည့် ရာစုနှစ်ပေပဲဟု တွေးထင်ထားကြသည်။

၂၁ ရာစုတွင် သက်ရှင် နေထိုင်ကြမည့်သူများအဖို့ ဘာများ တွေးတော၍ သိချင်စရာ ရှိပါသေးသနည်း။ ကင်ဆာရောဂါ အမြစ်ပြတ်ဆေး တွေ့မည်လား၊ အေအိုင်ဒီအက်စ်ရောဂါအတွက် ဆေးကောင်း တွေ့မည်လား၊ လူအိုလူမင်းနှင့် ရောဂါ ဝေဒနာရှင်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာတွင် ဓာတ်ခွဲခန်း၌ ပြုပြင် ထုတ်လုပ်သော ကိုယ်တွင်းပစ္စည်းအတုများဖြင့် အလွယ်တကူ အစားထိုး၍ အသက်ဆက်နိုင်စေမည်လားဟူသော မေးခွန်းများကိုလည်း မူတည်၍ မျှော်လင့်ချက်တွေ ရှိထားကြသည်။ အထက်ပါ ရောဂါ ဝေဒနာ အားလုံးအတွက် ပွဲတွေ့ပျောက်ဆေးများ ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှသော သူတို့က ကိစ္စတစ်ခုချင်းကိုလိုက်၍ မျှော်မှန်းဆန္ဒပြု ကြသည်။ ၂၁ ရာစုနှစ်သည် ကျန်းမာရေးအတွက် မျှော်လင့်ချက်ကြီးသော ရာစုနှစ်ဟူ၍ ဆိုရပေမည်။

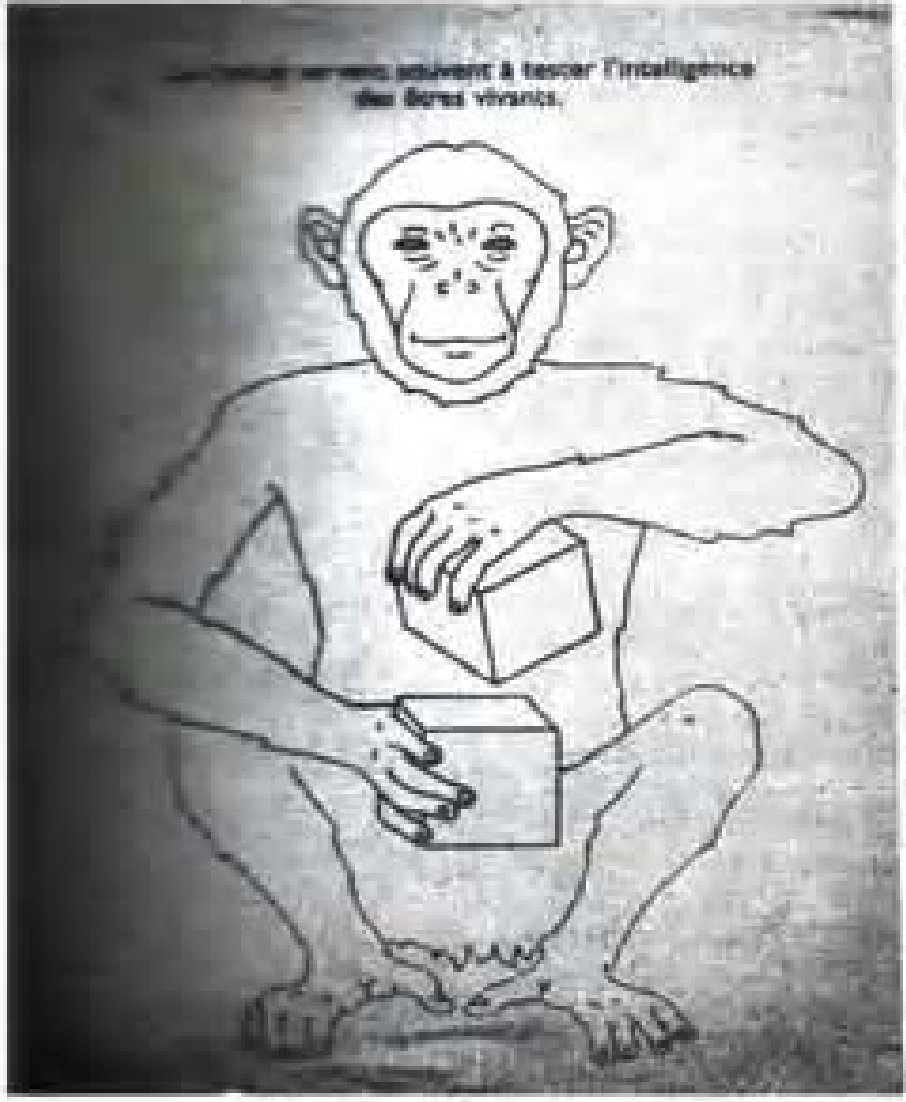
သို့သော် ၂၀ ရာစု ကုန်ဆုံးချိန် နီးလာသည်နှင့်အမျှ လူသားတို့အား အသက် ၁၂၀ သက်တမ်းနှင့် ဟိုမှာဘက်သို့ကျော်၍ နေနိုင်မည်ဆိုသော ဟော်မုန်း သုံးလေးမျိုးကို တွေ့ထားပြီး အားတက်သရော ကြော်ငြာနေကြ ချိန်နှင့် မယ်လာတိုနှင့် ဒီအိပ်ချ်အီးအေ စသော ဟော်မုန်းမျိုးတို့ကို အလှူအယက် သုံးစွဲလာကြချိန်၌ ထူးထူးထွေထွေ အသက်မရှည်ချင်ပါဘူးဟု ဆန္ဒပြုသောသူတို့၏ အရေအတွက်လည်း လူ ၁၀ ဦးလျှင် ၄ ဦးမျှ ရှိနေသည်ကို အမေရိကန် ပရိသတ်အား ဆန္ဒခံယူချက်၌ တွေ့ရသည်။

၂၁ ရာစုအတွက် မျှော်တော်ဇောဖြင့် လည်တဆန့်ဆန့် ရှိကြသော လူသားများအတွက်လည်း ဟောကိန်း၊ တွက်ကိန်းတို့ ခုတ်ရာတခြား၊ ရှုရာ တခြား ဖြစ်ကောင်းလည်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဆန္ဒစောသည်ထက် ပို၍ လည်း ပြောင်းလဲသွားနိုင်သည်။ ယခုအခါ ကွန်ပျူတာက မျက်မြင်ဒိဋ္ဌနှင့် မခြား Virtual Reality ဟူသော အမြင်အကြားအာရုံအတူကို ဖန်တီး ပေးစွမ်းလာသကဲ့သို့ ကြိုတင် မျှော်မှန်းမထားသည်တို့များလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လာနိုင်လေသည်။

လူဆိုသည်မှာ မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် အသက်ဆက် ရှင်သန်ခြင်းဖြစ် သောကြောင့် ကောင်းမွန်မျှတသော ဖြစ်စေချင်သည့် ဆန္ဒတို့ကို ရှေ့တန်း တင်ကြခြင်းမှာ အပြစ်ဆိုဖွယ်မရှိဟု ခံယူရပေမည်။

Les singes servent souvent à tester l'intelligence
des êtres vivants.

စူကီ ပုံတူပွားဖို့အရေ

လူကို ပုံတူပွားဖို့ အရေး

ပုံတူကိုယ်ပွား ပြုလုပ်မည့် အတတ်မှာ ၂၁ ရာစု၏ အတတ်ပညာဟု ဆိုလောက်သည်။ ဤလုပ်ငန်းမှာ ဇီဝဗေဒနှင့် ဗီဇပညာတို့ကို တိုးတက် ချဲ့ထွင် လေ့လာရာမှ သက်ရှိတို့ကို သဘာဝနည်းဖြင့်မဟုတ်ဘဲ ဖြစ်တည် မွေးဖွားအောင် ဖန်တီးရန် အကြံအစည်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာအား ဖြင့် ကလုန်းနင်း (Cloning) ဟု ခေါ်သည်။ သက်ရှိသတ္တဝါတို့အား အမျိုး တူ၊ ပုံစံတူ မွေးထုတ်ရန်ကိစ္စဖြစ်သည်။ ယခုသော် လူကို ပုံတူပွားပေးမည် ဟု ဆိုသူတစ်ဦး ပေါ်လာသည်။

သက်ရှိပုံတူပွားပွားနည်းကို ဗီဇအင်ဂျင်နီယာအတတ် (Genetic Engineering) ဟူ၍လည်း တစ်နည်းခေါ်သည်။ အကြောင်းမှာ သက်ရှိ တို့၏ ဗီဇသတ္တိ ပြုပြင်ထုတ်လုပ်မှုနှင့်လည်း ဆက်နွှယ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဇီဝအင်ဂျင်နီယာအတတ် (Bio-Engineering) ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသည်။ ဇီဝနည်းပညာအတတ် (Biotechnology) ဟုလည်း သုံးသည်။ ထိုပညာရပ်မှာ ၂၀ ရာစု ကုန်ဆုံးချိန်တွင် နုနယ်ပေးသေးသည်။ ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် စတင်စိတ်ကူးရရှိ၍ နှစ်ပေါင်း ၁၅ နှစ်ကြာမှ သတ္တဝါ တို့၏ ဗီဇဖွဲ့စည်းပုံကို သိရှိလာပြီး နောက်ထပ် ၁၅ နှစ်ကျော်ကြာမှ သိပ္ပံ

ပညာရှင်တို့က ဖားလောင်း၏ ကလာပ်စည်းမှ ဖားတစ်ကောင် မွေးဖွားအောင် ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်း၍ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်ဦးက လူကို ပုံတူပွားပေးမည်ဟု ထုတ်ဖော်ကြေညာလာသူမှာ အသက် ၆၉ နှစ်အရွယ်ရှိ အမေရိကန် ရူပဗေဒ သိပ္ပံပညာရှင် ရစ်ချတ် ဆိဒ် (Richard Seed) ဆိုသူဖြစ်သည်။ သူက အမေရိကန်နိုင်ငံ ရှီကာဂိုမြို့ကြီးတစ်ဝိုက်တွင် ထိုလုပ်ငန်းကို စီးပွားဖြစ်လုပ်ပေးမည်ဟု အများ သိအောင် ထုတ်ဖော်သည်။

သက်ရှိတို့ကို ပုံတူပွားနိုင်သော အခြေခံသဘောတရား ရှိနေသော်လည်း လူကိုကား ပုံတူပွားရန် အခက်အခဲ ရှိနေပါသေးသည်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ် က “ဒေါ်လီ” အမည်ရှိ သိုးကလေးတစ်ကောင်ကို သိုးမတစ်ဦး၏ နို့အုံနှင့် အခြားသိုးမတစ်ဦး၏ မျိုးဥတို့ကို ပေါင်းစပ်၍ တတိယ သိုးမ၏ သားအိမ် အတွင်းသို့ ထည့်ပြီး သန္ဓေတည်ကာ မွေးဖွားစေခဲ့သည်။ ထိုနှစ်အတွင်း ဇူလိုင်လ၌ သိုးမကလေးတစ်ကောင်ကို မွေးသည်။ “ဒေါ်လီ”ဟု အမည် ပေးခဲ့သည်။

“ဒေါ်လီ”မှာ ဖခင် မရှိ။ မိခင်နှစ်ဦးထံမှ ပေါင်းစပ်၍ မွေးဖွားလာသောကြောင့် သဘာဝကို ဆန့်ကျင်သော သတ္တဝါတစ်ကောင် ဖြစ်နေသည်။ သက်ရှိသိုးကြီးတစ်ကောင်မှ ကိုယ်ပွား ဖန်တီးပေးခဲ့သော သန္ဓေခဲဗေဒပညာရှင် (Embryologist) အီယန် ဝီလမွတ် ဆိုသူမှာ စမ်းသပ်မှု အမျိုးမျိုးကို အကြိမ်ကြိမ် ပြုလုပ်ပြီးမှ ဤသို့ သိုးကလေးတစ်ကောင် ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။ သူ၏ စမ်းသပ်မှု၌ သိုးကလေးများ မွေးဖွားလာသော်လည်း ရက်များမကြာမီ သေဆုံးကုန်ခဲ့ကြသည်။ အကြိမ်ပေါင်း ၂၇၇ ကြိမ်မျှ သက်ရှိအကောင်တို့ ပျက်စီးပြီးမှ “ဒေါ်လီ” ကို ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရ ဒေါက်တာ ရစ်ချတ် ဆိဒ်က လူပုံတူကိုယ်ပွားရရှိရန် အခကြေးငွေ၍ ပြုလုပ်ပေးမည်ဆိုသောအခါ သိုးကလေးများကဲ့သို့ လူများကို စမ်းသပ်မွေးဖွားလိုက်၊ သေဆုံးလိုက် အဖြစ်ခံနိုင်ပါမည်

လားဟု သိုးကလေး ဒေါ်လီကို ဖန်တီးမွေးဖွားစေခဲ့သူ အီယွန် ဟီလမွတ်က မေးခွန်းထုတ်သည်။

ပင်စီဗေးနီးယား တက္ကသိုလ်မှ ဇီဝကျင့်ထုံး ပညာရှင် အာသာ ကက်ပလန် ဆိုသူက “ဒီလူက လူကိုမွေးပေးမယ်ဆိုတော့ ကျုပ်ဦးလေး မော်တီ ဆိုတဲ့သူ ကလေးရအောင် လုပ်တတ်သလိုသာ ဖြစ်မှာပါပဲ” ဟု ရယ်သွမ်းသွေး၍ မှတ်ချက်ပြုသည်။ ဤနည်းသည် “စမ်းသက်လုပ်ကိုင်ဖူး ခြင်းလည်းမရှိ၊ အန္တရာယ်ကို စိတ်ချရခြင်းလည်း မရှိ၊ လူ့ကျင့်ဝတ်နိတိအရ လက်ခံနိုင်ရန်လည်း အကြောင်းမရှိ” ဟု အမေရိကန် သမ္မတက မှတ်ချက် ပေးသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် လူသားပုံတူ ဖန်တီး မွေးဖွားရန် စမ်းသပ် အားထုတ်မှုကို အားမပေးရန်နှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ စောင့်ကြည့် အကဲဖြတ် သုံးသပ်ပြီးမှ လက်သင့်ခံရန်ဟု စုံစမ်းလေ့လာရေး ကော်မရှင်တစ်ခုက ၁၉၉၇ ခုနှစ်အတွင်းက အစိုးရသို့ ထောက်ခံတင်ပြခဲ့သည်။ အမေရိကန် လွှတ်တော်၌ ထိုဇီဝနည်းပညာဖြင့် ကလေးငယ်တစ်ဦး ရရှိရန် စမ်းသပ် ပြုလုပ်မှုကို တွေ့ရှိလျှင် ရာဇဝတ်သင့်စေရန် ဥပဒေ ထုတ်ပြန်ဖို့ရှိသည်။

သားသမီး မရနိုင်သူများအား အလျှူရှင် အမျိုးသမီး၏ သားအိမ်ထဲမှ မျိုးဥကို ခါထုတ်၍ သားသမီး ရစေရန် ပြုလုပ်ပေးခဲ့ဖူးသူ ရစ်ချတ် ဆိဒ်က လူကို ပုံတူပွား၍ ငွေရပေါက်ရှာရာရန် ကြံခြင်းဖြစ်သည်။ သားသမီးရအောင် ပြုလုပ်ပေးသော သူ၏ ကုမ္ပဏီမှာလည်း သားအိမ်တွင်းသို့ မျိုးအောင်စေရန် ထည့်သွင်းပေးသော ဖန်ပြွန်နည်း (In Vitro) ပေါ်လာသဖြင့် အရှိန်ပျက် ကာ လက်လျှော့လိုက်ရသည်။

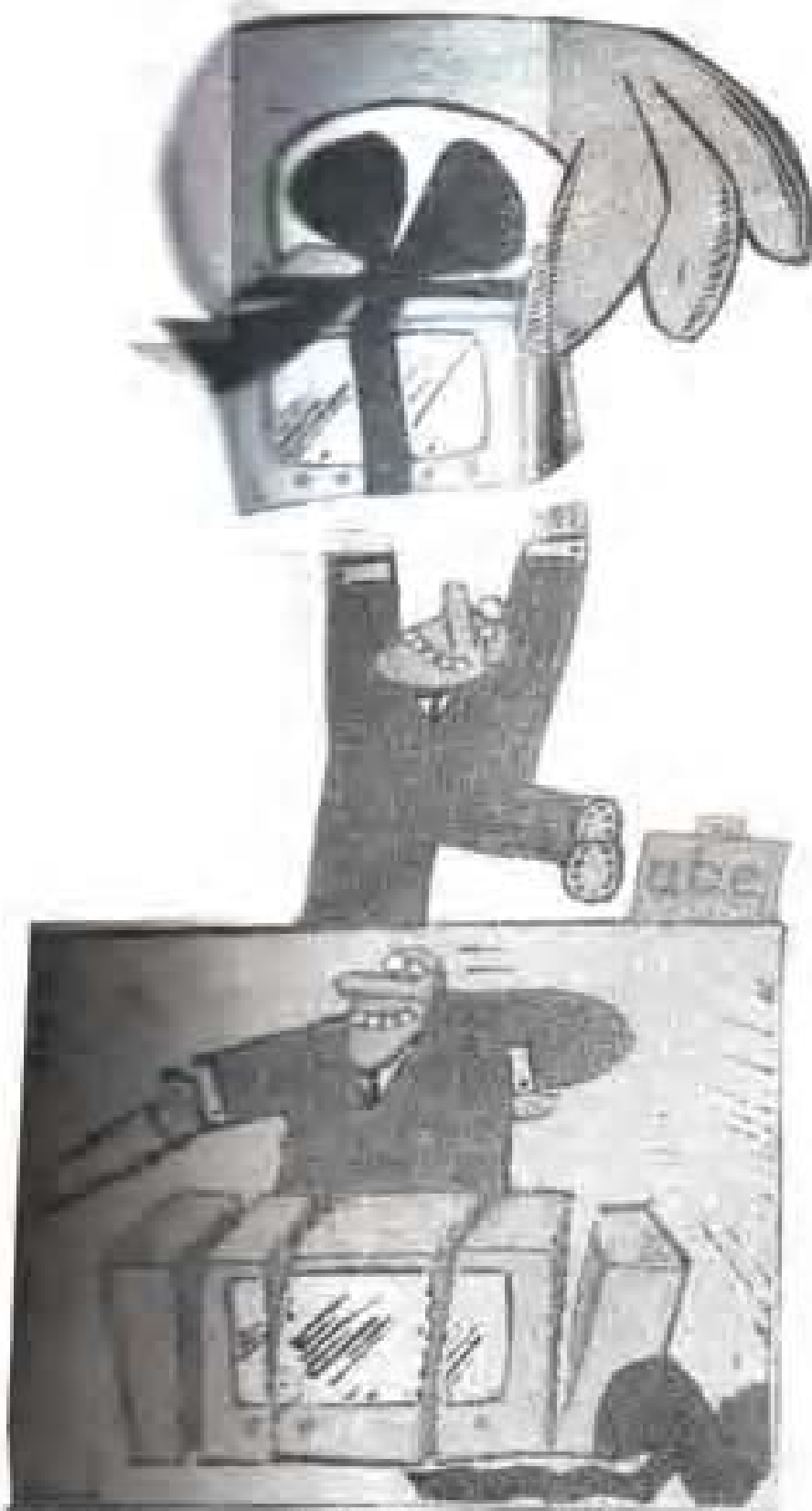
ရစ်ချတ် ဆိဒ်အား လူသားအကျိုးကို ဆောင်ရွက်မည့်သူဟု အားပေး သော ပုဂ္ဂိုလ်အချို့လည်း ရှိသည်။ သူနှင့် တစ်ရပ်တည်းနေသော အိမ်နီး ချင်းက သူ့ကို သိပ္ပံနိဘယ်ဆု မျှော်မှန်းနေသော လူကြောင်ကြီး ဖြစ်သည် ဟု မှတ်ချက်ပေးသည်။ ကာယကံရှင် ရစ်ချတ် ဆိဒ်ကမူ သူ့မှာ ပညာရှင် များကိုလည်း စုပြီးပြီ၊ ကိုယ်ပွားသားသမီးလိုချင်သော ကလေးမရနိုင်သည့်

လူနာလေးဦးကိုလည်း လက်ခံပြီးပြီ၊ အလုပ်စတင်ရန် ငွေကြေး အရင်းအနှီး သာ လိုတော့သည်ဟု ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းစာ ကွန်ဖရင့်များတွင် ပြောနေခဲ့သည်။ သူ့ပညာဖြင့် လူတွေကို အတောမသတ် သက်တမ်းရှည် အောင် ပြုလုပ်နိုင်လိမ့်ဦးမည်ဟုလည်း ဆိုလေသေးသည်။

သူက ထိုသို့ပြောနေစဉ် အသက် ခြောက်နှစ်အရွယ် သိုးမ၏ နို့အုံ ကလာပ်စည်းမှဖြစ်လာသည့် သိုးကလေး ဒေါ်လီမှာ အသက်အရွယ်ရပြီး သော သတ္တဝါ၏ဗီဇကို ယူရသောကြောင့် ကိုယ်ပွားသတ္တဝါမှာ ရှေ့အဖို့ မည်မျှသက်တမ်းရှည်မည် မသိရသေးပေ။ ထို့ပြင် ပုံတူကိုယ်ပွားပြုခြင်းမှာ လူအမြွှာပူးများမှာကဲ့သို့ ချွတ်စွပ်တူသော်လည်း စိတ်နေစရိုက်တို့ ဘယ်လို မှ တူစရာအကြောင်းမရှိနိုင်ကြောင်းကို သိပုံပညာရှင်များ သိပြီးဖြစ်၏။ “ဒေါ်လီ” မှာမူ ဖခင်ကား မရှိ။ မိခင်အရာ၌တည်သော သိုးမကြီးမှာလည်း သေဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်၍ သူနှင့် ကိုယ်ပွားချွတ်စွပ် တူ၊ မတူကို နောက်ထပ် ကလုန်းနင်းနည်းဖြင့် သိုးတစ်ကောင်ကို ဖန်တီးမွေးဖွား၍ရပါမူ အတပ် ပြောနိုင်တော့မည်ဟု ဆိုကြသည်။ ယခုထိကား ဘယ်ဇီဝသိပုံပညာရှင်မှ ဒေါ်လီကို မွေးပေးသောနည်းဖြင့် နောက်ထပ် စမ်းသပ်၍ မအောင်မြင် သေးပေ။

သို့သော် ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် သားသမီး မရနိုင်သူများ သားသမီး ဆုံးရှုံးခဲ့ရ၍ ပုံတူကိုယ်ပွားလိုချင်သူများ၊ ထင်ရှားသော လူတော်လူကောင်း များနှင့် ပုံစံတူ လိုချင်သူများတို့မှာ ရှိနေသည်။ တည်ဆဲ ကျန်းမာရေးနှင့် ဆေးပညာကျင့်ထုံး ကျင့်နည်းများနှင့် လက်တွေ့မွေးဖွား အောင်မြင်နိုင်မှု များက ထိုသူတို့၏ ဆန္ဒကို ချောမောစွာ ဖြစ်စွမ်းနိုင်ပါမည်လားမသိ။ ၂၁ ရာစုအတွင်းတွင် ထိုသို့ ဆန္ဒဖြည့်ပေးမည့်သူမှာ ယခု လူသိရှင်ကြား ကြေညာနေခဲ့သော အမေရိကန် ဆရာဝန်ကြီး ရစ်ချတ် ဆိဒ် ဆိုသူ မဟုတ် မည်မှာတော့ သေချာသည်ဟု မှတ်ချက်ပေးနေကြလေသည်။

၂၀။ မြန်မာ့ ခြေရာခံရေး (၁)

မြေကမ္ဘာ ကြွေမှာစိုးသူများ (၁)

ရာစုနှစ်ကုန်၍ ထောင်စုနှစ်သို့ ပြောင်းချိန်၌ စက်မှုထွန်းကားသော လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် တောင်တောင်အီအီ စိတ်ကူးတွေ ဖြစ်လာကြသည်။ “ပြိုမှာလေလားမိုးရဲ့” ဟု ဆိုရမည့်အတိုင်း မိုးပြိုမှာကြောက်သူ အစုအဖွဲ့များ ဝဏ္ဏာမငြိမ် ဖြစ်လာကြသည်။ ဤသို့ဖြစ်စေရန် ကိုယ်တိုင်ကြောက်ရုံ မက အခြားသူများကိုပါ ခြောက်လှန့်သူတို့လည်း ရှိကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုကောလဟလသည် ယုံလွယ်တတ်သော အသိုင်းအဝိုင်း၌ ဇယ်ဆက်၍ သွားခဲ့သည်။

သူတို့ကြောက်သည်မှာ အကောင်အထည်မဟုတ်။ အချိန်ကာလ ဖြစ်သည်။ ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ထောင်စုပွဲ၊ ရာစုပွဲကို နွဲ့ရမည့်အစား ရိက္ခာစု၊ ရေစု၊ အိုးအိမ်ကိုရွှေ့၊ တောရပ်ကိုခို စသည်ဖြင့် တတ်နိုင်လျှင် တတ်နိုင်သလို အစီအစဉ်တွေ လုပ်နေကြသူအချို့ ရှိသည်။ ရေရှားမှာစိုးသဖြင့် လေမွေ့ယာ၊ စပရိန်မွေ့ရာအစား ရေမွေ့ယာကို ဝယ်ထားကြသည်။ အခြောက်အခြမ်း ရိက္ခာတို့ကို စုဆောင်းကြသည်။ ဓာတ်ငွေ့သုံး မီးထွန်းစက်လည်း ပါသည်။ လိုရမည်ရ လေသေနတ်၊ ယမ်းသေနတ်၊ ခိုင်ဖယ်

သေနတ်တို့ကိုပင် ဝယ်ယူလိုက်ကြသေးသည်။ အရေးပေါ်လျှင် ကိုယ့်ဘာသာ လုပ်နိုင်ရန် ရှေးဦးသူနပြုနည်းနှင့် သွားခံတွင်း စောင့်ရှောက်မှုပညာကို သင်တန်းတို့များ တက်ထားကြသည်။ အချို့က အရေးပေါ်ကိစ္စအတွက် အစမ်းပင် လေ့ကျင့်လိုက်ကြသေးသည်။

ဤသို့ပြုလုပ်နေကြသည်မှာ စက်မှုခေတ် လူနေမှုအခြေခံနှင့် ရိုးရာအစဉ်အလာ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုတို့ကို အကြောင်းခံ၍ ဖြစ်လေသည်။ စက်မှုလူနေမှုကို အကြောင်းခံသည်မှာ “ဝိုင်တူးကေ” (Y2K) ဟုခေါ်သော ကွန်ပျူတာ အမှားတော်ပုံဖြစ်သည်။ ကွန်ပျူတာ မှားလျှင် ကွန်ပျူတာစနစ်ကို အလုပ်တွင်အောင် စားဝတ်နေရေးနှင့် သွားလာဆက်သွယ်မှု အားလုံး၌ မှီခိုနေရသော လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအတွက် ကသောင်းကနင်း ဖြစ်စရာရှိသည်။ တကယ်ဖြစ်လာမည်ထက် အတွေးလွန်၍ ဖြစ်မှာစိုးနေတာတွေ ပါသည်ဟု တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ပြင်ဆင်သူများက မှတ်ချက်ပေးသည်။

ကွန်ပျူတာနှင့် “မိုက်ခရိုဂျစ်” ခေါ် ဓာတ်စီးပတ်လမ်း ဆက်သွယ်မှုများကို စက်ကိရိယာများတွင် တပ်ဆင်၍ လျင်မြန်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အသုံးချသောစနစ်သည် ဈေးဝယ်စက်မှသည် ဗီဒီယိုစက်အထိ၊ လျှပ်စစ်မဟာဓာတ်လိုင်း ဆက်သွယ်မှုမှသည် ဒုံးပျံပစ်လွှတ်ရေးအထိ အစီအစဉ်တွေ ရေးဆွဲ၍ အနုထည်ပစ္စည်းများဖြင့် လုပ်ကိုင်ရသည်။ ထိုအစီအစဉ်တွင် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ဟူသော ခုနှစ်ကို ဖတ်တတ်သော စက်ဉာဏ်ထည့်၍မထားမိပေ။ သူဖတ်လျှင် ခရစ်နှစ် ၁၉၀၀ ဟူသော သဘောပေါက်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမှာ ကွန်ပျူတာတို့တွင် ခုနှစ်သက္ကရာဇ်ကို ထည့်သွင်းရန် ဂဏန်းလေးလုံး ရှိသည့်အနက် နောက်ပိုင်း ဂဏန်း နှစ်လုံးကိုသာ

စက်ထဲတွင် မှတ်ဉာဏ်သွင်းထားလေ့ရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ တွင် ဤအတိုင်းသုံးလျှင် နေ့စွဲရက်စွဲများမှာ အလွဲလွဲ အချော်ချော် ဖြစ်ပေတော့မည်။

ဖြစ်လာနိုင်သည့် ဤအရှုပ်အထွေးကို “ပိုင်တူးကေ” ဟု ခေါ်သည် မှာ “ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ “ကွန်ပျူတာပိုး” ဟုလည်း ခေါ်သည်။ ကွန်ပျူတာစက်တွင် ပိုး (Bug) ဟု သုံးနှုန်းသော အခြေအနေ များသည် ကြောက်စရာကောင်းသည်။ ယခုကိစ္စမတိုင်မီကပင်လျှင် ကွန်ပျူတာ ဗိုင်းရပ်စ်ပိုး (Computer Virus) ဟု ခေါ်သော ကိစ္စမှာ ထည့်ပြီးသား အမှတ်အသားများကို ပျက်သွားစေသော ပယောဂဖြစ်သည်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘက်တီးရီးယားနှင့် ဗိုင်းရပ်စ်ရောဂါပိုးများက ဝင်ရောက် ဖိစီးသောအဖြစ်နှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူပေသည်။

သို့သော် ဤကိစ္စအတွက် ကွန်ပျူတာစနစ်နှင့် မကင်းသူတို့က ဘေးဆီးရန်ကာ အစီအစဉ်တွေကို လုပ်ကိုင်နေလျက်ရှိကြသည်။ ကမ္ဘာ လုံးဆိုင်ရာ ဆက်သွယ်မှုကို ပြုလုပ်နိုင်သော “အင်တာနက်” ကဲ့သို့ ဆက်သွယ်ရေးစနစ်များ၌ စက်များ အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ညီညွတ်ရန် လိုပေသည်။ ထိုသို့မညီညွတ်ကြလျှင် ပြည်ပကုန်သွယ်ရေး၊ ငွေတောင်းခံ ရေးတို့၌ အရှုပ်အထွေးများ ဖြစ်နိုင်သည့်အပြင် စီမံခန့်ခွဲအုပ်ချုပ်မှု လုပ်ငန်း များပါ ခေတ္တခဏ ရပ်ဆိုင်းသွားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် မွေးစာရင်း၊ သေစာရင်း၊ အခွန်ကောက်ခံခြင်းနှင့် လူမှုဖူလုံရေးအထိပါသည်။ သို့သော် အချို့ငှာန အဖွဲ့အစည်းများက ယခုနှစ် ဇွန်လအပြီးတွင် ထိုချွတ်ယွင်းချက် ကို အပြီးဖြေမည်၊ နောက်အကျဆုံး ဒီဇင်ဘာလတွင် အပြီးအပြတ်ဖြစ်ရန် ကြိုးစားနေကြသည်။

“ဝိုင်တူးကေ” အတွက် ကြိုတင်စီမံချက်များကို သိသာထင်ရှားစွာ မသိနိုင်သည်မှာ အဏုမြူလက်နက် သုံးစွဲရေးစနစ်များနှင့် အဏုမြူ စွမ်းအင် ထုတ်လုပ်သော (Reactor) ဓာတ်ပေါင်းဖိုများတွင် ကွန်ပျူတာ ထိန်းသိမ်းမှုစနစ်များဖြစ်သည်။ ထိုစနစ်များ၌ ချွတ်ယွင်းချက်များရှိနေလျှင် လုံခြုံရေး၊ ကာကွယ်ရေးစနစ်များ၌ အန္တရာယ်ရှိကြောင်း အရေးပေါ် အချက်ပြမှုများ မလိုအပ်ဘဲ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်။ ဒုံးပျံများ၊ ပစ်လွှတ်ရန် ခလုတ်မှား၍ နှိပ်မိသလို ဖြစ်နိုင်လေသည်

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ သို့ ကူးအံ့ဆဲဆဲ၌ စက်ယန္တရား ကိသကအောက် အန္တရာယ်အပြင် စိတ်ယန္တရား ကသိကအောင့်သဘောတို့က ဝင်လာ သည်။ ကွန်ပျူတာ အင်တာနက်တို့က ကြောက်ဖွယ်အန္တရာယ်ကို သတင်း လွှင့်နေကြသည်။ ဘာသာယုံကြည် ကိုးကွယ်သူတို့က ကမ္ဘာပျက်မည့် ဟောကိန်းကို စိုးရိမ်နေကြသည်။ ထိုအထဲတွင် ဟိုလိဝုဒ်ရုပ်ရှင်က ကြယ် ဥက္ကာ၊ အာကာသမှ ကျူးကျော်လာသူများနှင့် ဂေါ်ဇီလာသတ္တဝါကြီး နိုးကြာလာမည့်အကြောင်းနှင့် ဘေးတီး၍ ငွေရှာခွင့်ရသည်။ ကြောက် တတ်သော ဘာသာဝင်တို့က သမ္မာကျမ်းစာလာ အမှားနှင့် အမှန် နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲဖြစ်သည့် အာမာဂတ်ဒွန် (Armageddon) နှင့် ဗျာဒိတ် ခန်း (Apocalypse) တို့ကို ဥပါဒါန်စွဲနေကြသည်။

အလားတူ စိတ်တူကိုယ်တူ ကြောက်ရွံ့နေသည်မှာ ညီညွတ်ခြင်း တရားပဲဟု ဆိုသူက ဆိုသည်။ မကြောက်ကြန့်ဟု ဗီဒီယိုအခွေတရားကို ရောင်း၍ ဖြေသိမ့်သူက ဖြေသိမ့်သည်။ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့မှာ မတော်တဆ ဘေးလွတ်မည့်သူမရှိ။ ထိုနှစ် မေလထဲတွင် နက္ခတ်တွေ တစ်တန်းတည်း ဖြစ်ကာ ကမ္ဘာမီးလောင်မည်ဟု ပုန်းအောင်းဖို့

ဂူပေါက်ရှာရင်း အလိုလို မှတ်ချက်ပေးနေသော အင်ဂျင်နီယာ ပညာရှင်မျိုးလည်း ရှိသည်။ ပုန်းခိုစရာ နေရာတွေ့ပြီဟု အမေရိကန် အရီဇိုးနားပြည်နယ် တောင်ခြေတွင် နေရာရောင်းစားရန် ကြော်ငြာထုတ်နေသူကိုလည်း တွေ့နိုင်သည်။ ရိက္ခာပစ္စည်းတွေ လှောင်မနေကြပါနှင့်၊ စက်တွေကသောင်းကနင်းဖြစ်မည်ကိုသာ သတိထားပါဟု ဝိုင်တူးကေ အရေးအခင်းကို ကယ်တင်မည်ဆိုသောအဖွဲ့က ဆိုသည်။

ဝိုင်တူးကေကို ရင်ဆိုင်ဖို့ လမ်းညွှန်စာအုပ်တွေ ရောင်းကောင်းနေသည်။ “သင်နှင့် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀”၊ “အမေရိကန် ကြက်ခြေနီအသင်း၏ ဝိုင်တူးကေ ကြိုတင်ပြင်ဆင်နည်း”၊ “တစ်ကိုယ်ရေ ဝိုင်တူးကေလမ်းညွှန်”၊ “ဝိုင်တူးကေနှင့် ကျွန်ုပ်တို့” ဟူသော အမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် စာအုပ်များဖြစ်သည်။ ပြက္ခဒိန် အချိန်ကာလကိုသာ အခြေခံလျှင် မူလကပင် အမှတ်ယူလွဲနေသောကြောင့် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ မှာ ၁၉၉၇ ခုနှစ်ကပင် ပြည့်ခဲ့ပြီဟု ဆိုနိုင်သော အထောက်အထားရှိသည်။

“ဝိုင်တူးကေ”ကိစ္စ၌ ပြက္ခဒိန်ကို မကြည့်ဘဲ ကွန်ပျူတာစက်ထဲကို ကြည့်ရမည့်ကိစ္စက ပို၍ အရေးကြီးပေလိမ့်မည်။

မြကပ္ပာ ကြွရာစိုးသူများ (၂)

မြေကမ္ဘာ ကြွေမှာစိုးသူများ (၂)

၁၉၉၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့ည၌ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများစွာတို့တွင် မီးရှူးမီးပန်းများကို ကောင်းကင်သို့ လွှတ်တင်ကြလိမ့်မည်။ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝန် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများ၌ ခေါင်းလောင်းသံသာတို့ကို ထိုးနှက်၍ နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုကြလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်တွင် အင်္ဂလန်ကျွန်း၏ အစွန်းစကော့တလန်ပြည်နယ် တစ်နေရာ၌ မိသားစု တစ်စုသည် ကမ္ဘာကြီးကသောင်းကနင်းဖြစ်မည့်နေ့ကို ရင်တမမဖြင့် စောင့်မျှော်နေကြလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

သူတို့အားလုံးနှင့် ဆက်စပ်နေသည်မှာ “ဝိုင်တူးကေ” ကွန်ပျူတာ အရေးကိစ္စဖြစ်သည်။ ကပ်ဆိုက်မည်ကို စကော့တလန်ပြည်တွင် ပုန်းရှောင်နေသော မိသားစု၌ ခင်ပွန်းသည်က ကွန်ပျူတာလုပ်ငန်း ပရိုဂရမ်များကို ရေးသားသူဖြစ်သည်။ သားသမီး နှစ်ဦးရှိ၏။ သူတို့သည် ၁၈ ရာစုနှစ်က ဆောက်လုပ်ခဲ့သော စမ်းချောင်းကလေးဘေးရှိ တိုက်အိမ်ကလေးတွင် ကိုယ်ထူကိုယ်ထ အစီအစဉ်များ ချမှတ်၍ အခြေစိုက် နေကြသည်။ အိမ်နောက်ဖေးမှာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ခင်း စိုက်သည်။ မီးထင်းကို ကိုယ့်

ဘာသာ ခွဲသည်။ ကြက် ဘဲ မွေးသည်။ နေအိမ်သုံး စွမ်းအင်အတွက် လေရဟတ်မောင်း ဆင်၍ထားသည်။ သူတို့သည် စက်မှုခေတ်ဦးက အခြေအနေကို ပြန်လည်ထူထောင်နေကြလေသည်။

ဤအနောက်တိုင်းမိသားစုများကဲ့သို့ ပူပန်ကြောင့်ကျ မများကြသူ တို့မှာ အာရှတိုက်နိုင်ငံများမှ လူများစုဖြစ်သည်။ သူတို့၌ ကြောက်စရာ စိုးရိမ်စရာ အချိန်ကာလဟူ၍ အနောက်တိုင်းသားတို့နှင့်စာလျှင် မရှိကြဟု ဆိုနိုင်သည်။ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ကုန်ဆုံးချိန်သည် သူတို့အတွက် ထူးထူး ခြားခြား မှတ်မှတ်ရရ မဟုတ်နိုင်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အစဉ်အလာ အားဖြင့် အာရှ၌ ပြက္ခဒိန်စနစ်တွေများသည်။ အာရှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ သာသနာသက္ကရာဇ်မှာ နောင်နှစ်ခါတွင် ၂၅၄၃ ခုနှစ်ဖြစ်မည်။ ဟိန္ဒူနှင့် မွတ်ဆလင်တို့၏ ပြက္ခဒိန်ခုနှစ် သတ်မှတ်သောစနစ်များလည်း သီးခြားစီ ရှိကြသည်ဟု ဆိုသည်။ တရုတ်ပြည်၏ စန္ဒြေရမာသ ခေါ် လကို အခြေပြု သည့် ပြက္ခဒိန်စနစ်မှာ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၄၀၀၀ ကျော်ကပင် စတင် ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အာရှတိုက်သားအများစုတို့အဖို့မှာ နိုင်ငံတကာနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် လက်ရှိ ကမ္ဘာသုံးနှစ်ဖြစ်သော ခရစ်နှစ်ကို သုံးစွဲရသည်မှ လွဲ၍ ထောင်စုနှစ်ကာလကြီးတစ်ခု၏ အစကို အသိအမှတ်ပြု ဆင်နွှဲဖို့ စိတ်ရောကိုယ်ပါ မရှိနိုင်ကြဟု သြစတြေးလျနိုင်ငံမှ ပြက္ခဒိန် ကျွမ်းကျင်သူ သမိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးက မှတ်ချက်ပေးသည်။

တရုတ်တို့အဖို့ ယခုနှစ်သည် ယုန်သတ္တဝါ သင်္ကေတဖြစ်သော “ယုန်နှစ်” (The Year of The Rabbit) ဖြစ်၏။ မကြာမီကပင် နှစ်သစ်ကူးခွဲရာ၌ နှစ်သစ်ကူးစ ၁၅ ရက်မြောက်နေ့တွင် မီးပုံပွဲတော်ကို ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ ထိုပွဲတော်တွင် ယုန်ရုပ်ကလေးများကို မီးပုံးပြုလုပ်၍ ထွန်းညှိခဲ့ကြသည်။

“ဝိုင်တူးကေ” အရေးကိစ္စတွင် လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အတူ ယခင်အပတ်က ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကိုးကွယ်ရာ ဘာသာ ယုံကြည်မှုနှင့်ပါ ဆက်စပ်၍ စက်ယန္တရား ပြုလဲဖွယ် အတွေး၌ စိတ် ယန္တရားများပါ ယိမ်းယိုင်နေကြသူများရှိသည်။ ပြက္ခဒိန်အကြောင်း၊ ကွန်ပျူတာ အကြောင်း၊ စားဝတ်နေမှုအကြောင်းတို့ပါ ရောယှက်၍ ပါဝင် နေလေသည်။

တောင်ကိုရီးယားနှင့် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ သည် အရေးကြီး။ သာသနာ ၅၀၀၀ ဟူသော သတ်မှတ် ချက်သာ အရေးကြီးသော ကိစ္စဖြစ်သည်ဟု ဆောင်းပါးရှင် တစ်ဦးက ဆိုသည်။ ဤအချိန်တွင် ပြက္ခဒိန်နှစ် ရေတွက်မှု အငြင်းအခွန် ပြဿနာ တစ်ရပ် ပေါ်လာသေးသည်။ ကမ္ဘာကျော် ရှေ့ဖြစ် သိပ္ပံဟောကိန်းဆရာ ဖြစ်သူ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင် အခြေချ နေထိုင်သော အာသာ၊ စီ၊ ကလပ် (Arthur C. Clarke) က ခရစ်နှစ် ထောင်စုကာလ၏ အစမှာ ယခု နှစ်ကုန် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ တွင် မရေတွက်သင့်သေး။ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၁ ၏ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင်မှ စတင် ရေတွက်သင့်သည်ဟု ဆိုသည်။ အာသာ စီ ကလပ်၏ အဆိုမှာ ရာပြည့်ပွဲ၊ ထောင်ပြည့်ပွဲတို့ကို ကျင်းပရန် နောက်တစ်နှစ် စောင့်ရဦးမည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုအဘော်နှင့်အညီ အမေရိကန်နိုင်ငံ ရှိကာဂိုမြို့တော်က ကျင်းပမည့် ထောင်စုနှစ်ပွဲကို တစ်နှစ် ထပ်စောင့်ဖို့ တိုက်တွန်းထားသည်။ ထိုအကြံကို သြစတြေးလျနိုင်ငံ ဝန်ကြီး ချုပ် ဂျွန်ဟောင်းဝပ်နှင့် တရုတ်ပြည် သိပ္ပံအကယ်ဒမီမှ ပညာရှင်များက လည်း သဘောတူသည်ဆို၏။

အဆိုပြုသော သိပ္ပံ စာရေးဆရာကြီး အာသာ စီ ကလပ်ကမူ “အနောက်တိုင်း ပြက္ခဒိန်ဟာ (၁) ခုနှစ်က စခဲ့တာဗျ။ သုညက စခဲ့တာ

မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျား လက်ဖက်ခြောက်ဆိုင်မှာ သွားဝယ်လို့ ချိန်ခွင်မှာ သူညီက မစဘဲ တစ်ကျပ်သားထိုးပြီးမှ ချိန်ပြီးရောင်းရင် ဘယ်နှယ်နေမလဲ၊ ဒီလိုပဲ၊ အခုရစုနှစ်မှာလဲ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့ရောက်တဲ့ အခါမှာ ကျုပ်တို့ဟာ ၉၉ နှစ်ပဲ ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသေးတာ” ဟု မှတ်ချက် ပြုသည်။

အာရှနိုင်ငံများအဖို့ ရိုးရာပြက္ခဒိန်တွေ များသော်လည်း စီးပွား ကုန်သွယ်မှုနှင့် နိုင်ငံမှုပြုကြသည့်အခါ အနောက်တိုင်း ပြက္ခဒိန်နှင့် အိုးစား ခွဲ၍မရ။ ထို့ကြောင့် အင်ဒိုနီးရှား သမ္မတ ဟာဘီဘီက လွတ်လပ်ရေး တောင်းဆိုနေသော အရှေ့တီမောကျွန်းသားများ၏ ပြဿနာကို လာမည့် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် အပြီးဖြေရှင်းပေးလိုပါသည်ဟု ခရစ်နှစ် ပြက္ခဒိန်နှင့်ကိုင်၍ စကားပြောသည်။ ဩစတြေးလျနိုင်ငံက ယခုနှစ် နိုဝင်ဘာလထဲတွင် မိမိတို့နိုင်ငံကို ဓနသဟာယထဲမှ ထွက်ကာ မူလကိုလိုနီ အုပ်ချုပ်သူ ဗြိတိန်နှင့် လမ်းခွဲလျက် သမ္မနိုင်ငံ ထူထောင်သင့်မသင့် ပြည်သူ့ဆန္ဒ ကောက်ယူပွဲ ကျင်းပလိမ့်မည်။ အာရှတွင် ပေါ်တူဂီ လက်အောက်ရောက်၍ သမိုင်းကြွေးတင်နေခဲ့သော မကာအိုကျွန်းကို ခရစ်နှစ် မကူးမီ တရုတ်နိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာ အာဏာအောက်သို့ ပြန်လည်ပေးအပ်ရမည် ဖြစ်သည်။

စင်ကာပူနိုင်ငံမှ တောင်တက်သမားတို့က ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် အန္တာတိတ် ဝင်ရိုးစွန်းရှိ အမြင့်ဆုံးတောင်ထွတ်ကို အရောက်တက်ကြမည်ဟု အားခဲထားသည်။ စင်ကာပူသည် ပြီးခဲ့သော ရာစုနှစ်အတွင်း အရေးပါသော စက်မှုသိပ္ပံ တီထွင်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်သည့် အပူပိုင်းဒေသအတွက် အရေးပါလှသော လေအေးပေးစက် (အဲယား

ကွန်ဒီဒိတ်) အကြောင်းကို ဆွေးနွေးနေကြပြန်သည်။ လာမည့် ရာစု ထောင်စုနှစ်တို့၌ တစ်ကိုယ်ရေ လေအေးပေးစက်အဖြစ် ကိုယ်ပေါ်တွင် ဘက်ထရီဓာတ်ခဲ အသုံးပြု လေအေးပေးစက်ကလေးများကို အတွင်းခံမှာ တပ်ဆင် အသုံးပြုနိုင်လျှင် ရာသီအမျိုးမျိုးအတွက် အလုပ်တွင်နိုင်လိမ့်မည် ဟု သူတို့နိုင်ငံ၏ ဝါရင့်ခေါင်းဆောင်ကြီး လီကွမ်းယူက အာရှ ဝေါစထရီ ဂျာနယ် သတင်းစာသို့ ပြီးခဲ့သောနှစ်ဆန်းက ပြောကြားသည်ဟု ဆိုသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ကို စင်တင်တေးဂီတတို့ဖြင့် ကြိုဆိုဆင်ယင်မည့်ပွဲ များမှာ အာရှတစ်ခွင်၌ များပြားလိမ့်မည်။ နယူးဇီလန်ကျွန်းနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာ့ရက်သတ်မျဉ်း (International Dateline) ကို အနောက်ဘက်မှ မေးတင်လျက်ရှိသော သူတို့နိုင်ငံပိုင် ချာလန်ကျွန်း (Chatham Island) များတွင် တခမ်းတနားမဟုတ်ဘဲ ကျင်းပရန်သာ စီစဉ်ထားသည်။

ထိုအချိန်၌ ကွန်ပျူတာစနစ်များသည် ကသိကအောင့်ဖြစ်ရုံ ဒုက္ခ ပေးနိုင်သည်လည်းရှိမည်။ လေကြောင်းပျံသန်းမှုတို့လို၊ ဒုံးပျံနှင့် အဏုမြူ စက်ရုံတို့လို အမှတ်မှားပြီး အချက်ပေး ပစ်ခတ်ခြင်း၊ ရောင်ခြည်စိမ့်ထွက် ခြင်းတို့ကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဖန်တီးမည့် အလားအလာလည်း ရှိနေ သည်။ အာရှမှာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု နည်းပါးပြီး အချိန်မီ လက်စမသတ် နိုင်ဘဲ ကွန်ပျူတာ ကသောင်းကနင်းဒဏ်အချို့ကို ခံရဖို့လည်း ပြင်ထားကြ သည်။ စက်ယန္တရား ဖောက်ပြန်သည်ထက် လူ့စိတ် ရတက်မအေးမှု ကြောင့် သိုလှောင်ခြင်း၊ ကြိရာမရဖြစ်ခြင်း၊ ဘဏ်မှ ငွေကြို၍ထုတ်ယူကြ ငြ်း စသည်တို့က ဒုက္ခပေးမည့် အန္တရာယ်ကို သတိပြုကြဖို့ အတန်တန် ပြောနေရသည်။

အချိန်နာရီစက်တို့နှင့်ပြိုင်၍ ကွန်ပျူတာစနစ်ကို စရိတ်များစွာဖြင့် ပြင်ဆင်တည့်မတ်မှုလုပ်ငန်းမှာ အပြီးမသတ်နိုင်သေး။ နှစ်ကုန်လျှင် စပိန်

နိုင်ငံ၌ ၃၃ ရာခိုင်နှုန်း၊ နယ်သာလန်နိုင်ငံ၌ ၁၉ ရာခိုင်နှုန်း၊ ဗြိတိန်နိုင်ငံ၌ ၁၃ ရာခိုင်နှုန်း၊ ဂျပန်နိုင်ငံ၌ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှ တစ်ပိုင်းတစ်စ ကျန်နေမည် ဟု ကျွမ်းကျင်သူ အဖွဲ့အစည်းက ခန့်မှန်းသည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံကမူ သူတို့မှာ ရိက္ခာနှင့် ရေနံဓာတ်ငွေ့ အလုံအလောက်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ အချိန် နှစ်လမျှ ဖြစ်ပေါ်နိုင်မည့် အရှုပ်အထွေးကို ခါးစည်း၍ ခံနိုင်သည်ဟု ဆိုပေသည်။

“ဝိုင်တူးကေ ချိန်ကိုက်ဗုံး” အမည်ရှိအဖွဲ့က အင်တာနက်စနစ်ထဲမှ နေ၍ နှစ်သစ်ကို မျှော်မှန်းရာ၌ “မြစ်ရေတွေ တက်ဆဲဖြစ်သည်။ သဲအိတ် တွေလည်း ကုန်လုပြီ” ဟူသော သတိပေးချက်ဖြင့် နှိုးဆော်လျက်ရှိ လေသည်။

မြေကမ္ဘာ ကြွေမှာစိုးသူများ (၃)

မြေကမ္ဘာ ကြွေမှာစိုးသူများ (၃)

ခရစ်နှစ် ၁၉၇၇ ခုနှစ်အကုန်ပိုင်းက ကနေဒါနိုင်ငံသား လူငယ်တစ်ဦးသည် အိုင်ဘီအမ် ကွန်ပျူတာ ကုမ္ပဏီကြီး၌ အလုပ်စ၍ဝင်သည်။ သူ့အမည်မှာ ပီတာဒီဂျေဂါး (Peter de Jager) ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ သူ့အလုပ်မှာ ကွန်ပျူတာစက်ကို ကိုင်တွယ်၍ အလုပ်လုပ်ရန်ဖြစ်သည်။ သူ ပထမဦးဆုံး တာဝန်ကျသောလုပ်ငန်းမှာ အိုင်ဘီအမ် ၃၇၀ အမည်ရှိ စက်ဖြင့် အမေရိကန်တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ ဘဏ်လုပ်ငန်းစနစ်များကို စာရင်းတင်ရန် ဖြစ်သည်။

ပီတာဒီဂျေဂါးသည် ကွန်ပျူတာကို ခလုတ်ဖွင့်လိုက်သောအခါ စက်က ခုနှစ်သက္ကရာဇ်ကို တောင်းသည်။ သူက ၁၉၇၇ ခုနှစ်ဟု စက်ထဲသို့ ခလုတ်နှိပ်၍ အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ “၇၇” ဟူ၍ ဂဏန်းနှစ်လုံးကို ရိုက်ထည့်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သင်္ချာဘာသာ ဘွဲ့ရကျောင်းသားဖြစ်သော ထိုလူငယ်တွင် ထိုသို့ပြုလုပ်ရင်းက အတွေးတစ်ခု လျှပ်ပြက်သလို ပေါ်လာသည်။ ထိုစက်က ခုနှစ်သက္ကရာဇ်တော့သိပြီ။ သို့သော် ဘယ်ရာစုနှစ်ဖြစ်သည်ကိုကော သိပါရဲ့လားဟု တွေးမိခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် လူငယ်ပီပီ ကောက်ကာငင်ကာဖြင့် သူ့အထက်အရာရှိ မန်နေဂျာထံသွား၍

ထိုစက်သည် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ပြည့်၌ အလုပ်ဖြစ်တော့မည်မဟုတ်ဟု ရှင်းပြသည်။ မန်နေဂျာ ဖြစ်သူက ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် သူ့အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲဟု မေးသည်။ ထို့နောက် “မင်းအသက် ၄၅ နှစ် ကျမှဖြစ်မယ့်ကိစ္စပါကွာ၊ ပူမနေပါနဲ့၊ သူ့အလိုလို ပြေလည်သွားမှာပါပဲ” ဟု ပြောလွတ်လိုက်သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်မှာ လွန်ခဲ့သော ၂၂ နှစ်က ဖြစ်ခဲ့၏။ ယခုတော့ ပီတာ ဒီ ဂျေဂါးသည် အသက် ၄၅ နှစ်တွင်းသို့ ဝင်လေပြီ။ မန်နေဂျာကို ဤကိစ္စ တင်ပြပြီးသည့် နောက်ပိုင်း၌ ၁၃ နှစ်မျှ ကြာသည်အထိ ဤအကြောင်းကို အစည်းအဝေးများ၌ ပြောဆိုတင်ပြသည့်အခါ “အဲဒီ အချိန်မှာ တို့လဲရှိတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး” ဟု သူ့မှာ အကြိမ်ကြိမ် ရယ်သွမ်းသွေး ခံခဲ့ရရှာသည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ ပီတာ ဒီ ဂျေဂါးအဖို့ ထိုအချိန်တွင် သူတော့ ရှိနေလိမ့်ဦးမည်ဟု သဘောပေါက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ကွန်ပျူတာ အလုပ်မဖြစ်တော့မည့်အရေးကို ဟောပြောပွဲများ၌ သူလိုက်၍ ဟောသည်။ ထိုမျှမက သူ၏ အင်တာနက် ဆက်သွယ်ရေးစနစ် တွင် ထိုအကြောင်းကိုစ၍ အသိပေးနေခဲ့သည်။ သူသည် “ဝိုင်တူးကေ” ပြဿနာအတွက် ကွန်ပျူတာကွက်ရက်စနစ်ဖြင့် ပထမဆုံး ဆက်သွယ် နှိုးဆော်သူ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ “ဝိုင်တူးကေ” ပြဿနာကို လူပြောသူပြော များလှပေပြီ။ သို့သော် နှုတ်ပြောသာရှိပြီး၊ လက်က မပါခဲ့ကြ။ အမေရိကန်တွင် လွတ်တော်၊ သမ္မတ အိမ်ဖြူတော်နှင့် စာနယ်ဇင်းတို့ကလည်း ပြိုင်တူလိုလို သဘောပေါက်နေခဲ့နေကြပြီ။ ထိုအခါမှ မလုပ်ဖြစ်ခဲ့သော ကိစ္စတစ်ခုကို အားလုံး ဝိုင်း၍ လုပ်ကြတော့သည်။ သို့သော် နှစ်ပေါင်း ၂၀ မျှ အချိန်နှောင်းသွားခဲ့လေသည်။

ပြဿနာ၏ အစကို ရှာလျှင် ၁၉၅၀ ပြည့်စွန်းစအချိန်များသို့ ပြန်ရောက်မည်။ ထိုအချိန်က ကွန်ပျူတာစက်သည် ရုံးစားပွဲ အကြီးစား

တစ်လုံးအရွယ်ထက် မငယ်ပေ။ အချက်အလက် သိုမှီးသိမ်းဆည်းပေးသော ကွန်ပျူတာသုံး အထောက်အကူပစ္စည်းမှာ ထောင်လိုက်ဇယားတိုင် ၈၀ ပါသောစက်ဖြင့် အပေါက်ဖောက်ပေးရသည့် ကတ်ပြားငယ်များ ဖြစ်သည်။

ထိုစက်တွင် မှတ်သား၍ရစေရန် အမေရိကန်ရေတပ်မှ အမျိုးသမီး အရာရှိ ဂရေ့စ်မားရေးဟော့ပါး ဆိုသူက သင်္ကေတ ဘာသာစကားတစ်ခုကို ယူ၍ သုံးသည်။ ထိုစနစ်ကို “လုပ်ငန်းတွင်း အများသုံး ဘာသာစကား” (Common Business-oriented Language) ဟု ခေါ်သည်။ အတိုကောက်အားဖြင့် COBOL ဟု ခေါ်သည်။ ထိုစနစ်တွင် ခုနှစ်၊ လနှင့် ရက်တို့ကို မှတ်သားရာ၌ ရက်အတွက် ဂဏန်းနှစ်လုံး၊ လအတွက် ဂဏန်းနှစ်လုံး၊ ခုနှစ်အတွက် ဂဏန်းနှစ်လုံး၊ စုစုပေါင်း ဂဏန်းခြောက်လုံးတွဲ ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၉ ခု မတ်လ ၁၅ ရက်နေ့ဖြစ်ပါက ၁၅-၀၃-၉၉ ဟူ၍ စက်ထဲတွင် မှတ်သားသုံးစွဲရမည်။ ထိုစနစ်မှာ လွန်ခဲ့သော နှစ် ၅၀ ခန့်မှစ၍ ယနေ့အထိ အဆင်ပြေနေသည်။ သို့သော် လာမည့် ၂၀၀၀ ပြည့် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့အတွက် မှတ်သားလျှင် ၀၁-၀၁-၀၀ ဟူ၍ ဖြစ်ပါမူကား ရှုပ်ထွေးလေတော့မည်။ ၁၉၀၀ ပြည့်လား၊ ၂၀၀၀ ပြည့်လားဟူ၍ စက်က ခွဲခြားဖော်ပြနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

လွန်ခဲ့သည့် ရာစုနှစ်တစ်ဝက်အချိန်က အမှတ်မထင် ပြုလုပ်ခဲ့မိသော အမှားသည် တွက်ချက်မှုကိစ္စ အနည်းငယ်၌သာ ကွန်ပျူတာကို သုံးကြသောခေတ်ဖြစ်၍ အရေးမကြီး။ ယခုအခါ လူမှုကိစ္စမျိုးစုံတို့၌ ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် ထောင့်စေ့အောင် သုံးစွဲကြသောအချိန်၌ ပြဿနာကြီး ဖြစ်လာလေသည်။ ထိုကိစ္စအတွက် မူလစတင် သုံးစွဲခဲ့သူ အမျိုးသမီး ရေတပ်ဗိုလ် ဂရေ့စ် ဟော့ပါးနှင့် အိုင်ဘီအမ် ကွန်ပျူတာ ကုမ္ပဏီမှ ဉာဏ်ကြီးရှင် ရောဗတ်ဗီးမားတို့ကို အပြစ်ဖို့ရမည်လား။ “ဂရေ့စ်နဲ့

ကျွန်တော်တို့ကို အပြစ်တင်မယ်ဆိုရင် လူတိုင်းသုံးနိုင်အောင် လွယ်လွန်းတဲ့ စနစ်ကို ထွင်မိတဲ့အပြစ်ပဲရှိပါတယ်” ဟု အထက်ပါ ရောဗတ်ဗီးမားက ဆိုသည်။

ဤကိစ္စ၌ ဆောင်းပါးရှင် တစ်ဦးက ၂၀ ရာစုနှစ် ဥဗ္ဘဲက ကျော်မတွေးနိုင်သောသူအားလုံး၏ အပြစ်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ပြင်လည်း တီထွင်သုံးစွဲ ရောင်းချသူတို့ လောဘကြီးကြလို့၊ အမြင်တို့ကြလို့၊ စက်မှု နည်းပညာ အသစ်အဆန်းကို အမြတ်ထုတ်ချင်ဖောကြီးကြလို့ဟူသော လူ့ သဘာဝ အားနည်းချက်များကို ထောက်ပြသည်။ ထိုသို့ မောဟအား ကြီးသူများတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံရှိ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် သမိုင်းဇယားကို ရှေ့ကြောင်း နောက်ကြောင်း ခုနှစ် သက္ကရာဇ်ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်လေ့ ရှိသော မော်မွန်ဘာသာဝင် (Mormons) များလည်း ပါသည်ဟု ဆိုလိုက် သေးသည်။ “ဝိုင်တူးကေ” ပြဿနာ၌ အားလုံးပင် အလိုတူ အလိုပါများ ဖြစ်နေပုံကို ဖော်ပြသည်။

အိုင်ဘီအမ် ကုမ္ပဏီမှ ရောဗတ်ဗီးမားက စက်ပေါ်တွင် ခုနှစ် သက္ကရာဇ်ကို ဂဏန်း လေးလုံးထားရန် အကြံပြုခဲ့သေး၏။ သူ့ကုမ္ပဏီက လက်မခံ။ ထို့ကြောင့် ခုနှစ်အတွက် ဂဏန်း နှစ်လုံး စနစ်သည် ကျောက်ထက်အက္ခရာတင်ပြီးသကဲ့သို့ လက်ခံခဲ့ကြ၏။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်အစိုးရက အမျိုးသား စံချိန်စံညွှန်းဌာနအား ဤရက်စွဲကိစ္စကို ညှိနှိုင်းပြုပြင်နိုင်ရန် တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ သို့သော် အမေရိကန်စစ်ဘက်၏ ဩဇာကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် အရှိအတိုင်းပင် ထားခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့် နှစ်တွင် ဂဏန်းလေးလုံးစနစ်ကို သတ်မှတ်ပေးခဲ့ပါ၏။ ၁၉၇၄ ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ခုနှစ်သက္ကရာဇ်ကိစ္စကို အဆင်ပြေအောင်လုပ်မည်ဟု အမေရိကန်စစ်ဌာနချုပ်က ပြောသော်လည်း အကောင်အထည်မပေါ်ခဲ့။ သင်္ချာပညာရှင် ရောဗတ်ဗီးမားသည် ၁၉၇၁ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တို့တွင်

“ဝိုင်တူးကေ” ပြဿနာကို သတိပေး နှိုးဆော်ခဲ့ရာ နှစ်ကြိမ်စလုံးတွင် ပြက်ရယ်ပြုခံရခြင်းကိုသာ ကြုံခဲ့လေသည်။

သို့သော် “ဝိုင်တူးကေ” ၏ နိမိတ်လက္ခဏာများကား တစ်စထက် တစ်စ သဘောပေါက် မြင်သာ၍လာသည်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် နိုးရက် (Norad) ခေါ် အမေရိကန် ဒုံးပျံ စစ်ဆင်ရေး စခန်းက သူတို့၏ ထိန်းကျောင်းရေး ကွန်ပျူတာစက်များကို ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့ဟု ပြက္ခဒိန်ကို တမင်ရက်ရွှေ့၍ကြည့်သည်။ ထိုအခါ အချက်ပေး စနစ်များ ကပေါက်ချိ ကပေါက်ချာ ဖြစ်သွားလေသည်။

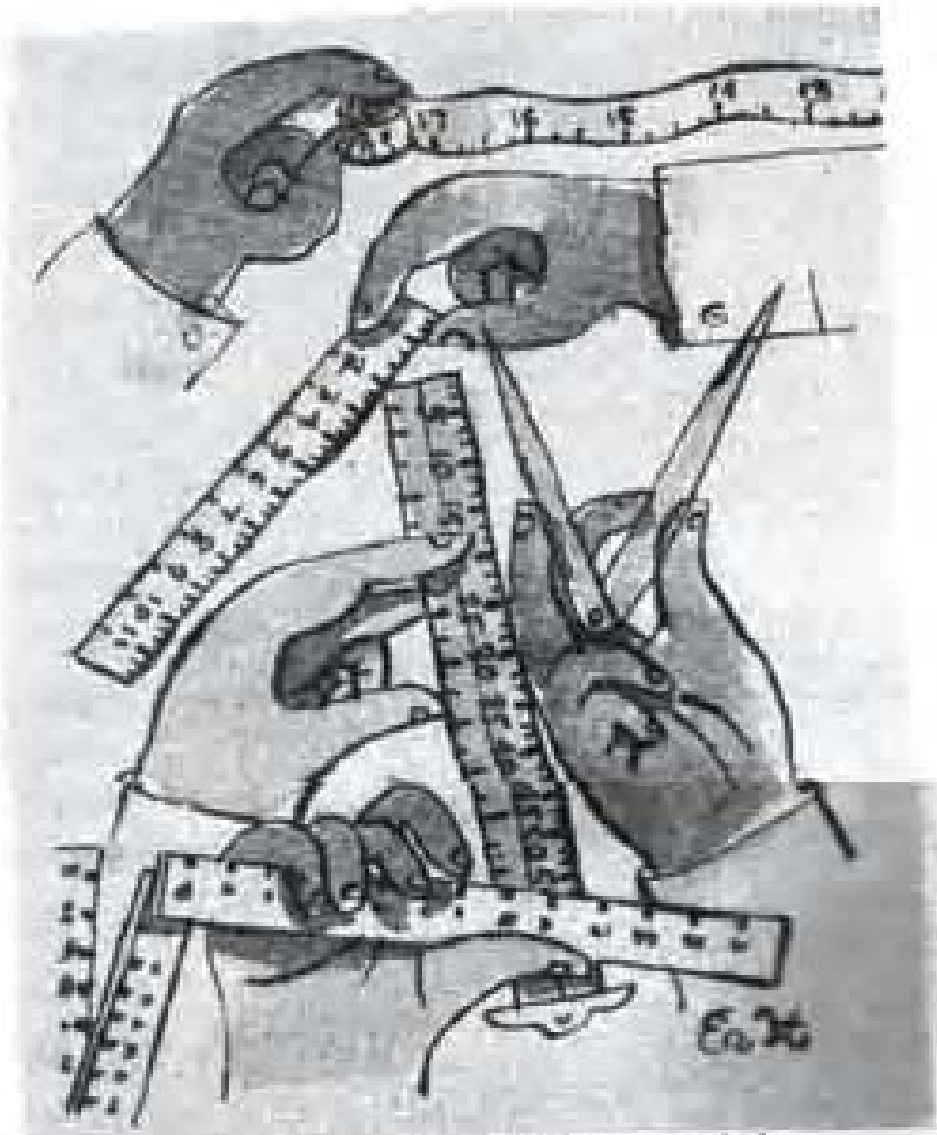
၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ပင်ရင်း အိုင်ဘီအမ် ကွန်ပျူတာကုမ္ပဏီကြီးက ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ တွင် “ဝိုင်တူးကေ” အန္တရာယ် ရှိနေကြောင့် ဝန်ခံရတော့သည်။ ဝယ်သူ ဖောက်သည်များကို အချိန်မီ ဖြေရှင်း ကူညီပါမည်ဟု ပြောသည်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်က “ဝိုင်တူးကေ” ပြဿနာ ချိန်ကိုက်ဗုံးရှိနေကြောင်း သမ္မတ ကလင်တန်သို့ သတိပေးသည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် မိုက္ကရိုဆော့ဖ် ကွန်ပျူတာသူဌေး ဘီလ်ဂိတ်စ် (Bill Gates) က “ခြောက်လှန့်ဖို့ ဝါသနာပါသူများအတွက် စိုးရိမ်သည်” ဟု လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ထိပ်သီးအစည်းအဝေးတစ်ခု၌ ထုတ်ဖော် ငြင်းဆိုခဲ့ပြီးနောက် တစ်နှစ်အကြာတွင်မှ “ဝိုင်တူးကေ” အချိန်မီပြုပြင် ပြောင်းလဲဖို့ နှေးကွေးနေပါသည်ဟု အသိအမှတ်ပြုလာသည်။ ထိုအချိန်တွင် “ဝိုင်တူးကေ သမားတော်” တို့၏ အတိုင်ပင်ခံလုပ်ငန်းများ အစီအရီ ပေါ်လာပြီး အလုပ်ဖြစ်နေကြလေပြီ။

၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် မြေကမ္ဘာ ကြွေမှာစိုးသည်ကို လက်တို့ သတိပေးရင်း စီးပွားဖြစ်သော လူသုံးပစ္စည်းမျိုးစုံကို ဈေးကွက်သို့ရောက်သည်။ ကော်ဖီခွက်၊ လက်ပတ်နာရီ၊ စွပ်ကျယ်အင်္ကျီ၊ ဦးထုပ် စသည်ဖြင့်။ ထိုအချိန်တွင် အမေရိကန် အစိုးရက ဌာနဆိုင်ရာ ကွန်ပျူတာများအား အသင့်ရှိမရှိ

စစ်ဆေးသောအခါ မပြီးပြတ်ကြသေး။ ခတ်ကွင်းပြင်ကြတုန်း ရှိသေး၏။ ယခုနှစ် မတ်လ ၃၁ ရက်နေ့ကို ပြီးရမည်ဟု အစိုးရက သတ်မှတ်ပေးသည်။ ကွန်ပျူတာစနစ်များထဲတွင် ပြုပြင် တည့်မတ်ရန် လိုအပ်သော သင်္ကေတ အမှတ်အသားပေါင်းမှာ ၁ ဂဏန်း၏နောက်မှ သုည ၁၂ လုံးပါသော (ထရီလျံ) ခေါ် ကိန်းပေါင်းအကြိမ်တစ်သန်းကျော်ကို စစ်ဆေးပြုပြင်ပြီးမှ လက်စသတ်နိုင်မည်ဟု ဆိုသည်။ စရိတ်စကမှာ ဒေါ်လာငွေ ရာကုဋေ (ဘီလျံ) ၅၀ မှ ၆၀၀ အထိ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အမှားတွေ စုပြုပေါင်းစပ်သော အခါ မဟာအမှားကြီးတစ်ခုအဖြစ် တန်ဖိုးကြီးမားသွားလေတော့သည်။

ပီတာဒီဂျေဂါးက ခပ်စောစောက သတိပေးခဲ့သည့် “ကမ္ဘာ့စီးပွား ရေး တုံ့ဆိုင်းသွားမည်၊ သောက်သုံးရေ အခက်အခဲတွေ့မည်၊ လျှပ်စစ် စွမ်းအင်ရဖို့ အကြောင်းမမြင်” ဟူသော အချက်တို့မှာ လက်တွေ့ကြုံရဖွယ် ရှိမရှိကို သူတို့ပြက္ခဒိန် နှစ်ဆန်းမှပင် မျက်မြင်သိရပေတော့မည်။

မြေကမ္ဘာ ကြေမှာစိုင်းသူများ (၄)

မြေကမ္ဘာ ကြွေမှာစိုးသူများ (၄)

၂၀ ရာစုနှစ် လူသားတို့အဖို့ ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာများရှိသည်။ သူတို့ အသက်ရှင်ဆဲရာစဉ် အဏုမြူဟူသော အသေးဆုံး ရုပ်ပစ္စည်း အမျိုးအစား ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၊ ပေါင်းစပ်လျက် ကြီးမားသော စွမ်းအင်အဖြစ် လိုသလို အသုံးပြုနိုင်ခဲ့သည်။ သတ္တဝါတို့၏ ဗီဇဓာတ်သဘောဟူသည်ကို နှိုက်နှိုက် ချွတ်ချွတ် စူးစမ်းကိုင်တွယ် လေ့လာကာ အပင်နှင့် သတ္တဝါတို့၏ မျိုးရိုးဗီဇ တို့ကို အတွင်းကျကျ သဘောပေါက်လျက် အကောင်းဘက်သို့ ရှေးရှု ပြုပြင်နိုင်ရန် တာစူလျက်ရှိသည်။ ထိုမျှမက ဆီလီကွန်ခေါ် သဲကျော် တစ်မျိုးပေါ်တွင် သတင်းအချက်အလက်၊ ကိန်းဂဏန်းများကို အသွင်ချုံ့၍ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းတင် မှတ်သားနိုင်သော နည်းလမ်းကိုလည်း လူ့ကိစ္စများစွာတို့၌ ကမ္ဘာအနှံ့ အလုပ်တွင်အောင် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ လူသားဘဝ၏ အလှပ ဆုံး အချိန်ဟု ဆိုလောက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆီလီကွန်သဲပွင့်ကို အသုံးပြုသောလုပ်ငန်း၌ အမှတ် အသား ချွတ်ချော်နိုင်သည့် ပြဿနာတစ်ရပ် ပေါ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ဆောက်ထားသည့် သဲအိမ်ကလေး ပြိုမှာစိုးသည့် ကလေးများနယ် ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်ကြလေသည်။ ဤကာလသည် ခရစ်နှစ် အမှတ်

အသား၌ တစ်ထောင်ဂဏန်း တစ်ကြိမ်ပြည့်သောအခါနှင့် ကြိုကြိုက်၍ လူ့ဘဝ ပုံမှန်ရပ်တည်မှုနှင့်အတူ ကမ္ဘာပျက်ကိန်းအထိပင် အစွဲအလမ်း ကြီးသူများရှိ၏။ ဘာသာအယူနှင့် ယုံကြည်စွဲလမ်းမှု နယ်ပယ်သို့ပါ ကူးစက်လျက် ယောင်တီးယောင်တဖြစ်မှုများပါ ကြားရ သိရလေသည်။ အထူးသဖြင့် အနောက်စက်မှုနိုင်ငံများတွင်ဖြစ်၏။ အာရှတိုက်မှာမူကား စီးပွား ဆုတ်ယုတ်မှုကို တန်ပြန် တိုက်ဖျက်ရန် ကြိုးစားနေရသဖြင့် “ဝိုင်တူးကေ” ကွန်ပျူတာအရေးကို စက်မှုနိုင်ငံကြီးများမှာလောက် အဖြစ် မသည်းနိုင်ကြ။

ကွန်ပျူတာ ဓာတ်ကြိုးရှုပ်၍ ယန္တရား မလည်မည့်အရေး ယာဉ်ထိန်းမီးပွိုင့်များ ကသောင်းကနင်းဖြစ်မည့်အရေးနှင့် ဘဏ်ငွေထုတ် ခြင်း၊ အကြွေးတောင်းခြင်းတို့၌ စာရင်းလက်ကျန် မဖော်နိုင်မည့်အရေး တို့ကို ဂရုမစိုက်ကြသူများ တစ်ထောင့်တစ်နေရာတွင် ရှိသည်။ ဝယ်ယူ စုဆောင်းရန် ရိက္ခာအခြောက်အခြမ်းတို့ကို မြို့ပြမှာကဲ့သို့ လိုအပ်မည် မဟုတ်ဟု သဘောထားကြသူတွေလည်းရှိသည်။ သူတို့သည် လူမှုဘဝ ထဲသို့ ကွန်ပျူတာမရောက်မီ စက်ခေတ်ဦးအချိန်မျိုးကို မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် နိုင်ကြရင်း စိတ်ချမ်းသာနေကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံတွင်ပင် သာဓက တွေ့နိုင်သည်။ မွန်တားနား အမည်ရှိ ပြည်နယ်မှ ကျေးလက်သားတို့ ဆိုပါစို့။ သူတို့မှာ ကွန်ပျူတာ စက်ကိုနှိပ်၍ အလုပ်လုပ်တတ်ကြသည်ထက် ထင်းခွေထင်းချိုးအတက်၌ ပို၍ ကျွမ်းကျင်သည်။ “လျှပ်စစ်မီးသီးကို အားမကိုးဘဲ ဖယောင်းတိုင်ထွန်း မှာပေါ့၊ အိမ်နီးချင်းတွေဆီက ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား ခဏလောက် သူ့အလှည့် ကိုယ့်အလှည့် ချေးယူမှာပေါ့” ဟု အဘွားအိုတစ်ဦးက ပြောသည်။ တည်းခို ရိပ်သာ ပိုင်ရှင်တစ်ဦးက အရပ်ထဲတွင် လူမှုရေး လုပ်အားပေးသူဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ လာမည့်ထောင်စုနှစ်ကို ညစာတည်ခင်း၍ တိတ်ဆိတ်စွာ

ကြိုဆိုဖို့ကို စိတ်မထက်သန်။ “ရပ်ရွာကို အားကိုးရမှာပေါ့။ အရပ်ထဲမှာ သူ့အိမ်ကိုယ့်အိမ် ပြင်စရာရှိရင် လက်စားလိုက်ကြမှာပေါ့။ ဒါကြောင့်မို့ ရွာစွန့်မှာလာပြီးနေတာပဲ” ဟု ပြောသည်။

ဒစ်ဂျစ်တယ်ကမ္ဘာကြီး ယိမ်းယိုင်သွားလျှင်၊ ဟိုင်းတက်ခေါ် အဆင့် မြင့် စက်ယန္တရားတို့ အလုပ်မလုပ်တော့လျှင် သူတို့က ဖုန်တက်နေသော စက်ဟောင်းတွေကိုလည်ပတ်အောင် မောင်းနှင်မည်။ မြို့ကကလေးရှိ စာအုပ် ဆိုင်ရှင်တစ်ဦးက သူ့ဆိုင်တွင်း၌ အော်တိုတယ်လီဖုန်းပျက်လျှင် ဘက်ထရီ အားဖြင့် လက်လှည့်၍ ဆက်သွယ်ရသော တယ်လီဖုန်းဟောင်း တစ်လုံး ရှိသည်ဟု အားထားကာ ကျေနပ်နေသည်။ သူ နှမြောသောကြောင့် သိမ်းထားသော လက်လှည့်တယ်လီဖုန်းကလေး အလုပ်ဖြစ်တော့မည်ဟု ဝမ်းသာလျက်ရှိသည်။ “ဒီဆိုင်ထဲမှာရှိတဲ့ စက်ပစ္စည်းတွေအားလုံးဟာ ဂဏန်းပေါင်းစက်ကအစ စာရင်းစာအုပ်အထိ အင်နာလော့ (Analog) တွေပဲ။ သုံးလို့ရတယ်လေ” ဟု သူက ဆိုသည်။

အနောက်တိုင်းတွင် ခေတ်မီစက်ကိရိယာကို မသုံးနိုင်ကြသော လက်မဲ့ တွေ ရှိသည်။ အချို့က လက်မဲ့ဖြစ်ရတာ ခပ်ကောင်းကောင်းဟု သဘောရ နေကြသည်။ ဇီဇာမကျယ်သင့်တာတွေကို ကျယ်နေကြတာတွေကို တစ်လှည့်တစ်ပြန် လက်စားချေဖို့ အကွက်ကောင်းကို သူတို့ကြိုကြသည် ဟု ဆိုသည်။ သတင်းအချက် သွက်လက်သော ကွန်ပျူတာခေတ်၌ အခြေခံ လက်မှုပညာတွေ အတော်များများ တိမ်ကောပျောက်ပျက်လျက် ရှိသည် ဆို၏။ လေးနှင့်မြားကိုသုံး၍ အမဲလိုက် အစာရှာရန် အဖြစ်မရှိ ကြတော့။ လွှကို သွေးတတ်သောသူတို့ ရှားပါးသွားပြီ။ သူတို့အရပ်၌ ကျွမ်းကျင်သော လက်သမားဆရာတွေ သစ်သားမီးဖိုရှေ့၌ အမဲသားကြော် ပွဲနှင့် အေးအေးလူလူ ထိုင်နေကြစဉ် ကြေးကြီးခဲ့သော ကွန်ပျူတာ

အစီအစဉ် ရေးဆွဲသူတို့မှာ မော်တော်ကား လေအေးစက်ထဲမှ ရေခံ၍ သောက်ကြရလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။

“ဝိုင်တူးကေ ပြဿနာက ပညာပေးနေတာကတော့ လူတွေဟာ ခုခေတ်မှာ ဘယ်လောက်အလိုလိုက်ထားခံရတဲ့ ကလေးတွေ ဖြစ်နေသလဲ ဆိုတာပါပဲ။ အရာရာဟာ အမြဲတမ်း တစ်သမတည်တည်း ဒီလိုဖြစ်မယ်လို့ ဘယ်ပြောနိုင်ပါ့မလဲ” ဟု ထိုလက်သမားဆရာက မှတ်ချက်ပြုသည်။

“လယ်ယာတောကို ပြန်ကြစို့” ဟူသော လှုပ်ရှားမှုကို ပြုကြသူများ နှင့် ရပ်ရွာအားနှင့် စုပေါင်းကာကွယ်ရေးသမားတို့အဖို့ ဝိုင်တူးကေသည် ပြန်လည်ဆန်းသစ်ရန် အခွင့်အလမ်းဖြစ်တော့မည်။ ဒုံးပျံခေတ် စစ်ဆေး တိုက်ပွဲကာလ ပုန်းခိုရန် တူးထားသော မြေအောက်တွင်းတို့မှာ ရိက္ခာ သိုလှောင်စရာနေရာတွေ ဖြစ်လာသည်။ “လူ့ယဉ်ကျေးမှုဆိုတာ လူတို့ မစွမ်းသာတဲ့ အဆင့်အထိတော့ ရောက်ကြတာပဲ” ဟု စက်ခေတ်ကို ပြောင်းပြန်သွားလိုသူတစ်ဦးက မှတ်ချက်ပေးသည်။

“ဝိုင်တူးကေ” ၏ စနက်ကြောင့် အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ငြိမ်းမည် ထင်သူတွေ ရှိသည်။ ပစ္စည်းဝယ်ရာတွင် အကြွေးဆပ်လေ့မရှိသော စားသုံးသူတို့၏ နာမည်ပျက်မှတ်တမ်းတွေ ပျောက်ပျက်ကုန်လိမ့်မည်။ အကြွေးကတ်ပြားသုံး၍ ဝယ်ထားသော ပေးချေရန် ငွေတောင်းခံလွှာတွေ ရောက်လာတော့မည်မဟုတ်။ ကွန်ပျူတာထဲမှ ရာဇဝင်လူဆိုး မှုခင်း မှတ်တမ်းတွေ ပျောက်ကောင်းစရာရှိသည်။ ထိုအခါ လူမွဲဖြစ်သွားမည့် သူဌေးသူကြွယ်တို့နှင့် အားလုံးတစ်တန်းတစ်စားတည်း ဖြစ်သွားတော့မည် ဟု အတွေးပေါက်ထားကြသည်။ အခြားတစ်ဦးကမူ “ဒီလိုဖြစ်ရင် အိမ်နီး ချင်းတွေနဲ့ တရင်းတနှီး ဖြစ်တော့မယ်” ဟု ဆိုသည်။ လက်ရာမြောက် သော နည်းပညာ၊ ရင်ထဲ နှလုံးထဲက ပါသော လူမှုဆက်ဆံရေး တန်ဖိုး

များနှင့် “ရင်၌ဖြစ်သော ဆက်သွယ်ရေးလမ်းမကြီး” ဟူသော စနစ်တို့ ပေါ်ပြီး မေတ္တာနှင့်ကိုယ်ကျင့်တရားတွေ ထွန်းကားတော့မည်ဟု ဆိုသည်။

တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကမူ “အရင်က လမ်းပေါ်မှာ သက်ကြီးရွယ်အို အဘွားတွေကို ကူဖော်လောင်ဖက်ပြုရတယ်၊ အခုတော့ သူတို့ရိက္ခာစုကြ တာကို ဝိုင်းကူနေရပြန်ပြီ” ဟု စေတနာ့ဝန်ထမ်းစိတ်ထားဖြင့် ဆိုလေ သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကွန်ပျူတာစက်တွေ ဆက်၍ အလုပ်မဖြစ်တော့လျှင် အလုပ်ဖြစ်ဖူးသော အစဉ်အလာ အတတ်ပညာတွေဖြင့် ကိုယ့်အား ကိုယ်ကိုးခေတ်ကို ရောက်ဦးတော့မည်ဟု အတွေးကြွယ်သူအုပ်စုတို့လည်း ရှိနေကြလေသည်။ ဤအချိန်သည် ပြန်လည်စဉ်းစားစရာကောင်းသော အချိန်ဖြစ်သည်။ နည်းပညာ ပေါင်းစပ်သင့်သော အချိန်ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး ရပ်တည်သင့်သော အချိန်ဖြစ်သည်ဟု ရာစုနှစ်အကြို တွင် အတွေးပေါ်ရလေသည်။

၂၀ရာစုအကုန် ကာလပေါ်ဉာဏ်ချင်း

၂၀ ရာစုအကုန် ကာလပေါ်ဉာဏ်ချင်း

ခေတ်သစ်လူသားတို့ အချင်းချင်းတွေ့၍ စကားစမြည်ပြောကြလျှင် ယိုးမယ်ဖွဲ့စရာကိစ္စတွေ ရှိမြဲဖြစ်သည်။ မြည်တမ်းခြင်းလည်း ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ ညည်းတွားခြင်းလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ ဝေမျှခံစားစေခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ယုတ်စွအဆုံး ရသေ့စိတ်ဖြေ ရောက်ရာပေါက်ရာသဘော လည်း ဆို၍ရသည်။

လူနေမှု အဆင့်အတန်း မြင့်လာ၍ အသိပညာ ဗဟုသုတ ကျယ်ပြန့် လာသောအခါ ပြောစရာအကြောင်းရပ်တွေ တိုးလာလေဖြစ်သည်။

အင်္ဂလန်တွင် လူချင်း တွေ့ကြသောအခါ ရာသီဥတု အဆိုး အကောင်းတို့ကို ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ပြောကာ အလွှာပ သလွှာပ ဆိုကြသည်။ ဂျပန်မိတ်ဆွေတစ်ဦးက သူတို့မှာ လူနေမှု အဆင့်အတန်း မြင့်သည် မှန်သော်လည်း ကွယ်လွန်ချိန်အထိ ဆပ်၍ မကုန်နိုင်သော ကြိုတင်ယူထား သည့် အိမ်ကြေး၊ ကားကြေး၊ ပစ္စည်းကြေးတွေ များလှသည်ဟု စကားစပ် သည်။ နိုင်ငံခြားတွင် အလုပ်လုပ်နေသော ဆရာဝန် မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ဟောင်ကောင်မှာ လူနေကျပ်တည်းပြီး ဝင်ငွေနှင့် မတန်အောင် အလုပ်လုပ် ရပုံကို နတ်သံနှောဖူးသည်။ ရုရှားမိတ်ဆွေတစ်ဦး သူတို့ဆီမှာ အဆ

မတန် ငွေကြေး ဖောင်းပွပြီး မှုခင်းများလည်း ပေါသည်ဟု ရင်ပြင်နီတို့၊ လီနင်ဂရက်တို့ကို သတိရကြောင်း တသရာမှ အဖြစ်မှန်ကို ဝန်ခံသည်။

သူတို့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေမှာ ခေတ်သစ် မြို့ပြလူသားတွေ ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။ သူ မပြောလည်း မှန်တာရော၊ မမှန်တာရော ပုံကြီးချဲ့ပေးမည့် မီဒီယာဆက်သွယ်ရေးမျိုးစုံက အသင့်ရှိနေသည်။ သူတို့လို လူမှုစီးပွားကိစ္စတို့ကို ယိုးမယ်မဖွဲ့ဘဲ လူသားတစ်ဦးက ကျန်းမာရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြောရလျှင်ပင် မကုန်နိုင်။ ဘယ်တိုင်းဘယ်ပြည်မှာနေနေ လူသားချင် ကြိုလေဘုံဗွေ တူတာတွေ ပြေးမလွတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် ကျန်းမာရေး အတွေ့အကြုံကိုပင် သူ့အဖြစ် ကိုယ့်အဖြစ် ပြောစရာတွေ များလှသည်။

တစ်နေ့က မိတ်တွေတစ်ဦးကို တိုက်ရန် ကော်ဖီ မှာလိုက်ရာ “သကြားလုံးလုံးမထည့်နဲ့ဗျာ၊ သွေးချိုနေလို့” ဟု ပြောသည်။ ဟုတ်ပေလိမ့်မည်။ သွေးချိုလျှင် ဆီးချိုအထိမဖြစ်အောင် သူ့ရှောင်ရပေလိမ့်မည်။

နောက်တစ်ဦးကတော့ “မုန့်ဟင်းခါးလဲ ကြိုက်ပေမယ့် ရှောင်ထားရတယ်ဗျ။ ငံပြာရည်ကောင်းလေ သွေးတိုးလေပဲ၊ ဆေးလဲ မှန်မှန်သောက်နေရတယ်” ဟု မနက်စောပိုင်း လမ်းလျှောက်ရင်း ပြောသည်။ “ခင်ဗျားက ဘယ်လောက်ရှိလို့လဲဗျ” ဟု မေးသောအခါ သူက “၁၄၀/၉၀ လေ” ဟု အပေါ်သွေးနှင့် အောက်သွေး ဂဏန်းကိုတွဲ၍ ပြောသည်။ “ခင်ဗျားက ဘာဟုတ်သေးလဲဗျာ၊ ကျွန်တော်က ၁၆၀/၁၀၀ ခဏခဏဖြစ်နေတာ၊ ဆရာဝန်က လေဗိုင်းဖြစ်နေတယ်လို့တောင် ပြောသေးတယ်”။ ထိုအခါ သူက “လေဗိုင်းဆိုတာ ဘာလဲဗျ။ လေဗိုင်းကို ဆိုလိုတာတား” ဟု မေးသည်။ “မဟုတ်ဘူးဗျို့၊ ထိန်းလို့မလွယ်အောင် မကြာခဏပြောင်းလဲနေလို့ အင်္ဂလိပ်လို Labile လို့ ပြောတာ” ဟု ပြန်ဖြေရသည်။ သူနှင့် ကျွန်တော်

တို့မှာ သွေးတိုးနှုန်းကို ချောတိုင်တက်ပြိုင်နေမိကြသည်။ ပြောသာပြောရသည်။ သူ့ရော ကိုယ်ပါ တစ်ခါတစ်ရံ မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်ထိုင်မိကြသည်။ သွေးချိန်ပေးသော ဆရာဝန်နှင့် ဆင်ဝေ့ရန်ရှောင် ပြောရပေါင်းများပြီ။

မင်္ဂလာဆောင် ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုတွင် တစ်စားပွဲတည်း မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေသော ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်တစ်ဦးအား “သုံးဆောင်ပါဦး” ဟု မုန့်ပွဲနှင့် အိုက်စကရင်ကို အဘိယာစကပြု၍ သူ့ရှေ့သို့တိုးပေးရာ “ကျေးဇူးပါ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ကိုလက်စတာရောတွေ ရှောင်နေလို့ပါ” ဟု ရို့ကျိုးစွာ ပြန်ပြောသည်။ သူနှင့်ကိုယ် ရှောင်ပုံချင် တူနေပြန်သည်။ သူ့မှ ပိန်ပိန် ပါးပါး၊ ကိုယ်လည်း ဝသူဟု မဆိုသာ။ သို့သော် ကိုလက်စတာရော (Cholesterol) ပါမှာ စိုး၍ “ဝ” ထားကြရ၏။ တစ်နေ့က သွေးစစ်တုန်းက အန္တရာယ်ပြုနိုင်သည့် ကိုလက်စတာရောက ၁၄၀ မှ ၂၀၀ အတွင်းရှိရမည့် အစား ၂၆၀ ကျော် ဖြစ်နေသည်ဟု ဆရာဝန်က လက်ညှိုးထောက်၍ပြသည်။ အလားတူ အန္တရာယ်ပြုနိုင်သော ထရိုင်ဂလစ်စာရိုက် (Triglycerides) ဓာတ်များက သွေးထဲတွင် ၃၅ မှ ၁၆၀ ပမာဏ ရှိရမည့်အစား ၂၇၀ ဖြစ်နေပြန်သည်။ ယူရစ်အက်ဆစ် (Uric Acid) ဓာတ်ဆား ပမာဏကတော့ သွေးထဲမှာ သတ်မှတ်သောဘောင်အတွင်းရှိပါရဲ့။ အများဆုံး ခုနစ်၏ အောက်နားမှာ ခြောက်ဂဏန်း ပြနေသည်။ မျှစ်ကြိုက်တတ်လို့ ဆိတ်ကလီဇာ ကြိုက်တတ်လို့ဟု ဝန်ခံရသည်။ တော်ပါသေးရဲ့... ဆေးစစ်ချက်မှတ်တမ်းတွင် အသည်းရောင် အသားဝါပိုး မတွေ့ရဟူသော မင်္ဂလာသတင်းဖြင့် သက်ပြင်းချရသည်။

အခြားစစ်ချက်များကိုတော့ အချင်းချင်းညည်းဖို့ ထားလိုက်ရဦးမည်။ အိပ်စရေးဓာတ်မှန်ရှေ့တွင် လက်နောက်ပစ်၍ ကိုယ်တစ်ပိုင်းရပ်ဖူးသည်။ အီးစီဂျီ ဆရာမက လျှပ်စစ်နန်းကြိုးနှင့် ခြေ၊ လက်၊ ရင်ဘတ်တို့ကို ချိတ်တွယ်လိုက်၊ ဆီနှင့် ပွတ်လိုက်လုပ်ပြီး စက်ထဲမှ စာရွက်ရှည်ရှည်

ကလေးကို ထုတ်ပေးသည်။ ထင်နေသော အမှတ်အသားများမှာ ဂီတ သင်္ကေတတွေမဟုတ်။ နှလုံးသား၏ စည်းဝါးရိုက်ချက်သံစဉ်ဖြစ်သည်။

“ရုပ်မြင်သံကြား ရိုက်သည်” ဟုဆိုသော အာလ်ထရာဆောင်း (Ultrasonnd) မှာ ကိုယ့်ကျောက်ကပ်၊ ကိုယ့်ဆီးအိမ်မှာ ဘာရှိလဲဟု အရိပ်ဖော်ကြည့်ခြင်းဖြစ်၍ ပုံကူးပြီးပေးလိုက်သည်။ ကိုယ့်နှလုံးသား ကျုံ့ချိပွချိ အလုပ်လုပ်နေသည့်အဖြစ်ကို ရောင်စုံဖြင့် ခုတင်ပေါ်မှ လှမ်းကြည့်ရသော စက်တစ်မျိုးနှင့် အစမ်းသပ်ခံရသောအခါ ကဗျာဆန်စရာအကြောင်း ဘယ်သို့မှ မရှိပြန်တော့။ နောက်ဆုံးပေါ် အင်ဂျီအိုဂရမ် (Angiogram) နှင့် နှလုံးပတ်သွေးကြောတို့ကို ပေါင်ရင်းမှတစ်ဆင့် ဆေးသွင်း၍ ပုံဖော်နိုင်မည်ဆိုလျှင် နှလုံးသားပြဿနာ ရှိမရှိ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း တွေ့နိုင်ဦးမည်ဆိုလျှင် စမ်းကြည့်ချင်စရာပေ။

အသည်းမှာ အဆီဖုံးသည့်လူချင်း တွေ့ပြန်လျှင် “ကျွန်တော်လဲ ဒီလိုပဲဗျ” ဟု ခွန်းတုံ့လှယ်ကြသည့် ပညာပေးကုထုံးတွေ၊ ဆေးညွှန်းတွေ နှင့် အားပေးကြသည်။ “အရက်မသောက်တဲ့လူတွေလည်း အသည်းကို ထိချင် ထိမှာပါပဲ” ဟု အရပ်သားအမြင်ကိုလည်း ကြားရသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆေးညွှန်းမပြုလုပ်သင့်ကြောင်းကို စာပဒေသာမဂ္ဂဇင်း၌ “အိမ်နောက်ဖေး ဆေးခန်းတွေကို ပိတ်ပစ်ကြစို့” (Lets close our backyard clinics) ဟူသော ဆောင်းပါးကို သွားသတိရသည်။ စိတ်သက်သာရ နည်းလားဟု လည်း တွေးသူက တွေးသည်။

“ပီကင်းလေဆိပ်မှာ စီးကရက်ကို အမှိုက်ပုံးထဲ မပစ်မိလို့ ဒဏ်ရိုက်ခံရသေးတယ်ဗျ” ဟု တစ်ဦးက ပြောသောအခါ မော်ကြားစရာမဟုတ် လူသူအလယ်မှ ဝိုင်းအပယ်ခံရမည့် ဆေးရွက်ကြီး ရာဇဝတ်သမားဖြစ်မှန်း

မသိ ဖြစ်နေသည်ကို ဆင်ခြင်မှ တော်တော့မည်။ နေ့စဉ်နေ့စဉ် နစ်ကိုတင်း ဓာတ်ကို အားထားရခြင်းမှ ကင်းဝေးရပါလိမ့်ဟူသော ဆုတောင်းကို လက်တွေ့ကျင့်ဖို့ အချင်းချင်း လက်တို့ရဦးမည်။ တစ်နေ့က အရာရှိတစ်ဦး၏ အခန်းတစ်ခန်းတွင် No Smoking ဟု နံရံတွင် စာချိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရပြီး ဆေးလိပ်ပြာခွက်လှလှကို စားပွဲပေါ်မှာလည်း တွေ့ရသည်။ “အားမနာကြပါနဲ့၊ သောက်သာသောက်ကြပါ။ ဒီစာတန်းက ကျွန်တော့် ကိုယ် ကျွန်တော် ဆေးလိပ်များများသောက်သိမှာစိုးလို့ သတိပေးထားတာပါ” ဟု ဆေးလိပ်ခွက်ထဲသို့ ပြာခြွေရင်းပြောသည်။ သည်တော့မှ လေးဦးသား အာရုံကြောတွေငြိမ်သွားအောင် လုပ်လိုက်နိုင်ကြတော့သည်။

“ဆေးလိပ်သောက်တာတောင် ကိုယ့်အလေးချိန်များနေရင် ခံသာတယ် ဆိုပဲဗျ”၊ “မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကိုယ်အလေးချိန် ထိန်းမထားနိုင်ရင် သွေးတိုးတို့၊ ဆီးချိုတို့ ဝင်နိုင်တယ်နော်”၊ “ကျွန်တော်တို့တော့ အလုပ်စားပွဲ ထိုင်ရတာနဲ့ ကားမောင်းရတာကြောင့် သူတို့ပြောတဲ့ Couch Potato (အမြိုင်သား ငြိမ်နေတဲ့ အာလူးကြီး) ဖြစ်နေပြီ၊ မနက်စောစော ထပြေးဦးမှ”၊ “မနက်ထပြေးရင်း သတိထားဗျ၊ ရာသီဥတုကြောင့် အအေးမိတတ်သေးတယ်”၊ “ကျွန်တော်တို့ဆိုရင် အောက်ဆီဂျင် များများသုံးနိုင်အောင် အမိုးအကာအောက်မှာ အေရိုးဗစ်လုပ်ရတယ်”၊ “ဓာတ်ဆေးပါတဲ့ အစားအသောက်တွေကို စားရင် အဆိပ်အတောက် ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒါ့ကြောင့် သဘာဝနည်းနဲ့ရတဲ့ အော်ဂဲနစ် (Organic) အစာတွေကို သတိထား စားရတယ်ဗျာ”၊ “တကယ်တော့ Stress (သောကဖိစီးမှု) က အရေးကြီးတယ်၊ စိတ်ကို သက်သက်သာသာထားတတ်ဖို့ လိုတယ်နော်”

ထိုစကားကို အချင်းချင်းဖလှယ်ကြ၊ ယိုးမယ်ဖွဲ့ကြဖြင့် ပြောမဆုံးပေါင် ဖြစ်ကြရသည်။ အားအားနေ၍ ခန္ဓာကိုယ်ကို အာရုံရောက်မိသော အခါ ရင်ဘတ်က အောင့်သလိုလို၊ အသည်းနားက နာသလိုလို၊ ဇက်ကြော

က တက်သလိုလို၊ ချောင်းခြောက်က ဆိုးချင်သလိုလို၊ အသက်ရှူက မဝ
သလိုလို ဖြစ်ရသည်။ ရောဂါအမည် မတပ်နိုင်အောင် ရှိတော့သည်။

အဖြေကို အဘိဓာန်ထဲ၌ သွား၍ တွေ့သည်။ မိမိသည် ဟိုက်ပိုကွန်း
ဒရီးယက် (Hypochondriac) ဖြစ်နေဟန်ရှိသည်။ အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရမို့
အထင်ကြီးစရာမရှိ။ ထိုရောဂါ၏ စစ်တမ်းမှာ ကျန်းမာရေးကိစ္စတို့ကို
လက်တွေ့ ကျင့်ကြံသည်ထက် ရောဂါမျိုးစုံအတွက် ညည်းညူရင်း၊
မြည်တမ်းရင်း စိတ်ငယ်နေသော ဘဝပိုင်ရှင်ပါတကား။

၂၁ရာစု နေအိမ် အလုပ်ခွင်

၂၁ ရာစု နေအိမ်အလုပ်ခွင်

လူနေအိမ်နှင့် လူ့လုပ်ငန်းခွင်မှာ များသောအားဖြင့် တစ်နေရာစီ ဖြစ်တတ်သည်။ သို့ရာတွင် ကွန်ပျူတာခေတ်သို့ ရောက်လာသောအချိန်၌ နေအိမ်ကို လုပ်ငန်းခွင်အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်သော အခြေအနေများ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

အချို့နိုင်ငံများတွင် ဤအခွင့်ကောင်းကိုယူ၍ အိမ်မကွာ၊ ကြမ်းမကွာ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်လျက် ရှိကြသည်။ အလုပ်ခွင် ဆိုသည်မှာ ရုံး၊ စက်ရုံ၊ စတိုးဆိုင်၊ ကျောင်းနှင့် သုတေသနဌာန စသည်တို့ဖြစ်သည်။ အမေရိကန် နိုင်ငံတွင် ထိုသို့ရှိရိုးရှိစဉ်အလုပ်ခွင်မှာ လွှဲပြောင်း၍ နေအိမ်၌ ဝင်ငွေရသော လခစား အလုပ်ကို လုပ်နိုင်ရန် စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ် လုပ်ကိုင်လာကြသည်။

နယူးယောက်မြို့မှ သုတေသနဌာနတစ်ခု၏ အဆိုအရ သူတို့ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် လုပ်သားဝန်ထမ်း သန်း ၄၀ ခန့်တို့သည် နေအိမ်၌ အလုပ်ဆင်းနေကြသည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုပမာဏမှာ တစ်ပြည်လုံးရှိ လုပ်သားဝန်ထမ်း အင်အားစု၏ သုံးပုံပုံလျှင် တစ်ပုံနီးပါး ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ နေအိမ်မှ မခွဲဘဲ အလုပ်လုပ်ကြသူ အမေရိကန်နိုင်ငံသား များတွင် အချို့က အိမ်မှနေ၍ အချိန်ပိုင်းမျှ လုပ်ကိုင်ကြပြီး အချို့က ရုံးတက်၊ စက်ရုံလုပ်ငန်းခွင်ဝင်သကဲ့သို့ အချိန်ပြည့်လုပ်ကိုင်နေကြသည်ဟု သိရသည်။

အိမ်တွင် အလုပ်လုပ်ရသော အစဉ်အလာမှာ မူလကပင်ရှိခဲ့သဖြင့် ထူးဆန်းလှသည်ဟု မဆိုသာပေ။ အချို့က အိမ်ဆိုင်ဖွင့်သည်။ အချို့က အိမ်တွင်းမှ စက်မှုလုပ်ငန်းငယ်ကလေးများကို ဖွင့်လှစ်လေ့ရှိကြသည်မှာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ဖြစ်သည်။ အချို့ အလုပ်ဌာနများ၌မူကား ရုံးချိန်အတွင်း အလုပ်မပြီးနိုင်သဖြင့် အိမ်သို့ ရုံးအလုပ်၊ ဖိုင်တွဲ၊ စာရင်း စသည်တို့ကို ယူဆောင်လာရသည်မှာလည်း အထူးအဆန်း မဟုတ်တော့။ ထိုအမျိုး အစားများတွင် နေအိမ်ကိုမီ၍ အိမ်တွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ပေါင်းမှ ၂၄ သန်းခန့်ရှိပြီး ရုံးအလုပ် အိမ်သို့သယ်ရသူများမှာ ၉ သန်းခန့် ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုလုပ်သား အမျိုးအစားအပြင် အိမ်၌ ကွန်ပျူတာတွင် တစ်ပတ် လျှင် အနည်းဆုံး တစ်နာရီမျှ အလုပ်လုပ်ကြသူမှာ ၇ သန်းခန့် ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကျန်ရက်များတွင် ရုံးထိုင်၍ ရုံး၌ အလုပ်လုပ် ကြသည်။

ယခုအခါ အိမ်တွင်နေပြီး ပင်မအလုပ်ခွင်နှင့်လှမ်း၍ ဆက်သွယ် လုပ်ကိုင်ရသူများကို တယ်လီကွန်မူတာ (Telecommuter) ဟူ၍ ဝေါဟာရသစ်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲကြသည်။ နေ့စဉ် အလုပ်သွား အလုပ်ပြန် သမားတို့ကိုမူကား ကွန်မူတာ (Commuter) ဟူ၍ ပင်ရင်းဝေါဟာရ တွင်ပြီးသားဖြစ်သည်။

၁၉၉၃ ခုနှစ်အတွင်း၌ နေအိမ်တွင် အလုပ်ခွင်မပျက် အလုပ်လုပ်သူ တို့၏ ဦးရေမှာ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်း တိုးခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ တိုးနှုန်းမြန်သော

သဘောကို တွေ့ရသည်။ ဤကဲ့သို့ တိုးနှုန်းမြန်လာခြင်းမှာ ကွန်ပျူတာနှင့် တယ်လီဖုန်းစနစ် နည်းပညာများ တိုးတက်လာခြင်းမှာ အကြောင်းရင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ နေအိမ်များတွင် ကွန်ပျူတာနှင့် အတူ အခြား ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာများ တပ်ဆင် ထားရှိ သုံးစွဲနိုင်ခြင်းကလည်း အထောက်အကူဖြစ်သည်။ ကွန်ပျူတာပိုင်ရှင် တစ်ဦးသည် အခြား တစ်နေရာရှိ ပိုင်ရှင်တစ်ဦးနှင့် မိုဒမ် (Modem) ခေါ် ကိရိယာနှင့် ဆက်စပ် ၍ ဆက်သွယ်နိုင်လေသည်။ ထို့ပြင် သူတို့အိမ်များသို့လည်း ကွန်ပျူတာ ဌာနအမျိုးမျိုးမှ ပေးပို့သော သတင်းဆက်သွယ်မှုများ အမြဲတမ်းရနိုင်ကြ သည်။

အချို့မှာ အိမ်တွင် တယ်လီဖုန်းနှင့်တွဲ၍ သုံးနိုင်သော ဖက်စ် (Fax) ဟု အတိုကောက်ခေါ်သည့် စာပို့စက်များ ရှိသည်။ ထိုစက်၏ မူရင်း ဝေါဟာရမှာ Facsimile (ဖက်ဆီမီလီ) ဟူ၍ဖြစ်ပြီး ၎င်းကို ဖက်စ်ဟူ၍ အတိုကောက်ခေါ်ဝေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ “မိတ္တူပွား” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုစက်မျိုးရှိလျှင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မည်သည့်ဒေသသို့မဆို စာမိတ္တူ ရုပ်ပုံမိတ္တူများကို ပေးပို့နိုင်လေသည်။

နေအိမ်ကို အလုပ်ခွင်ပြုရေး၌ အဆင်ပြေစေသော အရေးပေါ် အခြေအနေတစ်ရပ်မှာ အမေရိကန်၊ ကာလီဖိုးနီးယားတွင် မြေလျင်ကြီး လှုပ်၍ လမ်းများ၊ တံတားများ ပျက်စီးသောကြောင့် မြို့ပြင်မှ မြို့တွင်းနှင့် မြို့တွင်းမှ မြို့ပြင်သို့ နေ့စဉ် အလုပ်ဆင်းရသော လူသန်းပေါင်းများစွာတို့မှာ သွားရေးလာရေး အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အလုပ်ရှင်များက နေအိမ်တွင် ဆက်သွယ်ရေး စက်ကိရိယာရှိသော ဝန်ထမ်းများအား နေအိမ်တွင်နေပြီး အလုပ်တိုက်သို့ ဆက်သွယ် အလုပ် လုပ်ကြရန် ခွင့်ပြုကြရသည်။

ထိုကဲ့သို့ နေအိမ်တွင် အလုပ်လုပ်ခွင့်ရကြသူ အများစုမှာ ဒီဇိုင်းပုံစံ ထုတ်သူ၊ အင်ဂျင်နီယာနှင့် ရှေ့နေများ ဖြစ်သည်။

နေအိမ်တွင် အလုပ် လုပ်ကြလျှင် အလုပ် တွင်ကျယ်မှု မည်သို့ ရှိသနည်းဟု မေးစရာရှိသည်။ သူတို့သည် ရုံးထိုင်၍ အလုပ်လုပ်သူတို့ထက် ၁၂ ရာခိုင်နှုန်းမျှပို၍ အလုပ်တွင်ကြောင်း လေ့လာ တွေ့ရှိရသည် ဆို၏။ သူတို့သည် အစီရင်ခံစာများကို ပို၍ များများပြီးသည်။ အမှုတွဲ များများ ပြီးပြတ်သည်။ ဖတ်ရှု လေ့လာမှု ပိုမို တွင်ကျယ် လျင်မြန်သည်ဟု ဆိုလေ သည်။

ဤအလုပ်ခွင်ပြောင်းလဲကိစ္စ၌ နောက်တစ်နည်းအဆင်ပြေသည်မှာ သူတို့အား ရုံးအလုပ်ခွင်၌ စားပွဲ၊ ကုလားထိုင် နေရာထိုင်ခင်း မပေးခြင်း၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား သက်သာခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ အလုပ်ရှင်တို့၏ စိတ်ဝင်စားမှုကိစ္စမျှသာ မဟုတ်၊ မြို့ပြင်စည်ပင်ကိစ္စ၌ တာဝန်ရှိသူတို့ကလည်း မြို့တွင်းမြို့ပြင် အသွားအလာနည်းပါးလျှင် သူတို့ မြို့ကြီးများ၌ မနက်ပိုင်းနှင့် ညနေပိုင်း လမ်းကြီး လမ်းမများပေါ်၌ မော်တော်ယာဉ် ရှုပ်ထွေးပြည့်ကျပ်နေမှု သက်သာစေရန် နည်းတစ်နည်း အဖြစ်လည်း မျှော်လင့်အားထား၍ ကူညီလျက်ရှိသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အစိုးရက ပတ်ဝန်းကျင် လေသန့်ရှင်း ရေး ဥပဒေတစ်ရပ်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားရာ လေထုညစ်ညမ်းမှုကို ဖန်တီးနိုင် သော စက်ရုံ၊ အလုပ်ဌာနတို့တွင် လုပ်သား ၁၀၀ နှင့် အထက်ရှိသော ကြီးမားသည့် လုပ်ငန်းဖြစ်ပါက ထိုအလုပ်ဌာနဝန်ထမ်းများ ကိုယ်ပိုင် မော်တော်ယာဉ် သုံးစွဲမောင်းနှင်ခွင့်ကို အကန့်အသတ်ဖြင့် ပိတ်ပင်ထား လေသည်။ ယခုကဲ့သို့ အိမ်ထဲမှ အိမ်ပြင်ထွက်၍ အလုပ်လုပ်စရာ

အကြောင်းမပေါ်လျှင် လမ်းပေါ်၌ မော်တော်ယာဉ်များမှ ထွက်သော လေညစ်များ ပွားများစရာလည်း အကြောင်းနည်းပါးသွားနိုင်ပေသည်။

ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် လော့စ်အိန်ဂျဲလိစ်မြို့တွင် မြို့တော်ဝန် ဖြစ်သူက ယခုကဲ့သို့ အိုးမိမ်မကွာ အလုပ်လုပ်သော ဦးရေကို တစ်သန်း အထိ တိုးပွားလာရန် မျှော်လင့်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။ လူနေရပ်ကွက်သစ် တည်ဆောက်သူတို့ကလည်း နေအိမ်နှင့် အလုပ်ခွင်ကို မကွာလှမ်းစေရန် စီစဉ် တည်ဆောက်လျက်ရှိသည်။ အိမ်တွင်နေပြီး အလုပ်လုပ်သော မိသားစုများ ရပ်ကွက်ကိုလည်း သီးခြားတည်ဆောက်ပေးလျက်ရှိသည်။ သီးခြားတည်ဆောက်ခြင်းမှာ ထိုအိုးအိမ်မျိုးတွင် ရပ်ဝေးဆက်သွယ်မှု ခေတ်မီစနစ်အမျိုးမျိုးကို တပ်ဆင်ပေးနိုင်ရန် လိုအပ်သောကြောင့်ဖြစ် သည်။ ဤအစီအစဉ်များကြောင့် မြို့ကြီးပြကြီးတွင် စုပုံနေထိုင်ရန် အကြောင်းမရှိတော့ဘဲ လာမည့် နှစ်အစိတ်ခန့်အတွင်း၌ တောလက် ကျေးရွာပိုင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့လိုကြသော အလားအလာ များလာလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။

အလုပ်ခွင်ကို နေအိမ်ဝန်းကျင်သို့ လွှဲပြောင်းအခြေစိုက်ရာ၌ လူမှုရေး အပြောင်းအလဲများလည်း ရှိလာလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ ဤအစီအစဉ်ကို အချို့ လုပ်ငန်းရှင်များက လက်မခံလိုကြပေ။ အကြောင်းမှာ အိမ်တွင် အလုပ် ယူလုပ်စေခြင်းဖြင့် နားနေချိန်များလိမ့်မည်။ ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ် စက်ရှေ့မှာ အထိုင်များလိမ့်မည်။ အလုပ်သမား ဝန်ထမ်းကို ကြီးကြပ် ထိန်းကျောင်းရန် ခက်လိမ့်မည်ဟု သဘောရကြသည်။

ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အလုပ်ခွင်ကျွမ်းကျင်မှု ပါရဂူတို့ ငြင်းခုံဆဲ ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံ ခရီးဝေး ဆက်သွယ်အလုပ်လုပ်ရေး (တယ်လီ

ကွန်ပျူတန်း) အသင်းကြီး ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ရောဘတ် မော်စကိုဝစ် (Robert Moscowitz) ဆိုသူက ဆွေးနွေးရာတွင် အလုပ်သမားဝန်ထမ်းများ၏ အရည်အချင်းကို အကဲဖြတ်ရာတွင် အလုပ် မည်မျှ ပြီးစီးသည်ဟူသော အချက်ကိုသာ အကဲဖြတ်သင့်သည်။ အလုပ်ခွင်တွင်း၌ မည်မျှအချိန် ကြာကြာနေသည်ဟူသော အချက်ပေါ်တွင် မဖြစ်သင့်ဟု ဆိုသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က နေအိမ်အလုပ်ခွင်စနစ်ကို သဘောကျ ထောက်ခံသည်။ လုပ်ရည်ကိုင်ရည် တိုးတက်ကြောင်း တွေ့ရသည့်ပြင် တစ်ပတ်လျှင် တစ်ရက်မှ သုံးရက်အထိ နေအိမ်၌ အလုပ်လုပ်စေ၍ ကျန်အလုပ် ဖွင့်ရက်များ၌သာ အလုပ်ခွင်သို့ လာစေသင့်သည်ဟု ထင်မြင်ချက်ပေးသည်။

သို့သော် အိမ်မှာ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်သူတိုင်းကို စိတ်ချရသည်ကား မဟုတ်ပေ။ အောင်မြင်သော ဝန်ထမ်းတို့သည် လွတ်လပ်စွာ ကိုယ်ထူကိုယ်ထ လုပ်ကိုင်နိုင်သူ ဖြစ်ရမည်။ စီမံခန့်ခွဲတတ်သော အရည်အချင်းလည်း ရှိသင့်သည်။ မိမိဘာသာ လုပ်ငန်းပန်းတိုင် ထားနိုင်ရမည်။ တစ်ပါးသူ၏ အမိန့်ခံပြီး တိုက်တွန်းနှိုးဆော်မှ လုပ်တတ်သူမျိုး မဖြစ်စေရဟု ဆိုသည်။

အိမ်မှနေ၍ လုပ်ငန်းလုပ်သူများသည် များသောအားဖြင့် ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများ မဟုတ်သူက များသည်။ အများစုမှာ ကွန်ပျူတာကိုယ်တွယ်မှု ကျွမ်းကျင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ကျန်လူများမှာ အရောင်းသမားနှင့် အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း လုပ်သူများ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ အချို့ကား စာရေးဆရာများဖြစ်သည်။ ဒီဇိုင်းပုံစံထုတ်သူနှင့် အင်ဂျင်နီယာများလည်း ပါဝင်သည်။ ဘဏ္ဍာငွေကြေးကိစ္စ အကြံပေးသူ၊ ရှေ့နေနှင့် ရာဇဝတ်မှုခင်း စုံထောက်များလည်း ပါသည်။ လုပ်ငန်းကြီးများအတွက် အချက်အလက်

စုဆောင်းပေးသူများလည်း ရှိသည်။ သူတို့သည် မိမိတို့ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံအရ မိမိဘာသာ စီမံခန့်ခွဲ၍ လုပ်ကိုင်ကြသူ များသည်။

သူတို့ အလုပ်လုပ်နိုင်စေရန် ပုဂ္ဂလိကသုံး ကွန်ပျူတာများက အထောက်အကူပြုသည်။ အိမ်နေလုပ်ငန်းသမားများအတွက် “နေအိမ်အလုပ်ခွင် ကွန်ပျူတာ” (Home Office Computing) အမည်ရှိ ပုံမှန်ထုတ် မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ရှိသည်။ လစဉ်စောင်ရေ လေးသိန်းကျော် ဖြန့်ဖြူးရသည်။ ထိုမဂ္ဂဇင်းတွင် အိမ်နေကွန်ပျူတာလုပ်ငန်းရှင်များအတွက် အခက်အခဲရှိသမျှကို အကြံပေး လမ်းညွှန်ချက်များကိုလည်း ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးသည်။

အိမ်တွင် အလုပ်လုပ်ရသူတို့အဖို့ လမ်းစရိတ် သက်သာသည့်ပြင် ပြင်ပထွက်ရသော အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ရန် မလိုသဖြင့် တစ်မျိုးအဆင်ပြေသည်။ အချို့ကမူ အနှောင့်အယှက်ကင်းသော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အလုပ်လုပ်ရသဖြင့် စိတ်ကူးထုတ်၍ ကောင်းပြီး ဉာဏ်ရွှင်သည်ဟု ဆိုသည်။ ရုံးခန်းနှင့် အလုပ်ခွင်မှာထက် သောကဖိစီးမှု သက်သာသည်ဟု ဆိုသူက ဆိုသည်။ အချို့မှာ အလုပ်ချိန်ကို မိမိဘာသာ ကြီးကြပ်စီမံတတ်သဖြင့် မိသားစုနှင့် နေထိုင်ရန် အချိန်ရသည်ဟု ဆိုသည်။

အဆင်မပြေသော သူတို့အဖို့မှာ အိမ်တွင် အလုပ်လုပ်ရသဖြင့် အိမ်အလုပ်နှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတို့မှာ အရောရော အနှောနှောဖြစ်ရသည် ဟူ၍ မကျေနပ်စရာများလည်း ရှိသည်။ အလုပ်တွင်စေလိုသဖြင့် အလုပ်ထဲတွင် ပိနေသော အချိန်များမှာ လုပ်ငန်းခွင် အလုပ်ချိန်ထက် များနေသည်ဟု ဆိုသူက ဆိုသည်။

အခြားပြဿနာတစ်ရပ်မှာ အိမ်တွင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အဖော်သက် မရှိသဖြင့် တစ်ကိုယ်ထီးတည်းဖြစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အချို့က လူတွေနှင့် စကားပြောခွင့်ရမှ အကြံတောင်း ဉာဏ်သစ်များ ရနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ နေအိမ် အလုပ်ခွင်တွင် လူကြီးမျက်စိအောက်၌ နေခြင်း မဟုတ်သဖြင့် မျက်မှန်းတန်းမိဖို့ အခက်အခဲရှိကာ ရာထူးတက်ဖို့ မလွယ်ဟု သဘော ပေါက်သူများလည်း ရှိသည်။ ဤအလုပ်မျိုးကိုလုပ်ကိုင်နေသော အမျိုးသမီး တစ်ဦးကမူ အိမ်မှာ အလုပ်လုပ်ရသဖြင့် ရက်အားဟူသည် ဘယ်ဆီနေမှန်း မသိဟု ညည်းညူရှာလေသည်။

စားပွဲတစ်လုံး ရုံးတစ်ရုံးခေတ်

စားပွဲတစ်လုံး ရုံးတစ်ရုံးခေတ်

ကျွန်တော်တို့မှာ “လွယ်အိတ်ရုံး” ဟု ခေါ်သော အသုံးအနှုန်းတစ်ရပ်ကို တင်စား၍ သုံးဖူးကြသည်။ လွယ်အိတ်ထဲတွင် သက်ဆိုင်ရာ စာရွက်စာတမ်း၊ ဖိုင်၊ မှတ်တမ်းတို့ကို ထည့်၍ လူတစ်ကိုယ်တည်းက တာဝန်ကျရာ သွားရောက်ရမည့် နေရာများသို့ လှည့်လည်၍ အလုပ်ဖြစ်အောင် ရေးမှတ်၊ ကောက်ယူ၊ ဝေငှ၊ နှိုးဆော်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် “လွယ်အိတ်စာကြည့်တိုက်” ဟု ခေါ်သော အသုံးအနှုန်းတစ်ရပ်ကိုလည်း သုံးခဲ့ဖူးသည်။ လွယ်အိတ်ထဲသို့ စာအုပ် အတော်များများထည့်၍ အသိမိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများဆီသို့ ပြန်သိမ်း၍ မဖတ်ရသေးသော စာအုပ်ကို ထုတ်ငှားပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူ့လွယ်အိတ်ထဲမှ စာအုပ်နှင့် ကိုယ့်လွယ်အိတ်ထဲမှ စာအုပ်တို့ကို အလဲအလှယ်ပြုကြရသည်လည်း ရှိသည်။

“လွယ်အိတ်ရုံး” နှင့် “လွယ်အိတ်စာကြည့်တိုက်” အလေ့အထနှစ်မျိုးလုံးမှာပင် စီးပွားရေးသဘော မဆန်းလှ။ လူမှုရေးသဘောနှင့် အဖွဲ့အစည်း လုပ်ငန်းသဘောသာ များသည်။ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်လည်း

လုပ်လေ့မရှိ။ သို့သော် မှန်မှန်လုပ်နိုင်လျှင် အလုပ်တွင်သော နည်းလမ်း မျိုး၏ အခြေခံဖြစ်သည်ကိုကား ဝန်ခံရပေမည်။

ယခုခေတ်၌ အလုပ်သဘောနဲ့ကလည်း ကျယ်ပြန့်၍လာသည်။ လုပ်ငန်းကြီး၊ ငယ်၊ ရွယ်၊ လတ်တို့ကလည်း အလျှိုလျှို ပေါ်လာသည်။ ထုတ်လုပ်မှုထက် ဝန်ဆောင်မှုနှင့် ဆက်သွယ်မှုလုပ်ငန်းများက ပို၍ များပြားလာသည်။ လုပ်ငန်းနေရာ တည်တည်တံ့တံ့ ထူထောင်ဖွင့်ဆိုနိုင်ရန် ရုံးခန်း၊ ဧည့်ခန်း၊ ဝန်ထမ်းအလုပ်ခွင်တို့ ရရှိရေးမှာပင် မည်သည့် တိုင်းပြည် နိုင်ငံ၌မဆို အခက်အခဲ ရှိလာသည်။ ရနိုင်သည်ဆိုပြီး စရိတ်စက ကြီးမား၍ လာခဲ့သည်။

ထိုအခက်အခဲကို ကွန်ပျူတာခေတ်၏ စက်ကိရိယာများက ဝင်၍ ရှင်းပေးသည်ဟု ဆိုရမည်။ ယခင်က ရုံးများဆိုလျှင် လက်နှိပ်စက် ရိုက်သူ က သက်သက်၊ စာရင်းစာအုပ်ကြီး မှတ်သားသူက သီးခြား၊ စာပေးစာယူ နှင့် ရုံးတံဆိပ်နှိပ်သူ၊ စာအမှတ်တပ်သူက တစ်နေရာ၊ အရာရှိနှင့် အဆုံး အဖြတ်ပေးသူ နှစ်ဦးသုံးဦးက သူ့စားပွဲနှင့်သူ၊ တယ်လီဖုန်းက အရာရှိ တိုင်း၏ ရှေ့တွင်မရှိ။ ယခုခေတ် အလုပ်စားပွဲ၊ ရုံးစားပွဲတို့မှာမူ ကြိုးနီစနစ် ထွန်းကားသောခေတ်က အဆင့်များကို ဖြတ်တောက်၍ လွယ်ကူအောင် လုပ်လိုက်ပေပြီ။

ထို့ကြောင့် တစ်ကြိမ်သောအခါက ဗျူရိုကရေစီ ထွန်းကားသော ခေတ်တွင် ရုံးတွင်းသို့ ဝင်စာတစ်စောင်သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ စားပွဲပေါင်း ၉၆ ခုကို ဖြတ်ပြီးမှ လမ်းဆုံးသို့ ရောက်သည်ဟု တိုင်းမ် မဂ္ဂဇင်းက ရေးဖူး သည်။ သူတို့လည်း ခေတ်နှင့်အညီပြောင်းဖို့ ပြင်လောက်ပါပြီ။ ကျွန်တော် တို့လည်း အလုပ်တွင်ရေး၊ အချိန်မြန်ရေးကို စိတ်ဝင်စားမှု ထက်သန်လာ ပါပြီ။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံတကာနှင့် ကူးလူး၍ ပြည်ပဆိုင်ရာ ကုန်သွယ်မှု

တို့ကို လုပ်ကိုင်နေရသူတို့အဖို့ မပြောင်းလျှင် လုပ်လိုတိုင်း၊ ဖြစ်ချင်တိုင်း ခရီးပေါက်စရာ ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

တစ်နေ့ကျလျှင် ပီစီဟု ခေါ်ကြသော တစ်ကိုယ်ရေသုံး ကွန်ပျူတာ စက်ကလေးများသည် အရွယ်အစားအားဖြင့် လက်တစ်ဆုပ်စာမျှ ရှိတော့မည်။ စားပွဲပေါ် တင်ထားလျှင် အမှုမဲ့ အမှတ်တမဲ့ ပစ္စည်းကလေးအဖြစ်သာ မထင်မရှားအရွယ်မျှသာ ရှိတော့မည်ဟု မိုက်ခရိုဆော့ဖ် ကွန်ပျူတာ လုပ်ငန်းရှင် သူဌေး ဘီလ်ဂိတ်စ် (Bill Gates) က မနေ့တစ်နေ့က သူရေးသား ထုတ်ဝေသော “ရှေ့ခရီး” (The Road Ahead) အမည်ရှိ စာအုပ်၌ ရေးသားထားသည်။ ဤကိစ္စမှာ အနာဂတ် ဆက်သွယ်၊ ကူးလူး၊ ကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်းများအတွက် အလွန်အရေးကြီးသည်။ အကြောင်းမှာ ပီစီ ခေါ် တစ်ကိုယ်ရေကွန်ပျူတာစက်များ တွင်ကျယ်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ထိုင်ရာမထ လူတစ်ဦးတည်း၊ နှစ်ဦးတည်းဖြင့် ရုံးခန်းဖွင့်ရေးမှာ “အလုပ်မတွင်သော ကြားလူတွေကို ကျော်လွှားနိုင်သဖြင့် အလုပ်တွင်ကျယ်လာခဲ့ပါသည်” ဟု ဘီလ်ဂိတ်စ်ကပင် သူ့စာအုပ်၌ ရေးသားထားသည်။

ယင်းအခြေအနေသို့ မရောက်သေးမီ လက်ရှိ တီထွင်သုံးစွဲလျက် ရှိသော ပစ္စည်းများဖြင့် လွယ်အိတ်ရုံး၊ လွယ်အိတ်စာကြည့်တိုက်တို့ကဲ့သို့ “စားပွဲတစ်လုံး၊ ရုံးတစ်လုံး” စနစ်ကို ဘယ်သို့ ကျင့်သုံးနေပါသနည်း။ လက်ရှိ ကျင့်သုံးနိုင်သော အစီအစဉ်များမှာလည်း အတော်ပင် အဆင်ပြေနေပါသည်။

ထိုအခြေအနေကို လယ်ရီ အမ်းစထရောင်း (Larry Armstrong) အမည်ရှိပုဂ္ဂိုလ်က ကွန်ပျူတာစနစ်များကို လေ့လာ၍ အလွယ်ကူဆုံးစနစ်ကို ရေးသားထားပုံမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

နေအိမ်တွင် ရုံးအလုပ်စခန်းဖွင့်မည် ဆိုပါစို့။

ထိုအလုပ်စခန်းမှာ မိမိ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုခုဖြစ်စေ၊ လုပ်နေကျ မိမိ၏ လုပ်ငန်းကို ပိုမိုတွင်ကျယ်ရေးအတွက် မျှော်မှန်းသည်ဖြစ်စေ အခြေခံဖြစ်သည့် ကိရိယာများ လိုအပ်မည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သင့်မှာ ကွန်ပျူတာစက်တစ်လုံး လိုသည်။ ပုံကူးစက် (ပရင်တာ) တစ်လုံး လိုသည်။ ဖက်စ်ခေါ် တယ်လီဖုန်းနှင့် တွဲဆက်၍ မိမိကဖြစ်စေ၊ ပြင်ပမှဖြစ်စေ စာဖြင့် ဆက်သွယ်နိုင်သော စက်တစ်လုံးလည်း လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ ရှိသမျှ စက်ကိရိယာများကို တစ်ခုသော စားပွဲတွင် တင်၍ အပိုတင်စရာလိုမှ နောက်စားပွဲတစ်လုံးကို လိုလိုမည်မည်ထားဖို့ လိုသည်။

စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသမျှ စက်များတွင် ပုံကူး၍ ရပြီ။ ပုံသွင်းထား၍ ရပြီ။ ပုံနှိပ်ထုတ်ယူ၍ ရပြီ။ ဖက်စ်ကိရိယာဖြင့် သတင်းပို့၊ သတင်းလက်ခံ၍ ရပြီ။ ထိုစနစ်တွင် တယ်လီဖုန်းနှင့်လည်း ဆက်၍ရသည်။ ကွန်ပျူတာ မှတ်ဉာဏ်စနစ်နှင့်လည်း ဆက်၍ ထားနိုင်သည်။ စားပွဲတစ်ခုသည် ရုံးတစ်ရုံး ဖြစ်ပေတော့သည်။

သူတို့နိုင်ငံ၏ ထိုရုံးခန်းစနစ်မျိုးအတွက် ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ ထက်မပိုဟု ဆိုသည်။ ထိုကုမ္ပဏီတစ်ခုတည်းသာမဟုတ်။ ယခုအခါ ရေပန်းစားနေသော ကင်နွန်၊ ဘရာဿ၊ အိုကီဒါတာ၊ ဇီးရော်စ် စသော ကုမ္ပဏီများက အပြိုင်အဆိုင် ရောင်းချနေကြသည်။ ထုတ်လုပ်မှု ပစ္စည်းနှင့် တန်ဖိုးချင်းကွာသဖြင့် အရည်အသွေးတွင် အကောင်း၊ အသင့်သာ ကွာခြားမည်။ ရိုက်ချင်သော စာကိုရိုက်၊ ကူးချင်သော စာကိုကူး၊ မှတ်ချင်သော အချက်အလက်ကို မှတ်၊ “ရုံးတစ်လုံး၊ ဓားတစ်စင်း” ဟူသော မြန်မာ အသုံးအနှုန်းကဲ့သို့ စီးပွားကုန်သွယ်ရေးတွင် ဆက်သွယ်လိုရာ ဆက်သွယ်ပေတော့။

သို့သော် ပြောစမှတ်တစ်ခုသာ ရှိသည်။ ရှိပြီးသားစက်၏ နှုန်းထက် ပို၍ မြန်ချင်လျှင်၊ သွက်ချင်လျှင် ထို့ထက် ဈေးကြီးသော စက်ကြီးများကို ဝယ်ရလိမ့်မည်။ တစ်ခုတွက်စရာရှိသည်ကား ရင်းနှီးထားရသော စရိတ် သက်သာမှုနှင့် ယှဉ်လျှင် ဤစားပွဲတင်ရုံးခန်းမျိုးက တွက်ခြေကိုက်သည်ဟု အသုံးများနေကြလေသည်။

ပီစီဒေါ် ကွန်ပျူတာစက်များကလည်း ယခုထက် အရွယ်သေးငယ် သွားဦးမည် ဆိုလျှင် လူတစ်ကိုယ် ရုံးတစ်ရုံးခေတ်၌ မည်မျှ အလုပ်တွင်စရာ ရှိသည်ကို စောင့်ကြည့်ရပေဦးမည်။

၂၁ရာစု၏ ရာသီဥတု စိန်ခေါ်သံ

၂၁ ရာစု၏ ရာသီဥတု စိန်ခေါ်မှု

ကုန်လွန်ခဲ့သည့် ၁၉၉၈ ခုနှစ်သည် ကမ္ဘာပေါ်၌ အပူဆုံးနှစ်ဖြစ်သည်ဟု သိပ္ပံပညာရှင်တို့က ဆိုကြသည်။ ၎င်းတို့က ရာသီဥတု အပူအအေးကို အခိုင်အမာ မှတ်တမ်းရှိခဲ့သည့် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၁၄၀ အတွင်း အပူချိန်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြီး ဖော်ပြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ ပြိတိန်နိုင်ငံရှိ ရာသီဥတု အပြောင်းအလဲ လေ့လာရေးဆိုင်ရာ ဟက်ဒလေ ဗဟိုစခန်းဌာန (Hadley Centre for Climate Change) မှ လေ့လာတွေ့ရှိချက်များအနက် တစ်ချက် ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ရာသီဥတု ပြောင်းလဲမှုများကို ကြိုတင်ခန့်မှန်းရာတွင် မိုးလေဝသ ရာသီဥတုနှင့် သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ် တွေ့ကြုံရမှုမှတ်တမ်းများကို ဆူပါကွန်ပျူတာစက်ကြီးဖြင့် ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးမှနေ၍ အဖြေထုတ်ယူခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုတွေ့ရှိချက်များကို ၁၉၉၈ နိုဝင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့မှ ၁၃ ရက်နေ့အထိ တောင်အမေရိကတိုက် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ၌ ကျင်းပခဲ့သည့် ကမ္ဘာ့ရာသီဥတု ပူနွေးမှု လေ့လာရေး အစည်းအဝေးကြီးတွင် တင်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအစည်းအဝေးကြီးသို့ နိုင်ငံပေါင်း ၁၇၀ တက်ရောက်ခဲ့သည်။

အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ ဗျူနိုအေးရစ်မြို့ အစည်းအဝေး၌ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံ များနှင့် ဖွံ့ဖြိုးပြီး စက်မှုနိုင်ငံများ ငြင်းခုံပြောဆိုခဲ့ကြရသည့် အကြောင်း မှာ ပတ်ဝန်းကျင်လေထုအတွင်းသို့ မှန်လုံအိမ် အပူငွေ့များ ထုတ်လွှတ်မှု (Green House Emissions) များ လျော့ချရေးတွင် မည်သူက များများ လျော့သင့်သည်ဆိုသည့် ကိစ္စပင်ဖြစ်သည်။ မလျော့၍လည်း မဖြစ်တော့ ပေ။ ကမ္ဘာကြီးတွင် အပူချိန်တက်ရိပ်ရှိနေသည်ကို အခိုင်အမာ တွေ့နေရ ပြီဖြစ်သည်။

လက်သည်ဖြစ်သည့် ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ်ဓာတ်ငွေ့များကို အများဆုံး ပေါ်ထွက်စေပြီး ထိုကိစ္စကို အကြောင်းပြုကာ စီးပွားဖြစ်နေသူ တို့မှာ စက်မှုနိုင်ငံများဖြစ်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံက ကမ္ဘာပေါ်မှ ပေါ်ထွက်မှု၏ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းကို ထုတ်လွှတ်ဖန်တီးနေသည် ဟု စွဲစွဲခံနေရသည်။ အမေရိကန်နှင့်အတူ ဂျပန်၊ ရုရှားနှင့် ဥရောပနိုင်ငံတို့ လည်း ပါဝင်လျက်ရှိသည်။ တရုတ်နိုင်ငံကမူ လောလောဆယ် ယင်းစက်မှု နိုင်ငံအဆင့်၌ သတ်မှတ်ခြင်း မခံရသေးဘဲ တာဝန်တူညီစွာ မရှိသေးပါဟု ငြင်းဆိုလိုက်သည်။ အမေရိကန်က တောင်ကိုရီးယား၊ မက္ကဆီကို၊ တူရကီ နိုင်ငံတို့လည်း ချမ်းသာသည့်နိုင်ငံများဖြစ်၍ စာရင်းပြောင်းဖို့ ဆွဲထည့်ထား လေသည်။

တရုတ်ပြည် အပါအဝင် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံတို့က ဓာတ်ငွေ့ဆိုး များများ ထုတ်သည့် နိုင်ငံတွေက များများလျော့သင့်ကြောင်း၊ မိမိတို့နိုင်ငံများက အထိုက်အလျောက် လျော့နိုင်သမျှသာ လျော့သင့်ကြောင်း ဆွေးနွေးကြ သည်။ ထိုကိစ္စမှာ ယခင်နှစ် ဒီဇင်ဘာလက ဂျပန်နိုင်ငံ ကျိုတိုမြို့၌ ကျင်းပ ခဲ့သည့် လူ့ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကမ္ဘာ့ရာသီဥတု ထိန်းသိမ်းရေး အစည်းအဝေး ကြီးမှ စတင်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်ကလည်း ဆင်းရဲနှင့် ချမ်းသာနိုင်ငံများ ဓာတ်ငွေ့ ဆိုး လျော့ချရေးတွင် တာဝန်မတူနိုင်ပုံကို ပြောဆိုခဲ့ကြရာ အကြိတ်အနယ်

ဖြစ်လာသည့်အတွက် အစီအစဉ်ကို တရားဝင် ဆွေးနွေးရန် သဘာပတိက ချန်လှပ်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် ချမ်းသာသောနိုင်ငံများက ခရစ်နှစ် ၂၀၁၀ သို့ ရောက်ချိန်တွင် ပြီးခဲ့သည့် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က အခြေအနေထက် ဓာတ်ငွေ့ဆိုး ၅ ဒသမ ၂ ရာခိုင်နှုန်း ပျမ်းမျှလျော့ချမည်ဟု သဘောတူ ခဲ့ကြသည်။ ယခု ဒုတိယအကြိမ် ဆက်လက်ကျင်းပသည့် အစည်းအဝေး တွင် ဓာတ်ငွေ့ဆိုး ထုတ်လုပ်ပေါ်ထွက်စေမှု လျော့ချနှုန်းကို ညှိနှိုင်းဖို့ဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် ဈေးဆစ်လက်စအကြောင်းရပ်များ ပြန်၍ပေါ်လာ ရသည်။

အမေရိကန်၊ ဂျပန်နှင့် ရုရှားတို့ ပါဝင်သာ ယင်းကိစ္စအတွက် ဩဇာကြီးမားသည့် နိုင်ငံများအုပ်စုက ဆင်းရဲသော နိုင်ငံများကို မိမိတို့က လျော်ကြေးသဘော ထောက်ပံ့ကူညီခြင်းအားဖြင့် ကျိုတို အစည်းအဝေး ကြီး၏ ကန့်သတ်ချက်ကို အတိအကျ လိုက်နာစရာမလိုဘဲ စက်မှုလုပ်ငန်း များကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ လက်ခံစေချင်ကြသည်။ ဥရောပ သမဂ္ဂ နိုင်ငံများကမူ ထိုကိစ္စမျိုးမှာ ဈေးဆစ်ပြီး ကိုယ်ကထင်ရာလုပ်၊ သူများကို လျော့ချစေခြင်းအားဖြင့် ကမ္ဘာ့ရာသီဥတု အခြေအနေသာ နစ်နာဆိုးဝါးစေလိမ့်မည်ကို သံသယ ဖြစ်လျက်ရှိကြသည်။

အရေးအကြီးမှာမူ ကမ္ဘာ့ရာသီဥတု ပြောင်းလဲဆိုးဝါးနေမှုကို ထိန်းသိမ်းရေးပင် ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်တွင် ပူနွေးမှု ပိုလာခြင်းကို ကာကွယ်ဖို့ပင် ဖြစ်သည်။ ယခုပင်လျှင် စိုးရိမ်စရာများရှိနေသည်။ ကမ္ဘာ့ မြောက်ပိုင်း အလပ်စကာပြည်နယ်မှ ရေခဲပြင်တို့၌ ကျက်စားသည့် ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံကြီးများသည် ပူနွေးမှုကို အကြောင်းပြုပြီး ရေခဲပြင် အခြေအနေ ပြောင်းလဲမှုကြောင့် အစာငတ်၍ မျိုးပြုန်းဖို့ရန် အန္တရာယ် ရှိနေသည်ဟု ဂရင်းပိစ် (Green Peace) အဖွဲ့က သတိပေး နှိုးဆော်လျက် ရှိသည်။

ထိုအခြေအနေမှာ အသေးအဖွဲ့ တစ်စုတစ်စုလောက်ပင် ရှိပါသေးသည်။ ဗြိတိန်နိုင်ငံ ဟတ်ဒလေ ဗဟိုဌာန၏ ကွန်ပျူတာဟောကိန်း၌ ဆိုလျှင် ယခုဖြစ်ပေါ်နေသော ဆိုးဝါးမှုများထက်ပိုသည့် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များ ကျရောက်မည့်ကိစ္စကို လာမည့်နှစ်ပေါင်း ၅၀ အတွက် အဖြေထုတ်ပြီး အထက်ပါ အစည်းအဝေးငြီးသို့ တက်ရောက်ခဲ့သည့် နိုင်ငံပေါင်း ၁၇၀ ကို ဝေငှတင်ပြခဲ့သည်။

တွေ့ရှိချက်များမှာ အနာဂတ်အတွက် စိတ်မအေးစရာဖြစ်သည်။ ရိက္ခာခေါင်းပါးခြင်း၊ ရေရှားခြင်း၊ ရေလျှံရေကြီးခြင်းတို့ အများအပြား ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်။ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး မိုးရာသီသစ်တောကြီး ဖြစ်သော တောင်အမေရိကတိုက်မှ အမေဇုန်သစ်တောသည် ခရစ်နှစ် ၂၀၅၀ တွင် သဲကန္တာရကြီး ဖြစ်သွားပြီး ပူနွေးမှုကို အတောမသတ် ဖြစ်စေတော့မည်။ အာဖရိကတိုက်ကဲ့သို့သော နေရာအများတွင် သစ်ပင်စိုက်၍ မရတော့ဘဲ လူသန်း ၃၀ ထက်မနည်း ရိက္ခာပြတ်လပ်လိမ့်မည်။ ကမ်းရိုးတန်းဒေသ နိုင်ငံအသီးသီး၌ ရေလျှံခြင်းကြောင့် လူပေါင်း သန်း ၁၀၀ ခန့် အတိဒုက္ခ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ရေရှားပါးမှုဒဏ်ကိုခံရမည့် လူဦးရေမှာ နောက်ထပ် သန်းပေါင်း ၁၇၀ ခန့် တိုးလာမည်။ ငှက်ဖျားရောဂါ ခေါင်းထောင်လာမည် ဖြစ်သည့်အတွက် ဥရောပနိုင်ငံများပါ ငှက်ဖျားသင့်ကြပေလိမ့်မည်။ အမေရိကန် အပါအဝင် နိုင်ငံများစွာ၌ ဂျုံစပါးအထွက်နှုန်း ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း လျော့သွားမှာဖြစ်ပြီး အမေရိကန် ဂျုံရိက္ခာအိုးကြီးတွင် လက်ကျန် အလွန် နည်းပါးသွားစရာ ရှိသည်။ လာမည့်ရာစုနှစ် ကုန်ဆုံးချိန်၌ ကမ္ဘာ့အပူချိန်မှာ စင်တီဂရိတ် ၆ ဒီဂရီခန့် ပျမ်းမျှပိုပြီး တက်နေမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။

အဆိုးထဲမှ အကောင်းကို မျှော်လင့်နိုင်သည်မှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ် ဓာတ်ငွေ့များ ပျံ့နှံ့မှုများပြားနေကြောင့် သစ်ပင်

တို့သည် ယင်းအငွေအာနိသင်ကြောင့် ရှင်သန်လျှင် အကြီးအထွားမြန်လိမ့် မည် ဖြစ်သည်။ အပင်တို့ ရှင်သန်ကြီးထွားခြင်းက ဆိုးဝါးမည့် ရာသီဥတုကို အတော်အတန် အလေးတင်းပေးစရာ ရှိကောင်းရှိနိုင်ပေသည်။

လာမည့်ရာစုနှစ်မှာ လူတို့အကျိုးအတွက် လူတို့ ဖန်တီးသည့် ရောဂါ ကို လူတို့ကပင် ကုစားနိုင်ကြစေရန် သဘာဝတရားက စိန်ခေါ် လျက်ရှိနေ ပါတော့သည်။

၂၁ ရာစု နိုင်ငံတကာ စီးပွားရေး

၂၁ ရာစု နိုင်ငံတကာ စီးပွားရေး

ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးကို ရှေ့အဖို့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေမည့် အကြောင်း တရားများကို မှန်းဆကြည့်နိုင်သည်။ သတင်းပေးပို့ဖြန့်ချိမှု နည်းပညာ ကျယ်ပြန့်လာခြင်း၊ အာရှတိုက်တွင် စီးပွားဖွံ့ဖြိုးလာခြင်း၊ အမေရိကန်နှင့် ဥရောပတို့တွင် လူအိုလူမင်း များလာခြင်းနှင့် အစိုးရက ပြည်သူတို့အတွက် သက်သာချောင်ချိရေး စောင့်ရှောက်မှု ဝဲလ်ဖဲယားစနစ်များ ယိုယွင်းလာခြင်း၊ ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း ကုန်ကြမ်းရရှိရေးအတွက် အလှအယက် အပြိုင် အဆိုင် ရှာဖွေလာကြခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့သည် ရှေ့ရာစုနှစ်အဖို့ အကြောင်းကြီးငယ်များ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ပြီးဆုံးတော့မည်။ ၂၀ ရာစု၏ သရုပ်ကို ဆန်းစစ်လျှင် ရှေ့လာမည့် ၂၁ ရာစုနှစ်အတွက် အစွန်းအစများကို ဆွဲနုတ်ယူနိုင်စရာရှိသည်။ အဓိက အချက်တစ်ရပ်မှာ ထိုရာစုနှစ်တွင် သမိုင်း၌ ဘယ်တုန်းကမှ မကြုံဖူးအောင် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တိုးတက်မှုများရှိခဲ့ခြင်းနှင့်အတူ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ဖျက်ဆီးမှုများလည်း ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲခြင်းကို ပပျောက်စေသော အင်အားစုများက ဆက်တိုက် မျိုးဖြုတ် သတ်ဖြတ်ခြင်းကိုလည်း

ပြုခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်သည် ၂၁ ရာစု အတွင်းသို့ အနည်းနှင့်အများ ကူးပြောင်းစရာရှိသည်။

အနာဂတ် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးပုံစံသည် ကမ္ဘာလုံးခြုံ ဖြန့်ကြက်သော စနစ် (Globalization) မှ မွေးထုတ်သည့် ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်ပေမည်။ တိုင်းပြည်နိုင်ငံ နယ်နိမိတ်တို့ကို ကျော်ဖြတ်၍ လုပ်သားဈေးကွက်၊ ပစ္စည်းဈေးကွက်တို့ကို ရှာကြလိမ့်မည်။ ဖိနပ်၊ အဝတ်၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း စသော လုပ်သားများများ သုံးရသည့် ထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်းများမှာ လုပ်အားခ ဈေးနှိမ့်သော နိုင်ငံများသို့ ပြောင်းရွှေ့ ရောက်လာကြနေခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန်ကဲ့သို့နိုင်ငံများသည် လေယာဉ်ပျံနှင့် အကြီးစား စက်ကိရိယာ များကိုသာ ပြည်ပပို့ကုန်လုပ်ကြတော့သည်မဟုတ်။ စက်မှုလုပ်ငန်းငယ် ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ကိုလည်း ပို့ကုန်များ တစ်ကမ္ဘာလုံးသို့ ဖြန့်ချိနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုနောက်က လိုက်လာသော ပြည်ပပို့ကုန်များမှာ ဝန်ဆောင် လုပ်ငန်း ဖြစ်သည်။ ခဝါလုပ်ငန်း၊ စားသောက်ဆိုင်လုပ်ငန်း၊ ကျန်းမာရေး၊ အားကစား လေ့ကျင့်မှု စသည်တို့အပြင် ကွန်ပျူတာ အစီအစဉ်များ၊ ဘဏ်လုပ်ငန်းများ၊ ရုံးလုပ်ငန်းများအထိဖြစ်ပြီး တိုင်ပြည်တိုင်းတွင် ပြည်တွင်းနှင့်ပြည်ပ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အပြိုင်အဆိုင်တွေ များပြားတော့မည်။ ဈေးကွက်ကို လုကြတော့မည်။

ဈေးကွက်မျိုးစုံ ကျယ်ပြန့်လာသည်နှင့်အမျှ စားသုံးသူတို့အတွက် ရွေးချယ်ရန် အခွင့်အလမ်းများလိမ့်မည်။ သို့သော် ပြဿနာ နှစ်မျိုး ရှိလာနိုင်သည်။ တစ်မျိုးမှာ ယဉ်ကျေးမှု အခြေခံ မတူသော နိုင်ငံများ စီးပွားရေးအရ ပေါင်းစပ်လုပ်ကိုင်ရသောအဖြစ်၌ အပြန်အလှန် အားထား ယုံကြည်မှုများ ရှိလာနိုင်ပါမည်လော။ ကုန်သွယ်မှုတွင် ကိုယ့်ဘက်မှ အကာအကွယ် အတားအဆီးတွေ များနေလျှင် အလုပ်မဖြစ်နိုင်ဘဲ

ဘဏ္ဍာရေး အကျပ်အတည်းများ ကြုံရနိုင်သည်။ ထိုကိစ္စမှာ နိုင်ငံရေး အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်နိုင်သည်။ အခြားအကြောင်းတစ်ရပ်မှာ စီးပွားရေး အကြောင်းဖြစ်၍ စက်မှုကုန်ကြမ်းပစ္စည်း အမျိုးမျိုးကို သူ့ထက်ငါကောင်း ရှာကြံလာကြသည်နှင့်အမျှ ကုန်ကြမ်း ဈေးနှုန်းများ တက်လာမည်။ ကုန်ကြမ်းရရှိရန် အလှအယက် ထုတ်ယူသည်နှင့်အမျှ ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းမှု အခြေအနေများ ပျက်ပြားလာပြီး ဖွံ့ဖြိုးမှုကို အနှောင့်အယှက် ပေးလိမ့်မည်။

ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးတွင် ကုန်ပစ္စည်းတွင် ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်း များသည် ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ အရောက်တွင် နှစ်ဆတိုးနိုင်သည့် အခြေအနေ ရှိသော်လည်း တစ်ဖက်က လူဦးရေ တိုးလာဦးမည်ဖြစ်သောကြောင့် တိုးသင့်သလောက် မတိုးဘဲ သုံးပုံ ပုံလျှင် နှစ်ပုံခန့်သာ တိုးလာလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။ အရှိန်ရပြီးသော နိုင်ငံကြီးများ၌ ဖွံ့ဖြိုးနှုန်း နှေးသွားမည်။ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများမှာ စားသုံးနိုင်သူ တိုးပွားလာခြင်းနှင့် အောင်မြင်ပြီးသား စက်မှုနည်းနာတို့၏ အကျိုးကြောင့် အရှိန်တက်လာလိမ့်မည်။

နိုင်ငံများသည် ကမ္ဘာ့စီးပွားစနစ်အတွင်းသို့ ပေါင်းစပ်ရောက်ရှိကြ သောအခါ နိုင်ငံသားအများစု၌ ဆင်းရဲခြင်း လက္ခဏာတို့ လျော့ပါးသွား သည်။ တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံဆိုလျှင် ၁၉၈၅ မှ ၁၉၉၄ ခုနှစ်အတွင်း၌ တိုင်းသူပြည်သား ပျမ်းမျှ ဝင်ငွေမှာ နှစ်စဉ် ဖွံ့ဖြိုးမှုနှုန်း ၈ ရာခိုင်နှုန်းမျှ ခုန်ပုံ တိုးတက်လာခဲ့သည်။ ထိုသို့တိုးသဖြင့် ပိုမိုကြွယ်ဝသောနိုင်ငံများ၌ အနှုံးမရှိ လှချေ။ အကြောင်းမှာ ဖွံ့ဖြိုးဆဲတို့က ပြည်ပပို့ကုန် တိုးပို့သဖြင့် သွင်းကုန် ကိုလည်း တိုး၍ဝယ်ယူ တင်သွင်းနိုင်ကြသည်။ လုပ်ခနည်းသော တိုင်းပြည် များတွင် လုပ်သားများ ကျွမ်းကျင်မှုရလာသောအခါ လုပ်ခတိုးမြှင့်လာရ သဖြင့် အလုပ်သမားများ ပုံအော၍ သုံးရသောစနစ်မှာ အဆင်မပြေတော့ ပေ။ ဂျပန်နိုင်ငံမှာ သာဓကတစ်ခု ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ချက်မှာ

ကုန်သွယ်မှုပိတ်ငွေ ရှိလာသောနိုင်ငံတို့တွင် ငွေကြေးနှုန်း ပြောင်းလဲလာသောကြောင့် သူတို့နိုင်ငံမှ ပို့ကုန်များမှာလည်း ပြိုင်ဆိုင် ရောင်းချနိုင်သော သက်သာသည့်ဈေးနှုန်းများ မဟုတ်တော့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်မည်။

စီးပွားရေးတွင် အကြီးအကျယ်ဝင်၍ ပြုပြင် ပြောင်းလဲပေးမည့် နည်းပညာမှာ ဝန်ဆောင်လုပ်ငန်းနယ်ပယ်မှ ဆက်သွယ်ရေးနှင့် ကွန်ပျူတာ နည်းပညာများဖြစ်သည်။ ယင်းတို့ကျေးဇူးကြောင့် သတင်းအချက်အလက် အပြန်အလှန် ပေးပို့ ဆက်သွယ်မှုမှာ လာမည့်ခုနှစ်နှစ်အတွင်း၌ ၄၅ ဆ တိုး၍ လျင်မြန်လာလိမ့်မည်ဟု တွက်ထားသည်။

အင်တာနက်ခေါ် ကွန်ပျူတာ ဆက်သွယ်ရေးစနစ်သည် တိုးပွားကျယ်ပြန့်သည်ထက် ကျယ်ပြန့်၍လာမည်။ နိုင်ငံတကာသို့ အချိန်မရွေး ဆက်သွယ်နိုင်ရန် ဂြိုဟ်တုဆက်သွယ်ရေးစနစ်သစ်များ တိုးလာသဖြင့် ဆယ်လျူလာ၊ ပေဂျင်း (Paging) နှင့် ကြိုးမဲ့ဆက်သွယ်ရေးစနစ်များဖြင့် ပိုမိုပြည့်စုံလာလိမ့်မည်။

စားသုံးသူတို့၌ ပစ္စည်းဖြစ်စေ၊ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းဖြစ်စေ၊ ကြိုက်ရာကို ရွေးချယ်သုံးစွဲရန် အခွင့်အလမ်းတိုးလာမည်။ သို့သော်လည်း အလုပ်လုပ်သူတို့၌ အလုပ်အကိုင် တည်ငြိမ်စိတ်ချနိုင်ရန် အကြောင်းနည်းသွားမည်။ အလုပ်ဈေးကွက်က ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်အသွင် ပြောင်းလာသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ နိုင်ငံအလိုက် အမျိုးသား စီးပွားရေးအပေါ် ကိုင်တွယ်ထားရှိနိုင်သော သြဇာအာဏာတို့သည်လည်း ကမ္ဘာနှင့်ဆက်စပ်ချိတ်ဆက် လုပ်ကိုင်ရသောကြောင့် လျော့ပါးသွားမည် အမှန်ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး နယ်ပယ်တွင်း၌ ပါဝင် ကူးသန်းနေသော အမေရိကန်နှင့် ဥရောပတို့ကိုကြည့်လျှင် လုပ်ငန်းချင်းတူပြီး ကျွမ်းကျင်လုပ်သား ရှိပုံချင်း၊ နည်းပညာ အသုံးပြုပုံချင်း တူသော်လည်း ကိုယ့်အခြေအနေနှင့်ကိုယ် ကွဲပြားသည်။ ဥရောပတွင် အလုပ်လက်မဲ့ ၁၁ ရာခိုင်နှုန်း

ရှိပြီး အမေရိက၌ ၅ ဒသမ ၃ ရာခိုင်နှုန်းသာရှိ၏။ သို့သော် ပျမ်းမျှလူနေမှု အဆင့်အတန်းမှာ အမေရိကန်က မြင့်နေသည်။ ဥရောပမှာ တရားလွန် ဥပဒေ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်များ၊ တင်းကျပ်သော လုပ်ခနှုန်းများနှင့် မြင့်မားသော အခွန်အတုပ်များ ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး တွင် အောင်မြင်ရန် အဓိအားဖြင့် အမျိုးသားစီးပွားရေးမူဝါဒက အခရာ ဖြစ်နေပြန်သည်။ အထူးသဖြင့် တရုတ်၊ ဘရာဇီး စသော နိုင်ငံကြီးများအဖို့ မှန်ကန်သည်။

သို့ရာတွင် ကမ္ဘာနှင့်ချီ၍ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနိုင်မှုနှင့် ကုန်ထုတ်လုပ်မှုတို့ ကလည်း ၂၁ ရာစုတွင် အရေးပါလိမ့်မည်။ ထိုကစွမ်းအား၌ မပါဝင်လိုသော နိုင်ငံမှာ ကျန်ရစ်မည်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် တယ်လီကွန်မြူနီကေးရှင်း ခေါ် အဝေးဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်း သုံးစွဲမှုမှာ သိသာသော သာဓကဖြစ် သည်။ ထိုနည်းလမ်းတို့ကို ရယူ၍ မသုံးနိုင်လျှင် အခြားသူတို့က ဘေးမှ ကျော်တက်သွားကြလိမ့်မည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အမျိုးသား အာဏာ ပိုင်ဆိုင်မှုကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ထားလိုလျှင် စီးပွား ဖွံ့ဖြိုးမှုကို လက်လွှတ်ရလိမ့်မည်ဟူသော သဘောကို ဆိုလာကြသည်။

ကမ္ဘာလုံး ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်မှု ရှိလာသောအခါ အကောင်းဆုံး ရနိုင်မည့် ရလဒ်မှာ ကြွယ်ဝခြင်း မဟုတ်ပေ၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းဖြစ်သည်။ စီးပွား ကုန်သွယ်ခြင်းသည် ယဉ်ကျေးဖော်ရွေခြင်းကို ဖြစ်စေလိမ့်မည်ဟု စီးပွားဖွံ့ဖြိုးရေးကို မြော်မြင်ဆောင်ရွက်သော အဒမ်စမစ် (Adam Smith) တို့ ခေတ်ကပင် မျှော်မှန်းခဲ့ကြသည်။ ထိုသဘောထားကြောင့် လူတို့၏ ကြမ်းမတမ်းခက်ထရော်မှု စိတ်ထားကိုလည်း ပြေပျောက်စေလိမ့်မည်ဟု တွက်ဆခဲ့ကြသည်။ အကြောင်းမှာ ကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်းတို့မည်သည် အလျဉ်မပြတ် ဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်သောကြောင့် စီစဉ်တကျဖြစ်မှုကို လိုလားသည်။ စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးမှုကိုဖြစ်စေရန် ငြိမ်းချမ်းသာယာမှုကို အားထား

ရသည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ကမ္ဘာကြီးဖွံ့ဖြိုး စည်ပင်နေလျှင် အကြမ်းပတမ်း တိုက်ကြ ခိုက်ကြမည်မဟုတ်ဟု ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး နောက်ပိုင်းတွင် သဘောထားလာကြ၏။

သို့သော် ကမ္ဘာနှင့်ချီ၍ စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးပါမည်လော။ ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး တောင့်တင်း ခိုင်မာမှုမှာ ယင်း၏ အစိတ်အပိုင်း အားလုံး၏ ခိုင်မာ တောင့်တင်းမှု အင်အားပေါ်တွင် တည်သည်။ ထိုအခါ ရှိပြီးသား အဓိက စီးပွားရေး အဆောက်အအုံကြီးများ အမှတ်မထင် ကချော်ကချွတ် ဖြစ်သွား နိုင်သေးသည်။

စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးမှုနှုန်း မြန်ဆန်စေရန်မှာ နိုင်ငံရေး တည်ငြိမ်မှုရှိရေး အပေါ်တွင်လည်း တည်မှီသည်။ ထိုအခါ နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများစွာ ဝင်လာနိုင်သည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူတို့အတွက် လုပ်ကိုင်ဖို့ အဆင်မချောလျှင် ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်မှု အဆင်မပြေလျှင်၊ တရားရေးစနစ် စသည်တို့က တက်လိုက်နေလျှင်၊ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူများ ပေါများပါလျှင်၊ ထိုကိစ္စတို့ ကြောင့် လုပ်ငန်းအနှုံးပေါ်လျှင် အရင်းအနှီးသမားတို့ ကိုယ့်နေရာသို့အလာ ကျဲလိမ့်မည်။ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံအများစုတို့၌ ထိုလက္ခဏာများ ရှိနေတတ်သည် ဟု ထင်မြင်ချက်များရှိသည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရေး ရင့်ကျက်မှုနှင့်အတူ စီးပွားရေး ရင့်ကျက်မှုတို့ ပြိုင်တူဖြစ်ပေါ်ရေးကို ဆောင်ကြဉ်းသင့်သော အကြောင်း ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးလာမှုကို ခြိမ်းချောက်နိုင်သော အခြေအနေ တစ်ရပ်မှာ အရှိန်လွန်ပြီး ပျက်ပြားနိုင်သော အန္တရာယ်ပင်ဖြစ်သည်။ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံတို့ စက်မှုထွန်းကားလာသောအခါ ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းများ လိုအပ်ချက် များလာနိုင်သည်။ တရုတ်နိုင်ငံတွင် ၁၉၉၃ ခုနှစ်၌ မော်တော် ယာဉ်ပေါင်း ၂ သန်းမျှရှိလာပြီးနောက် ခရစ်နှစ် ၂၀၁၀ သို့ ရောက်လျှင်

လက်ရှိ ရေနံဓာတ်ဆီလိုအပ်ချက်ထက် နှစ်ဆဖြစ်လာမည်။ ယခင်က ရေနံ မတင်သွင်းရသောနိုင်ငံသည် တစ်နေ့လျှင် ရေနံဓာတ်ဆီ ဂါလန် ၃ သန်း နီးပါးကို ပြည်ပမှတင်သွင်းရတော့မည်ဟု ခန့်မှန်းချက်တစ်ရပ်က ဆိုသည်။

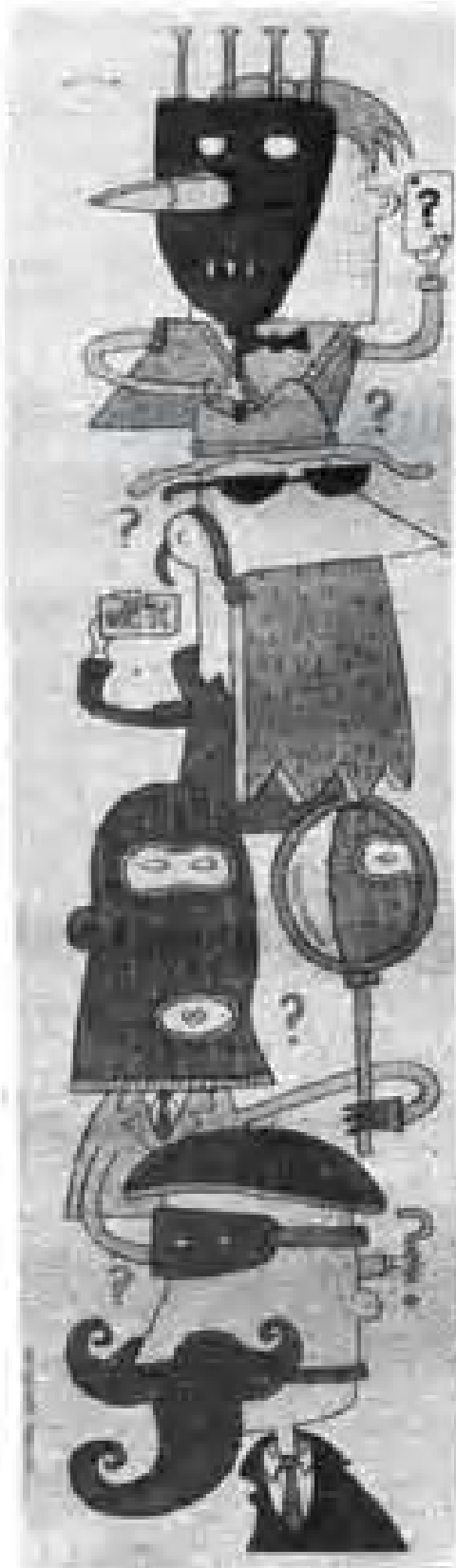
ထို့အတူ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ် စားနိုင်သောက်နိုင် ဖြစ်လာလျှင် အစာရိက္ခာကောင်းများ လိုအပ်လာမြဲဖြစ်ပေသည်။ ကြက်သား၊ အမဲသား တို့ကို စားသုံးနိုင်ရန် မွေးမြူရေးအတွက် ဂျုံ၊ ကောက်နှင့် စသော တိရစ္ဆာန် အစာများ လိုအပ်လာမည်။ တရုတ်ပြည်ကိုပင် အခြေပြုရလျှင် ခရစ်နှစ် ၂၀၂၀ ၌ ကောက်နှံစပါးလိုအပ်ချက်မှာ လက်ရှိထက် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော် ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။ ထိုအခါ သွင်းကုန်ကို အားမကိုးရစေရန် ထုတ်ကုန်တိုးဖို့ ကြိုးစားရပေမည်။ ထို့ကြောင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲ နိုင်ငံများ၏ စီးပွားရေး တိုးတက်မှုနှင့်အတူ ပစ္စည်းရှားပါးမှု၊ ပစ္စည်းဈေးကြီးမှုတို့ ဖြစ်လာမည်ကို သတိပြုရန်ရှိသည်။

စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုကို အကန့်အသတ်ဖြင့်သာ ပြုအပ်သည် (Limits To Growth) ဟူသော လက်သုံးစကားကို ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်သောနှစ်များ က ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရေလဲနှင့် သုံးခဲ့ကြသည်။ ထိုသဘောမှာ ပြီးဆုံးသွား သည် မရှိသေးချေ။ ဈေးနှုန်းကြီးခြင်းကို တစ်စုံတစ်ရာသော အတိုင်းအတာ အထိ မိမိဘာသာ ထိန်းကျောင်းနိုင်သည်။ ဈေးကြီးသဖြင့် ဈေးမကြီးသော အခြားပစ္စည်းများကို အဆင်ပြေသလို ဝယ်၍ သုံးကြသည်။ သို့သော် ပစ္စည်း ကလည်း အတောမသတ် မဟုတ်၊ အဆင်ပြေမှုမှာလည်း အမြဲတမ်းမဟုတ် ချေ။ ထို့ကြောင့် ဈေးကြီးခြင်းသည် ရောင်းလိုအားနှင့် ဝယ်လိုအားကို ချိန်ညှိပေးရာ၌ မတတ်နိုင်သူများကို ဘေးရောက်သွားစေနိုင်သည်။ ဆင်းရဲ သော နိုင်ငံများအဖို့ ရိက္ခာနှင့် လောင်စာကို မတတ်နိုင်လျှင် ဖွံ့ဖြိုးရန် အကြောင်း နည်းပါးပေတော့မည်။

ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးကို ကိုင်လှုပ်နိုင်သော နောက်ဆုံး အခြေအနေ တစ်ရပ်မှာ နိုင်ငံရေးဖြစ်သည်။ နိုင်ငံများစွာတို့သည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း များတွင် လက်ယှက်ထိုး ချိတ်ဆက်မိသောအခါ စီးပွား ကုန်သွယ်မှု ယန္တရားများ အဆင်ပြေစွာ လည်ပတ်ရန်အတွက် မိမိတို့တွင် သင့်လျော် သည့် နိုင်ငံရေးစနစ် ယန္တရားဘောင်ရှိနေဖို့ လိုအပ်သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ပြီးစက နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေး အင်အားနှစ်ရပ်စလုံး မမျှမတ ချိန်ခွင်ညှာ တစ်ဖက်စောင်းနင်းရှိသောကြောင့် အင်အားကြီးသော အမေရိကန်က ခေါင်းဆောင်၍ ကုန်သွယ်၊ စီးပွား၊ ဘဏ္ဍာငွေကြေးတို့ကို စီစဉ်ရှေ့ဆောင်ခဲ့ သည်။ ဥရောပနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့က သူ့နောက်လိုက်များ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယခုအခါ ထိုအုပ်စု ပျက်ပြားခဲ့ပြီ။ အိန္ဒိယ၊ ဘရာဇီး၊ တရုတ် စသော စီးပွားရေး အင်အားသစ် နိုင်ငံများ ပေါ်ထွန်းလာရာ ညှိနှိုင်း၍ စိတ်တူ ကိုယ်တူ ဆောင်ရွက်ရန်မှာ ပိုမို ခက်ခဲလာခဲ့လေသည်။ တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ တန်းတူရည်တူ ဖြစ်လာသည်နှင့်အမျှ ပြိုင်ဆိုင်မှု၊ တင်းမာမှုများ ပိုလာရသည်။ နိုင်ငံအများတွင် အမျိုးသားစီးပွားရေးမူဝါဒများနှင့်အညီ ယှဉ်ပြိုင်လှုပ်ကိုင်မှုများပိုမိုလာရာ စီးပွားရေး ပြဿနာတစ်ရပ်ရပ် ပေါ်ခဲ့ သော် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်မည့် အလားအလာများ နည်းပါးသွားမည် ဖြစ်၍ လက်တွေ့ အခက်အခဲများ ရှိလာနိုင်ပေသည်။ ဤကား ၂၁ ရာစုသို့ ဝင်ပြီးနောက် နိုင်ငံတကာ စီးပွားရေး အခြေအနေများကို ခန့်မှန်းချက် ဖြစ်ပေသည်။

အသက် ၁၂၀ သက်တမ်းသို့

အသက် ၁၂၀ သက်တမ်းသို့

မြန်မာတို့ ရိုးရာ ဇာတာရှင် သတို့သား သို့မဟုတ် သတို့သမီး “အသက် ၁၂၀ ရှည်ပါစေသတည်း” ဟု ဇာတာဖွဲ့ ရက်ချုပ်ရေးသူတို့က ဖော်ပြလေ့ ရှိကြပါသည်။ နှစ်ပေါင်း ၁၂၀ ဆိုသည် ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း မျှော်မှန်းထားသည့် သက်တမ်းပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော် အသက်အရွယ်ရှိသူများကို နိုင်ငံတကာသတင်းများတွင် ကြိုကြား ကြိုကြား ဖတ်ရ၊ ကြားရဖူးပါလိမ့်မည်။ လူတိုင်း အသက် ၁၂၀ ရှည်ဖို့ အကြောင်းမှာမူ ပုထုဇဉ်လူသားများ၏ အိပ်မက်ရှည်ကြီးဟု ဆိုရမည် ဖြစ်ပေသည်။

အသက်ရာကျော်ဖြစ်ရန် စိတ်ကူးကို လက်မလွတ်နိုင်ဘဲ ရှိကြဆဲ အချိန်တွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့၏ ပျမ်းမျှသက်တမ်းသည် ၇၅ နှစ် ဝန်းကျင်မျှသာ ရှိသေးသည်ကို သတိပြုမိကြသည်။

အသက်ရှည်ရန်အတွက် ဗီတာမင်ဆေးလုံး၊ ဆေးရည်များကို စားကြ သည်။ သက်စောင့်ဟော်မုန်းဓာတ်များကို မှီဝဲကြသည်။ အသက်ရှည်ရာ ရှည်ကြောင်း ကြားရသည့် ယခုခေတ်ပေါ် မယ်လာတိုနှင့် စသည့်ဆေးဝါး

များကိုလည်း အနောက်နိုင်ငံများတွင် တခုတ်တရ ရှာဖွေစမ်းသပ်မှီဝဲနေကြ ပါသည်။ ဆေးအမယ်စုံတို့ကို မှီဝဲရုံသာမက ခန္ဓာကိုယ်အတွက် သင့်လျော် မည့် အာဟာရမျိုးစုံ၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု လေ့ကျင့်ခန်းမျိုးစုံနှင့် စိတ်ဖြေ လျော့နည်းမျိုးစုံတို့ကိုပါ ကောင်းနိုးရာရာ လေ့ကျင့်နေကြသူ အများအပြား ရှိကြသည်။ ခေတ်မီလျှင် မီသလိုပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည်။ ယုတ်စွအဆုံး လူများသည် မအိုဆေး၊ အသက်ရှည်ဆေးတို့ကို မတွေ့ခဲ့သေးသော်မှ တွေ့သည်အချိန်တွင် ဇော်ဂျီတောင်ဝှေးနှင့် တိုးလိုက်သလို အသက်ပြန်ပြီး ရှင်သန်လှုပ်ရှားလာနိုင်စေရန် ရည်ရွယ်ထားကြသည်များ ရှိသည်။ ကွယ်လွန်သည့်အခါ မိမိ၏ ကြွင်းကျန်သော ရုပ်ကို ခရိုင်အိုးနစ် (Cryonics) ဟု ခေါ်သည့် အအေးလွန် ထိန်းသိမ်းသိုမှီးမှု အတတ်ပညာ နှင့် သိမ်းဆည်းထားနိုင်ရန် ကြိုတင်ပြီး အပ်နှံထားသူတွေများပင် စက်မှု နိုင်ငံများ၌ ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

အသက်ရှည်သူများအတွက် နည်းပေးလမ်းပြ လမ်းစအထွေထွေကို ဖော်ပြသည့် အဆိုပြုချက်ပေါင်းများစွာရှိသည့်အနက် မနေ့တစ်နေ့က ထွက်ပေါ်လာသည့် စာအုပ်ကို “ဘွဲ့တွေ့ဆူပါဟော်မုန်းများ” (Super Hormones Promise) ဟု အမည်ပေးထားပါသည်။ အောက်ခြေမှနေ၍ “အရွယ်မရွေး နုပျိုရှင်သန်နိုင်နည်း” (Grow Younger At Any Age) ဟုဆိုကာ စာအုပ်အဖုံးပေါ်တွင် ညွှန်းထားပါသေးသည်။ အားတက်စရာ ပင်ဖြစ်သည်။ သက်ရှည် နာကင်း ကျန်းမာခြင်း ရလိုသူများအတွက် နောက်ထပ် စိတ်ဝင်စားဖွယ်တစ်ခု တိုးပွားလာသည့်အကြောင်းပင်ဖြစ် လေသည်။

စာအုပ်ကို ရေးသူမှာ ဒေါက်တာဝီလျံ ရီဂဲလ်ဆင် (Dr. William Regelson) ဆိုသည့် ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ် ဆေးတက္ကသိုလ် ပါမောက္ခ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် အိုမင်းမှုသဘာဝဖြစ်သော ဇရာဗေဒပညာနှင့်

စပ်လျဉ်းပြီး သုတေသနပြုခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဟု သိရသည်။ သူ၏ အဆိုကမူ “အိုမင်းခြင်းသည် ရောဂါတစ်မျိုးသာဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် ကုသ၍ ပျောက်ကင်းနိုင်သည်” ဟု ဆိုသည်။ ယင်းနည်း ကို အားထား၍ ရပါမူ မိမိသက်တမ်းတွင် ဆယ်စုနှစ်ပေါင်း အတော် များမှာ ထပ်တိုးနိုင်သည်သာမက အသက် ၈၀၊ ၉၀၊ ၁၀၀ အထိလည်း ကျန်းမာသန်စွမ်းသည့်အဖြစ်ကို ရသွားနိုင်လိမ့်မည်ဟု မြော်မြင်ထားသည်။

သူ၏ အဆိုမှာ ကောင်းလွန်းသည့်အတွက် ကမ္ဘာအနှံ့အပြားတွင် ဆတ်ချိုနုတို့၊ လင်းပိုင်ဆီတို့၊ ဂျင်ဆင်းအမြစ်တို့ အစရှိသည့် တိရစ္ဆာန်နှင့် သစ်သီးသစ်ရွက် သစ်ဖုတို့က ရရှိသည့် ဆေးများကို လမ်းဘေးတွင် ကြော်ငြားပြီး ရောင်းတတ်ကြသည့် အရောင်းသမားတို့၏ အပြောကောင်း သည့် လေသံမျိုးကဲ့သို့ ဆွဲဆောင်အားကောင်းနေပါသည်။

ဒေါက်တာရီဂဲလ်ဆင် ဖော်ညွှန်းထားသည့် ဆေးအမယ်များမှာမူ ဆူပါဟော်မုန်းများ (Super Hormones) ဟု ခေါ်သည့် ဓာတ်ပစ္စည်း အုပ်စုတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး မယ်လာတိုနင် (Melatonin)၊ အက်စထရိုဂျင် (Oestrogen)၊ တက်စတိုစတာရုန်း (Testosterone) နှင့် ပရိုဂျက် စတာရုန်း (Progesterone) စသည်များ ပါဝင်ကြသည်။ ထိုမျှမက အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ အတိုကောက် ဒီအိပ်ချ်အီးအေ (DHEA) နှင့် ဒီဟိုက်ဒရို ဖီအန်ဒရိုစတာရုန်း (DehydroPiandrosterone) တို့အပြင် ပရက်ဂနီ နိုလုံး (Pregnenolone) စသည့် ဓာတ်ပစ္စည်းများလည်း ပါသေးသည်။ ယင်းပစ္စည်းအားလုံးသည် အသက်ရှည်ရေးကိစ္စတွင် အပြောများသည်သာ မက လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ အစိတ်အပိုင်းအသီးသီးမှ ထုတ်လုပ်လေ့ရှိသော ကိုယ်ထဲက ပစ္စည်းတွေမျိုးဖြစ်သည်။ ဦးနှောက်၊ ကိုယ်တွင်းအကျိတ်နှင့် ဖိုမအင်္ဂါ စသည်နေရာတို့က ထုတ်လုပ်သည်။ လူတစ်ယောက် အသက် အရွယ် ရလာလျှင် ဇရာဖိစီးမှုနှင့်ကြုံရသည်။ ယင်းဟော်မုန်းများ ခန္ဓာကိုယ်

တွင်း ပေါ်ထွက်မှု နှေးကွေးဆုတ်ဆိုင်းကာ နည်းပါးသွားမှုကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

အဖြေကမူ မော်တော်ကားတွင် ဓာတ်ဆီ၊ စက်ဆီတို့ ကုန်ပါက တိုင်ကီထဲကို ဖြည့်တင်းရသလို ဟော်မုန်းများကိုလည်း ကိုယ်ထဲသို့ ဖြည့်တင်းပေးဖို့ဖြစ်သည်။ အသက် ၂၀ အရွယ်တစ်ဦးတွင်ရှိသည့် ဟော်မုန်းဓာတ် ပမာဏလောက်ကို ထည့်ပေးနိုင်ခဲ့ပါမူ အသက် ၅၀ ရွယ် လူတစ်ဦးသည် အသက် ၃၀ အရွယ်နှင့် နင်လားငါလား ဖြစ်လိမ့်မည် အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ယင်းခံယူချက်နှင့် ဟော်မုန်းများကို မှီဝဲနေသူ များပြားလာသည်။ ဟော်မုန်းဈေးနှုန်းများ ခုန်တက်သွားသည်။ DHEA နှင့် မယ်လာတိုနင်ဟုခေါ်သော ဆေးပြားတို့ကို ဆရာဝန်လက်မှတ် မပါဘဲ သူတို့နိုင်ငံတွင် ဝယ်၍ ရခြင်းသည်လည်း အဆင်ပြေမှုတစ်မျိုးဖြစ်သည်။

အသက်ရှည်ရေးအကြောင်း စာအုပ်ရေးသူ ဒေါက်တာရီဂဲလ်ဆင် ကိုယ်တိုင် DHEA ဆေးကို ၁၁ နှစ် မှီဝဲခဲ့ပြီး သူ့ဇနီးက ၁၄ နှစ်ကြာ မှီဝဲ ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ သူ၏ဆေးနည်းသာ မှန်ခဲ့လျှင် အသက် ၇၀ ကျော် သည့် သူသည် ကမ္ဘာဂြိုဟ်ပေါ်တွင် နောက်ထပ် အနှစ် ၅၀ လောက် ဆက်ပြီးနေရဦးမည့် အလားအလာရှိနေသည်။

အသက် ၁၂၀ ခန့်အထိ နေရသူများ မျက်စိအောက်တွင် ရှိဖူးသည့် အတွက် ယင်းကာလကို လူတိုင်းမျှော်မှန်းကြသည်။ သို့သော် ဒေါက်တာ ရီဂဲဆင်က သူ့နည်းသည် မသေဆေးမဟုတ်၊ ကျန်းမာစွာ အသက်ရှည် ရေးပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်သည်ဟု တွေးထင် ရသော်လည်း လူတိုင်း ကြာကြာနေချင်ကြသည်။ ယင်းသို့ နေနိုင်ရန် ကျန်းမာရေး လေ့ကျင့်ရုံ၊ ကိုယ်အလေးချိန် လျှော့ချရုံ၊ ဆေးလိပ်ဖြတ်ရုံနှင့် မူ အသက်ရှည် အနာကင်းဖွယ် မရှိနိုင်ဟု ဆရာဝန်ကြီးကပင် ပြောသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံတွင်ဆိုပါမူ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးစတွင် မွေးဖွားလာကြပြီး ယခုအခါ အသက် ၅၀ စွန်းလာသည့်အရွယ်များသည် ယင်းနည်းကို အထူးစိတ်ဝင်စားနေကြသည်။ သဘာဝအရကြည့်ပါမူ လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် မျိုးပွားနိုင်သည့်အရွယ်ကို လွန်ပါမူ ယိုယွင်းလာပါလိမ့်မည်။ အသက် ၄၀ နှင့် ၅၀ ခန့်အကြားတွင် ဟော်မုန်းဓာတ်အမျိုးမျိုး တစ်ဝက်လောက် ဆုံးပါးသွားသည်။ သူတို့ လျော့ပါးလာသည်နှင့်အမျှ ကိုယ်ခံဓာတ်များ လျော့ပြီး ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း အကာအကွယ် အထောက်အကူမဲ့ပြီး ဇရာအန္တရာယ်အမျိုးမျိုးနှင့် နီးစပ်ရပါတော့မည်။

ကျွန်တော်တို့ ယခုပြောသည့် ဆူပါဟော်မုန်းများကို မှီဝဲလက်စရှိနေသူများသည် သတင်းကောင်းအမျိုးမျိုး ပြောခြင်းများကိုလည်း ကြားရပေမည်။ ယခုကဲ့သို့ နေကောင်းထိုင်သာရှိတာမျိုး မဖြစ်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၂၀-၃၀ ကြာပါပြီဗျာ ဟူ၍ DHEA မှီဝဲသူ အသက် ၄၄ နှစ်အရွယ်ရှိ ဥပဒေပညာရှင်တစ်ဦးက ပြောလေသည်။

အသက် ၇၂ နှစ် အရွယ်ရှိသည့် အမျိုးသားကြီးတစ်ဦးကမူ “ကျုပ်တော့ဗျာ အသက် ၈၀ အရွယ်အထိ နောက်ထပ်အလုပ် နှစ်မျိုး သုံးမျိုးကို ဆက်လုပ်လိုက်ပါဦးမယ်၊ အသက် ၁၀၀ အထိ နေရရင်တော့ ပိုတောင်ကောင်းသေး” ဟု မှတ်ချက်ပြုထားသည်လည်း ရှိပါသည်။

လူလတ်ပိုင်းအရွယ် ဇီဝဓာတုပညာရှင်တစ်ဦးက “ကျွန်တော်ဆိုရင် ခုမှ အသက် ၂၀ အရွယ်လို့ စိတ်ပေါက်လာတယ်၊ ယောက်ျားတို့ဘဝ အားအင်ကလဲ ဘယ်တုန်းကနဲ့မှ မတူဘူး” ဟု ဆိုပြန်သည်။

ဤသို့ပြောသံဆိုသံကြားတွင်မူ ဒေါက်တာရီဂဲလ်ဆင်သည် သူ၏ အဆိုကို ဆန့်ကျင်သူတစ်ဦးနှင့်ကြုံရသည်။ ထိုသူမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံသား ရက်အင်ဒီးယန်း အမျိုးသားကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး “မွေးလာတဲ့အတိုင်း သေနေ

စေ့ရင် သေသွားတာပဲ ကောင်းပါတယ်ဗျာ၊ ကမ္ဘာကြီးမှာ လူဦးရေ များလွန်းလို့ ခုတောင်ပျက်နေပြီ” ဟူ၍ တဲ့တိုးပြောချလိုက်သည်။

အသက် ၁၂၀ သက်တမ်းအထိ ရောက်ရှိရေးအတွက် “ဆူပါ ဟော်မုန်းများ” (Super Hormones) စာအုပ်နှင့် “အံ့ဖွယ်မယ်လာတိုနင်” (The Melatonin) စာအုပ်တို့ကို ရေးသားခဲ့သည့် ဒေါက်တာဝီလျံ ရီဂဲလ်ဆင်၏ အံ့ဖွယ်ဆေးအမည်များတွင် DHEA အတိုကောက်အမည် ပေးထားသည့် ဒီဟိုက်ဒရိုပီအန်ဒရိုစတာရုန်း အမည်ရိ ဟော်မုန်းတစ်မျိုး ပါသည်။ ထိုဓာတ်သည် အားမာန်ဗလကို ဖြစ်စေသည်။ သောကကို ငြိမ်းစေသည်။ ကင်ဆာရောဂါကို ခုခံကာကွယ်သည်။ နှလုံးရောဂါ မဖြစ် ပွားစေရန် တားဆီးသည်။ ကိုယ်ခံအင်အားစနစ်ကို ပျို့မျှစ်တက်ကြွစေ သည်ဟု ညွှန်းသည်။

အခြားဟော်မုန်းတစ်မျိုးဖြစ်သည့် မယ်လာတိုနင် (Melatonin)မှာ အိပ်ပျော်ဆေးအဖြစ် သုံးစွဲနေခဲ့ကြသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။

ပရက်ဂနီနိုလုံး (Pregnenolone) ခေါ် ဟော်မုန်းမှာ ဈေးကွက် ဝင်ကာစဖြစ်ပြီး မှတ်ဉာဏ်ကို အားပေးသည်။ စိတ်ကို တည်ငြိမ်မှုရအောင် ဖန်တီးသည်။ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုကို ပျောက်ကင်းစေသည်။ ရန်တိုက် ဖျက်ပေးသည်။ အဆစ်အမြစ်ရောင်ရမ်း ကိုက်ခဲသော ဝေဒနာကို ပြေငြိမ်း စေသည်ဟု ညွှန်းဆိုချက်များရှိသည်။

အဆိုပါ ဟော်မုန်းများသည် ကိုယ်ထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်သော ဟော်မုန်းများ ဖြစ်ပြီး စားသုံးလျှင် အန္တရာယ်ပြုစရာအကြောင်းရှိမရှိ တွေးစရာဖြစ်သည်။ အန္တရာယ်မပြုသည့်တိုင် အလွဲသုံးစွဲမှု ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆရာဝန်ကြီးက ဆိုလေသည်။

DHEA ဟော်မုန်းမှာ ခေတ်လူငယ်များက ကြွက်သား အဖု အဖောင်း ရရှိရေးအတွက် သုံးစွဲနေကြသည်လည်းရှိသည်။

အမျိုးသမီးများ စားသုံးလျှင် မျက်နှာ၌ နှုတ်ခမ်းမွေးကျင်စွယ်များ ပေါ်လာနိုင်သည်ဟု ဆို၏။ စားသုံးပုံ နည်းမကျလျှင် ယောက်ျားမိန်းမ အားလုံးတို့၌ အသည်းကို ဒုက္ခပေးနိုင်ကြောင်း သိရသည်။

ထို့ကြောင့် အသက်ရှည် အနာကင်းမှုတွင် အစွမ်းထက်သောဆေး များကို ဆရာဝန်နှင့် ကျွမ်းကျင်သူတို့ အကူအညီဖြင့်သာ စနစ်တကျ စမ်းသပ်စစ်ဆေးစေ၍ မှီဝဲသင့်သည်ဟု ဒေါက်တာရီဂဲလ်ဆင်က သဘော ရသည်။ အမေရိကန် ဆရာဝန်တို့သည် အမေရိကန် ဆရာဝန်အသင်း၏ သတ်မှတ်ထားသော စည်းကမ်းကျင့်ဝတ်အရ ထိုဆေးများကို မှီဝဲရန် ညွှန်ကြားခွင့် မရှိပေ။ အကျိုးဆက်များကို စနစ်တကျ သုတေသနမပြုရ သေးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ပင်ကိုဟော်မုန်းတစ်မျိုး ဖြစ်သောကြောင့် လည်း မူပိုင်မှတ်ပုံတင်၍ မရဘဲ ပရဆေးကုမ္ပဏီများကလည်း စိတ်မဝင် စားဘဲ ရှိနေသည်။

အချို့ကမူ ထိုဆေးများကို ဗီတာမင်ဆေးများကဲ့သို့ ဆေးဆိုင်များ တွင် အဆီးအတားမရှိ ရောင်းချနေကြသည်။ အသုံးကျယ်ပြန့်လာပါမူကား မကိုင်တွယ်လျှင် မဖြစ်တော့သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်နိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

ဗြိတိန်နှင့် ဥရောပတို့တွင် ဆရာဝန်အညွှန်းပါမှ ဝယ်၍ ရသည်။ စာတိုက်ကမှာ၍ ဝယ်ယူလျှင်လည်း အလွယ်ဖြင့် ရနိုင်ပြန်သေးသည်။ အင်္ဂလန်မှ ဟဲရောဒ် (Harrod) ကုန်ပဒေသာတိုက်မှာ အဆိုပါ DHEA ကို အာဟာရ ဖြည့်တင်းမှု စားဆေးအဖြစ် မှားယွင်း၍ ရောင်းချရာ သိရှိ ပြီး ရုပ်သိမ်းခဲ့ရသည်။

နောက်ကြောင်းကို ပြန်ကြည့်လျှင် လူ့သက်တမ်း ရှည်လျားရေး၌ ကပ်ရောဂါများနှင့် ကြုံရပြီး ထိုရောဂါများကို တိုက်ဖျက်ရေးအတွက်

ကာကွယ်ရေးနှင့် ကုသရေးနည်းလမ်းများ ပေါ်ထွန်းခဲ့ခြင်းက အစပြုသည်။ ၁၉၀၆ ခုနှစ်တွင် ဗီတာမင်ခေါ် သက်စောင့်ဓာတ်များ၏ အကျိုးပြုပုံကို တွေ့ရှိ၍ တင်ပြခဲ့ကြသည်။ ၁၉၁၈ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာလှည့် တုပ်ကွေးရောဂါကြီး ဖြစ်ပွားသောအခါ အမေရိကန်တစ်နိုင်ငံတည်း၌ပင် လူငါးသိန်းမျှ သေဆုံးပြီး တစ်ကမ္ဘာလုံး၌ လူပေါင်း သန်းနှင့်ချီ၍ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

၁၉၂၈ ခုနှစ်တွင် အံ့ဖွယ်ဆေးတစ်မျိုးကို တွေ့ရှိသည်။ ပဋိဇီဝဆေးဟု ခေါ်ကြသော ဆေးအုပ်စုတွင် ပင်နီစလင်ဆေးမျိုးကို အလက်ဇင်းဒါးဖလင်းမင်းဆိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်က တွေ့ရှိခဲ့ရာ ရောဂါအတော်များများအတွက် နတ်ဆေးပမာ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် စက်မှုနိုင်ငံကြီးများ၌ အထူးတလည် ဖြစ်ပွားသော သူငယ်နာ အကြောသေ အရိုးပျော့ရောဂါ (ပိုလီယို) ကို ကလေးများအား ကြိုတင်ကာကွယ်ဆေး (ထိုးဆေး) တစ်မျိုး ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် ထိုရောဂါဘေးမှ အသက်ရှုချောင်စရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာဦးအချိန်ကာလ လွန်မြောက်ကတည်းက စိတ်လက်ပြေပျောက်မှု အကျင့်ဆိုးတစ်မျိုး ဖြစ်ပြီး ခေတ်သစ်တွင် ဟိတ်ဟန်ထုတ်ရာမှ အကျင့်ပါစေသော ဆေးလိပ်သောက်ခြင်း၏ အပြစ်ကို ဆရာဝန်များက ခိုင်ခိုင်မာမာ တွေ့ရှိ၍ တားမြစ်ချက်များ ထုတ်ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ဤမှတ်တိုင်များအပြင် ကူးစက်ရောဂါအမျိုးမျိုး ကာကွယ်ဆေး၊ အစားအသောက်တွင် အာဟာရ ဖြည့်တင်းရေး၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားရာမှ ကျန်းမာရေး အထောက်အကူဖြစ်နိုင်မှုနှင့် ရေ၊ လေ၊ အစားအသောက်တို့မှ ကိုယ်တွင်းအဆိပ်သင့်မှုအကြောင်းတို့ကို သိရှိလာရာမှ ကျန်းမာရေး အသိပညာ ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝ၍ ခေတ်သစ်လူသားတို့ အသက်ရှည်လာခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ နိပါးတွင် ပျမ်းမျှ

လူ့သက်တမ်း ၄၇ နှစ်မှ ၇၆ နှစ်အထိ တိုးတက်လာသော နိုင်ငံများ ရှိနေသည်။

ကျန်းမာရေးသိပ္ပံပညာရှင်တို့သည် ထိုတိုးတက်မှုသည် အန္တိမ အဆုံးမဟုတ်သေး။ လူ့သက်တမ်း နာရီလက်တံကို နှေးကွေးစေ၍ လောကကြီးတွင် ကြာကြာနေနိုင်ရန် နည်းလမ်းများ တွေ့နိုင်သည်ဟု ရှာကြံခဲ့ကြသည်။

မကြာသေးမီက မျိုးရိုးဗီဇက လေ့လာရေး ဓာတ်ခွဲဌာနတစ်ခုတွင် တစ်မီလီမီတာအရွယ်ရှိ တုပ်ကောင်အသေးစားကလေးများကို စမ်းသပ်ကြည့်ခဲ့ကြသည်။ အရွယ်သေးလွန်းသဖြင့် သူတို့မှာ မျက်စိဖြင့် မနည်းကြည့်ရသည်။ ထိုအကောင်ကလေးများကို စမ်းသပ်ဖန်ခွက်ထဲတွင် အာဟာရဓာတ်အချို့နှင့် အတူထည့်၍ စမ်းသပ်ခဲ့သည်။ သာမန်အားဖြင့် ထိုသတ္တဝါကလေးများသည် အပြင်တွင် ကိုးရက်မျှ သက်တမ်းသာရှိပြီး သေဆုံးကြသော်လည်း ထိုဖန်ခွက်များထဲ၌ ရက်ပေါင်း ၅၀ အထိနေပြီးမှ သေဆုံးသွားကြသည်။ သူတို့၏ သက်တမ်းတိုးမှု သာဓကကို ကြည့်ပါက လူ့သက်တမ်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် လူတစ်ဦးဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၄၂၀ မျှ အသက်ရှည်နိုင်သကဲ့သို့ တွက်ချက်၍ ရသည်။ ထိုတွေ့ရှိချက်မှာ မွန်ထရီယယ်မြို့ တက္ကသိုလ်သိပ္ပံဌာနတွင် ဖြစ်သည်။

အခြားစမ်းသပ်မှုတစ်ရပ်တွင် ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်တက္ကသိုလ်တွင်ဖြစ်ပြီး ဇီဝဗေဒပညာရှင်တစ်ဦးက သစ်သီးယင်ကောင်ပေါင်း တစ်သန်းမျှကို မွေးထားပြီး စမ်းသပ်ရာ သစ်တောထဲတွင် သက်တမ်းရက်ပေါင်း ၇၀ မျှ နေရသော ယင်ကောင်များသည် ရက်ပေါင်း ၁၄၀ အထိ နေရကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ လူ့သက်တမ်းနှင့်ယှဉ်လျှင် နှစ်ပေါင်း ၁၅၀ မျှ နေရသည်နှင့် အလားတူသည်။

လူတို့၌ ရှိရိုးရှိစဉ်ထက် သက်တမ်းနှစ်ဆသုံးဆတိုးရန်အရေးထက် အထက်ပါ စမ်းသပ်မှုမျိုးကို လုပ်ကိုင်နေကြသော သိပ္ပံပညာရှင်နှင့် ဓာတ်ခွဲ

စမ်းသပ်ဌာနများ အများအပြား ရှိနေသည်။ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်များ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြုပြင်ကူညီပေးနိုင်လျှင် လူတို့၌လည်း အောင်မြင်စရာရှိသည်ဟု ယူဆကြသည်။ အကြောင်းမှာ အမျိုးအစားနှင့် မျိုးရိုးကိုလိုက်၍ အိုမင်းရင့်ရော်မှု သဘာဝမှာ တူညီသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘာကြောင့် အိုမင်းရသလဲ၊ အိုမင်းခြင်းကို ဘယ်လိုပြုပြင်နိုင်သလဲဟူ အဖြေရှာနေကြလေသည်။

တွေ့ရှိရသည်မှာ သက်ရှိတို့၏ မီးစာကုန်ဆီခန်း ဖြစ်စဉ်မျိုး၌ လောင်နေသော မီးစာကို ငြိမ်းသတ်ခြင်းဖြင့် ဇရာဖြစ်စဉ်ကို ရပ်တန့်စေနိုင်မည့် အလားအလာဖြစ်သည်။ အချို့စမ်းသပ်မှုများတွင် ကိုယ်တွင်းဆဲလ်များကို လေ့လာရာ၌ ဆဲလ်က အာဟာရ သုံးစွဲပြီးလျှင် ကြွင်းကျန်ရစ်သော အမှိုက်အလှေး အကျန်အကြွင်းတို့ကြောင့် ကိုယ်တွင် အဆိပ်သင့်၍ အိုမင်းရခြင်းသဘောကို တွေ့ရသည်။ ထိုအမှိုက်အလှေးတို့ကို သန့်စင်ဖယ်ရှားနိုင်ပါက တစ်ကိုယ်လုံး နုပျိုသန်စွမ်းလာနိုင်ကြောင်းကို သဘောပေါက်နေကြသည်။

နောက်ထပ်စမ်းသပ်မှုတစ်ခုတွင် ဆဲလ်များ၌ မည်သည့် အစိတ်အပိုင်းက အိုမင်းခြင်းကို ဖန်တီးစသည်ဟု လက်သည်ရှာကာ အကြောင်းရင်းခံကို ပြုပြင်လျက် အိုမင်းခြင်းကို တားဆီးရန်ဖြစ်သည်။

အသက်ရှည်ခြင်းအပြင် အရေပြား မတွန့်ခြင်း၊ ကြွက်သားများ အပျဉ်းမကျခြင်း၊ မျက်စိမမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်သန်စွမ်းခြင်းတို့ရှိပါမှ ဘဝရသ ပေါ်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ ထိုအကျိုးများ ပါဝင်ရေးကို အဖြေရှာနေကြသည်။ လူ့သက်တမ်းမှာ ယခုခေတ် ပျမ်းမျှသက်တမ်းခန့်သာ အကန့်အသတ်ရှိသည်ဟူ၍ သဘာဝ သတ်မှတ်ချက် အထောက်အထား မရှိသဖြင့် ရာကျော်အရွယ်အထိ အသက်ရှည်ရေးကို ကြိုးစားသင့်ကြောင့်

ဂျိမ်းဗောပဲလ် ဆိုသူ လူဦးရေ လေ့လာရေး သိပ္ပံပညာရှင်တစ်ဦးက ပြောသည်။

လူ့သက်တမ်း နှစ်ဆ၊ သုံးဆတိုးရေးကို အားတက်သရော ကြိုးစား နေကြရာ၌ ၁၉၅၃ ခုနှစ်ကစ၍ မျိုးရိုးဗီဇပညာကို ထိုးထွင်းလိုက်စားမှုနှင့် ၁၉၆၁ ခုနှစ်ခန့်တွင် ဇရာဗေဒပညာကို စတင်လိုက်စားကြသော လုပ်ငန်း နှစ်ရပ်မှာ ခေတ်သစ်သိပ္ပံသမိုင်းတွင် ကြီးမားသော မှတ်တိုင်များဖြစ်သည်။

မျိုးရိုးဗီဇပညာရပ်တွင် ကြောင်လိမ်လှေကားပုံသဏ္ဍာန် ဖွဲ့စည်းပုံ ရှိသည့် DNA ဗီဇသဘောကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ဇရာဗေဒပညာတွင် လီယိုနပ် ဟေးဖလစ် ဆိုသူက ဆဲလ်ခေါ် ကလာပ်စည်းများအကြောင်းကို နှိုက်ချွတ်လေ့လာခဲ့သည်။ သူသည် သန္ဓေခဲမှ ဆဲလ်များကို ဓာတ်ခွဲခန်း ဖန်ခွက်ထဲတွင်ထည့်၍ စမ်းသပ်ရာ၌ သန္ဓေဆဲလ်နှင့် လူအိုလမင်းတို့၏ ကလာပ်စည်းဆဲလ်များ မတူဘဲ လူအိုဆဲလ်များက ပွားများမှု အရှိန်မယူ နိုင်ဘဲ နှေးကွေးသွားကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် ကိုယ်တွင်းဆဲလ်သည် ဇရာ လက်သည်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဆဲလ်အတွင်း၌ ချိန်ကိုက်ပြုလုပ်ထားသော ချိန်မှတ် စနစ်ကို တွေ့အောင်ရှာ၍ ပြုပြင်လိုက်လျှင် မအိုဆေး ရရှိဖို့လမ်းစပေါ် လိမ့်မည်။ ဆဲလ်တို့၌ အခြားပစ္စည်း သက်ရှိသက်မဲ့များမှာကဲ့သို့ပင် ဟောင်းနွမ်းကြွေပျက်နိုင်သော သဘာဝရှိသည်။ ဆဲလ်၏လုပ်ငန်းတွင် အညစ်အကြေး စွန့်ထုတ်သောကိစ္စ ပါရှိသဖြင့် ထိုလုပ်ငန်းမှ ဖရီးရေဒီ ကယ်ခေါ် အီလက်ထရွန်တစ်ခု ဖွဲ့စည်းမှုတွင် ပိုနေသော အောက်စီဂျင် မော်လီကျူးများ ထွက်သည်။ ထိုမော်လီကျူးတို့က အခြားဆဲလ်များနှင့် ပေါင်းစပ်ကာ အိုမင်းပျက်စီးမှုကို ဖန်တီးလေသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ကင်ဆာရောဂါအပြင် အရေပြားတွန့်ခြင်း၊ အဆစ်အမြစ်ရောင်ခြင်း ဟူသော ဇရာလက္ခဏာများ ပေါ်ပေါက်ရသည်။

အဆိုပါ ဖရီးရေဒီကယ် မော်လီကျူးတို့ကို စုပ်ယူဖယ်ရှားနိုင်ရန်မှာ ကယ်ရိုတင်း (Caroten) ဓာတ် ပါဝင်သော သစ်သီးနှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက် တို့ကို စားသုံးသင့်သည်ဟု အာဟာရဗေဒ ပညာရှင်တို့က ဆိုကြသည်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်း၌ သိကြားဓာတ်နှင့် ပရိုတိန်းဓာတ်တို့ ပေါင်းစပ်ပါက အခြားပရိုတိန်းများပါ ပူးကပ်လာ၍ ဟင်းချက်ရာတွင် တူးခြစ်သော အရောင်မျိုးကဲ့သို့ဖြစ်ကာ အဆစ်အမြစ်တင်းခိုင်ခြင်း၊ သွေးကြောပိတ်ခြင်း၊ မျက်စိတိမ်သလ္လာစွဲခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေကြောင်း ဆီးချိုဝေဒနာရှင်များ၏ လက္ခဏာက သက်သေထူနေလေသည်။ ထိုလက္ခဏာများသည် အိုမင်းခြင်း လက္ခဏာများနှင့် တူညီနေပြန်သည်။ ထိုလက္ခဏာများကို ဖြေဖျောက်ရန် နည်းလမ်းကို တွေ့ရှိထားလေသည်။

ဤကိစ္စတွင် ကိုယ်ခန္ဓာအတွက် ကယ်လိုရီခေါ် ပါစကဓာတ် ပါရှိအောင် အစာစားသုံးမှုနှင့် ဆက်နွှယ်နေပြန်သည်။ အစာကို လျော့စားပါက အသက်ရှည်ကြောင်း ကြွက်ကလေးများ၌ စမ်းသပ်ရာတွင် တွေ့ရသည်။ အစာချက်လုပ်မှု နည်းပါးလျှင် ကိုယ်တွင်းအပူချိန်လည်း လျော့ပါးလေသည်။ ထိုအခြေအနေကို ထိန်းသွားမည်ဆိုလျှင် လူတို့အတွက် အသက် ၈၀ ၏ ဟိုဘက် ၁၂၀ ကို လွန်၍ပင် အသက်ရှည်စရာအကြောင်းရှိသည်ဟု မေရီလင်းပြည်နယ် ဘီသက်ဒေါမြို့မှ ဇရာဗေဒ လေ့လာရေးသိပ္ပံမှ ဂျော့ ရော့သ် (George Roth) ဆိုသူက ပြောသည်။

ထိုအခါ အသက်ရှည်ရေး၌ အစာစားသုံးမှုနှင့် ဆက်နွှယ်နေပြန်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ “အသက်တစ်ရာလောက်အရွယ်တွေ ဘယ်မှာ ၀၀ဖြိုးဖြိုး တွေ့ရလို့ပဲ” ဟု ဆိုသည်။ ဤကိစ္စမှာ “ရေယိုနေသော သင်္ဘောကို ရေစုပ်ထုပ်၍ မောင်းကာ ခရီးဆက်ရသည့် သင်္ဘောမျိုးနှင့်တူသည်။ အဓိက လိုအပ်ချက်မှာ သင်္ဘောစက်ခန်းထဲမှ အင်ဂျင်စက်ကို အားဖြည့်ရန်ဖြစ်

ပေသည်။ ကိုယ်ထည်ကိုလည်း ပြုပြင်ရမည်။ နည်းလမ်းလည်း ရှိလိမ့် မည်သာဖြစ်သည်။

ဤအခြေအနေအတွက် ဗီဇဓာတ်ကြောင်လိမ်တွင် အပြစ်အနာ ဖန်တီးရာလက်သည်ကို မတွေ့သော်လည်း ခရိုမိုဆုမ်း (Chromosomes) ခေါ် ဗီဇအစိတ်အပိုင်း၌ ဖိနပ်ကြိုးထိပ်ဖျားက အသီးကလေးသဖွယ် အစိတ်အပိုင်းကို တွေ့ရသည်။ တယ်လိုမီးယား (Telomere) ဟုခေါ်သော ထိုထိပ်ဖျားကလေးသည် တဖြည်းဖြည်းတို့၍ လိုက်လာသည်ကို သတိပြုမိ ကြသည်။ ထိုပစ္စည်းကလေးကို ထိန်းကျောင်းပေးသော လက်သည်ကို ဆက်၍တွေ့ရှိခဲ့ပြန်သည်။ သူ့အကြောင်းကို ပို၍စူးစမ်း လေ့လာနိုင်လျှင် အိုခြင်းတရားကို ဖြေဖျောက်နိုင်သော ထိန်းကွပ်ရေးနည်းလမ်း ရပေတော့ မည်။ ထို့ကြောင့် အသက်ရှည်ရေး ရှာပုံတော်ဖွင့်လျက်ရှိကြပေသည်။

ဗီဇဓာတ် ကြောင်လိမ်လေ့ကားပုံသဏ္ဍာန်ကလေးထဲတွင် သက်ရှိ ဘဝ ဖြစ်ပျက်သံသရာ၏ နက်နဲခက်ခဲသော လက်သည်ကို လက်ဆုပ် လက်ကိုင် ရှာကြဆဲဖြစ်သည်။ ထိုအတောအတွင်း၌ ရိုးရာအစဉ်အလာ အပြောအဆိုရှိသော ဂျင်ဆင်း၊ ဂင်ကိုစသော သစ်မြစ်သစ်ဖုတို့နှင့် အင်ဇိုင်း ဓာတ်ပါသော အာဟာရမျိုးစုံတို့ကို မှီဝဲကြလျက်ရှိသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာ သိပ္ပံနည်းပညာ အားကိုးဖြင့် ကရိုင်ယိုနစ် (Cryonics) ခေါ် လူသေကို အအေးလွန်ထားပြီး အသက်ပြန်သွင်းရန် ကိစ္စ၊ မော်လီကျူးခေါ် အသေးစား ဇီဝရုပ်တို့ကို ပြုပြင်သော နာနိုတက်ခနို လိုဂျီ (Nano Technology) ပညာနှင့် တယ်လိုမီးယားကုထုံး (Telomere Therapy) ခေါ် ကလာပ်စည်းဆဲလ်အတွင်းမှ တယ်လိုမီးယား အစိတ် အပိုင်းများကို အသစ်လဲ ပြုပြင်ခြင်းဖြင့် အသက်ရှည်နိုင်သော ယခုမှ ပေါ်ဦးစ နည်းလမ်းများကို ကြိုးစားနေကြရာ ဆောင်းပါးဖတ်သူ စာဖတ်

ပရိသတ်တစ်ဦးက စာတည်းမှူးထံ ရေးလိုက်သလို လူချမ်းသာဖြစ်မှ အသက်ရှည်မည့်ကိစ္စမျိုး မဖြစ်အောင် ရှေ့အဖို့ ကြိုးစားကြရပေဦးမည်။

ပြောသာပြောရသည်။ အသက် ၁၀၀ တန်းကို နေနိုင်သည့် လူအဖွဲ့ အစည်းမျိုး ဖြစ်လာသည့်အခါ အကောင်းအဆိုး နှစ်ထွေရောသည့် ပြဿနာများနှင့် ကြုံရဦးမည်။ မိမိအိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အိမ်ထောင်သက် ရှည်လျားစွာ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ပြီး အမိအဖတို့အဖြစ် ရပ်တည်ရန်ကိစ္စများ ရှိလာမည်။ လူ့ကျင့်ဝတ်နှင့် ဘာသာအယူအဆတို့တွင် ကြုံရမည့် အပြောင်းအလဲ ရှိလာနိုင်သည်။ မိသားစုတာဝန်များကလည်း အသက်ရှည် သလောက် ရှည်လျား ထွေပြားလာနိုင်သည်။ အသက်ရှည်သည့် အိမ်ထောင်စုတွင် မြေးခေတ်ကိုသာမက မြစ်၊ တီ၊ ကျွတ်တို့ခေတ်အထိ နေထိုင်ပြီး ဦးစီးရမည့် အဘိုးအဘွားများအတွက် စိတ်မရှည်ချင်စရာများ နှင့် ရင်ဆိုင်ရပေမည်လားဟု စဉ်းစားစရာရှိလာမည်ဖြစ်သည်။

ရာစုနှစ် ၊ ထောင်စုနှစ်အတွေး

ရာစုနှစ်၊ ထောင်စုနှစ်အတွေး

ကျွန်တော်တို့ကမ္ဘာသည် မကြာခင်အချိန်တွင် လာမည့် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ကာလကို ပြက္ခဒိန်စနစ်သဘောအရ အစပြု ဝင်ရောက်တော့မည်ကို မစဉ်းစားဘဲနေ၍ မရတော့။

ကမ္ဘာသုံး ပြက္ခဒိန်တွင် နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ဟူသည့် အရေအတွက်ကို ရောက်သည့်အခါ “ဪ... လောကကြီးမှာ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ဆိုတဲ့ အရေအတွက် တစ်ခုပြီးလို့ နောက်ထပ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ အရေအတွက် ဖြစ်တဲ့ ၂၀၀၀ ဂဏန်းထဲကိုတောင် ရောက်နေပါပေါ့လား” ဟူသည့် အတွေးကို အချို့လူများ တွေးမိကြမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ တွေးမိရန်လည်း တစ်ထောင်စုနှစ်ဟု ပြောမည့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် Millennium ဟု သုံးစွဲသော အချိန်ကာလကို ရောက်တော့မည်ဟူ၍ စာနယ်ဇင်းများက နှိုးဆော် ရေးသားနေကြသည်။

လူတို့သည် သက်တမ်းအားဖြင့် အနှစ် ၁၀၀ ဆိုသည်ကို လူတိုင်း မနေကြရပေ။ အနှစ် ၁၀၀ ကိုပင် ထပ်ပြီး အပိုင်းပိုင်းလိုက်ပါက ဆယ်နှစ် တစ်ခု၊ နောက်ထပ် ဆယ်နှစ်တစ်ခုနှင့် ၁၀ ကြိမ်သာ ကြာလိုက်သည်။ လူသားတို့တွင် ခန္ဓာကိုယ်ဖွဲ့စည်းပုံအရ အသက် ၁၂၀ အထိ နေနိုင်စရာ

အကြောင်းရှိသည်ဟု သိပ္ပံပညာရှိပိုင်းက ဆိုသော်လည်း ထိုနှစ်ပေါင်း ၁၂၀ ၏ ထက်ဝက်ဖြစ်သည် အသက် ၆၀ လောက် ရောက်လျှင်ပင် လုပ်ငန်း ဆောင်တာများမှ သာမန်အားဖြင့် အနားယူလေ့ရှိကြပါသည်။

ရေလယ်ကြောတွင် အရှိန်ဖြင့် လှော်နေရာက ကမ်းနှင့် မလှမ်း မကမ်းကို ကပ်ပြီဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။ ကုန်းပေါ်က စကားနှင့် ပြောရပါမူ မော်တော်ယာဉ်အမြန်ကြော၏ ဘေးနားက အနှေးယာဉ်ကြောကို အရှိန် လျှော့ပြီး ကပ်သည့်သဘောပင်။

ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်သူများဆိုပါမူ နောက်ထပ် ၁၀ နှစ်၊ ၁၅ နှစ် နီးပါး ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အား စိုက်ထုတ်ပြီး အလုပ်လုပ်နိုင်ကြသည်ကို လည်း တွေ့နေရသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဆိုချင်သည်မှာ လူတစ်ဦး၏ တစ်သက်တာအချိန်တွင် ၁၀ နှစ်ဆိုသည့်အချိန်မှာ မနည်းလှ ဟူသည့် သဘောဖြစ်သည်။ ထို ၁၀ နှစ်ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဒက်ကိတ် (Decade) ဟု သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ထားကြသည်။ တစ်ဆယ်၊ ဒဿမ ဆိုသည့် မူရင်းအဓိပ္ပာယ်ကိုယူပြီး ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၀ နှစ်ကာလတစ်ခုသည် လူတစ်ယောက်အဖို့မှာပင် ပြောင်းလဲခြင်း၊ တိုးတက်ခြင်းများ မှတ်လောက် သားလောက်အဖြစ်တို့ များစွာရှိနိုင်ပေသည်။

အချိန်ကို ၁၀ ဆတိုးပြီး အနှစ် ၁၀၀ များ ဆိုလျှင်မူ ထို့ထက်ဖြစ်ပျက် ပြောင်းလဲမှုများစွာတို့နှင့် ကြုံနိုင်သည်။ လူတစ်ယောက်၏ ၁၀၀၀ရီးအစမှ ၁၀၀အဆုံး နိဂုံးချုပ်သည့် အချိန်နှစ်မျိုးစလုံး အကြီးဝင်သွားနိုင်သည်။ ယင်းမှာ လူတစ်ဦးချင်းကိစ္စပင် ရှိပါသေးသည်။ လူအများ ပါဝင် ဖွဲ့စည်း နေထိုင်ကြသည့် တိုင်းပြည်နိုင်ငံများတွင်ဆိုလျှင်လည်း အနှစ် ၁၀၀ ဆိုသည့်အချိန်သည် သမိုင်းတစ်ခေတ်ဟု ဆိုရမည်ပင်ဖြစ်သည်။ စကား စပ်မိ၍ ပြောရလျှင် လက်ရှိ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် ၁၈၅ နိုင်ငံမှာပင်

နိုင်ငံသက် ၁၀၀ မပြည့်သေးသည့် နိုင်ငံတို့ အများအပြား ပါဝင်နေသည်ကို သတိထားကြည့်လျှင် တွေ့နိုင်ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် လူ့သမိုင်း တိုးတက်မှု၊ လူ့ အနေအထိုင် အဆင် ပြေမှုဖြစ်သည့် သိပ္ပံနှင့် နည်းပညာများ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်ပြီး အသုံးပြု ကြပုံကို ရှုထောင့်တစ်ခုတည်းက သုံးသပ်လေ့လာရမည်ဆိုလျှင် စိတ်ဝင် စားစရာ အများအပြားရှိသည်။ ပြီးတော့ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ သည် လူ့သမိုင်းတွင် တိုးတက် ပြောင်းလဲမှု နည်းပညာနှင့် ကိရိယာပစ္စည်းများ အများဆုံး ပေါ်ထွက်သည့်အချိန်ဟု ဆိုကြသည်။ ထိုအနှစ်တစ်ထောင် အတွင်းတွင် လူတို့၏ အနေအထိုင်၊ အတွေးအခေါ်၊ စရိုက်ဓလေ့တို့ များစွာ ပြောင်းလဲပျံ့နှံ့လာသည်ကိုလည်း တွေ့ရလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ အချိန်ကို ရောက်ရှိ ရေတွက်ရတော့မည့်အချိန်တွင် လာမည့် အနှစ် ၁၀၀၀ ကို မစခင်ကလေး၌ ပြီးခဲ့သည့် နှစ် ၁၀၀၀ အကြောင်းကို သမင်လည်ပြန်ကြည့်ကြဖို့လိုသည်။

ယခုခေတ် သိပ္ပံ၊ စက်မှု၊ နည်းပညာများ နှစ်တစ်ရာအတွင်း တိုးတက် ပုံ၊ ထွန်းကားပုံ၊ ပြောင်းလဲပုံသာမက လူတို့နေရာ မြေကမ္ဘာ၏ ရှေ့ရေး၊ နောက်ရေးကို သုံးသပ်သည့်သဘောလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

၁၉၀၀ ပြည့်မတိုင်မီ ငါးနှစ်ဖြစ်သည့် ၁၈၈၅ ခုနှစ် ကုန်ဆုံးချိန်ပိုင်း တွင် ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံကို အင်္ဂလိပ်က ကျွန်ပြုထားပြီးဖြစ်သည်ကို မျိုးချစ်စိတ် အရင်းခံဖြင့် ပြန်ပြီးအမှတ်ရသင့်သည်။ ထိုအချိန်တစ်ဝိုက်၌ စာဖွဲ့ခဲ့သည့် ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက “သိယံတန်ဆောင်၊ ဘုန်းတော် မှောင်၍၊ ကုန်းဘောင်နေမီး၊ မထိန်ငြီးသား၊ ထီးသုဉ်းနန်းသုဉ်း၊ မြို့သုဉ်း သုည၊ သုဉ်းလုံးဝဖြင့်” ဟု နယ်ချဲ့ခေတ်ဦး မြန်မာတို့အကြောင်းကို တမ်းချင်းတစ်ပုဒ် ဆိုခဲ့သည်။

ယင်းနှစ်မှာပင် ဟာမန်းဟိုလားရစ် ဆိုသည်ပိုဂိုလ်က ဂဏန်း တွက်စက်ထဲ ထည့်သုံးနိုင်ရန် အပေါက်ဖောက်ပြီး အရေအတွက်မှတ်သော ကတ်ပြားကလေးများကို အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် တီထွင်ခဲ့သည်။ သူ့စနစ် သည် ထိုအချိန်မတိုင်မီ နှစ်ပေါင်း ၄၀၀၀ က ထွင်ခဲ့သည့် တရုတ်ပေသီး ပြီးလျှင် စက်ကိရိယာဖြင့် ဂဏန်းတွက်သည့် လုပ်ငန်းတွင် ဒုတိယ တိုးတက်မှုဖြစ်သည်။ ကွန်ပျူတာကဲ့သို့ စက်မျိုးကို လုပ်နိုင်ရန် အခြေခံ စိတ်ကူးတစ်မျိုးကို နှစ်တစ်ရာလောက်စောပြီး ရခဲ့သည့် သဘောဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။

သူ့ထက် ဆယ်နှစ်နီးပါးလောက်စောပြီး ၁၈၇၈ ခုနှစ်နှင့် ၁၈၇၉ ခုနှစ်တို့အကူးမှာ ယခုအချိန်၌ တွင်ကျယ်နေပြီဖြစ်သော လျှပ်စစ်မီးသီးကို ဂျိုးဆက်ဆွမ်းနှင့် သောမတ်အယ်ဒီဆင်တို့က တီထွင်ခဲ့သည်။ သူတို့သည် အမှောင်ပယ်ခွင်းဖို့ ဖယောင်းဆီမီးတို့၏ နေရာကို အစားထိုးပေးခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်သည်။

ခရစ်နှစ် ၁၉၀၀ ပြည့်မရောက်ခင် လေးနှစ်အလိုတွင် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်တစ်ရာနီးပါးလုံးလုံး လူတို့၏ လုပ်ငန်းမှာရော၊ ရောဂါကုသရေးမှာပါ အသုံးဝင်လှသည့် အိပ်စရေးရောင်ခြည်ကို တွေ့ခဲ့သဖြင့် လူ့လက်ဖဝါး အရိုးစုကို ထိုရောင်ခြည်ဖြင့် ရိုက်ပြီး ပြခဲ့သည်။ လက်တွေ့သရုပ်ပြသူမှာ ဂျာမန်အမျိုးသား ရူပဗေဒပညာရှင် ရွန်ဂျင် ဆိုသူဖြစ်သည်။ ယခုဆိုလျှင် သူ့ထက်ကဲပြီး အယ်လ်ထရာဆောင်းဟုခေါ်သည့် အရပ်ခေါ် ရုပ်မြင် သံကြား၊ ဦးခေါင်းပိုင်းကို စစ်ဆေးသည့် ကက် စကင် (Cat-Scan)၊ အစာအိမ်ကို စစ်ဆေးသည့် စကုပ်ကိရိယာများ ထွန်းကားလျက်ရှိသည်။ သို့သော် ယင်းတို့သည် လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်း ၂၀ ခန့်ကမှ ပေါ်ခြင်းဖြစ် သည့်အပြင် ဆေးဝါးကုသဖို့ စမ်းသပ်ရေး၌ အိပ်စရေး ရောင်ခြည်နှင့် ရိုက်စက်ကို လက်မလွှတ်နိုင်ကြသေးပေ။

လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်တစ်ရာက တီထွင်မှုကျေးဇူးများထဲတွင် ရုပ်ဝတ္ထု ပစ္စည်းတိုင်း၏အတွင်း၌ အီလက်ထရွန် ဆိုသည့် အဏုမြူ အစိတ်အပိုင်း တစ်မျိုးရှိကြောင်းကို ဂျေ ဂျေ သွန်မဆင် ဆိုသူ ဗြိတိသျှ သိပ္ပံပညာရှင်က ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့သိခြင်း၏ အကျိုးဆက်မှာ အီလက်ထရွန်နစ် လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ၊ လေဆာရောင်ခြည်များ၊ ရုပ်မြင်သံကြားနှင့် ကွန်ပျူတာတို့၌ ရုပ်ပုံဖော်ပြီး ရုပ်ရှင်ကဲ့သို့ ကြည့်နိုင်ရန် အခြေခံဖြစ်သည်။

သို့နှင့် ၁၉၀၀ ပြည့် ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုရာစုနှစ်၏ ပြက္ခဒိန်ကို လှန်လှင်လှန်ချင်းပင် ပွဲဦးထွက်ခဲ့သည့် သိပ္ပံကိရိယာမှာကား ယခုခေတ် ကမ္ဘာပတ်ပြီး သွားလာသယ်ယူရေး၌ အလွန်အင်မတန် အားထားရမည့် လေယာဉ်ပျံပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုကဲ့သို့ ခရီးဝေး မပျံနိုင်သေးပေ။ ဂျက်လေယာဉ်စက်လည်း မဟုတ်သေးသည့် တောင်ပံနှစ်ထပ်ပါသည့် လေယာဉ်ဖြစ်သည်။ ပုံစံအားဖြင့် ယခုခေတ်မျက်စိနှင့်ကြည့်လျှင် ကိုးရိုး ကားယား ဖြစ်သော်လည်း လူတို့သည် ကောင်းကင်ကို လေဟုန်စီးပြီး ပျံတက်ခရီးသွားနိုင်မည့် လမ်းစပေါ်ပြီဆိုသည့်အသိမှာ ထိုအချိန်ကမှ ပေါ်ခဲ့သည်။ ယခုမူကား လေယာဉ်ပျံစီးလျှင် လူပေါင်း ၃၀၀-၄၀၀ တို့ ကိုယ့်အိမ်ထဲ ကိုယ်ထိုင်ပြီးနေရသလို လုံလုံလဲလဲ၊ သက်သက်သာသာဖြင့် ခရီးသွားနိုင်ကြသည်ကိုထောက်လျှင် နှစ်တစ်ရာမပြည့်ခင် လမ်းတစ်ဝက် မှာပင် လူတို့ မည်မျှတီထွင် ကြံဆနိုင်ခဲ့သည်ကို သဘောပေါက်စရာ ဖြစ်သည်။ မကြာခင်မှာပင် တစ်နာရီလျှင် မိုင် ၆၀၀ ကျော် ပြေးနိုင်သည့် လူတစ်ထောင်ခန့်ဆုံ လေယာဉ်ကြီးများ ပြေးဆွဲဖို့ စိတ်ကူးနေကြပေပြီ။ တစ်နာရီ မိုင် ၆၀၀ ဆိုသောခရီးမှာ တစ်မိနစ်ကို ၁၀ မိုင်၊ ၆ စက္ကန့်မှာ တစ်မိုင် ပြေးသည့်ခရီးဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မြန်မြန်ပျံသန်းနိုင်သည်မှာ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်လောက် ကြာခဲ့ပါပြီ။

လေယာဉ်ပျံ ပေါ်ပြီးနောက် ထင်ရှားသည့် သိပ္ပံပညာရှင်တစ်ဦး ပေါ်ခဲ့သည်။ သူ့ပညာကို အကြောင်းပြုပြီး အဏုမြူဗုံးကို တီထွင်နိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းမှာ ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံး လက်နက်များထဲတွင် ဗွေဆော်ဦးဖြစ်သည်။ ထိုမူလသိပ္ပံပညာရှင် အိုင်စတိုင်းမှာ ဗုံးလက်နက် ဖန်တီးဖို့ ရည်ရွယ်ခြင်းမဟုတ်သော်ငြား သူ့သိရှိသည့် ရုပ်ဝတ္ထုသဘောသည် စွမ်းအင်ကြီးကြီးမားမား ထုတ်ယူနိုင်ရေးကို လမ်းစဖြစ်စေခဲ့သည်။ ယင်းမှာ ၁၉၀၅ ခုနှစ်ကဖြစ်သည်။ အဏုမြူဗုံးကိုမူ နောင်အနှစ် လေးဆယ်ကြာမှ အမေရိကန်က ဖောက်ခဲ့နိုင်ခဲ့သည်။

လူတို့သည် ကမ္ဘာပေါ်၌ မှီတင်းနေကြသည်ဆိုသော်လည်း စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ရန် ရာသီဥတုကောင်းသော ရေကြည်ရာ မြက်နုရာနေရာတို့မှသာ အရင်က နေခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အမြဲရေခဲနေသည့်နေရာနှင့် အမြင့်ဆုံး တောင်ထွတ်တောင်ဖျားများပေါ်ကိုမူ ယခင်ယခင်က လူတို့ မရောက်ခဲ့ကြသေးပေ။ ဤတွင် စွန့်စားချင်စိတ်ရှိသည့် နော်ဝေနိုင်ငံမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည် သူ့အဖွဲ့ဝင်များနှင့်အတူ ရေခဲပြင် ဖုံးလွှမ်းနေသည့် ကမ္ဘာ့တောင်ဝင်ရိုးစွန်းကို ရောက်ခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ရောဂါဖြစ်စေသော ဘက်တီးရီးယားပိုးများကို သေစေနိုင်သည့် မှိုတစ်မျိုးကို စကော့တလန်ပြည်သား သိပ္ပံပညာရှင် အလက်ဇန်းဒါးဖလင်းမင်း ဆိုသူက တွေ့ရှိခဲ့သည်။ နောက် ဆယ်နှစ်အကြာ ၁၉၃၈ ခုနှစ်ရောက်မှ ရောဂါဗေဒပညာရှင်တစ်ဦးနှင့် ဇီဝဓာတုပညာရှင်တစ်ဦးတို့က ယင်းမှိုအမျိုးအစားကို အဖြေထုတ်ခဲ့ရာ “ပင်နီစလင်” ဟု သိခဲ့ကြသည်။ ပင်နီစလင်ကို ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီးမှာမှ ဆေးဝါးကုသရေး၌ စပြီးသုံးသည်။ ပင်နီစလင်သည် အံ့ဖွယ်ဆေးတစ်ပါး ဖြစ်သည်။ ထိုဆေး မတိုင်ခင်က ရောဂါပိုးသတ်ရန်

အများဆုံးသုံးသော ဆေးများမှာ ကန့်ဘယ်ဆေးဆိုသည့် ဆေးများသာ ဖြစ်ကြသည်။ ဆာလဖာဆေးများ၏ အုပ်စုဖြစ်ပြီး အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် Sulphur Drugs ဟု ခေါ်ကြသည်။ ယင်းဆေးများသည်လည်း ပင်နီစလင် မပေါ်ခင်က ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သုံးကြရသည့် သူ့ခေတ်နှင့် သူ့သမား လက်သုံး အံ့ဖွယ်ဆေးများပင်ဖြစ်၏။ ယခုလောလောဆယ်၌မူ ပင်နီစလင်ဆေးကိုပင် ရောဂါပိုးများက မဖြုန်ကြတော့ပေ။ နောက်ထပ် အမယ်များ ထပ်ပေါင်းထားသည့် ဆေးသစ်များ ပေါ်နေပါပြီ။ ထို့ကြောင့် လည်း ရောဂါပိုး တိုက်ဖျက်ရာမှာ လက်နက်သစ်များ၊ ရလေလေ လူတို့၌ ကူးစက်ရောဂါများနှင့် အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်ဖို့အကြောင်းများ နည်းသွား လေလေဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရလျှင် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်အတွင်း၌ လူတို့ သက်တမ်းပိုရှည်လာခြင်းမှာ ထိုဆေးများ၏ ကျေးဇူးဟု ဆိုရပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် လူ့ကျန်းမာရေးကိစ္စများ၌ကား ဝေဒနာကို ဖန်တီးသည့် အကြောင်းတို့မှာ မကုန်တတ်နိုင်သေးပေ။ ဆေးယဉ်သွားပြီး သုံးလက်စဆေး မတိုးတော့သည့် ရောဂါတို့လည်း အမြောက်အမြားရှိသည်။ အနာသိလျှင် ဆေးရှိရမည်ဟု နည်းလမ်း ဆက်ရှာသည့်လူများလည်း မနည်းလှ။ ယခုဆိုလျှင် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၏ ဇာစ်မြစ်နှင့် အနာကင်းခြင်း၏ဇာစ်မြစ်ကို တူးနှိုက် လေ့လာသူများက လူ့ဗီဇရုပ်၌ အသေးဆုံးဖြစ်သည့် ကြောင်လိမ်လှေကား၏ ဖွဲ့စည်းပုံနှင့် ဥပမာနှိုင်းထားသော ဒီအင်အေ ဆိုသည့် ရုပ်ပုံနမူနာကလေးထဲတွင် အဖြေ ရှာနေကြလျက်ရှိသည်။

၁၉၃၂ ခုနှစ်၌ ရုပ်ဝတ္ထုများ၏ အသေးဆုံး အစိတ်အပိုင်းကို ခွဲဖျက် ကြည့်နိုင်ဖို့ အရှိန်ပြင်းပြင်းနှင့် မွှေပေးနိုင်သည့် စက်တစ်လုံးကို သိပ္ပံပညာရှင် နှစ်ဦးက တီထွင်သည်။ ၁၉၃၅ ခုနှစ်တွင် ကောင်းကင်၊

ပင်လယ်ပြင်နှင့် မြေပြင် ခရီးသွားများအတွက် ရှေ့အဆီးအတားကို ကြိုတင် သိမြင်ပြီး ထိခိုက်မှု အန္တရာယ် ကင်းစေမည့် ရေဒါ ကိရိယာကို ဗြိတိသျှ သိပ္ပံပညာရှင်တစ်စုက တီထွင်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုကိရိယာနည်းလမ်းကို ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း သုံးခဲ့သည့်အပြင် ယခုတိုင် သုံးစွဲလျက်ရှိသည်။

၁၉၃၈ ခုနှစ်၌ အော်တိုဟန်း အမည်ရှိ သိပ္ပံပညာရှင် တစ်ဦးက ယူရေနီယံခေါ်သည့် ဒြပ်စင်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်နိုင်ခဲ့သည်။ ယူရေနီယံ အဏုမြူကို ဖောက်ခွဲလျှင် စွမ်းအားကြီးသည့် လက်နက်ပစ္စည်း ဖြစ်နိုင် သည်။ ယူရေနီယံမှာ ယခုအခါ တန်ဖိုးကြီးမားသည့် တွင်းထွက်ပစ္စည်းဖြစ် နေသည်။ နောက်လေးနှစ်အကြာတွင် အီတာလျံ သိပ္ပံပညာရှင် အင်ရီကို ဖာရမီ ဆိုသူက ယူရေနီယံကို ဗုံးကဲ့သို့ မဖောက်ခွဲဘဲနှင့် အဏုမြူများ ဇယ်စက်မှုကို ထိန်းသိမ်းစမ်းသပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းစမ်းသပ်မှုအားလုံး၏ ရလဒ်များမှာ အဏုမြူဗုံးဖြစ်ရေး၌ အရေးပါခဲ့လေသည်။

၂၀ ရာစုနှစ် တစ်ဝက်ကျိုးချိန်၌ နောက်ထပ်တိုးတက် တီထွင်မှု တစ်ခုမှာ အိတ်ဆောင်ရေဒီယိုလေးများ၊ လက်ပတ်နာရီ ပါးပါးလေးများ၊ ပေါင်ပေါ်တင်သုံးနိုင်သည့် ကွန်ပျူတာစက်ကလေးများလို လူသုံးလို့ရမည့် ပစ္စည်းတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ လျှပ်စစ်မီးသီး သုံးရမည့်စက်တို့၌ ယင်းကို သုံးလျှင် ဝန်မကျယ်တော့ပေ။ ဝန်ကျဉ်းပြီး နေရာကျဉ်းကျဉ်းနှင့် အလုပ် ဖြစ်နိုင်သည့် ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ ထိုပစ္စည်းကို ထရန်စစ္စတာဟု ခေါ်သည်။ သိပ္ပံဝေါဟာရ မကြွယ်ဝလှသေးသည့် ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ၌မူ ၎င်းကို “တစ်ပိုင်းလျှပ်ကူးပစ္စည်း” ဟု သုံးစွဲကြသည်။ ထရန်စစ္စတာကို ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် နယူးဂျာစီပြည်နယ်မှ သိပ္ပံပညာရှင် သုံးဦးတို့ တီထွင်ခဲ့ရာမှ ယခု အခါ ကမ္ဘာအနှံ့ ရောက်ရှိပြီး သုံးစွဲနေကြပေပြီ။

၁၉၅၃ ခုနှစ်မှာပင် “လူ့ဗီဇဆိုင်တာ ဒါပဲဗျို့” ဟူ၍ သရုပ်သဘောကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြခဲ့သူနှစ်ဦးက ဇီဝသိပ္ပံပညာလောကကို တုန်လှုပ်စေခဲ့ပြန် သည်။

လွန်ခဲ့သည့် အနှစ် သုံးဆယ်ကျော် ၁၉၆၁ ခုနှစ်က ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုမှ အာကာသသူရဲတစ်ဦးသည် ပထမဆုံး ကမ္ဘာမြေအထက် မိုင် ၂၀၀ ဝန်းကျင်ကိုတက်ပြီး လှည့်ပတ်ခဲ့ရာ မြေပြင်သို့ ချောချော မောမော ပြန်ဆင်းနိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ်အရောက်တွင် လပေါ်သို့ လူသက်ဆင်းနိုင်ပြီ။ “လူတစ်ယောက်အတွက်တော့ ခြေလှမ်းတစ်လှမ်း ပါပဲ၊ လူ့လောကကြီးတစ်ခုအတွက်ဆိုရင်ဖြင့် ဧရာမခြေလှမ်းကြီးပေါ့” ဟု လပေါ်ကို ဆင်းခဲ့သည့် အမေရိကန် အာကာသသူရဲက မှတ်ချက်ပြုသည်။ ထိုအချိန်တုန်းက မယုံနိုင်သူလည်းရှိသည်။ ဘယ်တော့မှ ဖြစ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဟု ပြောသူများလည်းရှိ၏။ ညအခါ မိမိတို့ မော့ကြည့်နေရသည့် ကောင်းကင်ထဲအဝေးရှိလပေါ်ကို ဘယ်လိုများ ရောက်အောင်သွားပါလိမ့် ဟု အံ့ဩသူများလည်း ရှိခဲ့သည်။

သို့သော်ငြားလည်း အံ့ဩသူများ ကြာကြာအံ့ဩမနေနိုင်တော့ပါ။ နောက်ထပ်အံ့ဩစရာတို့ ပေါ်လာနေ၍ဖြစ်သည်။ မယုံကြည်နိုင်သူများ လည်း ထိုအတိုင်း မနေနိုင်တော့ပေ။ သူ မယုံလျှင် သူသာ ခေတ်နောက်ကျ မည်ကို သဘောပေါက်သွား၍ဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်သုံးဆယ်ခန့်တွင်မူ ကွန်ပျူတာ ဆက်သွယ်ရေး သမားတို့က ယခုပြောနေကြသည့် အင်တာနက်ဖြစ်ဖို့နှင့် ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း ဆက်သွယ်ရေးကွန်ရက် (World Wide Web) ဟုခေါ်သည့် ဆက်သွယ် မှု စနစ်ပေါ်ဖို့ ကာကွယ်ရေးကိစ္စအတွက် ဌာနချင်း အမြန်ချိတ်ဆက်ပြီး

အမေးအဖြေ ကူးယူဖတ်ရှုနိုင်သည် စနစ်တစ်မျိုးကို အမေရိကန်တို့ စပြီး သုံးစဉ်က အာပါနက် (Arpanet) ဟု မူလအမည် ပေးခဲ့ကြောင်း ဆိုခဲ့ ပါသည်။

နောက်တစ်ချက် မှတ်တိုင်ထူရမည့် တိုးတက်မှုများထဲတွင် ဆက်သွယ်ရေး၊ စွန့်စားရေးတို့ထက် အသက် ဇီဝနှင့် ပတ်သက်သည် စူးစမ်းလေ့လာမှုကြီးတစ်ခု ၁၉၇၈ ခုနှစ်၌ အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ယင်းမှာ ဗြိတိန်နိုင်ငံ၌ လူဝီဘရောင်းဟု အမည်ပေးထားသည့် ဖန်ပြန်သန္ဓေသား ကလေးငယ်ကို အမိဝမ်းတွင်း သန္ဓေမတည်စေဘဲ ပြင်ပတွင် သန္ဓေတည် စေပြီး လူသားတစ်ဦး မွေးမြူနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် အောင်မြင်လက်စ လူဗီဇသရုပ်ခွဲခြမ်းမှု၌ မည်သို့ဖွဲ့စည်းထားသည်ဆိုသည့် သရုပ်ပုံမျိုးစုံကို ပုံဖော်ပြီး ရေးနိုင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ရာ ၁၉၉၂ ခုနှစ်ကျမှ ပြင်သစ် နိုင်ငံ၌ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ရာစုနှစ် ကုန်ခါနီးရောက်လေ အထူးအဆန်းများ တွေ့ရလေဟုပင် ပြောရမည်လားမသိ။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်က အင်္ဂါဂြိုဟ်တစ်နေရာကို လူမပါသည့် စက်ကိရိယာ ယာဉ်ကလေးတစ်စင်း ဆင်းပြီး အင်္ဂါဂြိုဟ် မျက်နှာပြင်မှ ကျောက်တုံးများကို လေ့လာပြီး ဓာတ်ခွဲပုံရိုက်နိုင်သည့်အကြောင်း လူတိုင်းသိ ဖော်ပြနိုင်ခဲ့ပြန်သည်။

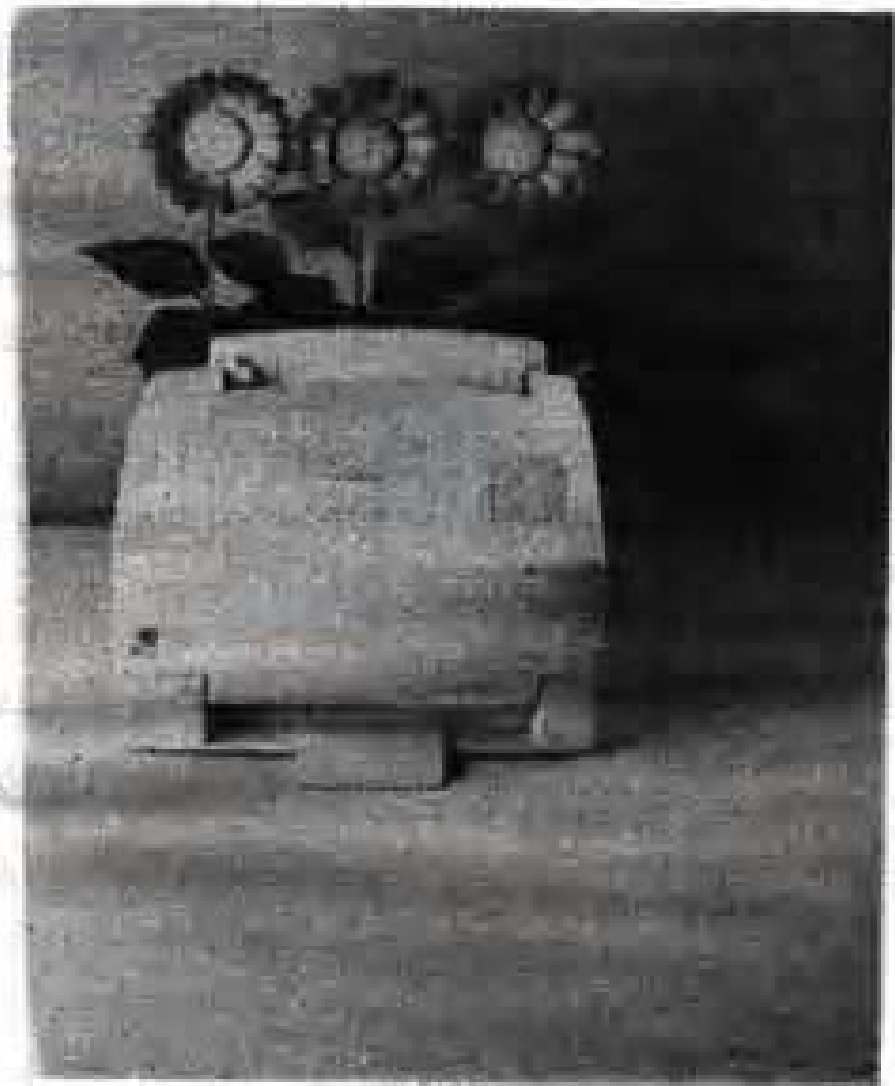
အသက်ဇီဝကို ဖန်တီးနိုင်သည့်ဖြစ်ရပ်မှာ သိပ္ပံပညာ၏ ကြီးမားသည့် အောင်မြင်မှုတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဖန်ပြန်သန္ဓေသား ပြီးသည့်နောက်တွင် သိုးကလေးတစ်ကောင်ကို သိုးမကြီးတစ်ကောင်၏ နို့အုံသားမှ ကလာပ် စည်း ထုတ်ယူပြီး သတ္တဝါတစ်ကောင်အဖြစ် မိခင်ဝမ်းက မွေးထုတ်နိုင်ခဲ့ ကြောင်း ဆိုပါသည်။

၂၀ ရာစုနှစ် ကုန်ဆုံးရန် ရက်အနည်းငယ်သာ ကျန်တော့သည့်အချိန် ကမ္ဘာပေါ်၌ နောက်ထပ် အထူးအဆန်း တီထွင်တွေ့ရှိမှုများ မပေါ်ပေါက်

တော့ဟု မပြောနိုင်သေးပေ။ ယခုနှစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် လူ့သမိုင်းအစကို လေ့လာခဲ့သည့် ပြင်သစ်သိပ္ပံပညာရှင်များက မြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်း ပုံတောင်ပုံညာ၌ တွေ့ရှိခဲ့ရသည့် သတ္တဝါများ၏ ကျော်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းများကို အကြောင်းပြုပြီး အီဂျစ်နိုင်ငံ၌ တွေ့ရှိရသည့် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းများထက် နှစ်ပေါင်း ခုနစ်သန်းလောက် ပိုပြီးစောကြောင်း၊ ထိုအတိုင်းဆိုလျှင် “လူသားအစ အာဖရိကက” ဟု ဆိုရမည့်အစား “လူသားအစ အာရှတိုက်က” ဟူ၍ ပြန်ပြီးဆိုရမလို ဖြစ်နေကြောင်းကို ပြင်သစ်နိုင်ငံထုတ် La Figaro သတင်းစာကြီးတွင် ရေးသားဖော်ပြလိုက်သည်ကို ဖတ်လိုက်ရပါသေးသည်။

လူ့သမိုင်းကို သမင်လည်ပြန် ကြည့်ခြင်း ကိစ္စသည် လူ့အရေး၊ လူ့ကိစ္စတို့၌ အဝေးအနီး ချိန်တတ်ဖို့၊ ကိုယ့်နိုင်ငံ၊ ကိုယ့်အကြောင်းမှာလည်း ထိုဆင်ခြင်နှိုင်းဆစိတ်ဖြင့် အားမာန်သွင်းပြီး ခေတ်မီအောင် တည်ဆောက်နိုင်ဖို့အထိ အကျိုးရှိနိုင်သည့် အကြောင်းဖြစ်လေသည်။

၂၁ ရာစု မိတ်ထား

၂၁ ရာစု စိတ်ထား

၂၁ ရာစုတွင် အပြောင်းလဲများ၊ တိုးတက်မှုများ ရှိနေမည်ဖြစ်သော်လည်း ပြောင်းလဲခြင်းနှင့် တိုးတက်ခြင်းတို့တွင် သိသိသာသာရှိမည် မဟုတ်သောအပိုင်းမှာ လူ့စိတ်ထားပင်ဖြစ်သည်ဟု ယေဘုယျ ဆိုကြပါသည်။ လူတို့သည် စိတ်ထား ပြောင်းလဲရန်ထက် အပြောင်းအလဲကို စိတ်စောနေကြခြင်းကို ၂၁ ရာစုအတွက် ရှေ့ဖြစ်ဖတ်သည့် ဆောင်းပါးများက ဖော်ပြနေကြပါသည်။ မကြာမီက “၂၁ ရာစု” အမည်ဖြင့် စီမံခန့်ခွဲရေးပညာ မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် ထွက်လာရာ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ရောင်း၍ ကုန်သွားခဲ့သည်။

လူ့စိတ်တို့သည် အကောင်းမြင်မှု (Optimistic) နှင့် အဆိုးမြင်မှု (Pessimistic) ဟူသော အစွန်းနှစ်ဖက်အကြား၌ ရက်ကန်းရှယ်သလို ပြေးလျက်ရှိလေသည်။ ထိုသို့ပြေးရသည်မှာ ရောက်တော့မည်ရာစုကို ကုန်ဆုံးတော့မည့်ရာစု၏ အခြေအနေများက အရိပ်နိမိတ် အလားအလာအမြင်ကို ညွှန်းဆိုပြနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

၂၁ ရာစုတွင် သေချာဂန ရင်ဆိုင်ရမည့် အကြောင်းများကို ကြည့်သောအခါ အကောင်းတွေကို တွေ့ရသည်။ လူတွေ အသက်ရှည်စေ

သော နည်းလမ်းများ၊ ကုထုံးသဟာဏ်များ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ အလုပ်ခွင် အခြေအနေတို့ အပြောင်းအလဲရှိမည်ဖြစ်ရာ နေအိမ်မှနေ၍ အလုပ်လုပ်နိုင်သော အစီအမံများ (Flexiplace) ရှိလာလိမ့်မည်။ ထိုင်ရာမထ ဆက်သွယ်ရေး (Instant Communication) ခေတ်ကို ယခုပင်လျှင် မြည်းစမ်းနေကြရပြီဖြစ်ရာ ရှေ့အဖို့ လူချင်းဆက်သွယ်ရေး၌ မျက်နှာချင်းဆိုင် မြင်တွေ့ရသော်လည်း နီးနီးနားနား မျက်နှာချင်းဆိုင်ရခြင်းမဟုတ်။ မောင်တစ်မြို့ မယ်တစ်ရွာသဘောဖြင့် လမ်းမှာ မျက်နှာချင်းမဆုံဘဲ Videophone ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာမှတစ်ဆင့် သူ့မျက်နှာ၊ သူ့စိတ်ထားတို့ကို မြင်သာအောင် ဆုံနိုင်ကြလိမ့်မည်။ အလုပ်ကိစ္စမျိုးစုံအတွက် နေရာခွဲ၍ ရောက်ရှိနေကြသူများအချင်းချင်း စည်းဝေးညှိနှိုင်း (Teleconference) နိုင်ကြလိမ့်မည်။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးနှင့် ဈေးနာဝယ်ခြမ်းရေးတို့၌ ဝယ်သူက အိမ်ဦးခန်းက မှာရုံဖြင့် ရောင်းသူက အိမ်ပေါက်အရောက် ပို့ပေးသော စနစ် (Teleshopping) များလည်း ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ စီးပွားကုန်သွယ်လုပ်ငန်းများ၌ အပြိုင်အဆိုင် အားထုတ်၍ ဉာဏ်အရည်အသွေးပြကာ လုပ်ကိုင်နေကြရမည် ဖြစ်သောကြောင့် စွန့်စား တီထွင်သူတို့သာ အောင်မြင်ကြရဖို့ရှိသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးများ အားယူပေါင်းစပ်သောကြောင့် ပူးပေါင်းမှုနှင့် ဧရာမ ကုမ္ပဏီကြီးများ (Mergers and Mega Cos.) ဖွဲ့စည်းလုပ်ကိုင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုစီးပွားရေးစနစ်သည် တစ်တိုင်းပြည်၊ တစ်ဒေသတည်းတွင်သာ အခြေစိုက် လုပ်ကိုင်ရတော့မည် မဟုတ်သောကြောင့် ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း ဆက်သွယ်လုပ်ဆောင်မှု (Globalization) ရှိရတော့မည်။

၂၁ ရာစုတွင် မြို့ပြတို့ ကျယ်ပြန့်ထွန်းကားလာမည် (Urbanization) ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ လက်ရှိ ခေတ်မီ စက်မှုမြို့ပြကြီးများမှာကဲ့သို့ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ အမြန်ရောက်ရှိစေရန် လူအများကို အလျင်

အမြန် ပို့ဆောင်ပေးသော မြေပေါ် မြေအောက် ဆက်သွယ်ရေးယာဉ်များ (Rapid Mass Transport) လည်း သုံးကြရလိမ့်မည်။

ထိုသို့ အဆင်ပြေမှုမဟုတ်ဘဲ ထိန်းချုပ်မည့် အခြေအနေများလည်း ဆက်လက်ပွားများနိုင်သေးသည်။ စက်မှုလုပ်ငန်းများအတွက် သဘာဝ သယံဇာတများကို အဆီးအတားမရှိ သုံးစွဲနိုင်ကြသောကြောင့် လူပတ်ဝန်းကျင် မပျက်ပြားရန် ရပ်တန်းကာ ရပ်ကြရ (Environmental Friendly) လိမ့်မည်။ ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း အကူးလူး အဆက်အဆံများသောကြောင့် ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုများ တိမ်ကော၍ အလွယ်တကူ လိုက်စားနိုင်သော ပေါ်ပင်ယဉ်ကျေးမှုများ (Pop Culture) ကူးစက် ထွန်းကားဖွယ် ရှိနိုင်သည်။ လူမှုစီးပွားသဘောများ ကူးစက်ရှုပ်ထွေးမှုမှာ ယခင်အခါများထက် ပိုမိုမည်ဖြစ်သောကြောင့် အန္တရာယ်ကျရောက်မည်ကို ကြိုတင်ကာကွယ် စီမံသောလုပ်ရပ်များ (Risk Managenet) လည်း ထွန်းကားလာရ လိမ့်မည်။

လူသားတို့သည် ၂၁ ရာစုအတွင်း၌ အာကာသ စူးစမ်းရေးခေတ်တွင် ကိုယ့်ကမ္ဘာကိုကျော်၍ အာရုံကျက်စား ခရီးသွားကြသော Space Travel နှင့်အတူ အခြားသော စကြဝဠာများတွင် သက်နေတို့ ရှိမရှိ စူးစမ်းရှာဖွေခြင်း ပညာ (Exobiology) လည်း တစ်ဆင့်တက်နိုင်စရာ အကြောင်းရှိသည်။ လူတို့တွင် အစဉ်အလာ မှတ်သားမှု၊ အာဂုံဆောင်မှု၊ လေ့လာကျက်စားမှုများအတွက် ပင်ကို သဘာဝ ဦးနှောက်အစား ကွန်ပျူတာ မှတ်ဉာဏ်နှင့် အချက်အလက် သိုမှီးမှုကို အားထားမှု များလာသဖြင့် စက်မှတ်ဉာဏ် (Computer Data Bank) ကို မသုံးမဖြစ် သုံးရင်းက ပင်ကို ဉာဏ်ရည် အစွမ်းအစများ (Faculties) မတိမ်ကောအောင် အားထုတ်ရတော့မည်။ စက်ကိရိယာတို့ကို ပို၍ အာရုံခံစားတတ်အောင် ပြုပြင်ပေးနိုင်သောကြောင့် စက်၏ဉာဏ် (Artificial Intelligence)

ဆိုသော တုပဆောင်ရွက်နိုင်သည့် ဉာဏ်ရည်များ ပေါ်လာဖွယ်ရှိသည်။ ထိုအခါ လူသားစရိုက်ဖြင့် တွေးခေါ်မြော်မြင်မှု (Wisdom) များ မယုတ်လျော့အောင် တစ်ဦးချင်း ဥစ္စာရင်လို ဥစ္စာရင်ခဲ အားထုတ်ကြရဖို့လည်း ရှိနိုင်သည်။ လူသည် စက်ကိရိယာမဟုတ်၊ ရုပ်ဝတ္ထုသက်သက်မဟုတ်၊ ယန္တရားစက်ရုပ် (Robot) မဟုတ်သည့်အတွက် လူ့စရိုက်၊ လူ့သဘော (Human Condition) တို့ကို လုပ်ငန်းတိုင်း၌ ထည့်တွက်ရမည့်သဘော ရှိနေပေသည်။ သို့မှသာ ၂၁ ရာစုတွင် လူ့ယဉ်ကျေးမှု အခြေခံတို့ ဆက်လက်စည်ပင် ထွန်းကားနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုခဲ့သော ဝေါဟာရများက မနက်ဖြန် ရောက်လာမည့် ၂၁ ရာစု အတွက် စောင့်ကြို၍ အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုကာ လက်တွေ့အခြေအနေ ကို ဖန်တီးကြတော့မည်။ အဆိုးကို အကောင်းပြု၊ အကောင်းကို ပို၍ ကောင်းအောင် ပြုနိုင်သော လူ့စိတ်ထားများနှင့် တိမ်းပါးလျှင် တည့်မတ် နိုင်စွမ်းရှိသော လူ့အသိဉာဏ်နှင့် ဆင်ခြင်တုံတရားများကို သုံးစွဲတတ်ကြ မည် ဆိုပါလျှင် ၂၁ ရာစုသည် နေပျော်သော ကာလကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာ ရလိမ့်မည် မလွဲဟု မျှော်လင့်အားတက်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့သော ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေ အပြောင်းအလဲများ ရှိသည် ပင်ဖြစ်စေ လူတို့၏ အသိဉာဏ်နှင့် ဆင်ခြင်တုံတရား ကျင့်သုံးရေးတွင် လူစွမ်းလူစကိုမှီ၍ အဆင့်ဆင့်တက်နိုင်သည့် ဖွံ့ဖြိုးနိုင်သော အဆင့်များ ရှိပါသည်။ ၂၁ ရာစုနှစ် လူသားအတွက် သတင်းအချက်အလက်များ ဖတ်ရှု သိရှိခြင်း (Information)၊ ထိုအချက်အလက်များ အစုအဝေးဖြစ်လာပြီး မှတ်ဉာဏ်ဦးနှောက်ထဲ၌ သိုမှီးနိုင်သောအခါ အကြားအမြင် ဗဟုသုတ အစုအဝေး (Knowledge) ဖြစ်လာခြင်း၊ အဆိုပါ ဗဟုသုတ အစုအဝေး များကို အခြေပြု၍ အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်သောအခါ

ကိစ္စတိုင်း၌ အမြော်အမြင် (Wisdom) ရရှိလာမည် ဖြစ်ပါသည်။ အမြော်အမြင်ကို ကြွယ်ဝသော ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှု သဘောတရား (Concept) ကို ထုတ်ယူနိုင်စွမ်းရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုမျှဆိုလျှင် ၂၁ ရာစုအတွက်ထားရှိရမည့် စိတ်ထားများ တစ်ဦးချင်းအတွက် အလိုအလျောက် ပေါ်ပေါက်လာမည် ထင်ပါသည်။

* * *

၂၀ ရာစုအလွန် ရှေ့ခရီး မျှော်မှန်းချက်

- ၂၀၀၀ - တိုကျိုတွင် မိတာ ၈၀၀ မြင့်မည့် မိုးထိုး အဆောက်အအုံ။
 - ရောမမြို့တော်တွင် ကမ္ဘာလှည့် ၂၅ သန်းခန့် လာမည်။
 - စင်ကာပူ၌ အသက် ၅၅ နှစ်အထက်တွင် လူ ငါးသိန်းရှိမည်။
 - အာရှလူဦးရေ၏ ၃၅ ရာခိုင်နှုန်း မြို့ပြ၌ နေထိုင်လျက် ရှိမည်။
- ၂၀၀၁ - တိုကျိုကို လက်ရှိနှင့် မိုင် ၄၀ မှ ၁၉၀ အတွင်း ပြောင်းရွှေ့မည်။
 - အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် ကျောက်မီးသွေးတွင်းများ ပိတ်မည်။
 - အိမ်နံရံကပ် ရုပ်မြင်သံကြားစက် ပေါ်မည်။
- ၂၀၀၃ - ကိုယ်နှင့်အတူ ဆောင်ယူ ရိုက်ကူးနိုင်သော ဗီဒီယိုစက်နှင့် တယ်လီဖုန်း သုံးနိုင်မည်။
- ၂၀၀၄ - ကုန်သွယ်မှုတွင် ငွေပေးငွေယူကို အီလက်ထရွန်နစ်နည်းဖြင့်သာ ငွေသား၊ ချက်၊ ဘဏ်စာရင်းတို့အစား ပေးချေမည်။
 - လူကို ပုံတူကိုယ်ပွားပြုန် စမ်းမည်။
- ၂၀၀၅ - အပန်းဖြေ ခရီးထွက်ရင်း ချောစာပို့နိုင်သောစက် သုံးမည်။
- ၂၀၀၆ - ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာထဲတွင် အမှိုက်၊ ဓာတ်ဆေး၊ ရောင်ခြည်သင့်ပစ္စည်းများ လွင့်မပစ်ရန် ထောက်လှမ်းစနစ်ထားမည်။
 - အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းများ ဟောင်းနွမ်းလျှင် အချက်ပေးမည်။
- ၂၀၀၇ - မော်တော်ကားများ လက်ရှိထက် ဆီ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်း သက်သာမည်။ ဂြိုဟ်တုလမ်းပြဖြင့် ခရီးဝေး မောင်းနိုင်မည်။
- ၂၀၀၈ - စာရေးစားပွဲများသည် ရေးသားရန်၊ မှတ်သားရန်၊ မိတ္တူပွားရန် သုံးနိုင်သော မျက်နှာပြင်များ ဖြစ်လာမည်။
- ၂၀၀၉ - စက်မှုလုပ်ငန်းများကြောင့် လေထဲသို့ အန္တရာယ်ဓာတ်ငွေ့များ မထွက်ပေါ်၊ မပျံ့လွင့်သည့် နည်းလမ်းများသုံးမည်။
 - သတင်းစာကို အိမ်နံရံမှာ ဖတ်နိုင်မည်။

- ၂၀၁၀ - လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာမည့်ရောဂါများကို ကြိုတင်စမ်းသပ်ပြီး ကာကွယ်ကုသနိုင်မည်။
 - အသံဖြင့် ခိုင်းစေနိုင်သော ရိုဗော့ယန္တရားလုပ်သား ပေါ်မည်။
 - ကွန်ပျူတာစက်များ၏ မှတ်ဉာဏ်အား တိုးသဖြင့် စတုရန်း ၁ စင်တီမီတာတွင် ဝိုင်ဂါပစ် ၁၀၀ ကျော် သိုမှီးနိုင်မည်။
 - မီးလောင် ဝေဒနာရှင်များ ကုစားရန် ပလတ်စတစ် ပိုလီမာ တစ်မျိုး ပေါ်မည်။
 - အီလက်ထရွန်နစ် စောင့်ကြည့်မှုကြောင့် ရာဇဝတ်မှု လျော့နည်းမည်။
- ၂၀၁၁ - ကိုယ်တွင်း အကျိတ်အလုံးကို ချေဖျက်ကုစားနိုင်မည်။
- ၂၀၁၃ - ကမ္ဘာပေါ်တွင် ပြုန်းတီးသော သစ်တောများကို စနစ်တကျ ပြန်လည်ပျိုးထောင်မည်။
 - လူ့ဗီဇသဘောကို ပြုပြင်နိုင်ပြီး ကင်ဆာရောဂါ ကုနိုင်မည်။
- ၂၀၁၄ - စွမ်းအင်သုံးရာတွင် အပူစွမ်းအင်ဖြင့် တစ်ကျော့ပြန် သုံးနိုင်ပြီး ဖြည့်တင်းရန် မလိုသော စနစ် ပေါ်မည်။
 - အာကာသထဲတွင် ဟိုတယ်ကြီး ဆောက်မည်။
- ၂၀၁၅ - ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါ ပျက်စီးလျှင် အစားထိုး၍ ကလာပ်စည်းများနှင့် တစ်သားတည်းဖြစ်နိုင်သော အတူပစ္စည်းများ ပေါ်မည်။ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်တို့ကို တွင်ကျယ်စွာ အစားထိုးနိုင်မည်။
- ၂၀၁၆ - ဟိုလိုဂရပ်ဖီခေါ် ရုပ်မြင်စနစ်ဖြင့် ဖုန်းပြောဆက်သွယ်နိုင်မည်။
 - ငွေကြေးစနစ်အစား လျှပ်စစ်ယူနစ်ကိုသုံးမည်။
- ၂၀၁၇ - မြင်နိုင်၊ ကြားနိုင်၊ ဆုံးဖြတ် လုပ်ကိုင်နိုင်သော ယန္တရား လုပ်သားများ သုံးနိုင်မည်။
 - အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်သို့ လူသားများ ခြေချနိုင်မည်။

- ၂၀၁၈ - အိုမင်းခြင်း၏ လက်သည်ကို ရှာဖွေ တွေ့ရှိ၍ အိုခြင်းကို တားဆီးနိုင်မည်။
- ၂၀၂၀ - လူတို့၏ ရောဂါ ကြီးကြီးမားမားအချို့ နှိမ်နှင်းပြီးဖြစ်မည်။
 - မော်တော်ယာဉ်များ အထိအခိုက် နည်းစေဖို့ အာရုံခံကိရိယာ တပ်မည်။
 - စက်ဉာဏ်ရည်သည် လူ့ဉာဏ်ရည်နှင့် အတူဖြစ်လာမည်။
 - သီးပင်စားပင်တို့ကို သိပ္ပံနည်းဖြင့် ပြုပြင်၍စိုက်မည်။
 - လေထဲမှ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ်ဓာတ်များကို အဏုဇီဝပိုးများက ရှင်းပေးမည်။
 - မျိုးရိုးလိုက်သော ရောဂါများ ကြိုတင်သိရှိ ကုစားနိုင်မည်။
 - လူနေမကောင်းလျှင် ဗီဇမှတ်တမ်းကတ်ပြားပြု၍ ကုသမည်။
 - ကမ္ဘာ့လူဦးရေမှာ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ထက် ကုဋေ ၂၀၀ ပိုမည်။
 - ကုလသမဂ္ဂတွင် အမေရိကန်ကဲ့သို့ အင်အားကြီးနိုင်ငံများ သြဇာ မှီန့်၍ အိန္ဒိယ၊ ဘရာဇီး၊ ဂျပန်၊ ဂျာမနီတို့ သြဇာတိုးမည်။
 - အချို့နိုင်ငံများ၌ လေသန့်ရှူခြင်းနှင့် နေရောင်ခံခြင်းတို့ကို အခပေး၍ ပြုလုပ်ရဖွယ်ရှိသည်။
 - အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာအောက်မှ အမေရိကန်နှင့် ဥရောပတို့ ဥမင်လမ်းမ ဖောက်လုပ်နိုင်ဖွယ်ရှိသည်။
 - စိတ်ပျော်ရွှင်စေမည့် ဆေးလုံးများ ဝယ်သုံးနိုင်မည်။
 - လူ ၁၀၀၀ တင် ခရီးသည်တင်လေယာဉ်များ ပေါ်လာမည်။
- ၂၀၂၂ - သန္ဓေသားများ သားအိမ်ပြင်ပ၌ ဖွံ့ဖြိုးရင့်သန်စေမည်။
- ၂၀၂၅ - လူက စိတ်ကူးလိုက်ရုံဖြင့် ကွန်ပျူတာကို ခိုင်းစေနိုင်မည်။
- ၂၀၃၀ - လူတို့ အာကာသခရီးသွားရန် အအေးလွန်နည်း ပေါ်မည်။
 - မျက်လုံးကို အစားထိုးနိုင်သော မျက်လုံးအတု ပေါ်မည်။

- ၂၀၄၀ - အဏုမြူဗျူးရှင်းနည်းဖြင့် လျှပ်စစ်ဓာတ် ထုတ်ယူမည်။
- ၂၀၄၄ - နာနိုတက်ခနိုလိုဂျီခေါ် နည်းပညာပေါ်လာ၍ စက်အချင်းချင်း ကိုယ်ပွားနိုင်သော ယန္တရား ပေါ်မည်။
- ၂၀၅၀ - နယူးယောက်မြို့၌ အပူလွန်ကဲသဖြင့် အဆောက်အအုံများကို ဆေးစိမ်းသုတ်၊ သစ်ပင်များ နေရာလွတ်မှန်သမျှ စိုက်မည်။
 - ထိုမြို့ပေါ်တွင် အချင်းချင်း ရောဂါကူးစက်မည်စိုး၍ ဝတ်ရုံကို ဝတ်၍ လမ်းထွက်ရမည်။
 - လူ့သက်တမ်း နှစ် ၁၄၀ သို့ ရောက်ဖွယ် ရှိသည်။
 - ကရိုင်းယိုးနစ်နည်းဖြင့် လူများ အပန်းဖြေသလို အချိန်ပိုင်းနှင့် ကာလကြာစွာ နေမည်။
- ၂၀၅၁ - လပေါ်တွင် လူနေရပ်များ တည်မည်။
- ၂၀၆၁ - ဟေလီကြယ်တံခွန် တစ်ပတ်ပြန်လာ၍ ပြင်ပကမ္ဘာမှ သက်ရှိတို့ အကြောင်း ပိုသိရမည်။
- ၂၀၉၅ - အာကာသထဲသို့ သွားနိုင်သော အမြန်တွန်းအားစနစ် ပေါ်ပေါက်ပြီး ယန္တရားတို့ဖြင့် စခန်းထောက်ပြီးသော အာကာသခရီးကို လူသားတို့ ပထမဆုံး သွားကြမည်။

အမည်နှင့် ဝေါဟာရအဖွင့်

- Aldous Huxley = “အတင့်ရဲသော ကမ္ဘာသစ်” စာအုပ် ရေးသူ ဟပ်ဆလေ (၁၈၉၄-၁၉၆၃)
- Alternative Medicine = တစ်လှည့်ပြောင်းကုထုံး၊ ခေတ်သစ်မဟုတ်သော ရိုးရာကုသနည်းများ
- Allopathy = ရောဂါခုခံဆေးဝါးများ
- Analog = အင်နာလော့ဂ်၊ ဆင်တူသဘော နှိုင်းယှဉ်မှု (နာရီ နှင့် မိုင်နှုန်းလက်တံကဲ့သို့ စနစ်သဘော)
- Angiogram = နှလုံးသွေးကြော လှည့်ပတ်ပုံစနစ် စစ်ဆေးချက်
- Armageddon = အမှားနှင့် အမှန် နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲ (သမ္မာကျမ်းစာ အဆို)
- Arpanet = အင်တာနက် မပေါ်ခင်က သုံးသော ကွန်ပျူတာ ဆက်သွယ်ရေးကွန်ရက်စနစ်
- Arthur C. Clarke = သိပ္ပံရှေ့ဖြစ်ဖတ် စာရေးဆရာကြီး (၁၉၁၇ ဖွား)
- Artificial Intelligence = စက်ကိုလူသားကဲ့သို့ ဉာဏ်ရည်ရှိအောင် ဖန်တီးခြင်း
- Aryvedic = အိန္ဒိယ အာယုဗေဒ ဆေးပညာ
- Andromeda = မြောက်ဘက် မိုးကောင်းကင် ရှိ ကြယ်စုကြီး (အင်ဒရိုမီဒီးဒါး)
- Angry Young Man = ပတ်ဝန်းကျင် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို မကျေနပ်သူ လူငယ် (၁၉၄၁)
- Apocalypse = ကမ္ဘာပျက်ချိန် ဗျာဒိတ်ခန်း (သမ္မာကျမ်းစာအဆို)
- Barefoot Doctors = စေတနာ့ဝန်ထမ်း ခြေကျင်ဆရာဝန် (၁၉၇၀)
- Bill Gates = မိုက်ခရိုဆော့ဖ် ကွန်ပျူတာသူဌေး ဘီလ်ဂိတ်စ်
- Bio-engineering = ဇီဝဗေဒနှင့် အင်ဂျင်နီယာသဘော ပေါင်းစပ်သဘော ပြုပြင်မှုအတတ်

- Biotechnology = ဇီဝဗေဒနှင့် နည်းပညာသဘော ပေါင်းစပ်သော နည်းပညာအတတ် (၁၉၄၁)
 - Bug = ပိုး (ကွန်ပျူတာတွင် အဖျက်ပိုးသဘော ဝင်ရောက်ခြင်းကို တင်စားသုံးစွဲသည်။)
 - Caroten = ဟင်းသီးဟင်းရွက်များတွင် ပါဝင်သော အကျိုးပြုဓာတ် (ကယ်ရိုတင်း)
 - Cat-Scan = ကွန်ပျူတာ တိုမိုဂရပ်ဖီ ဓာတ်မှန်ရိုက်နည်း
 - Century = ရာစုနှစ် (အနှစ် ၁၀၀)
 - Cholesterol = သွေးထဲတွင်ပါဝင်သောဓာတ် ကိုလက်စတာရော
 - Cloning = သတ္တဝါများကို ပုံစံတူမွေးဖွားအောင် ပြုပြင်ခြင်း
 - COBOL = စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွင်း အများသုံး ဘာသာစကားစနစ် (၁၉၆၀)
- (Common Business Oriented Language)
- Computer Virus = ကွန်ပျူတာစက်ထဲတွင် ကူးစက် ပွားအောင် အဖျက်ပိုး
 - Command Generation = ဩဇာရှိသော မျိုးဆက်
 - Commuter = မြို့တွင်းမြို့ပြင် ကူးလူး၍ အလုပ်သွားပြန်ရသူ
 - Concept = ခြုံငုံခံယူ သဘောပေါက်ချက်
 - Contact Lens = မျက်လုံးအိမ်အတွင်း အမြင်အားဖြည့် သော အလင်းမှန်
 - Cryonics = အအေးလွန်ကဲနည်း (ကရိုင်းယိုနစ်)
 - Cyberspace = ကွန်ပျူတာစက်ထဲမှ နေရာ
 - Cystic Fibrosis = လူဖြူလူမျိုးများ ဂလင်းပျက်စီးသောရောဂါ (၁၉၅၄)
 - Data Bank = ကွန်ပျူတာတွင် သိမ်းဆည်းသော မှတ်ဉာဏ် အစုအဝေး (၁၉၆၆)

- Decade = ဆယ်စုနှစ် (၁၀ နှစ် တစ်ကြိမ်)
- Delphi Report = ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင် ၂၀၀၀ ကျော်တို့ ၁၉၉၈ ခုနှစ်က ရှေ့ဖြစ် ကြိုတင် ခန့်မှန်းချက် (ဒယ်လဖီ အဓိဋ္ဌာန်ကျောက်တုံးကို အစွဲပြု၍)
- Depression = စိတ်ကျရောဂါ
- DNA = ဆဲလ်အတွင်းရှိ နယူကလစ်အက်ဆစ် (ဒီအင်နိုအေ) (အရှည် Deoxyribonucleic Acid)
- Dolly = သိုးမကြီးနို့အုံမှ ဆဲလ်ဖြင့် ကိုယ်ပွားပြုလုပ်သော သိုးမကလေး (ဒေါ်လီ)
- Dr. Frankenstein = မေရီရှယ်လီ၏ တစ္ဆေပုံပြင်မှ ဇာတ်ကောင် (၁၈၁၈)
- Embryologist = သန္ဓေခဲ လေ့လာမှု ပညာရှင်
- Environmental Friendly = လူ့ပတ်ဝန်းကျင် မထိခိုက်သော နည်းလမ်း
- Estrogen = အက်စထရိုဂျင် (မ) ဟော်မုန်း (၁၉၂၇)
- Exobiology = အခြားသော စကြဝဠာများတွင် သက်ရှိများ ရှိမရှိ စူးစမ်းလေ့လာမှု
- Facsimille = ပုံတူကူးခြင်း (၁၆၉၁) ၊ ဖက်စ် (fax) ပို့ခြင်း
- Faculties = ဉာဏ်ရည်အစွမ်းအစများ
- Flexiplace = နေအိမ်မှနေ၍ အလုပ်လုပ်နိုင်သောစနစ်
- Genetic Engineerin = ဝီဇ်အင်ဂျင်နီယာအတတ် (၁၉၆၆)
- Global Village = ကမ္ဘာသည် ဆက်သွယ်ရေး နီးစပ်သဖြင့် ရွာဖြစ်လာသည်ဟူသော အယူအဆ
- Gregorioan Calendar = ၁၅၈၂ ခုနှစ်တွင် စတင်သော ပုပ်ရဟန်းမင်း (၁၃) ဆက်မြောက်၏ ဂရီဂိုရီ ပြက္ခဒိန်စနစ်
- Green House Emission = ပျိုးဥယျာဉ်တွင် ဖန်လုံအိမ် အကာအကွယ်ပြုသကဲ့သို့ အငွေ့အသက် ပိတ်လှောင်ခြင်း

Holography	= လေဆာရောင်ခြည်ဖြင့် ဖန်တီးသော သုံးဘက် မြင် ရုပ်လုံးကြွပုံ (၁၉၄၉)
Homeopathy	= ရောဂါဖန်တီးမည့်ဆေး အနည်းငယ်စီပေး၍ ကုသခြင်း (ဟိုမီပယ်သီ)
Hypochondriac	= ကိုယ်ခန္ဓာ တစ်ခုခုဖြစ်လျှင် ရောဂါအဖြစ် စွဲလမ်း စိတ်ဓာတ်ကျခြင်း (၁၆၆၈)
In Vitro	= သဘာဝမဟုတ်သော (မျိုးပွား) နေရာ၊ ဖန်ပြွန် စသည်
Infomation	= သတင်း၊ အချက်အလက်၊ အကြောင်းအရာ
International Date Line	= ကမ္ဘာ့ရက်သတ်မျဉ်း (အရှေ့အနောက် အချိန် ခွဲခြားသော စိတ်ကူးသတ်မျဉ်း)
Internet	= နိုင်ငံတကာ ကွန်ပျူတာကွန်ရက် (အင်တာနက်)
Melatonin	= မယ်လာတိုနင် ဆေးသစ်
Millenium	= ထောင်စုနှစ်
Modem	= ကွန်ပျူတာစနစ်ချင်း ပြောင်းလဲရန် ကြားခံ ဆက်သွယ်မှု ကိရိယာ
Mormons	= ၁၈၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် တည်ထောင်သော မော်မွန် ခရစ်ယာန် ဘာသာရေးဂိုဏ်း
Morphine	= အိပ်ပျော်စေသော ဆေးဝါးသုံး မူးယစ်ဆေး
Nanosecond	= တစ်စက္ကန့်၏ တစ်ကုဋေ ၁၀၀ ပုံလျှင် တစ်ပုံ ဖြစ်သော အချိန်ငယ် (၁၉၅၉)
Neuromancer	= စာရေးဆရာ ဝီလျံဂစ်ဗဆွန်၏ အနာဂတ် ဟောကိန်းစာအုပ်မှ ဝေါဟာရ (နျူရိုမင်စာ)
Organic	= ဓာတုဆေးမဟုတ်သောပစ္စည်း (အော်ဂင်နစ်)
Paging	= လျှပ်စစ်ဆက်သွယ်နည်း လူခေါ်စနစ်

- Pop Culture = လူထုအများကြိုက် ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့စရိုက်
- °Pregesterone = ကိုလက်စတာရောကဲ့သို့ ဓာတ်မျိုး (ပရက်ဂနီ နိုလုံး)
- Progesterone = အထက်ပါဓာတ်မှ ထွက်သောဓာတ် (ပရိုဂျက်စတာရုန်း)
- Qi = တရုတ်ရိုးရာ အသက်ဓာတ် အယူအဆ (ချီ)
- Rapid Mass Transport = မြို့တွင်း အမြန်ကြိုပို့စနစ်
- Risk Management = အန္တရာယ် ကျရောက်မည်ကို ကြိုတင်ကာကွယ်မှု အစီအမံပညာ
- Robot = စက်ယန္တရားလုပ်သား (၁၉၂၃)
- Silicon = သဲကျောက်၊ ကွန်ပျူတာ ချစ် သုံး တွင်းထွက် သဲမျိုး
- Sulphur Drugs = ကန့်ဘယ်ဆေးများ
- Supercollider = ရုပ်ဒြပ်မြူမှုန် ဖွဲ့စည်းမှု အသေးစိတ် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာသည့် စက်ကြီး
- Telecommuters = အဝေးမှနေ၍ အလုပ်ခွင်နှင့် ဆက်သွယ်၍ အလုပ်လုပ်သူ
- Teleconference = ခရီးဝေးနေ လူအချင်းချင်း မျက်မြင် တိုင်ပင်စည်းဝေးနိုင်သောစနစ် (၁၉၅၃)
- Telomere Therapy = ကလာပ်စည်းဆဲလ်အတွင်း ထိုအစိတ်အပိုင်းများကို အသစ်လဲလှယ်ခြင်း
- Testosterone = ယောက်ျား (ဖို) ဟော်မုန်းဓာတ် (တက်စတိုစတာရုန်း) ၁၉၃၅
- Think Tank = ဉာဏ်ကြီးရှင်များအဖွဲ့ (၁၉၆၆)

- Triglycerides = အဆီတွင်ပါသော အက်ဆစ်တစ်မျိုး (ထရိုင်ဂလစ်စာရိုက်)
- Trillion = ထရီလျံ (သုညနောက်မှ သုည ၁၂ လုံး တန်ဖိုး)
- Ultrasound = အသံလွန်နည်းဖြင့် ရောဂါလက္ခဏာ စမ်းသပ်မှု
- Urbanization = မြို့ပြနယ်ပယ်စနစ် ကျယ်ပြန့် ဖြစ်ထွန်းခြင်း
- Uric Acid = ဆေးတွင်ပါသော ယူရစ်အက်ဆစ်ဒြပ်ပေါင်း
- Virtual Reality = အမြင် အကြားအာရုံ အတု / မျက်မြင် ဒီဗြစ်နှင့် မခြားခံစားခြင်း
- Wisdom = တွေးခေါ်မြော်မြင်နိုင်မှု အသိဉာဏ်
- World Wide Web (www) = ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ကွန်ပျူတာ ကွန်ရက် ဆက်သွယ်မှု

ကျမ်းကိုးစာရင်း

1. ***Can Science Slow the Ageing***
~Time, 20-1-97
2. ***Here Comes the Millennium?***
~ Reader's Digest, Dec 1996.
3. ***Shape of Things to Come***
~ Time (Special Issue), June 1998.
4. ***The Future Has Already Begun***
~ Deutsch Land, June 1998.
5. ***Fire and Rain***
~ Time, 20-4-98.
6. ***Unlocking the Mysteries of El Nino***
~ Choice, Nov 1992
7. ***The World in 2013***
~ Dialogue, No. 81, March 1988
8. ***New Directions***
~ Dialogue, No. 102, April 1993
9. ***The End of the World. As You Know It?***
~ Time, 18-1-99
10. ***Millennium Promises Confusing Down***
~ Bangkok Post (Out Look), 3-3-99
11. ***Can We Clone Human?***
~ Time, Newsweek, 10-3-97

12. ***Cloning's Kevorkian***
 - ~ Time, 19-1-98
13. ***Doubting Dolly***
 - ~ Time, Newsweek, 10-3-97
14. ***Scream of the Little Bird***
 - ~ Newsweek, 9-2-98
15. ***Our Precious Planet***
 - ~ Time (Special Issue), Nov 1997
 - ~ Our Planet (The UNEP Journal), Vol 7, No. 1, 1995
16. ***Earth Angeles***
 - ~ Time, 11-1-99
17. ***Nostradamus: Doomsday Prophet***
 - ~ The Nation, 18-3-98
18. ***How to Live to 120***
 - ~ The Nation, 6-1-97
19. ***The Biotech Century***
 - The Biological Mother Lode
 - ~ Time, 6-4-98
20. ***Vision of 2020: Experts Look into the Future***
 - ~ The Sunday Nation, 1-2-98, Bangkok
21. ***Sticking to Tradition***
 - ~ Asiaweek, 21-8-99
22. ***Asia in the New Millenium***
 - ~ Asiaweek, August, 20-27, 1999

23. ***Cloning***

~ New Scientist Magazines, May 1998

24. ***IAEA 2000***

~ IAEA Bulletin, Journal of the International Atomic Energy Agency.

25. ***The World Health Magazines*** (1997-99)

Geneva.

26. ***Old Troubles, New Resolve***

~ Populi, The UNFPA Magazines, Rome.

27. ***End of the World!***

~ Focus, (The Magazine of discovery), Dec 1996

28. ***Nostradamus***

~ Time, (Cover Story), 3-7-99

29. ***Scientific and Technical Terms*** (Eng:/ မြန်မာ)

~ Education Ministry, Yangon.

30. ***World Almanac*** (1997, 1998, 1999)

~ APremedia Book Co., New Jersey.

31. ***Information Please Almanac*** (1997, 1998, 1999)

~ Boston, U.S.

32. ***Library of Modern Knowledge*** (Vol 1, 2, 3)

~ Reader's Digest Association, London.

33. ***Time Almanac, 1999***

~ Boston, Massachusetts.